மந்திரம்

பாகம் I

[illegible] Dr. பூபதிராஜ்

DR. பூபதிராஜ்.

சிவபரண் 744

மந்திரம்.

பாகம் I

(திரு. [illegible])

சுவடியின் பெயர்:- மந்திரம்.

சுவடி எண் - 742.

படியெடுத்த பக்கங்கள் - 472

பொருளடக்கம் 11

மொ. பக்கங்கள் : 483

படியெடுத்தவர் : தி. வெ. சீரங்கோனார்.

படியெடுத்த நாட்கள் - 8.11.94 - 4.7.95.

(21.1.95 to 20.4.95 நீங்கலாக)

4/7/95.

சுவடி எண்:- "742" "மந்திரம்"

பொருளடக்கம்:

பக்கம் :- 3.

பக்கம்:- 4.

பக்கம் :- 5.

பக்கம் :- 6.

பக்கம் :- 7

பக்கம் :- 8

பக்கம் :- 9.

பக்கம் :- 10

-௫- கொடுப்பதுந் தானிவன் வந்து கோலங்கொண்டு
இடும்பத்தா வென்றாலுங் கொடுக்கோணாது
விடுப்பதுதனையானை விடுக்குத்தக்கலாம்பார்
விடிவான உயர் வாடிக்கை யானதாலே
அடுப்பது தான் வேதாந்தங் கற்கவந்தால்
அரணாட்டு இமரியாம் பெரைமுந்
தொடுர்ப்பது தான் சாகாமலிக்கச்சொன்னால்
தொண்டனென்று நேருவந்து சொல்லலாமே
-௰௨-

சொல்ல அமெதாற் சொன்னோம் னாம் சொன்னோட
சொன்னமறை சாஸ்திரங்கள் சொல்சும் பாரு
வெல்லவமே மெய்ஞ்ஞானம் பெத்தாயானால்
விண்ணேவொருத் தக்கும் ஆக்கிடாதே
அல்லவென்று நால் கொடுத்தால் நாகம் வின்வாய்
ஸ்ரீனாக மாட்டா நீடத்துக்கப்பால் கொண்டு
~~சொல்லக் கேளு சிகலத்தக்கு மொஹக்கனை தாய்~~
சொல்லவென்று யாரு யத்துங் கிணைப்பாயாகில்
ஜெய்ம் உடம் டீ நயனக் கொள்ளாத் தானே.
-௰௩-

தானென்ற வழிய மின்சொல்லக் கேளு
சகலத்துக்கு மொஹ மனதாய் தனைப்பண்ணும்
மானென்ற வெள்ளிமதி திரண்ட கன்னி
வல்தித்ரத்தில் தாமரைதால் வளையமிட்டு
ஊனென்ற கலசத்தில் நிலமொண்ணிப்பாடு
உதையாதித் திடாங்கையாலேதூள் வேரை
தானென்று பிடுங்கிவந்து கவாசத்தின்
நாபியிலே மனத்துவிடும் வேகம் போகே.
-௰௪-

2-அ

வொட்ட உடன் வெண்சிலை வேடுகட்டு
பகளாக வெண் சாறு ஜோதிர முட்டு
ஆட்ட உடன் குப்பின் மேல் கவன்த்தி வொட்டை
யல்மிகிட்டு முனைவளையம் வளைக்கேற்றி
நீட்ட உடன் ஆவன் நெய் கொண்டெரிந்து
நீர் வற்றுமளவு கண்டு நிவைாய் வொட்டைக்
கட்ட உன் யாருக்கி வோடவத்துப் பாரு
குருவருளால் பத்துப் போனாலை மீதே. 15.

ஆடையென்று பத்து மைப்புய வனிந்து வாங்கி
அந்துடனே வாச முன்னே பருக்கிவாது
வாடையென்று இங்கும் பரவாசு ஆட்ட
மேன்ந்த கோரோசினையுங் கூடக் கூட்டிப்
பேணமலர் பெண்களுடன் அதிகாசப்பம்
மாசுமதி யன்னா வல்க்கும் பின்னைத்துக்கும்
கூடையாலே காரியங்கள் கொள்ளும் போது
குளிப்பான பிறை நுதலில் தீட்டிப் பாரே.
16

பாரப்பா வர்ந்த மையக் குச்சிப் பல்லைப்
பகையல்லை பேயல்லைப் பசாசுமில்லை
ஆரப்பா திருட்டுயல்லை யேவலில்லை
அக்கியானங்களில்லை நிலப்பமல்லில்லை
தேரப்பா சகலத்ந்தான் வசியம் மாவார்
தின்றுடைய வதைமத லிப்பச்சென்றால்
காரப்பா வசிய முடன் சனயக் கேளு
குருக்குருவாய் அழ்ட்ட சுவைங்செய்த்தானே
17

-17. செய்யவே திருநிலமான பூண்டு
தேசத்தில் நிரம்ப உண்டு தண்பூடப்பா
வையகமே ஆயரம் பூமுகந்து தானால்
பாரிலெயன்று பெண்பூடு வெள்ளைப்பூவாம்
பெய்யவே முனைக்கும் பார் தெரத்தரப்பா
உரைத்தியால் கண்டவுடன் பதனம் பண்ணிக்
கொய்யவே திருவோணமுச்சம் பார்த்துக்
கூறினிற்ப் பெரலி பொங்கல்வைப்பார்களே.

-18.

பொங்கிவந்து திங்கத்தில் பொசிந்து கொண்டு
மண் குன்சத் திரிமுவரெனது வையர்
நீங்கி வந்து உச்சினத்தை வாட்டு நல்ல
நினைவாக வெள்ளித்திங்கள் திடபங்காட்டி
தூங்கிவந்து இறை தனில் பெல தரித்துவாணீ
சிகல உடக்கும் வாய்த்திரதானமே யாருங்
இங்கிவந் ஒருவன்தான் கைவசம் கொண்டால்
உன் கையால் ... வேரைப் பிடுங்கிக் கொட்டே.

19 - ~~பக்க~~

காயுவது புலியென்றால் வாத்து புலி
கருநீல் பூவட்டத்தே துவராகும்
வேபுவது திருவோண உச்சம் பார்த்து
பொங்கிக் காப்புவேண்டு வேணயத்தான்
பிட்டுவது சோமவாரத்தனைக் கென்று
மோகினி சொருபமென்று பெலகொண்டு
இவபுவது வாத்து கிராம்பு புலி வேர்~~கொண்~~
வெங்காயப் பாரப்பா வசியத்துக்கே - 20

௫-௮

வசியமுனிவரென்னிடமோ யாருக்குமரும்
வணங்கிய பச்சத்துவராருட்பவசி
வசியபடாதிசெய்த வத்தை யெல்லாம்
மானிலத்தில் கைப்பலிதம்மாகும் பாரு
வசியமடா முன்னமைய மிருந்து தானால்
வாய்ப்பாச சமூ கவைசியஞ் சகலதிர்க்கும்
வசியமடா ஆருக்கு மறுப்போன்மையை
வதனைத்து விட்டுநீ போகச் சொல்லே.

௨௧.

போகவே அவரவர்கள் மனப்பாகந் தான்
பூசிக்கும் பொன்பண ஞான் கைக்குள்ளிக்கும்
மாகவே நவையருந் திடருவர்பார்
அஞ்சிய பணிய முன்னர் ஆணைபெறும்
யேகவே அருதிருந்த கொள்வார்ப்பா
யர் வேருபந்நமைய மிருந்து தானால்
சிகவே மாட்டாதீ யொருணாகம் தான்
திரணியாலவ நியபொரு ஜித்தானாமே.

௨௨.

இந்த வென்று பேருத்தல் விந்தையை
சிறுகைப்பு யெரண்டத் தெண்ணை வாஅரு
அத்தமென்று அ.ஊ. நத்தி வி ப ம வனிச்சு -பாரு
அந்தமேண் சென்னியன் மேலிழக்கிக்கொண்டு
வைத்து கொண்டு கையிடுதி வேச்சரும்
வெள்ளாதே தே பேய்பூத பிசாசுகள்வை
சத்தியமாய் சொல்லிவரட் டேன்வெளியல்லோயென்
தலைக்குள் பெயரியாற்று வெல்லம் பாரே.

௨௩.

வசிய தகடு:

23. வெடிக்கும்பார் தகடொன்று வெள்ளி தங்கம்
மேலான தாம்பரத்தி லெதுவானாலும்
மடிக்குபாரங்குல மோரரைல் நாலுமங் கு
ஆறுவரல் நிளம் வாட்டு அறை தீர்க்கு
மடிக்கும் பாரிருபத்தஞ் சறைத் திட்டாக்கால்
பெசும் நயவசி யென்று வசிமருமவென்று
இடிக்கும்பார் நயவசிம சிம நயவவென்று
மியந்திரத்தி லயவசிமந யென்றிட்டேக. 24.

வசிய மந்திரம்:
இட்டெழுலக்க மோரு வீச மெல்லாம்
யெழுந்தளந்து யாருப் பழுயெவளர்த்துக் கொண்டு
தொட்டெழு கிலம்ப் - வீச மிடுக்
சொன்ன குரு முன் போகன மகன் அஞ்செழுவ
கொட்டேறு கிடைக் காண்டம் பூசைதீட்சை
கூள்னாரி நற் முறை கொண்டு பெயரொடு
மிட்டெதுந் தடைபடாத் தியந்திரங்கள்
மீட்டெடா னாற்பத்தி முக்கியகோணமே. 25.

கோணாகும் வசியமையம் வசியமூலி
கூள்குனென் வசிய மந்திரங் கொணடுமெல்லாம்
வீணாகுதின்ன மென்று நினைந்துக் கொண்டு
வெவ்வேறு சாத்திரத்தைப் பார்க்கவேண்டாம்
ஆணாகும் பெண்ணாகும் மாக்கத்தானும்
அவரவர்க்கு ரெவ்வொன்று சித்தி போதும்
தானாகுந் திரும்ப மொன்று சொல்லிப்போட்
திரியாதி திச்சகத் தோரந்து கொள்வே. 26.

கு-அ மோகனம்:

அழிந்து கொள்ள மோகனத்தை யறையக்கேளு
அகண்ட பரிபூரணமா யழலைக் கண்டு
மகிழ்ந்து கொண்ட பெரியோர்கள் யிலக்கத்தின்
பேணியே வயகுமசி நமசிவாய யேறுங்
செழித்து கொண்டு சிவயநமய நமசிவவென்று
இரீப ..ணம்சிவ யணவென்று மாழி
யெழுந்து கொண்டு நெல்லொத்திருக்கும் போது
யெந்தி... த்துக் கேமஞ்செய்ய ஹோர்த்தியே
. 27.

தாவியே காட்டிக்கோ மோகனங்கள்
சொன்னபடி யாருமடா முன்னம் மூலி
தாவியே உன்னிடமே யடிக்கட்டப்பா
சித்துரும வ. த்துருவந் திரும மோகம்
ஆவியே பொருளுடனம் மூன்றுமாச்சு
யாதெது மோகனங்கள் செய்யேதென்றால்
யேவியே யாந்த முனை நிரல்த் தாக்கி
யாந்தவெண்ணிர்ப் பூசிப் பொருவதுக்குமென்று
ஆகிருஷணம்: . 28.

யேதுவாப தீரிபடுவர் அரசர்சற்புனமாம்
மாம்பிசாசு தெய்வமோகம்
பொதுவாகும் மென்று குருத்தைப்பச்சித்தி
பூதலத்தில் ஆகிருணைம் புகலக்கேளும்
மதுவாகும் யருமவை வயருமசியென்று
மைந்தனே இவயநம சிவயந வென்று
அதுவாக நமசிவய வென்று மாட்டு
அறையாணிற்றி யடைக்க ஆகிருஷ்ணமோடே
29

பக்கம் : 7

-சீ- சீண்மேவ முன்போலே யெந்திரங்கள்
தானசெய்து தீர்த்துக் கோபர் கோடாக்கால்
குணமாக ஸ்திரிபுருஷாள் அரசரோடு
பார்க்க முன்னே வருவார்கள் நிலிமடு
மூன்றுக்குந் தொனிச் செய்யும் போதுக்கு
முகத்தினிலே வாறுதனில் ~~திருவ~~டாயே. -30-

மூன்று ... பொருக்குத் தாணம் கோசந்தாட்டு
மூட்டுகுரேன் பேதண்மையிசிடனைத்தை
மூன்றுக்கு ... ராணதியான நறுக்கத ~~மேலமை~~
மூலமென்ன திரங்க குடைமுறைந்த பண்டம்
மூன்றுக்குஞ் சித்திக்கே யெடுத்து வந்து
முகதம்பை மையாக்கி வைத்துக் கொண்டு
மூன்றுக்குந் தொனிச் செய்யும் போதுக்கு
முகத்தினிலே வாறுதனில் திடவாடாயே. -31-

திடவாயே மூன்றுக்கும் வெவ்வேறு முனி
சாத்துகிறோ மெருக்கில்லைச் சடன்மேயாரும்
படவாயே நமைமதியம் திருப்பும் போது
மருவாதனில் நத்தம் வாட்டுப் பொங்கிவானி
படவாயே சவ யநம - மசிவயந வென்று
பூட்டவே நம சிவய யநம சவ வென்று
வாடவாயே சிவய நம யென்று முன்போனா
மு...... டனைக்க ளாரும் பாரே. -32-

எ. ஆறுவது இருபத்தஞ்சாலே.
அடைப்பதுவும் வகைக்கெல்லாமிருபத்தஞ்சு
தேறுவது பொதங்கிற் றை ~~மிருத்திற்றில்~~
மிருத்திற்றிலப் பொங்கிக் கொண்டு
சீறுவது மயநசிவ வமயநசியென்று
நசிவமவ நச்சிவமய சிவயென்று
கூறுவது நயசிவய வென்றுமாக்கொண்டு
முன்போலேக் கருவாய்ப் பேதனஞ்செய்யே
33.

பேதனம்:
பேதஞ் செய் கடாங்கிக்கு மூலமொன்று
மாகுவந்த வேர் மருங்கி யாகும் பின்னாய்
பேதஞ் செய்மசியநவ வமசியநவென்று
வருதிட்டு நவமசிவயநவமசியென்று
வாதஞ்செய் சியநவம வென்று மேடு
மகாகொடுமை கொல்லிவாட்டென மச்சினாவாம்
போதஞ் செய் வேதனைத்தைப் புகலப்போறோம்
பூமியாலே வாடந்தீஞ்சான பூரமுச்சிடம்.

உச்சாடனம்: வித்துவேதனம்: 34.
உச்சத்தில் பய தீண்..தி.ந்து மையைச் சேர
உர்ய வி.......றை வரைத் தொட்டில் கொல்லு
மிச்சத்தில் நிதபாலம் வய யதுவே மையாம்
வேதனைக்கோ செய்யாலே கலை தோட்டேறு
அத்தீ திவா கூடா வேதனைக்கோ யானைமெல்லாந்
பிணத்திலே யணைத்து தீடமிட்டாமே
வச்சித்தம்பனைக்கு யாகுபத்தச்சம்
வீபோலே வானரவானிவகை சொல்வோமே
35.

9-11-94

பக்கம் :- 7.

எ-அ

சொல்லு வேடமைய வருமை மைய வந்திமையவரு
வருமைய ஆட்டிப்பார் மனோ நூர்யங்கூடு
வெல்லவோ ரம்பனத்தக் காவும் வோடம்
மிருகாக முச்சந்தில் வினைவேர்மையா
பஞ்சவேர் ரமசிவய யரமசிவ யயரமசிவ
வென்று
ஆட்டிப்பார் வயரமசிவயரமசிவயங்.
தில் சுவோமஞ் செய்து சித்தி செய்துகொண்டு
நினைத்தம்பமைமடுஞ் சித்தியாச்சே.

36.

ஆச்சப்பா அஷ்ட கர்மம் கருவையெல்லாம்
அடக்கமாட்டேன் சொன்னாலயானால்ப்பாரு
பேச்சப்பா செம்பருத்து .... தோறும்
பேனலாம் மருவைத்தி லிருந்து தானால்
வாங்குசப்பா போச் சிணைக்கக் கருவைக்கேளே
வகை வாபரமாக அந்தான் நறைப் பேணப்பா
மூச்சப்பா புந்தினான் அம்மா.வா? கி
லேவாட்டிக் கரவ மிந்த ராஜன் கூடல்.

37.

கூடினால் ரவா மந்யந் திறம் புல் போது
கூடெடுக்கப் பிறம்மாவால்க் கூடுமோ பார்
தேடினால் கோபாவஞ் சொல்வதற்கு
தேசுக்குக் கொண்டுவந்து பொசிக்கும்பாரு
நாடினால்க் கொல்லுமடா வர வோட்டாது
நாகத்தில் வடமடக்கி நிலைமேற்போகும்
ஆடினா வந்த வித்தை.... த்தி யாது
உபாயமாய் பெண்மைகட்டி கூறுவாங்கே

38

அ-அ வாங்கி வந்து ஒரு சிரந்தியால் கட்டளை
மண்மண்யாய் யாருக்கி யொன்றாய்ப் போடுபோட்-டால்
தேங்கியே சந்தெல்லா மந்தியா கொடுடம்
ஒவ்வொன்றாய்ப் பதினெட்டு வேறே நீக்கும்
தாங்கியே மாக்கி வைத்துச் சாதகத்தைச் செ
சாத்துகோரங் குப்பத்தில் தண்ணீர் வாட்டு
நீங்கியே ~~ணாயறு ணா~~ யைந்தெய்யால்
தினா ~~உத்தின் சிங்கம்~~ பதினெட்டு வேகங்களே
39

போடவே பதினெட்டுச் சித்தர் முலம்
பேட யெடுத்து வந்து வைத்து பொருளொன்றாய்
நீட்டவே கலப்பத்து உருவாய் முன்போல
நிறைந்திருக்க வேறுமென்று நினைத்தாலே
கூடவே செல்வத்துக் கொடுத்து முன் கூ
குரு வென்று / மனை வொன்று நினைத்துக் கொண்டு
ஆடவே யன்னவாத்தை செய்வாயென்று
அனுசரித்துக் கையை நோடிக் கிருக்குமொன்றே
40

ஒன்றான வேதெடுத்து மடல்பால் வேரே
யுள்ளடக்கிப் பின்னுமொன்றை நினைந்துகொண்டு
குன்றாமனுக ட்.. பாலே வென கூய வந்தால்
கொணமையடா பின்னை யொன்றே நினைத்துக்-கொண்டு
நன்றாக மதித்திடடா யப்படிக்குச் செய்ய
நாதாக்கள் பதினெட்டு பேர்கள் முன்னே
தின்றாகச் சாகமலிருக்கலாம் பார்
செகத்தால வத்தையெல்லாஞ் செய்யும்பாரே
41

சூ: செய்யும்பார் நினைப்ப தென்ன சித்தர்ணாமங்
செப்பையிலே உருகுமடா கெடுந்தானும்
மெய்யும்பார் மடிப்பணியோ ஒந்த வேளை
வேராக ஒவ்வொரு திருணாகத்தை
உய்யும்பார் சொல்லியந்த வேளைத் தொட்டால்
உண்வாகில் ஏட்டித் தாணிருக்கும்பாரு
ஐயம்பார் பதினெட்டு பேர்கள்பேரும்
பகரயிலே ஏட்டினவே அடையாளம்பாரே. 42.

அடையாளம் மென் பேருக்கு சொன்ன வேளை
அதுத்துப்பார்ப்ப சிவலத் தங்கம் போலாம்
மிடையாமல் பொன்னா இருங் கல்லில் கீழ
யென்ன சொல்வேன் பத்தரை மாத்தாண் நேரும்
உடையாள் தானாய்ச் சொல்லி விட்டேன்
உலக. தித்தி வாருக்கும் உன்ன வேண்டாம்
அடையாமல் திங்கத் தில்பொதிந்துக்கொண்டு
தலை ஒரு மேல் கீர்த்தி நினைய வித்தை. 43.

வித்தை விட்டு நிவே ஏ நினைத்திடும்பானால்
செய்த போகர்யங்கள்ளை யில்லைவ்
பத்தை விட்டல் பதினொன்றுக்குக் சொல்வேன் கேள்
பார் தனிலே யாவனையும் பகர்ந்திடாதே
திருத்திருக்கும் தெரியமடா வளைய மாக்கக்
செண் மந்தல் மென் ஒன் யளி வாண்பாரே. 44.

கூ-அ

அரியவே சொரூபமாய்ச் சொல்வேனப்பா
ஆதியாலே வேர்ப்பொருமெரிக்கத் தானும்
குரியவே யென்று சின்னமலக்கேயென்ன
குறிப்பரிய சிவனுமென்று நினைப்பாய் முன்னே
உறுதியாய் மறுதிருந்தான் நினைக்கக் கேளு
உண்மைமா பொருக்கை யென்றே - உன்ன
அரிந்தான் கட்டியென்றால் வேர்மிக்கல்ல
வன்மைப்பொருக்குத் தெரியக் கேளே.
: 45

கேளப்பா மிதவாது வேர்தானென்று
நினைத்தேன் மகாசொரூபமென்றே முன்னே
மீளப்பா வேறை யொன்றை நினைக்கவொண்ணா
வழியென்ன யதுதாண்டா யப்பொருப்பில்
ஆனப்பா மெய்ஞானங் கிட்டாதப்பா
ஆனதினால் வேரைத்தினை யெண்ணக் கேளே
மூளப்பா வயத்தியங்கள் மந்திரவாதம் [illegible]க்க
மெய்க்க முன்னம் சிக்சாலவர்த்திடயாடே
: 46

ஆடவே சிரியையான மருந்து தென்று
ஆதிதொருத்தந்தவரை சொன்னாந் தன்னைத்
தேடவே தெரியமப்பா முன்னே வேர்த்தன்னைச்
சிவலிங்கம் பாணித்துப் புதிந்தாக் கோல்
கூடவே கூட்டவாயக் கொங்கிழுகை யோகிங்
குருதானங் கொடுக்குமடா நடப்ப[illegible]ட்டாகு
நீட்டவே வேண்டாம் வேர் மிதக்கத் தானும்
நினைப்ப தேவின் வென்றால் பெண்பயன்றி
- 42

ய-
பெயலைச் சுருக்கின் பயமுமென்றி
பிள்ளி நின்யது கொன்றிப் பித்தல்.....
தியானமுடமைக்கு வாய என்றி நிலைப்பெற்றால்
வாணியென்றிச் சிறைமென்றி மாயன்றி
வறுமையென்றி வசையமென்றி மனதோ. யாவரை
யாருப்பதற்கு மயக்கமென்றி நோயன்றித்
திருக்காயானை தாயருக்கு ஒரையாடு
ணைபக்கவே மிருக்கும் பாரோ.

௪௮

மிகுந்தவே குளிசம் மடும்பெண்ணை மிது
வாதித வாதி பாரமடா வென்றணைந்து கொள்ளே
நரைநிவே வெள்ளைக்கு கருக்கு.
நினைப்பதென்ன தியானுக்கும் மயக்கமே
- நினைவோர் தோறும்
மென்றுகு யேவல் செய்யப்பது மெல்லாம்
மடிவணங்கி ….. று நினைய தினவேர் தோறு
மதன் பெருவே பராக்கிரம மகத்துவங்கள்
வரவேணுமென் காமவெரென்றாக்கொரும்.

௪௯

கோணவே உனைவாயால் கண்கட்டென்று
கருதுவே ஆறாம் வெளிகோணலாகும்
பூணவே புவாயானுள்ள பு….. மார்கள்
பொருந்தினயெனாம் வேர்ப்புனல் மேல்தோ
நாணிவ நிவ செந்து வெதிவிட்டானும்
நட….. தீவாய் ௦…..ம் வோர் நினைக்க
தோணுவே நவக்கிர….. உரத் திருச்சொல்லி
தினையோ….. மவோர் மோக்ஷங்களே.

௫௰

ய-அ

மேனையே உருமாத்தும் பத்தாம் வேரு
பிறக்கியாலே உருக்காணும் பதினொன்றாம்
வேர்க்கையாலே யாம...லங்கு பன்னிரண்டாம்
வேர் சித்துருக்கண் தலையறுத்தும் பதிமூன்றாம் வேர்
பாவைபூரு...ம்பழிடு பதினாலாம் சேர்பட்டை
-வெந்தல்
பதினைந்தாம் வேர் கண்ட. வேதவல்லி
திரிகாணும் பதினாறாம் வேர் நிறை.
கிடல்முன வணை நக்கும் பதினேழுக்கு
: 51.

மேகுக்காய பதினெட்டு மேல மெய்தா
சேலிசுனியல்லாதய...... யது
அருக்க.....: டுக்கா நீயோ பாரு
அரிப்பமாவ றிதுமுனைக்காண்டம் போலே
பாருக்காயந்த யென்னைப் பழைப்போட்டேன்
பகர்ந்த திச்சும் யென் மடங்கள் பதிமடங்கு
கோருக்காய்க் கண்டணிக்காய் சொன்னேன்ன் யான்
கோடான வார்த்தையான மேல் காதேன.

அன்றில் முட்டை
: 52.

யானையென்ன அண்டமுட்டை நென்று
பிளந்த பன்னை யடியாலொரு உபாமுட்டை
தனியென்ன கொரு வாம் 4 உமது தெய்த்தால்
சித்தானிற் பிறண்ட தனியாட்ப போலே
பணியென்ன அ3 வகுபு கொள்ளும் போது
பழக்கமெத்திப் பன்னையதனில் பெருவாய் நீ
நேரான் முன்னையகண்டா ராவாடம் நுவாய் பேசான்
நடக்கெருத்து நீர் முறிகி... ணையாச் சொல்லே
:53.

-யகி-

செல்லவே முட்டை ரெண்டும் பொரித்தகப்பானை
திரிபுருபா.... குருமோயாத் தயாலமொன்று
வெல்லும் வேரி திண்ணங் கொண்டு வந்து
வைபெக்கு மேதின் பெய்து அண்ணன் ரெண்டு
சொல்லவே தாளத் தானைப் போகுமப்பா
தொடக்கு காத்து குஞ்சு பொரிப்பாள் போவாளம்
அல்லவே உண்டேபி யாட்டாகுயிர் பாடு
அந்த குவோர் தீரமொன்று உண்டையாள் -

- 87.

: 54

ஒன்றான ரெண்டு குவோர் வேகாதப்பா
ஒருமிக தண்ணீரில் மெய் நேரும்பார்
குன்றான மலையாறுண்டு தெரியாதப்பா
கொல்லிமேவார் குருண்டையா யிருந்ததப்பா
நன்றாக வெல்லும்வோர்க் கையானங்கே
நாட்டினிலே பூருவலங் காண்பெருக
கொண்டாலுக் கத்துருவைச் செய்க்கவென்ன
கண்மயாலே ஊசிருந்த விளக்கில் வாட்டே

: 55 -

வாட்டவே தன்னி வருந் தேவல்ப் போலே
மாண்டதடா பகையெல்லாம் வையமீதில்
மீட்டுமே அசிதனைப் பிடுங்கிப் போட்டு
வளைமாத்தி . நீர் ....ப்பதனம் பண்ணு
பூட்டுவோர் நாம்புறத்தி அடக்கி வைத்து
புசிப்பாய் ரெண்டுக்கு . .... . வந்தால்
நாட்டுவாய் தேவை முன்பு வையாத்துப்
நடவாட்டால் தீப பிட்டு வந்தை பூசைக்கே.

: 56.

- ௫௨ -

செய்வதென்ன கரும்பருந்துவகையேதென்றால்
ஏகத்தனிலே பால்மரங்களோ காதப்பா
உய்வதென்ன மூன்று மூன்றில் வடமதாகு.
மூர்த்தனிலே சிவம் வரும்போதெடுத்து வந்து
கையில் வசமாய் கொட்டியப் பனையுங் காலமாட்டில்
காசினியாய்ச் சிறு பாரக்கனியாய்க் கின்றி
அயனவருக்காம் தேமந்தி யெதியாட்டப்பார்
அதிவருமா இவ காதிருக்கும்பாரே . 57

இக்கும் ஓர் தனையெடுத்து மனத்தின் மீதில்
உயர்ந்த க.ரயஞ் சிறுப்பாய்தி யாத்துமன்
பொருக்கும்பா ருன் கனை திரிமணையல்சென்று
பூமிதொட்டு வெளிவரைக்கு மக்கவருங்
கரி கொண்டு தான் கிளியதின் மேல் வேரைக்
காணமைப்ப் பதித்து வைத்து அ.... ல்வந்து
நெருக்கும் பார் கரும்பருந்து ரசியென்போது
நெட்டுரம் பண்ணுமடா அகற்றிய தானே . 58

தானாக உனாய ... ணகளைக் செலங்கள்
தலைசித்தில் பயிர்தியாங் தோட்டாவல்
உண்ணாக மசியென்றே யோகம் கோடி
கோதோமராகவை.... ரைக்கப்போலே
ஆனாரும் பாவ....து தேய்வதானம்
அலையத்தின் அந்தனர் கள் ரகோந் தோசம்
போனாலும் மீவ் வண்ணத் தன்னு......
.....கள் வேண்ட நிவர்த்தி செய்குவோமே . 59

10-11-94

பக்கம்: 17.

ய2-அ

கோடவே கோபாலமருத்திப் பாங்கென்று
புனல் நிறைய முங்கி வாட்டுக்கண்ணில்க்-
-குத்தி
சூடவே பரவைப வந்நி தண்ணி கொண்டு
தகை.....ரிப் புழுத்துவந்து சிறுக்கேடு
பாடவே மெட்டுணான்கு. கோபாலந் தண்ணிர்
பருகையாலே கொண்டாலத்தி பப்பம்பண்ணி
நீடவே உனக்கினைந் தோப்பெண்கள் பேரில்
நிறைத்தனை தெரிக்கையாலெலி வியாவாளே
- 60.

ஆவாளோ 'நாளுக்கு நாள்க் கிளர்ந்து
ஆடவர்போல் மார்பரணங் சிறுக்கிப் போகு
தேர்வாளே நீ சென்று சாட்டாத
தான் சிகர்க். குருவத் திருநீராசக்கணைம்பதி
மாறுவாளே பெசையாலே யாணைக்கினாக்கால்
மனுவருக்கு முன் குளிசந் திரசில்க் கட்டிலப்
.....யவாளே தலைவ.....இலமோரிந்-
-தால்
மச்சு மழைத் திருந்து முன் போலபாவை மார்பே
· 61.

மார்வெண்ண களைதளர்க் கோதுவைத்துநக்-
-யேலம்
ஆவா.....ய.....றை இத்தைத் திராந் தாயானால்
பார்வை வாள்பட்டா நீமைத் தொட்டாசும்
படவாகாது. திரவது நீரன் கொட்டட மடா
-குள்ளைகண் பால்
நீடா. நினைத்துன்னலே செய்துபாகு.
· 62.

பாவனை மை :-

-யது- செய்துபார் பாவனை மையைக் கேளு
திருமாணி பாவனைதன்னை வாங்கி
வையத்தோர் மைத்தஞ் சார்வா மொன்று
வாய்த்துவட்டு கொக்கரமுலிச் சாறும்
பெய்தும்பார் பேயக்கவப்பன் பாதங்கட்டி
மிகோமல்வா மொரு வகைவாய்த்தாக்கி
மெய்தம்பார் மண்டலஞ் சென்றாற்றானால்
யாத்திரைத் தன்னாட்டிமாயான் மையே.
63.

வயாலே வத்து வைடு யெடு னாளும்
நாதத்தால் பமெ பெருனாம்
புவயாலே வாவுட்டிக் கொதி சோறுன்ப
புனைத்து வைப்பாய் சிமை மொன்று கிளந்து -வாங்கி
அவைபட மொண்பது போயிெ நாய்வாதக்குள்
முகிவனைக் கினியா. வாடுமெடுத்துக்கொண்டு
சிவையடவா தினை மோட்டல் வார்த்துப் பூசி
1. வை.... டக்கல் பால்மைய் படரும் பாரே
64

படர்ந்த மையைக் கித்து கொண்டு வர்த்து வாங்கி
பசுவன் வெண்ணை தேன்குழைத்துப் போட்டல்
அடந்துவம் பூதமெங்கே நேயப் போச்சு -பாரு
அமைபலவா. நிகுண் டனப்பாசினைத்தில்க்
கிடந்தமுதல் கையக்கள் வகை போட்டல்பாரு
கேசாதி பாவனை மையதப்பாது
திடந்த வானை யொடிந்துவத்திருப்பாயப்பா
அகலாக கருணை மையினைச் சொல்லக்கேளே
65.

யரு-அ

மையக் கேளு கருணாவாதல் நினைத்தில்
மாயவனார் மண்டை யாலே தாக்கிவாங்கி
மெய் கேளு குருவைய து கிளர்ந்து தானால்
வைகு அறுக்கு. கருணாவை யதுதன்பித்தும்
கைய் கேளு கோபலத்தி வளைத்துப் பூசிக்
குருவாக முன்பாக மெய்யை வாங்கிச்
செய் கேளு யாக்கைய்ய உபாடைந்துந்
தீர வாயங்கள் கிடக்குமிடந் தெரியும்பாரே.
-66-

தேரவே கைவாரக் கிட்டி வாங்கி
சிறுசின்னிச் சாறுவட்டு அரைத்துக்கொண்டு
ஆறவே நாப்பல்லுங் கூடப் போட்டு
அரைத்தந்த மண்டையாணிப்பின் போல்
யேறவே அருட்பேரத்தி யெர்த்து மையை
வேண்டியே கைவாகி தீரிகளெல்லாம்
போறவே கைக்கீழ் யெய்துக் கோலாகும்
பொன் கோடியாருந் தாசும் குருச்சொல்லாதே
67.

குருவென்ன வழிவைப் பட்டா அறியாதேவ்
கைய்கண்ட வத்தடவர் இகாடி கட்டிக்கோ
உருவென்ன சில்லியத்துக் கெடுமாதம்
ஒருத்தருக்குங் குருவானை யுரைத்தீடாதே
திருவென்ன ஏசவாதம் பத்து மாத்து.
சென்று ஏன்றால் வேதைப் பத்துமாத்து.
குருவென்ன யதுதாண்டா வென்றுன்டோ
கூடாதே கெடுத்த பாவை நீயே.
68.

பசு. நீயென்ன முன்றுமக்கு மெட்டு மாடு
·நின்னை முடும்பத்துமேர் பன்னிரண்டோடு
வாயென்ன தெரியாதோ வழலைக் கூறு
வந்தவனே ரசவாதி மந்திரவாதி
போயென்ன போகாம லிருந்தென்ன
வே...யென்ன வெள்ளி தெண்டும் ஸொ..ட்டிருந்து
-காலை
காயென்ன மங்கென்ன மெட்டுக்கள் கோலை
கனியென்னகிசம்பன்னிரண்டுங் காணே.
69.

ஆண்டொன்று வளைந்து நறுந்து வகாக்குப்பாய்
அங்காய தன்னிருக்கும் சிரக்கும் வாங்கி
மீண்டந்தக் கடைக்காரனை தனையும் வாங்கி
வாளை கொடுத்து சிமாணிக்க் தினைத்துவாட்டு
கண்டந்தக் ·கொல்லனை மேன்வாட்டுக்
கொல்லியந்த கூற்றுவனுங் கெடக்கேட்டு
பூண்டந்த வழிபாதுந் தேறுங்கொடம்
பொங்கலிட்டு கணபதிக்கு பூசிப்பாயே.
70.

பூசிக்கப் பெரிந்து வைத்து வாசங் கெட்டுப்
பொட்டிப்படு வெட்டிடுவாத்தை க்குந்தான்
ஆசீர்.ப்பயடா வாண்ட சேரு
ஆனைவாந்த மைய் சேரு நியாலஞ் சேரு
தேசித்த உருமாற்ற மிட்டுப் பாரு
நிமிசத்துங்க. கண் கட்டுத் தொள்ளைப்பாரு
பிசாக்குக் கிட்டாது அருமைமன்னனை
-யென்ன
செல்.வென் உன்னைப் போல்செய் கணையே
71

-௭௧-

செய்க்காக வள்ளக் கருவெளியல்ப் போட்டேன்
செய்வாற்றுந் தொனில் முடைப் போனவனே
-சித்தன்
~~[illegible]~~
பேய்க்காட்டுக் கேல்குடைப் போன்னைன
-பட்டை
பேசியென்னை யவன்பேச்சைப் பேசவேண்டாம்
னொய்க... டும் இத்தேன்றாலப் புண்ணாக்கி
சின் னுடைவாத்தையெனக் கிரைத்தொழுக -
-எல்லாம்
பொய்க் காட்டுக் கோதண்டாவாதக் காட்டை
புகலுகிறா வடிவைக்கி வயணைப் கேளே.

-72-

வயணமென்ன அவரவனே ரவெவ்வோராக
மார்க்கமாய்ப் பூட்டி வைத்தார் அவுகே போலே
அயனமென்ன ..... னாமகன் போகனாதன்
அம்பலவர் திருநடனஞ் கண்டானகொஞ்சம்
வயனமுற்று மற்று மற்று இத்தெல்லாம்
வண்டார் கனிவ்லையடா கண்ட செய்தி
பயன முகம் ~~[illegible]~~ போரன செய்வேறென்று
பண்ணுகிறேன் மனைக்கமேபாலாக்கனலே.

-73-

பாலாக்காய் திங்கள் நிறைந்த தனைவாங்கி
பண்பான அமிர்யமே நிறைய முங்கி
ஆவாக்காய் வட்டுயது முன்றுனாள் அந்தப்போழ்
திரு மேனிச் சாறு ... மேலெரிக்கத்து
வானையாட்டு யது முன்றுனாள் வட்ட மின்பு
வயனமென்ன அத்தாட்சி ~~[illegible]~~
மாலோக கத்தம் ஞானப் புழைத்துக் காட்டி
மறுக் கொடுத்து தான் கட்டி வைய ~~[illegible]~~
தேரான்

-74-

உப்பு நீறு துருசு :-

75-அ வைப்புரே மண்டத்தைத் தான்சுட்டு
வைத்தவை பமர் சுண்ட அமேஅமைசீற்றில்
அப்புரே மெய்யாக்கி வைத்துக் கொண்டு
அரிதான வளவை இருவாகை பேறை உப்பு
உப்புவே தூவியோட வெடிக்கும் போது
உரைப்பதென்ன வென்னிற போலே
துப்பாவாய் துருசுக்கு கைசாப்கட்டி -யாகும்
சூரியனில் வைத்திடவே அன்னைமாமே
செயமென்வனைமுடிந்திடவே அன்னைத்
திருத்தைக் கைசமிருப்பநயமான் வையே.
-75-

வையக்கு பருதியதையுந் தொடு
வருத்துகிறேன் சித்திரையாமாதந் தன்னில்
மெய்க்குயி நயச்சந் திரும்பும்
நல்லவே வேனையாலே பதிநெட்டு முலிவேர
தைக்கவே பெலி கொடுத்து மருங்கக்கேகி
ழைவேளை திருமேனியில் யாண்டுவ்வை
மிக்கதோர் அவர்நர் சிரட்டிமேற்றம்
வடந்தலை கையான தகைப் கொருப்பை -தல்ல
-76-

பதினெட்டு முலிகை :-

திம்மை நாயருவை நீறு நெளிக்கி தலி
சூரியடத் தகைந சேருப் பமயகிழ்வி
நம்ம... வேர் பதினெட்டும் மருங்கி வந்து
நதேய்கு முல்த் தேதி தொடங்கேகே
அம்புவாயாள் பதினெட்டாந் தேதியட்டும்
அகப்படவே யென்றுதினமெல்லாமாக
நம்பியே சுநடக்கிப் மருங்கி வந்து
திரணரைப்பாய் முனை மே.மெல்லாமொன்றுப்

- யசா -

ஒன்றான முசுக்கொன்றை நிழலுலர்த்தி
யுற்பனமாய் பத்திரமாய் வைத்துக்கொண்டு
மன்னிலே மணமந்த பேர்க்கெண்ணை
மயனை ஒன்று பத்தெனை மோருபரைச்சொல்லு
தின்றுவாடப் பிணிதீரும் இது வாக்கப்பா
சினையாலே வைத்துருட்டிக் கட்டித்திரு
மென்று மொரு திரமான மணியேயென்றால்
யிளைவலி பத்தெட்டு தினைரோகம்.

- 78 -

ரோகமோர் பத்தெட்டுக் குட்டத்திரும்
னோ... னைப்பெல்லாம் போம் -
- முபாயத்தாலே
வாரலே வைகாசி பத்தைந்துக்கள்
மதுப மெச்சந்திரம்பரலே யானை.
முன்று ....விளை வேம்பினின் சாங்கங்குப்
பட்டா முக்கிலவாசபாண்டி முலம் ~~[illegible]~~
ஜெலட் வாகையானை வினியான · வேர்
ரைச்சி மருநாணிக்கி ரணைத்திமஞ்சனா...

· 79 ·

அதியானை அருதோடா பத்தைக்கக்கும்
அப்படியே தினை ஒம் வகைக்கோனாது -
~~நிழலுலர்த்தி~~.
போர்ச்செய்து நிழலுலத்தில் பொடித்துக் கொண்டு - ~~[illegible]~~
ஆரணமே ....மளைக்கு ஒத்தின்னச் சொல்லு
நெத்தவென்று வாதகிலேற்பண்டால் வந்த நொந்து
மு....ரயுகெ கி...கே கெயப்ப.........கொது
நாடாது கிரந்தியெங்கே ஒளிந்து போகுது
நாமன்னர் யாவருக்கு நடந்த கி....டோ. - ௮௦.

வசி-அ

......ஆனியாலே பனிரெண்டுபுக்க...
சொங்கமலமல்லி முல்லைபிச்சிப்பூ......
வாடா...மின்னிலேவர் தோன்றி காயபுவியும் -பூ
உள்ளவே ஆவாரம்பூ உடன்......
கொண்டு உலர்த்தி முன் போல
ஆறுவேபூத் தயாலம் வார்த்துக் கொண்டு
அரகாரமேல்கிண்ட பு[ண்ணணில்]ணணில்ப் போடு

௮.

போட்டவுடன் புண்புரைகள் ஆறிப் போகும்
புகைபோடு இன்பத்திலே காயவாத்தானை
மாட்டவுடன் அத்திக்கா ஆலங்காயம்
மாசிக்காய் விளாந்த காய் வேலங்காயம்
போட்டவுடன் பூவரசங் காயுமாங்காய்
வென்னெக்காய் வெலக்காய் என்பதாக்கி
கூட்டியிட்டு முன்பாகஞ் சேர்த்து
கொண்டுலர்த்தி......வடிகட்டாதே-

௯.

கிட்டிபேய தேன்மாட்டுக் கிண்டிக் கொண்டு
கிரிபுகனை பூசித்து. லேகியத்தை த
கெட்டியாய்த் தின்றுவர ணோய்களெல்லாம்
கெதிகெட்டே யோடுமடா பவமேனைக்கு
பட்டினியார்..... லேகியத்தை யிவ்வாய்
பணங்காசு மில்லாத பாவையோர்க்கு
வட்டமே தர்மம் வகை வயித்தியார்க்கு
........ரை சிவசித்தமெய்தும்பாரே.

௰.

11-11-94

பக்கம் :- 35

·மன- மெய்த்திடம் பார் அவனுக்கு காயக் கக்கு
யாயல்லான. வாஜுகு கூப் கருகோருன்னி
உய்யடம்பார் நேமக்..... ~~சாங்கிடைக் கேகை~~
சாங்கிடப்பு ~~கோர் முலிதனை~~
~~உன்னை.... பாக்கியை.~~ ~~யறைத்~~
போர்முலிதன்வறைத்து உன்னை யாக்கி
மெய்யும்பார்..... கிறைக்கு முன்பாகிருசெய்
மணிநீரும் சிறுவருக்கு வீடைக் கேகை
அய்யமேல்லாந் திந்துடாபரட்டாசிக்கு
அரையாகுரன் னாரு மருந்தாகத் தானே.

- 84 -

ஆகத்தான் கெவரி லேவ.... கரந்தரம்
அப்பயே........ றைப் போன்றுமின்-
-ஞக்
போகத்தான் கிமரி வறைப்பொன்று வஸ்த்ரம்
நூட்டிப்பார் கட்சியாலே தேர்விட்ட..... டா
யேகத்தான் சின்னபர் முன்றுந் தீரும்
மெந்தேகந் நோய் களெல்லாம் கொடுத்ப்பாரு
பாகந்தான் முன் சொன்ன படி.... னாகும்
பண்டித மேமற வாப அண்டிவாடை கேளே

- 85 -

வாடையென்ன சாரை யொன்றுமெக்கள் போலே
வாய்த்தது ண்டாங் கேளாய வாட்டுப் பாண்டத்தின்
~~[illegible]~~ கோடையென்ற கிவடிகிட்டிக் குருந்தட்டி ·ளே
வ..... கி சொல்வன குரு·நைக் கிளைப்பரென்னி

நட்சே (18 ~~[illegible]~~ பொருட்கள்)

·X· அருந்த சுவபு பக்கம் காணப்படவில்லை

எனவே 86 - முதல் 90 - வரை காணவில்லை

- யகி -

வைத்துடனே உளர்க் குவை கொடை மற்றமின்
வேட்டான திகைப்புண்டு வேளை வேகும்
அற்புடனே ம.... வாட்டு அரைத்து நெட்டி
அளகான குண்டுமேண் பருப்பப் போலே
யெத்துடனே கூட்டி யுள்ளுக் கிட்டிட்டா சம்
யான்ப முறு நல் திரி பருவர் யணைங்குவர் பார்
கிற் றொரு னாது மிருக் குமாட்டா நப்பா
னைகய கண்ட மருந்தீரு செய்து பாரே.

- 11 -

பார்ப்பதற்கு பண்டிதரும் பார்க்கவேணும்
பலியாட்டால் பணங்கொடுப்பியாட்டாருங்
கேட்பதற்கு மருந்தொன்று தாக்கல் போடு
தீருமென்று தின்பார்கள் நோய்க்கு மருந்தான்
நாடிப்பார்த்து மாயாருவாறுனாருடம்
நாடித்து வாடுத்துத் தருவார்கள் பணங்களாசை
யேற்பதற்கு பண்டிதத்தை சொல்லவில்லை
யென்ன சொல்வேன் மிடவென் மாயம் போகாதே

- 12 -

இயம்புவது உறச் சொத்து தியானவேளை
யெடுத்து வந்து சிமுல முடிக் கத்திரியந்து
தியடம் பிலே கலந்தாட்டித் தாக்கும் போது
துடருவதாயாவர் கொக்குட்டைப் பாரு
உயம்மிலே இருவரக் கும்பல் கூராக்கு
உடைப்பார் தொனைக்கு கிருமைப்பி கள்
நயம்மலே கிளவர் முயல்ப்பாலோ மருந்தை
நாருவாரு ன்னை வாடிருப்பியர்த் தானே.

- 13 -

யக-அ அறியாத கரு:

அறியாத கருவொன்று உலகத்துண்டு
முனைச்சிலிலே அவனம் ரெண்டும் பழுத்தழுத்த
தெரியாமல் கிளியாக்கொண்டு யாருவாமண்ணை
தன்னையெடுத்து வெவ்வேறாய்த் தியானம் வாங்கி
உறியாதாய் யாருந்திவர்கள் பறிந்துபோனால்
சிறாயமாய் வரும்பாதார் கையப்பிட்டு
தெரியாதா யானைப் பார்த்துச் சேர்குளிப்போடு
திணைத்திலேக் களிவந்து சேர்வாரபாரே.
- 94 -

சேருவார் நசபர்பத்தின் முனைச்சிலொரு
தெர்த்திரைத் தகத்துக்கு வெல்கின...ரிக்கும்பாடு
பாதென்று பொன்னை கையால் வாங்கிப்
பரிச்சையாட்டுச் செய்திடுவ பத்துவார்பார்
... று. பக்கர் பண்ணைக்கிறா கட்டுவாங்கின்னை
மண்ணாமன முறண்டு கிளைந்து போம்பார்
ஏறுமார் மண்ணினால்.............ரயம்
மெருத்து வைப்பெண் கொட்டோணென் முனைச்சல்
பாரே.
- 95 -

முனைச்சிலிலே கண்டதொரு நெந்தி தானும்
அறிந்து போமேளையல் ரெண்டும் பழுத்தழுத்துக்
குச்சியிலே வெயாவலத்தி ஒன்றோடாமல்க்
குறவன் அருப்பனில் நண்டுவோராய்ச் சிட்டு
அணைச்சிலிலே அறியாமலிருப்பார் மேலே
ஆண்.று பெண்ணுக்கும் பெண்...ணுக்கும்
துணைச் சில்வாடத் தெரியாமல் நிரைப்போட்டு
தோநயாரு அறியாதார் போலவே தானே.
- 96 -

-உரை-

தானாக வந்த றெண்டுத்திரி பூமானுந்
சின்னை வந்து உயர்பதியன் செய்துக்கொண்டு
பெருஞ்கதாநியாரோ நானா நொன்று
யெடுத் தெரிப் பாரித்து வாரிது வல்லாமைல்ப்
போனார்கள் இருக்குனைந்து மண்டவற்றிப்
புத்திர் கெட்டுச் சீவார்கள் பதோபடுனை
யானாலும் பாவம் வந்தல் பிக்குமைன்று
அருள்ளாதே வாள்ளாதே சொல்லாதார்க்கே
97

சொல்லாத பேர்களுக்கு நல்லப் பாவை
பகட்புனால் துகசிக்கும் போலேயல்லோ
இல்லானை வெறுப்பாகத்தைத் தானபாவ
மென்பார்கள் இவர்கள் மின்னாதனைச் சொல்லு
சொல்லாமல் சொல்லவந்தக் கூற்றுக்கப்பா வார்கள்
கிட்டியாக்க மாத்திரின் கேள் கிணமாகத்தான்
நல்ல பதிநெட்டு சித்தர் முடம்
நாடினே. நோக்கிட்டு இவர் கூடினாரே
98

கூடினார் வகையான் மேல் புல்நுதிலை
கேடு வந்து வெயாலத்தக் கிடுக்கிக் கொண்டு
வாடினார் வெப்பெண்ணை தின்லக் கிளைத்து
மண்டையாலே நடுத் தேய்க்க மாண்டோனப்பா
நாடினான முனைத்தே நெந்று வாள்றுட பாப்பான்
நயனத்தால் கமவாயந் திடவ் போகுத்
தேடினால் கொடோரியாட்டுமையைத் தெரிக்க
செந்தவெறு முன்வந்து பிணைப்பாக் காணே
99

உய-அ

நாணவே அலமரமே மேலவாளர்த் தானை
தாற்புல்நுரி வைபகப்பட்டத் தான்
பூணவே முன்பாக உவத்தித் தாரைய்
பொபாடி பண்ணி அப்டியாலே தூர்க்கிக் கொண்டு
தோணவே பேய்ப்பெற்ற பேர்க்கு நாளுர்
தொட்படவே செத்தியாலே தீவரமிட்டு
ஆணவே யெய.. அழ ஓடிப் போகும்
அவர்கள் முன்போலே பூணைய பூடியாருப்பார்
சிம்மா
100.

சிம்மா னின்னமொரு வயணஞ் சொல
சிகட..... லேபுல்நுரி வாமுனைத்தானால்
செம்மாடியானாநு நேர்யாதிதாபார்
தேடி வதுல மே தடவை தடாரியேது
அம்........ தச் சிட்டுநின்பவெய்யால்
ஆட்டியே கலைச்சினைத் தடவாப் போகு
பம்மாகு செத அத்தி கெட்டுணியல்லெல்லாம்
பார்வைட்டுக் கொ போகும் பாருபோதே.
101.

பாருப்பா யொன்றெய்வம் பண்டு கூஹலே
பணையபடி இவ்வளைய த்தால் வரவேணு
ஆருப்பா பத்தெட்டு சித்த முட்டீ யென்றால்
அல்லாட்டால ஆ.....கப் போறாருப்பா
தீருப்பா முன் தேர் மைமனால் ம்பத்தும் கு
நீகெ சொ பொட்டாகும் பொருத அந்தி
வேருப்பா கின்னைய முண்டாகும்பாரு
தீவரமடி கோலசுவ முண்டாகும் பாரே.
102.

உக.

உண்டாகத் திவரோணையன் வருத்திக்கும்
-மேது
மொன்றான ...வப்படுத் திசிக்கும் பாரு
கிண்டாக்கால் யொருமுன் யருக்கும்புல் லை
காணாட்டால்க் காருமுண்டான பேசு.சாக்
கொண்டாக்கால் யெந்தவானுங் கிழித்திட்டாலும்
வடிவம்புகலர் யொம்பிடிரான் யெர்த்து வந்து
துண்டாக்கிமைய்போல அரைத்துருட்டி
திடியா கெதான் நீர் கரைத்துத்தாக்கே.
·103.

தாக்குவது பாரிட்டபாரி தன்னை
சரீரத்தில் திவாலை யருவாலங்குச் சாதி.
யாக்குவது தேயகாயவாரைத் துருட்டி
யருணான் நீர் கலக்கிப்பார்த்தி யுள்கோள
போக்குவது பாத்தின்னைத் திவாலைபோடு
பொன்வயார் மீமெடா மவனங்கொண்ணோம்
னோக்குவது கிடைக்கண்ணால் னோக்கல்பாரு
நொடிக்குமுன் கேனி மீடைடா.வாவங்கள்
தாகுள
-104-

வடவரவ விடந்தின் கேலபாசணங் கோசும்
விதமான காந்தமது முன்றடம....வத்துப்
படவாவ பாயமாய் ஜைத்துக் கொண்டு
படுகுனியால்த் தனைவால் தான் முகட்டி...
.....முடகுன [struck out] தாக்கியோமந் தன்னை
தீயெளித்து மண்டையா கேல தயலம் வாங்கி
குடவெ.... மொ...ன டுகசைபண்ணி பதனஞ்செய்து
கொண்டவனே வல்லவனென்று ஜை [illegible].க்கிவே
·105.

உக-அ

உரைக்கலா மிக் கணைவை உரையமாக
உன்னுடைய பகைகாரர்களுக்கு...
கரைக்கிறேன்... னயன்றுவில்லின் தாக்கு
கண்டான மியானின்மகன் கொன்றே சாவான்
திரைக்கிறேன் யாடையானிலே... வரும்பவென்றால்
சொன்னபடிய வருகிறது... ... போலத் திரு
மறைக்கிறேன் படைத்தயலக் கோபத் திரும்
அவ.... ய... ம.... பொருள் வாங்கலாமே
-106.

வாங்கின மின்னமொரு வித்தை கேள
மைமந்தனே பரம் பாணைப் பிணிச்சுப் பாத்து
ஏங்கி.... படைத்து யானை கொன்று போட்டு
உத்தி....... ந் திரும்பும் வேளை பார்த்து
யோங்கலா மொரு கிறந்தி யோர்தய. லலிக்
யாக்கணையமுக் கணையும் புரைக்கும் போது
தாங்கினாய் சொன்னம் வருவா.....ன்னே
சக்கரத்தை மேல்புரைக்க கருவிதாச்சே.
-107

ஆச்சப்பா மறுமதியா திரும்பும் போது
வககிணையா... செம்மல் ரெண்டுந் தீர்ந்து பாரு
மாச்சப்பா மொரு ஒன்றும் சிப்பாத்து
வந்ததையும் முன்சொல பண்ணியே யவா
யாரண்டு மொன்றாய் வையவே கணைவத்தால்
பேச்சப்பா உன்சேடுப் பலியாதப் பா
போனவனே நியாய் வரச்சுமிருந்தாரோடே
-108

உ-ம்

ஓடாதே ஒளியாதே பொய் பேசாதே
உண்மைதனை யொருத்தருக்குஞ் சொல்லாதே
பாடாதே அத்திமாக ஆதிலோலேயாதிருந்தால்
-போல
தீராது மாறு நீ செய்தால் திருமூலமானவாய்
பாதே

109.

பல்லி வாத்தை:

ஆவதுவே பெரும்பல்லிப் பிணைச்சில் கண்டால்
அப்பனை அதுவமிந்தப் பழயே யாடும்
போவதுவே சிலந்தேரை வாத்தை. தேகெ
புடவரையா விருந்தவைப் பிழுத்து வந்து
இவ்வதுவே பவள்வாயணைக்கந்தைத்து
யாதெ மொரு கொள்கு இவ்வாய் வழியேவைட்டு
வாய்த்து வம் பாகுதையத்து இசுமிச்சிவ்காயள
.வரைத்து நெண்டு முண்டு பண்ணே.

110

பண்ணுவது அருகுபாய்சர மூலி.
கோரதே தனைவெழுக்கும் பாருபாரு
மெண்ணுவது தேரயந்தக் கிண்ணைத்தான்
யிசுபரனை. யெருந்துயாதிமுடி
நண்ணுவது வட்டோட்டமல்ச்சினை செய்து
நருவாதந்தப் பரந் கொதிப்படத்தல்வாது
தின்னுவது சிவ்கட்பு பிண்ணியமாச்சு
சிவச்சிவா இகச் சால மாடலாச்சே

111.

14-11-94.

பக்கம் :- 35.

-உரு- ஆடலா மணமையருந்துச் சிறைவிலாட்டு
அண்டரண்டந் தாண்டியது வரையுந் தாண்டி
ஓடலாம் பூரணத்தி லுற்றுஞ் சித்தும்
உண்ணலாம் நரைதிரையு மில்லையப்பா
பாடலாஞ் சிவயோகத்திய மனைகளுக்கொடி
பாருமதி சிரயணைக் கண்டு கொள்ளலாம்பா
தேடலாம் தேரையார் பாடல் போலே
செப்பாது மற்றொன்று கொவ்வாது.

அருங்கினால் சூதம்கட்ட: -112-

ஒவ்வாதுக் கருமத்துக் கின்னமொன்று
உரைக்கிறேன் மணிகட்ட உபாயங் கேளு
செவ்வாது மீசானயருகு முன்போலச்
சென்றரைத்துத் தேங்காய்ப் போலக்கு
கையண்டாக்கி
யெவ்வாது உருதேங்கா யுடைத்துக்கொண்டு
யாருந்தி சிரட்டையனி ரெண்டும் போகும்
திப்பாதது அவ்வாறு ரெண்டிலையம் பண்ணை-
-போலே
அரைத்து மருந்துகப்படி வள்ளையுறவையே.

-113-

வையப்பா அண்டக்கிரயளவை போடு
மணிகட்டா சம்பத்துக் கினைக்கிவாட்டு
செய்யப்பா சிரட்டை ரெண்டும் பொருந்தக்கட்டி
சிலைமண் ணொருசெய்து புடத்தில் போடு
அய்யப்பா யென்னசொல்வோ மையப்பா
அரணானே அருக்கும் வெண்டிடாதே
பொய்யப்பா சொல்லவில்லை புண்ணாக்கிச்
புகட்டி வைத்தானை ...ன்னை யென்று யெனைக்கு
-ரானே

-114-

உரு-அ சூதம் கட்டு :-

தாளென்று சென்னைதனைப்பட்டத்தாளில்
தருகாமல் வழக்கட்டிக் கிளைந்தியொன்று
மாளென்று சூதமுடன் வபுநலை சேர்த்து
வைக்கையாலே முன்சொல்ல மருந்துவட்டேன்
வாளென்ற படமாரி யெரித்துப் பாரு
மகாதேசியா யாருக்கும் கிளைத்திபத்து
நாளென்று சுட்டியாலே. நசிக்கட்டமடு
நாதவிட்டுத் தீயெரித்து உருகும்பார்.
115.

உருகையிலே நீர்மேலே நெருப்பு மேலாம்
நெடுகோட்டைப் பாக்களவு பசுவெண்ணெய்
வருகையாலே பாக்களவு பருகு கெந்தம்
மந்தாய். கெவுரியரைக்குளிக்கி போடு
பருகையிலே நவ கோடி பிரகாசிக்கும்.
பயமானை வளைவிட்டு நசெந்தூரம்
இருகையிலே கணபதிக்கு பூசை செய்து
இருக்கையிலே யடைத்து வைத்து முறைதப்பாவே
116.

சூதசெந்தூரம் :-

முனையாலே நவலோக முருகும் போது
முந்தூற் செந்தூர மிடு பிரகாசிக்கு
முனையாது திகச் கோடி. பத்துமாற்று
இயம்பாதே மிச்ச முருக்கென்றுதியம்
பினையாய செந்தூர மருத்துவத்தை
வான்ஞகுரோன் வாபுத்யாலே அனுப்போலிட்டு
கிளைக்காரார் முன்போதிற் புசிசொல்லு
கண்டவுடன் தெண்டமிட்டு வணங்குவானே
117

ஏடு-அ.

வணங்கிவாரும் ஏவ்வான அவனைமட்டு
மங்கையரை முகம்பார்த்து வருவார்ப் பாரு
இணங்குவான் பதவைவா வணக்கோடம்
திணிபூதல் யெருமை வலம்புரிங்கண்டாலே -பார்
சுணங்குவார் சிற்பம் வருந்தாரும் பாரு
தினையாத மிருகங்கள் தவானையெல்லாம்
நாணங்கும் பாரிற்க மது செந்தூரித்தால்
ஏகமாக்கு இனுமானம் பசுவன் பாலே
-118
ஐயம்.

பாவிலே மக்காடி தெளிந்திப் பாரு
பாக்குமடா அளவார்ந்த உயர்ந்தியெல்லாம்
நாவிலே சொன்ன சின்னி வாதந்திரம்
நாதனமாய்ச் சொல்லவா வல்லைத் திடனைக் -காப்புல்
மானிலே யெரிய வைத்தச் சிவத்தின் வாயல்
வெந்தாமை பாவில்லிட்டு உன்னோ சென்றால்ச்
செகிலே காதுமிடம் மாந்து வந்து
சிவன் வந்து கண்வாள்த்துப் பார்ப்பான் பாரு
119.

பாரென்ற செந்தூரம் பிள்ளைப் புண்கள்
பருப்பருவன் அரையாப்புச் சிலைப் புண்கள்
சிரங்கு வாய் கிரில் கிளப்பப் போரு
சீண்டமாகுதம் போலே தாக்குடம் -பாரு
~~பாரு~~
வெகுநீ காப்பதுங்கூட ஞோய்க்கும்
வைந்தியம் போல நாப்பதுனாள்ப் பனை -வெல்லத்தில்
கிராநீ கும்பந்தியம் பால்க்கு கருதி கோர்
கருப்பந் சிக்கரைக் கொட்டுக்கோடுக்கே,
120.

'உ0-

கந்திக் கோமகனோ தரங்கோமானை கோனை
கனமான பாண்டவரை ~~[struck out]~~ யெதுக் காணுதற்க்
நீங்கக்கும் கொடுத்துப்பார் அதைப போவதில்
நங்கோடி மீண்டாதிமிக்கும் போதில்
அந்தித்தாணை பார்த்து னாது கொச்சுல்
அருகம்புல் கொலாயத்தி வாதம் பாரே.
'121.

பக்கிக்கும் தேன்கடிப்புன்று போது
பருக்கையாலே பாண்டவரை கோனை திரும்

ஆரம்பாரணத்த வாய்வு சேதகம்
அபான வாய்வது தனை கெர்ப்ப ரோகத்திற்க்
திவ்பார்ச வாய்வு குபால வாய்வு.
திசவாய்வு திரகாவ் கொலாயம் பண்ண
பாரம்பார் கொண்டு வடமேன்று போதும்
பழுக்கடா வாய்வென்று பாண்டமெல்லாம்
கெரும் பார் லவடில்லைப்பால கண்டாங்
கோனையருமை கொண்டடவே குளிப்பிர்ந்தே.

<u>கெடிகாரச் சிட்டுவர்த்தை:</u> '122.

குழிப்பிந்து கெடிகாரச் சிட்டுக் கொட்டிக்
குவெ~~[struck out]~~ன முன்னதி மேனிச்சாந்தில்
செந்பிந்து மருதுவந்த பழுபதேங்
சிறாந்தி புனைசெய்ய மேனேத்தி
காய்ப் பிந்து உடல் கொட்டச் சுதிக்கட்டில்
தன்னேக்கும் போதினை பதுமைப்போ
யேர்ப்பிந்த முன் குளிச மெருத்க்கொட
யாடுபெட்டில் கிரி பெயாக் கெல்லாம்
'123-

௨௫-அ பூதப் பிரேத மோட:

யெல்லாரும் தான்பார்க்கப் பூதப்பிரேதகம்
யெதிராக முன்வந்து தோன்றும் பாரு
வல்லாருந் தெவானந்தியமயமமென்று
மாடனுக்குக் கொடுக்காரக் கிட்டைமுட்ட
இல்லாத சிந்தெல்லாமிசைக்கும் பாரு
யெவரிடத்திற் சொல் லென்று இசைந்திட்டாலும்
நில்லாது வோமயி· போயவரைக் கொண்டு
சிமெத்தாய் வந்துவிடுமாடன் தானே. -௧௨௪-

ஜெய வீர வைப்பு:

மாடனுக்கு மந்திரந்தா னுரைக்கக் கேளு
மங்கென்றும் பங்கென்று மராங் ரங்கென்றும்
வேடனுக்கு ராய மிஃருரு ரங்கென்றும்
ஹரிஅகி யென்றிங் காரந் தெவங்கப் பாரு
சூடனைத்து மாடனைங் குக தாலம் பாரு
ஜெய வீர வைப்பு மினிதத் துவோமே
கேடமருந்து நேரகக் கினைக் காரங்
கொடிக் கிள்ளிப் பால்வெள்ளைக் கிந்திரிக்கும் -௧௨௫-

இந்திருக்கு மஞ்சபலந் தினைக்காரம்
உப்புது நேரக மஞ்சிபலந் தான் பாரு
சந்திருக்கும் பழகமஞ்சபலந்தானப்பா
வெள்ளையாது பலமஞ்சு கொடிவேலித் தூள
வந்திருக்கும் பொடியாக்கி நிலை வடிக்கட்டு
மைந்தனே பொடியஞ்சு பலமுமொக்க
இந்திரிக்கப் பாலிற்கி யெல்லாந்தானாய்
யாட்டுவைப்பா யிஞ்சிப்பயா லேயாதித்து
தானே. -௧௨௬-

உக.

யாருக்குத்தான் கொடிக்கிளிப் பாலையுத்தி
யாரங்யாமலே ணாப்பதுணாள்ளிருக்கும் போது
யாருக்குத்தான் றியப்பம் போகுல கட்டி
யாருக்குமடா கொடுங் அருக்குக் கொண்டுதானும்
பெருக்கத்தான் போகாது பெர்யத்தால
புதுக்கலசந் தன்னிலிட்டுப் பாதுகாலேவைய்யாய்
ஒருக்கத் தான் விராகன்னடக் கிடந்தியென்யால்
பூத்ரசரக் காணியென்று அறைக்கலாமே. ·127

வைய்ப் அரிதாரம் :-

உரைக்கிலாம் அரிதார வைப்புக் கேளு
ஒருதுலாம் வெள்ளையப்ரகத்தாரா
யுரைக்கிலாம் பாரமஞ்சிக் கிலைவ நாடு
யத்துடனே பச்சை மஞ்சள் கிளங்குகேய்யி
நிரைக்கவே மடையடையாய்ப் புதச்சுடுக்கு
நேரான மஞ்சிக்கெவர்ப்பொடித்துப் போட்டு
திரைக்கிலாங் கருவாப்புநாயம் வைக்கச்
செயவீரம் பத்தாது தாரந் தானே. ·128

தாரமது விராகன்னடைகிடைத்துத் தானாய்ச்
சரக்குக்கு அறையான தானே யாசசிப்
பூரமது அகண்ட பாதானைத் தின்றேடம்
பொருப்பு வாழப்பக் கிடவகுளில் மணைன்போலே
வீரமது படாமடத்தி லிருக்கும் பாரு
யாந்த வேகம் படாதிர் தாரந் தான்
வீரமது மெத்தவடா கெந்தூர வைப்பு
வாள்ளைஇத்த் நிமைது பலம் பத்தாக்கே. ·129

உகூ-அ பச்சைக் கற்பூர வைப்பு:

ஆகவே புகுசீட்டைங் குடுமேட்டு
அதுவடனே மெழுகுடனே அத்தர் வாட்டு
தாகமாய்ச் சிட்டியாலே பதம் பதக்கையாக
தான் போட்டு வங்காளப் பச்சையோடு
.. மாகமாங் காக் தேறா வடத்தில் வைத்தால்
எருபதாம் நாளெடுக்க சாக்ககாச்சு
வேகமாய்ப் பச்சைக் கற்பூரம் வாசம்
மேலான வாசமடா நாமுரைத்தோமே. -130-

கூடன் வைப்பு :-

ஒன்றான கூடன் வைப்பு அரைக்கக் கேளு
உத்தமுத்தக் காசி மேல்த்தோலைப்போக்கி
நன்றான திணங்காக வாழையடி நறுக்கி
நயமுலத்தி யடிப்பொடி னானாளி.
சென்ற முத்தக் காசித் தான்ப்பொடி அவ்விரம்
நிறைத்தான்க் கேன் சேடசத்தான்க் கேனை
வென்றேகுஞ் சீராயம் வாட்டுக்க் கின்ன
வேடவெடுப்பங் கலடைத்தீன்க் கவசப்
-பாட்டை -131-

பட்டையான் தான்கூட வாட்டுப் பிசைந்துஅந்த
பருங்கொய் பத்துனட்டி ல்லடைத்து முடி
கட்டையாட்டுக் கடாவா முளையாலக்கி
கம கமெனவெடுக் கடுங் கில்ப் புதைத்துவைத்துப்
பெட்டஞ்சு னாள்க்களிந்து யெடுத்துப் பாரு
யென்ன சொல்வேன் கூடனது அணையமைச்சே
பெட்டப்பா போகா து முனைகு போட்டு
..னமாய்ப் பாண்டத்தின் வைத்து மூடே. -132-

-உள-

முடியே சிகைதக்கு மாய்கை பண்ணை
மூட்டுதேன் திகைப்பூடு மத்தம் வத்தும்
தேடியெ நிலம் புரண்டு செய்யானுள்ளான்
சிவனார் வேம் தேள்க்கொத்திக்கு செந்தடி-
-மண்டையிள்ளாய்
கூடியே குள்நர்யன் மண்டையெல்லாம்
கூப்பியே குன்சினை முந்து சீடுடு
ஊடலானைத் தான் சேத்து மாய்கைவத்தை
வருத்தயாலே தாளெடுத்து வாணம் போட
-133-

வாணமிட்டத் தானதிலே மயங்கும் பாரு
மகத்தான சபை கூட மாதர் கூட
காணமிட்ட திருக்கூத்தை யெல்லாம் கூட்ட
கண்கிடு மயக்கி விக்கும் பொடியதாச்சு
வேணமிட்ட பனக்கொம்பு மீனக்கொம்போடு
யெலிப்பல்லும் பெருச்சாளிப் பல்லும் கூட
தோணமிட்டு பொடித்தொன்றாய் முன்றாலோடே
நாபடா திடம் பார்த்து வைத்து வையே.

வாணம் பாடக் குளிவி: -134-

வையயவே வாணம்பாடக் குளிவி
கோவத்தை யாருக்குக் கப்பாவதனிதே
செய்யவே வகையாய்யார் செய்யச் சொல்வேன்
திடதிடனையாய பாய்க்கும் பொழுது தானும்
உய்யவே மலர்ந்து கொண்டு.....ண்ணைமுடிய
உயர் வாணம் பாக்கும் கேட்க்கும்பா
மெய்யவே அப்போது படித்து வந்து
ஒத்தை செய்யது·சி சிக்கொந்தம் வெண்ணை
-135-

உஅ-

வெள்ளைப் பாஷாண மிவை முன்றும் வைத்து
வெடிக்கைப் பண்ணை ஒருமக்கஞ் சாயவிதும்
கொண்டிணக் சாராயங் கொந்துவைத்து
அதின் பெருநகந் தின்னவரைத் திருண்டை
வ[illegible]ன்னவே மண் போலே பதனம் பண்ணி
வாத்தை செய்ய மிடத்திலே குள்கைகொண்டு
தின்னவே வாயாலிடு யடைவா வென்றால்ச்
சொல்லுமன்றனை யாடி கோடி மார் கோடி
-136-

கொடிக்கு மேலதிகஞ் சிவானம்பார்
குள்கை கொண்டவுடனே வயத்திற் தொப்படாக் -கால்
~~[illegible]~~.
வெடிக்கை விடாதே போவென்றால் கீற்கு.
முன்தாங்கு மனைதாங்கு பயந்தாங்கும்
வாடிக்கை யொருத்தி பின்னை மூமாட்டாட்டால்
வயத்திலே சின்னோக்கி மண்டபாச் ~~சி~~
சிடிக்கோ சென்னியாலேக் கட்டித்திரக்கேர்
திரைத்தினைக் கிரியங் கின் சொல்லுவானே
-137-

சொல்லுவென்ற மணி தனைக்குத் தாமயிடு
சிம்பி முகண்டைக் காய் வெள்ளியைம்ம வர்ர
வெல்லவென்று குள் முகத்தைக் கேள்க்கும் போது
அனைப்பமடா சிணைத்துப்பழ குள்கைத் தாறும்
மல்வென்று சிறைசின்னைக் கொரப்பார்க்
பாரியப பரியன யாரென்றும் வலம்புவானிக்
கில்லென்று சொல்ல வந்தால்க் கேப்பணக்கு
கின்று வளர் கண்டள் வாரெக்கவிர் தானே
-138-

ஸ்ரீ
உஅ-அ.

நெஞ்சிருந்த கருமமெல்லாம் வாணம்பாடி
நேர்புடனே குணங்கி தவராதுரைக்கும் பாரு
வஞ்சிணைகள் வைப் பொருப்புச் சிவியங்கள்
வஞ்சியர்க்கு மையலைக்கஞ் செய்ததெல்லாம்
சந்நிலத்தில் வந்து நின்ற மின்னாலே தான்
வந்துவழங்கித்து அக்காரஞ் சொல்லுவாய்
கொஞ்சமென்று நினையாதே வாணம்பாடி
குளிகைதனைக் கும்பிட்டுப் பூசிப்பாயே.

.139.

பூசை செய்ய சித்தியது வேறும் பாரு
பூட்டியவரை யாளில் பிடிந்து பூவை மாரை
ஆசையுடன் அணையாலே அனுபோகத்தால்
ஆசைதரும் அவள் மனது தீக்கண்பு கொந்து
நேசமுற்று உனைக் காணா மிருக்கமாட்டாள்
நித்திரையும் வாராது உனைக் காணுடவே
பாசம் வைத்துத் திரிவாள் பார்ப்பாவை
-மார்கள்
பலகாலுக் கிந்நியாலே மாறுவாள் தானே

.140.

தானேதான் உருவாள் பார் அனுபோகத்தால்
சிறி போக மிருவருக்குந் தானேயாகும்
ஷேணாகும் சிரம்புணியன் வந்தா போகம்
யானையெடுத்து பிடித்து கட்டு யாருந்துதானால்
வானொரு மின்னொரு மிருக்க மட்டும்
வாராது ஒருநாளும் சிரந்தானப்பா
நானொரு நீயாறு பிசாசு பூதம்
நாடாது செய்த்தானுந் தீயந் தானே.

.141.

-உகு-

தீயல்லை தண்ணீரில்லை பகைஞரில்லை
சேடனது வாராது மருந்து மண்ணில்
நோயல்லை பிணியல்லைக் கோளில்லை
நூறுவயசண்டமே தன்கை சேர்ந்தால்ப்
பேயல்லைப் பிசாசல்லை தண்ணிலில்லைப்
பித்தமில்லை வாத சிலேட்டுமந்தானில்லை
நாலல்லைக் கடையாது நோவெழும்பாதிப்பா
நானில்லை இன்னமொன்று நவிலுவேனே
-142-

நவிலுவேன் யெதென்றால் மதவானைக்குற்
றென்பவனை நடப்பக்கொண் -குற்
சிவலுவேன் சிவன் வேம்புத் தொட்டுக்குள்
செகரமாய் வெள்ளைப்பூ பூத்ததானால்
உவலுவேன் இக்க நன்று அமாவாசை
உச்சி திரும்புதற்க்கு முன்னே மதாயானைக்கு
தவலுவேனென்று சொல்லி மதவானைக்குச்
சாரிச்சித்தி செய்து மஞ்சளையும் பூசே
-143-

பூசியே பூச்சூடு கரும்பு தேங்காய்
புகளான பச்சரிசி பணம் பிட்டு
வாசியே மதவாடையைத் தன்னைக் கொண்டு
வலமாக மூன்று திரக் சுற்றி வந்து
கூசியே சூரியனைக் கும்பிட்டேசரி
கணையானைக் கும்பிடக் கொண்டு நீயும்
தாசியா திருக்க வென்று தப்பிக்கையால்
தோஷத் திரந் தெல்லே வெற்றி ரணைப் பருங்கச்
-சொல்லே-
-144-

உரு.அ

சொல்லியே திசைக் கொருவேர் பொருந்திப்போடு
சிறமாக மையத்தில் ஒருவேர் வைத்து
புல்லியே ... வேரை மேலே வாங்கிப்
பொருந்த கொருவேர் ~~பொருந்திப்போடு~~ மையாத்தில் வேரைவாங்கி
~~சிறமாக மையம்~~.
வல்லியே யதன் பேர்க்கு கிளை.. கல்வேரை
வாங்கியே யதன் பொருக்கு மார் முனை
யல்லியே வேர்வாங்கி யதன்பொற்பாடு
யப்பனை வட்டவேரை வாங்குவாயே. ·145·

வாங்கியே யதன் பொருந்த வாய்வு வேரை
வருணதிசை யதன் பொருந்த கிழ வேரும்
நீங்கியே.... பொருந்த தெற்கு வேரை
நின்ற பின்பு அக்கினிவேர் கட்டிக்கட்டா
தாங்கியே அடையாளமாய்த் திரித்து
தீந்து...ந் செய் · நன்மனைக்குத் தானைவத்து
யோங்கியே ஆனைவாய்க் கொட்டங்கி·
யபாயமாய் மதயானைக்கிட்டச் சொல்லே ·146·

கட்டினா னொருத்தா அறியாமல் தானும்
கிளைமேல் திசை தனிலும் வைத்துக் கேளு
எட்டினையின் அதின் கீழே யத் தண்ணீர் விடு
யருந்த வேர் அடையாளமாய்ப் போட்டுக்
கட்டின வேர் எண்குருவப்பத்தின் கோ
முன்கட்டி மேலக்குடைப்பாக வைத்துக் ~~கொண்டு~~
கட்டின மையதின் மெ....கும்பலங்கிளே
கேசரி வேர் சிவந்தொளிக்க வயணங் கேளே ·147·

ஙுய.

வயணமென்ன யாத்தனையுஞ் செய்வதெங்கே
மகாகாளி தோட்டத்துள் மயானந்தன்னில்
வயனமுடன் ...ந்தவிட்டுத் திரணைப் போட்டு
வாணாயகனை யெழுங் கூராப்பண்ணிக்கொண்டு
சியனமுடன் மெரெழுதி யாருபத்தக்சி
சின்முக நாறுப் பத்தி முக்கோண மிட்டு
வயனமுடன் சிதம்பரத்துள் வெட்டுந் திக்கெட்டும்
பதியடவாக்கும் பத்ரு மைய மிரண்டே
148.

கும்ப நாகவர்த்து:

மையத்தில் கும்பம் ரெண்டு மேலே கேளு
வாளாகும் படமொன்று மங்கின் சிரை
உயத்தான முதல்ச் சிர நாகமொன்று
உத்தமனே பிழைத்தெடுத்து யாகம் புல்லு
யெய்யத்தி ஜாமத்தம் வேலும் போட்டு
யாசிக்கி மெழு காவ நஞ்சு முழுப்போடு
செய்யத்தான் கொடுத்தி யானைத்தைதுதி
செந்த்யடா பூசை யோடு பணிதமாமே.
149.

பணிதமாம் அரி அரி அவ் கிஹாபாவாள்
பகின் கோரடம் புரோபுராவம்படைன்று
சனிதமாய் னாப்பதுநாச் ஜெக்கும் போது
திருக் கொற்றில் வாரு மடங்கி யொண்ணா குமார்
சனிதமாய் வாடமணைக்கு முன்னை வண்ணார்
தாணானி கொத்திங் கோ போட்டுப் போடு
பொன் சமம் மண்டக் கொண்ரெடுக்கும் போது
யாவலகும்ப குத் திவர்த்தி போடுமே.
150.

நய-அ

வத்திப் போம் புற தென்ன டெத்துனாகம்
…… திரு நீறுடைனை வாழுங்கிக்கிச்சாங்
இத்திக்குஞ் திருநீற்றை யெடுத்துக் கொண்டு
செற்றவரைத்து தயாலத்தாயாறுக் கி…
யத்திக்கும் நாகப்பல் நாறுவாங்கி
யக் தயால மத்த வெண்ணீர் வேறேவயற்று
முற்றிக்கு… வ கிடந்த அறு கை…. து
முன்ன் சக்கி மெழுகுடைனை அரவை நங்கே
: 151.

தங்கிடைய மத்தம்வேர் அறுகு கிடறு
தகட்டியனை யதிக்கி மெகு கோகுடனை
நெஞ்சடைய வடந்திருக்கி மருந்தி தாச்சு
நின்ற வெண்ணீர் கெந்த உடன் முன்றுந்தாறும்
வத்தினை கன் மகா கோமபுர்யம் பாரு
மடக்கு தர்க்கி னாமுடைந்து திருக்கு கேப்பா
அஞ்சிடையஞ்சு சிவன் வெம்பு முலமானை
காட்டுமாபாக்கு இடமாமக்க கோவை.
-152.

மொட்டாவென்ன பத்து குவெர்தனிலே …டன
குமா திரத்துக் குன்னைடைத்து பதனைமானைச்
சாமு வென்ன வெர்ப்ப வெம்மறு கம்புல்போல்
தான் னாக்கிரி தாம்பூத்து வைடுவட்டம்
தேமு யேயனை டயானைந் திசைப் போச்சுத்தி
செப்பு மோதிர மெட்டும் பதனம்பண்ணவே
கோட்டு னைக் கடகி :. உள்ள நப்க மோதிரம்
குவளையத்து விருந்து தவோர் வெள்ளியா மேல
-153.-

நக-அ

ஆமென்ற பத்து மோந்த ரங்கொண்டு
ஆருகோ வாத்தை தனை யறையக் கேளு
ஒமென்று அர்நமோவென்று லெடசுவை
ஓதையனை மோதிரத்தை வயிறு நெகிசோ
இமென்று அர்நமோவென்று லட்சம்
இரானை மோதிரத் தங்கொதிச் சேவ

· 154 ·

சௌவட்ட திசைவட்டமாறு கோரக்காரி
சாரி பதீ அர்ஒமென்று வடாக்கே சவ்வ
வாய்வு வட்டமிறிக் கெரு வாரங் கென்று
உரிங்கென்று லட்சமுரு டேட்டு.
மேவைவடு மேல் திசைக்கு வாட்டம் கோட்டு
வாரங்கிய நிாரங்கு .... வ. அரிவேயநு-
நிவை வேய நிரு... வட்டம் அவ்வுடவ்வடம் - மென்று
நிறுவாணி அர்யென்று லெட்சம் செலவ
ஏவையமே தென்திசை மோதிரத்துக்கு சவை
ஜெங்கார ஆங்கார அர்நமோ மென்றே

· 155 ·

நமவென்று அயவென்று அர்யோமென்று
நங்தாங் கென்று லெட்சமுரு வெ.ஙு.அப்பா
சிமவாவாவென்று அக்கினிக்கு தானே
கையமோதிர மிட்டணைத்து நோயுத்து நீக்க
சிமநா சொன்னேன் .... யத் துணைம் பாத்து
நான் உருவான் கண் ணெதிரே பாரு
அமரும் பாரானை வீரமென்றுத் திசையும்
வாத்தியே யெதிர் வந்து தோன்று வாரனே - தொண்டு

தோன்ற வகை சொல்லயா தெல்லாந் தானே
சிடலையாலே நெரு...னு வட்டத்துக்கு
யின்ற சிவர் வட்டத்துள் அ...டக்கும் போது
யெற்றிய னட யெந்திர மந்திரங்களெல்லாம்
வான சொரய பிசனங்கெயாடுக்கு ணா
மண்டலத்தி பிசனுன்னை யல்லாவுண்டே
உரைனன்ற யோர்வெர்யி பரங்கிவனையம் - போயிப்
உரைத்தபடி வானகாட்ட அமந்தவட்டம்.
- 157 -

வட்டமிட்ட மந்திரத்து தேவரெல்லா
மாதவஞ் முனிவர்களும் ரிஷிட்டர்தானும்
சட்டமிட்ட னாதாககளுக்கு குனக்கு
மத்தத்த தானியானாஸ் சினங்களெல்லாந் - தானே தோனும்
நட்டமிட்ட யாந்திரிநுமந்திரான்னி
நாரதருமெதும் புருயம்நடனமாட
இட்டமிட்டு டாதத்திருக்கே கொமக்கராவென்று
இயம்படா வானவர் வனைத்தி சித்தர்நீயே.
- 158 -

நீடாற்றுக் ணகய் வட்டாங்கனைத்திக் கொண்டு
நின்னகயாத்ப்படி வடு வெண்றாங்காணார்
வைப்பார்று வெத்திலை போரவிருப்பர்
மன்னவனே. அட... கும்மேயாட்டம் கொடுக்
தாய் பார்த்துப்பூமிதன்னை நோகினாப்போல
தான்பாரு தானணலாலே தன் கண்ணாலே
பாய்பாறுப்பட்டபடவா லையபூமிக் கீறிப்
பாதாளவன்யாக்கு போங் தொம.
- 159 -

நூ2-அ

கொடிக்கு மேல் கோணும் நாக லோகங்
கோதையரும் நாககன்னியருந்தானைப்பா
லெடிக்கைக் குவ திவாந்திரங்களென்ன
வாசுமெல்லாம் தோனமுடா கண்ட பேர்க்கு
வாடிக்கை யென்றிப்பார் மயக்கமென்பார்
வட்ட முடன் போல்வாரங் கிட்டண்டு போலாம்
மொடிக்கு மிது இரப்புசு சிவைக்குக் கொட்ட
மோகினியாள் மாற்ற மொன்று முடிவாமே. 160

முட்டடா மோடி வைவக்கு... ண...த்து
மோதிரத்தின் வத்தைய.... முகனையாகும்
யாட்டஅன மொடியந்... பார்யமதித்து
யாதி...... டுகே... ம வட்டம தன்று
கொட்டடா மோதிரக்கை மொடிக்கோரனை
கனிசித்தியடி... த்து யெடுக்கும்போது
நீட்டடா அவன் வார்த்தையைப் பார்த்து
நோவனைக்கும் படை கொணும் வட்டம்போடே. 161

பொய்வெது கிளக்கிருந்து வந்தானனால்
பூண வே குணத்தை வட்டங் கொட்டத்
சிடவே மணை கொடி கி....ரி. கோடி
தாதிகையான் பூத மெனைந்தானே கோடி
சொடுவ யாடி கோப முனைத்தப் பண்ணும்
முன்னைதிரே மோடி வாழ்டுதுகுவான் பார். 162

சுவடி எண்: 742. மந்திரம் பாகம் - I.

மொத்த பக்கங்கள்: 1 - 250.

- ௩௩ -

வட்ட மிட்டல் பிறையோடு தொன்கோ... வட்டு
வாய்வரு வ கொண்டிரவி [illegible] -கோணத்
சட்டமிட்டு நெமெமும கோடிம் [illegible]
அண் முகனர். [illegible] அகோரமிட்டு
கிட்ட மிட்ட கோரமிட்டு [illegible] வட்டந் தாட்டு
நீங்கோர .... கோர மிட்டு வதனை வட்டமல்
நட்ட மிட்டுத் திருநடனக் செய் [illegible]
நாசி தனில் [illegible] கண்டு போமே

163.

கண்ட உடன் அனைத்து முத்த மிட்டுக்
கையதனைப் பிடித்து அய்யா வென்று
விண்டபடி அம்மை சக்தித் தாராயய்யா
வேதாந்தமச் சமா முன்னையே யென்று
அண்டர்களும் முனிவர்களும் பார்க்கை மேவும்
அகத்தியருந் தானிய அருளினார் பார்
கண்டவனை யொண்டதில்லைப் பயா யென்று
கிர்பவரே முத்தி பெருங் கருணையோரே.

164.

கருணையார் அகத்தியர் வாசவாமித்திரர்
கலைக் கோட்டு மகா ரிஷியும் கோரக்கரும்
பொருந்தினார் கருவூரார் போகனாதன்
புண்ணாக்கீசர் கொங்கணவர் பிரம்ம சிட்டர்
வேத முனி சுந்தரா னந்த ரோடு - கருவியாம்
இருயாம் பதினெண் பேரும் [illegible]
சொன்னாரே [illegible] கேளென்று தானே

165.

ருரு-அ

அன்றுதான் திருமேவர் ந. மே.. கோட
அருக்கண்ணன் யசப்பைமுனிக் கருணைப்பார்
ஒன்று தானை யாக முன்யடைக்காட்டார் தம்
மேகாந்தக் கெருபாணைந்தம் பாடித்தான
நன்றுதா... நன்றுணர்ந்தக் கருணைச்செய்தார்
நந்தி யெனை யனைப்பர்த்தனைத்தார் பாரே.
·166·

அனைத்தும் கந்தம் மழைதீர் ....லிக் கொண்டு
அய்யா நீ அபராதமா வென்று கேட்க்க
பிழைத்தருள் மன்னாக்கி னென்று பேசி
நெ.. ன்பணிந்து நின்று வாயம்
பிழைத்தோ வேதாந்தம் வருத்து தென்று
முத்தியெனக் கீர்த்தார் கண் சித்த ரெல்லாம்
குவத்தோ து நாற்று யாகடக்கில்க்
கொண்டு போயாட்டா ரே சிதாசிவத்தே.
·167

தோ சிவமும் யேசமுக் கிவமுடைற்ற
சித்தர் முதம் மாலவனும் தானாவென்று
தாவாசமா யாறுவரைத் தாண்டி நீதான்
தீர்க்கைக யென்றீசன் சொன்னார் பார்
ஒதம் மதமாய் கமனியாஞ் சிக்கை யென்று
ஊம்பிநனன் நல்ல தென்றமைவாகும்
பிதாவன் மேநெங்கோந்த தியன் புகர்ந்து
பின்னாக்கிச் பன்னை யென்று பேணிக்கொண்டார்.
·168.

உரை-அ

பேணாதே விட்டவன் வாய்வு போச்சு
பிராணனுக்கு உசவாதம் மிர்ந்து போச்சு
மானமும் மவனகுரு விட்டுப் போச்சு
மற்ற மற்ற குருவொறு னாதி போச்சு
கோணாகி யெனமே.... காணிப் போச்சுக்
குருனாத்தியன எனைகொண்டனையாவிட்டால்
-168-

விட்ட....ன்று யாருக்குத்தினால் விந்தமேரும்
வெளியேற்பா போகா தெர்க்கொண்டேன்
விட்டபிண் மோகித்தின் இச்சாவத்தை
மறந்து விட்டக் குறைவாத்து.....போனாம்
மாட்டதிசை அ.... சயத்தை யென்வாயாலே
ஆச்சரியம்பாட்டிப்ப அறிந்து கொள்ளும்
பட்டமரம் பால்ச் செரியந்தி... னாதின்று
பச்சன் முன்குடித்து வாழுகின்றேனே -
:170.

(ஐ) குரு - என்னும் ஒரு காணவில்லை:

-உரை- தோன்றுவது சுருபமாய் யாருக்குதென்பது போல
சொற்பனங்கண்ட திருசியமாய்ச் சொல்லுமே
-லோ
முன்று வெளி உருகாவைக் கெல்காலங்கள்
முற்று முன்ன நிகள் கால முன்ன செல்லாம்
மாண்டவர்கள் மனதிறுத்தி அறி செய்யற்றை
ஆன்ச சொல்ல நிகேட்டு அவர்க்குச் செல்லும்
யென்றபடி யென்னாலே யானறிந்து
இந்த நாதி நித்துமையா யெனக்கென்பாரே
-176-

-நக-

ஒசன் பார்த்து வப்படியே ஆட்டுமென்று
யென்றுபடி யவர்க் கொடுத்த பொருளும் வாங்கி
முன்பார்க்காயவனை நல்லதிண தங்கச்சொல்லி
முகம்பார்த்து மோதிரத்தை களைந்துவைத்தால்
உன்பார்க்கும் வண்ணயாகுமொன்று வைக்க
மனைதிதில் தன்னைக் தன்னைத் தாரும்
பொன் பார்க்க மோதிரங்கள் பெடுத்துக் கொண்டு
போகும்பா அன்மனையால் வைக்கத் தானே
-177-

வைத்தவுடன் அவன்கை... யா... ட்டாதே
மனைப்த்தியெங்கியவன் போனான் போச்சென்று
செத்தவர் போல மனைவாடி யருப்பானைப்பா
சித்துருக்கி பொன் பனைத்தி லெட்டமில்லை
யத்தனைக்கும் வருவாதெனவவனாலென்று
அவன் கொடுத்த பொருள் போதுமென்றுநியம்
வத்தினையா யருயென்று வாயால்வாழ்த்தி
வந்தவனை வர்சை பண்ணியனுப்பு வாயே -
-178-

அனுப்புவாய் திசைக்குத் திசை வந்த பெண்ணைத்தேட
அட்டவனை யாட்டெடுத்தி அவர் கைப்பொன்னை
மனுப்புவாய் வந்தி திசை டாத்திருந்து
வந்திருந்து திசை வட்ட மெனுத்துஞ் செய்வாய்
அனுப்புவாய் குதாரும் போதுமந்தத்
தலத்தக் காய்ச் செய்த வட்டந் தன்னை குரு
நனுப்புவார்த் திசை நான் செப்பெனென்பார்
நன்றென்று வபாய மாய்வணையம் போட
-179-

திரு-அ

வளையமிட்டுக் கூட… நீயானடல்
மதியமோடு· சபதங்கள் யெது வானாலும்
முளைய மிட்டு பாரேந்தி திசை வட்டம் போட்டு
மட்டடா வஸ்தையெல்லாங் கைக்குள்ளாச்சி
வினையமிட்டு வெகு நகைகளக்கி வைக்க·
வேண்டிய மோதிரங்கள் டெடுக்கச் சொல்லிச்
மினையமிட்டுப் பொதாரோ பணம் பெருங்கி
பெணங்களை நீக்கிடுக்க வகை சொல்வேனே, - 180 -

வகையென்ன உனக்கிசைந்த மோதிரங்கூடு
மனை தனிலே சென்றே கியவனைக் கண்டு
திகையென்ன தங்க வட்ட மிட்ட கையில்
தொங்கையரை வாவென்றுச் சொல்லிப் போட்டு
பகையென்ன உனக்கெந்த நடத்தைப் பார்த்து
படுக்க முன்னே பாவை நல்லார் வபோர் பாடு-
முனக்கென்றால் சொல்வா ரூதயன்கான்-
~~போகவென்று~~. - போக
மோதிரத்தைக் களைந்து வைக்க முன் போவானோ

முன் போவான் · கின்றதை மேதிரத்தைச் சுத்தும் - 181 -
முழுப்பூசையா
~~[illegible]~~ட்டு வைத்து மெச்சத் தக்கன் னோ
பின் போகச் செப்…. வந்து முன்சிவ மேசைய்த
திரைகடலுந் தொர கண்டு வரவே யென்பார்
பொன் போலே கடலி துள்ள ப..தி அ போ.
போர்க் கப்பல் வரக் கப்பல் அணைந்தங் கோடி
யென்பார் அவன் கண்ணுக்கு நிசமேயாகி
மின்னை மொன்று மேல் திசையை மோதிரத்தைப் பார்
- 182 -

நன-அ

மோதிரத்தைப் பாரப்பா வென்னா குருக்கள்
மாதேர முச்சந்தில் பொங்கலிகலிசுபமுடி
சித்திர மே மேல்திசை சொல் இசைதனைசேர
தந்தி வரும் கிரமேவரும் பங்கவெல்லாம்
மாத்ரமே தேகண்டு வரும் மனையுங்கிட்ட
வரிபுலி கொட்டானை சிங்கமானான் என்றெல்-
-லாங்
சோதிரமே போமென்று நினைக்க வேண்டாம்
சொல்லாதே கிட்சமடா வடகே கேளே.
183

வடதிசைக்குப் பொங்கலிட்டுப் படைப்பும் போட்டு
வேணயுடன் கலிதேங்காய் மாலை சாத்தி
பட்டுடனே கெந்த பரிமளங்கள் சாத்தி
யந்திரக்கு தீபமிட்டு வடக்கு வாட்டம்
திடமுடனே செப்பமுடன் செபஞ்செய்க
இவ்வகையாய் மகமேரு திருவப்பமாராகும்
படபடனே அ... கை வணங்கவென்று
பட்டணமுந் தெரியுமென்று பகருவாரே.
184

பகருவார் தென்திசை மோதிரத்தை வாங்கி
பச்சணையு[illegible]ரித்து கையால் வாங்கி
தகருவார். மலைபோலே கல்லைத் தொட்டால்த்
தவடு பொடியாய் நொறுங்கித் தானே போகும்
முகருவார் நேர்நேரென நவைச் சொல்லி
முட்டனடலோளே உடையமடா தேங்காயெல்லாம்
திகருவாய் கடப்பதற்கு தாவென்று
திட்டையாகவே புள்புடையுந் தவமொமே.
185

185.

கறைபொழ அக்கினி மோதிரத்தை யோ[illegible]து
தன்னி[illegible]க்குத் தீய்க் காட்டாந் தரணியெல்லாம்
செறைபொட பருமேவர் ஊக்கல் சுத்தந்
தெசமேலாஞ்சு சேந்த்ச் செனெரியுதேன்பார்
கொவழக் தர்த்தங்கு வந்துபெரியோர்செய்
கெருதியல்லோ [illegible]யவனை யெங்கே தேடப்
-போறோம்
சிவடு தெரியா துருனைவ மாற்றாக்கு செய்வான்
சேரியன் பொன்வன்யர் காண் பாரே.
186.

காண்பாரோ மரவெட்டு ... போலச்செய்
கொவாய்வப் பிரசன்ன மாவான் பாடு
வீண்பேர் கள் செய்யாரே யார்நவல்லத
வெகு சின்னமாரேவமாயுலகையெல்லாம்
நூண்பார் போதுவேவந்து வீரைச்சலைல்லாம்
மரைப்பேடல் போகுதென்பார் வீடுகிட [illegible]
நான் போறோம் கனங்காத்துக் கொடுமையாலே
நாமெனக்கே பிணைப்பமென்று நவழுவாரே.
187

நவழுவார் கண்ணிக்கு முன்போலே
நடத்தி வெய்க்க மோதிரட்டத் துளைப்பெய்ய
[illegible]வாது வேன் கண்ணுக்குக் காணும் தொட்டு
காகமுன் வெழிகை முன் கர்கையாறு
அவாதுவேன் அவர்கூப்பச் சதிதெவைக்கு
யாவனியா கேவளத்து வாயக் கெம்மைக்கென்று
உவலையடா மோதிரவத்தையைத் தாண்பார்த்தால்
ஒரு கோடி பொன்தரினும் வலை காணாதே
188.

நூஅ-அ

கொணாது மீனை மோதிரத்தைக்
கருந்தடமை வைத்திட்டோ பார்க்குந்திறம்
தோணாது அவர் கண்ணுக் காணாதிருந்தான்
தொந்த மது உனமெட்டுக் கெரியம் பாரு
ஆணாத மோதிரத்தைக் கையாலிட்டு
அஞ்சு கரந் தலை சுத்தி தொழுக்கும்போது
கோணாது கெவுனமாய்ப் பார்க்கப் பண்ணும்
கேசத்தில் கிளிகையே பேர் சொல்லாதே. 189.

சொல்லாதே தங்கவட்டம் கையால் போட்டு
தும்பி முகன் வல்லவை சுத்தி தன்னாகத்தே
கல்லாது தன்னில் வம்பொல்லவந்தி...ல்
யாருந் நாளுக் கெப்ப வத்தி யாடிப் பாரு
வெவ்வாறு முன் போகு செய்யும் பந்தம்
வாணையாட மாட்டார்கள் திருத்தி வட்டா
வெல்லாருங் காண வொரு தங்க வட்டம்
மெய்ந்தாரும் பாவை முவாட லாமே. 190.

ஆடலாந் தங்க வட்ட மிட்டுக் கொண்டு
அரகர முறை மது பாணம் பலகாரங்கள்
தேடலாங் காய் கனிகள் எதுவானாலும்
சங்கை தொட்டு வா வென்றால் விருப்பாக
பாடலாந் சாயாத்திய மகளைக் கோடி
பால் பழஞ் சக்கரை தேங்காய் பசித்தாலெண்ணம்
போடலாங் கொண்டு வந்து முன்னே வைக்கும்
புவியாளும் பூதனையெல்லாங் காணலாமே. 191

·நூ·

கோணலாம் பதினாறு வரையாம் கீழ்
கண்ணொட்டு பிணை வரையந் தலம்
புணைவாசப்பி பொன் முதல ...ணன் வரு
இரித்து வைய்ந்து மையார்ந்த வெள்ள வைய்ந்த
நாணயாந் தங்க மோதிரத்தைக் கையால்
நுனையில் அணிந்து நவ கிரக வடாந்
தோண வாகினைத்த படி யென்று சொன்னால்
அம்மா தாண் வந்துமே சொல்லக் கேளே
-192-

சொல்லக் கேள் யாவருக்கும் மேம்பாதப்பா
திலக்கித்தா வென்று முன்னைச் செய்தோன்
அல்லக் கேள் அனை பின்னே யாருந்த வட்டம் [ணை]
அசையமுற்றன் கண்ணுக் கிசையும் பாத
~~பல்லக் கேள் நினைத்த மோதிரத்தை நீ~~
[யானை]
பல்லக் கேளனை யெடுத்துக் கொடுத்துப் போடு
பிண்ணையுந் தான் கொண்டு சுத்தி நினைத்தாக்கால்
அல்லக் கேள் நினைத்த மோதிரத்தை யகைக்கு
அர்ச்ச வரை யர்ந்து யெடுப்பா ரென் மடோ.
·193·

உண்டுமே பத்து வட்டமாய் மாய்
உனை யெடுக்கச் சொன்னாக்கா துன் கண்ணுக்கு
கண்டு பேசுமே களையாளுக்கு
கண்ட பல கோசிகங்கள் கருத்துக் கேளே
பண்டுமே பண்ணைண்டு வீடு கீழ்
பக்தையும் வந்தொன் றெடுக்கப் பண்ணும் போது
நண்டுமே யருந்த வட்டம் மெட்டானாகில்
நல்ல தென்று அவன் கையால் வட்டம் போடே
-194-

நூக்-அ

போடவே நண்டுமதி வாளைவ தெல்லாம்
புகலுமே அவன்பவா பலங்களெல்லாம்
நாடவே அவன் வாயாலச் சொல்லுமப்பா
நண்டென்று கர்க்கடகம் விட்டை மாட்டு
பாடவே பத்னாரு கோணருந்த மாட்டுப்
பலாயலமும் மருவ் வந்த பத்ரக் சொல்லும்
ஓடவே யான் வேண்டா மொருணாருந்தான்
மாண்வத்துக் கின்னகன்னம் போயர்த்னால.
- 135 -

ஆனாலே அறுபத்து நாளும் கோடு
அந்தரத்தச் சந்தியாலே கிழக் கொண்டு
மாண்டவன் வந்தவனைச் சிக்கெட்டுன்னே
வரச்சொல்லி மட்டமொன்று யெடுக்கச் சொல்லி
தாண்டார் ய வந்ததுமங் கின்னமிட்ட
சண்டாளனித்தனை போன்னதுக்குப்
போனதுக்கு சாத்தியாலே கின்னமெல்லாம்
யொருத்தி கையத்திடு பணத்தைப் போடுவாரே.
- 136 -

போடுவார் திசைசனைய யவன் சொன்னால் போலே
யானைதிசை மோதிரத்தை கையாட்டோது
சிவார் பொறுன் போட்டு உவனைக் கொண்டு
உனக்கத்துச்சம் மதியாட்டப் பல்ப்பன்று மோது
சாடுமே யவனைவன் மரிந்துக் கொண்டு
சண்ணுமே கொட்டானை பட்டப் பேய்கள்
கூடுமே பொருளைத்து வகையுங் கொண்டு
கூட்ட வரும் கொடும் தேக்கியென்பரே.
- 137 -

-சிவ-

யெண்பிறே சோத்தியமாய் வருந்து போன
என்றுடைய மாணாக்கன் கையிப்பட்டாலே
அன்பாக மோதிரத்தை அணியும் போது
அதுவணம் ·ரு... ...துக்கம் வாறுந்
நின்பொருளை யெடுத்து தானையாடிக் கொண்டு
தன்மை கரு அவன்வ... வச் சாத்துவான்பார்
முன்போலே மோதிரத்தைச் செபிக்கும் போது
மூன்று வலம் பொன் ஏதுன் மூன்றுக் கே.
-198-

மூன்றுக்கும் நடமாடாபட்ட கேது
மோதிரத்தைச் யாப் பொருள் போபடைான் -கையல்
கிட்டதன் ஆக் குளிக்கு பெண்சாவ்கொண்டு
பொன் நீண்டான்னவத் துமேபோட்டாறொன்றும்
முன்றுக்கு வரு மென்றும் வலைங்கள் கீர்த்தி
பெதலிசதன்ல் மன்ன றென்று சொதால
உன்றுக்கள் திசைனோக்கிச் சிவஞ்செபித்து
உன்னிடத்தில் இலாபவரும் பொருள் செல்விரே.
-199-

பொருள் தெகிறான்த் தலங்காமல் மேங்கத்தங்கு
போனாலும் பொருண காரவைத்து கேட்டால்
அவருடனே அவன் வந்த திசையைக் கிட்டி
அந்தவட்டம் அவர்க்கு இனியவரே சொல்வாள்
வருவாயக்க முன் சொன்ன அபாயத்தாலே
மானிலத்தில் லொருள்திருத்தால் வருதப்பாரு
திருவாக்கப் பொருள்புரிந்து போச்சதானால்
தன்கையப் பொருளிருந்தால்ச் சாற்றுவீரே.
-200-

சுக. சாற்றுவீர் மூவாணைப் பிடுங்கி தந்த
சந்தனமாம் வார்த்தையெல்லாந் தருகும்பாரு
போற்றுவீர் திசைவட்டங் கையாற்ப் போட்டு
பூசையுடன் சிவஞ் செய்து கும்பம் வைத்து
யெத்துவீர் அருகம்புல் மொகுந்தாம்பல்
யெடுக்க வாருத் தியலுடன் வழுட்பலனாகுஞ்
சேர்ந்துமே தந்திரமாய் வைத்துக் கொண்டு
செய்பவன் ஆல்த் தோனிப்படியெத் தொல்லை வீரே.

201.

செய்வதற்கு யென்னமொரு விற்றை தன்னை
செப்புகிறோம் சித்தர் மெய்க்கச் சேர்க்கத் தோரா ~~[illegible]~~
அய்வருக்கு யென்பாடல் உலகத்தின் மெய்க்கவே
அவமான மேது சொல்லப் போறேனையா
வைய்பெடுத்து கொடுப்பதற்கு கிலங்கிடுமோது
வேர்பதாமக்கள் தானே தொல்பூட்டம்
மைப்படி போலாட்டாது பொருளுக்கெல்லாம்
யளிவாய் சேன் கைய்தாண்டி வாளிக்குத் தானே.

கோபால வார்த்தை:

202.

விளிக்குத் தான்னை தென்று தன்றாய்க் கேளு
வாழுத்தீண்டிச் செத்தவனைச் சிட்டச் சிம்பல்
டளிக்குத் தான் வந்தினையாய்ச் சேர்த்துச் சுட்ட
பாணையுட சிம்பல் ரெண்டும் பதனஞ் செய்து
மொளிக்குளி தான் ருவர்ட கோபால முன்னே
முன்டெடுவால் வெகு முன்னே சியதாக்க
களிக்கத் தான் சிறு தெடுத்து புறுத்துப் போடு
கைய்தண்லே தெம்பட்ட வேணா தானே.

203.

ஸ்ரீ-அ

வேளை ரெண்டும் மொன்று போலக் கிடையாதப்பா
வாதி ரெண்டு மொன்றானால் கிட்டும் பாரு
வாளை வேளை தளையான் வன்குவையினொடு
அது அவ்வத்திண்டி மாத்த வரும் வருவார்மேமே
நாளை யென்னுஞ் சொல்வதில்லை யென்றுவண்ணை
நடத்தி வயக் குதக்கும்மின் நவது வேகேன்கேள்
யேனை யென்று சிடவையாலே திதியோர்ச் சென்று
யெண் கோணது அம்பலிலே கீழ்ச் சென்னேனே.
· 204.

கீழே யென் கோணந் தன்னிலே தான்
கிளி மொழியாள் மண்டை தானன்வைத்துக் கொண்டு
ஆழியே திருவாணையா யருந்து அ.. ~~[illegible]~~
அழக் கொண்ட வன் தன் மண்டையுயர்த்தி
மேலியே அதிலே இருபணத்தைப் போட்டு
வாதத்தின்று மண்டையாலே நாபணைத்தைப்
கீழியே வெண் சாவதந்திர் தெட்டிக் கொண்டு. ·மொட்டு
செவி.. கோன் மட்டை நாது முனை. ~~[illegible]~~
முனையாலே யருந்து கொண்டு திலக்கிண்டம் · 205.
முச்சண்ணி பகவதி தீ தேவாமோ..
திலை... லை மனோன்மணி தேவாசீர்வதி
இப்படி நவ வதிவிய நம் வாவாவா
வாகானை கண்டு வணங்கு புவாபோலாய்
கானவழைப்புடயாகி நா காகிகிதுக்கு
வாலை மதி வாத்திப் பெரித்தோ.ணா
நமச வென்றடங் கைதை நடைவாயே.
· 206.

-௫௨-

நாட்டுவாய் கிளியானதே நாத்தெட்டோதே
நண்டு வரும் மடக்கொடியாள் போலந்தானுங்
பேட்டுவாய் கண்டுமே மன்னனாக
மோனமா வருகை மனம் பயபக்தமல்
ஆட்டுவாய் பாடுவாய் அரவங் கேட்க்கும்
அதற்க் கெல்லாம் முடல் தெளியாதிருந்து கொண்டு
கூட்டுவாய் கைவாட்டு யாருங்கு மோகுங்
கிறும்பாமலிருந்து வாகெ அதற்கு கூட
-207

கூடவே யெத்தின் கை வாங்கிடா.
குளித்து தெஞ்சு யான முளித்து பாத்திடாதே
நாடவே யாருந்து கொண்டால் பானையெங்கும்
நகண்டு வந்து கைமிளி பெறும்பாடு
கூடவே அதின் மெரு வளர்த்துப் பாகு
சொல்வ தென்ன வெறு வெண்டை ரெண்டுந்தானுங்
கூடவே பணமிரண்டும் கையால் சேரும்
சென்ற பணங் கையாலிட்டுக் குத்து வெண்டை
-208-

குத்தப் போயி அவ்ட்ட கோணத்தில் நின்று
கோணையரை கூட்டியாங் கெயறும்பொது
பத்தித்தான் பணமிரண்டும் முந்திடமாக
பண்ணனதும் பானையர் தன் வெண்டையபோ
வாத்துத் தான் வன்குணையாய் செந்நாளவண்டை
பின்னை தீ மெத்து வைத்த வாழுத்திண்டித் தான்
மித்திட்டார் வெண்டையாவேயாருந்த முன்னல்
வையகத்தில் மருந்தை செய்யனையர்க்கொள்ளவே
-209-

ரு௨-அ

னைவத்திக்கோ பெண்பணத்னைப் பதனமாக
வஸ்த் திரத்தில் முடித்து கொண்டு மன்னன் மின்னல்
சந்துக்காய்ச் சிலை அ... யயப்பின்னும் வந்து
யாருக் கிடை முடித்த பின்னால் பணத்தினோடு
உத்திட்டே யாருக்குமப்பா தெரிகா.லடம்
உபாயமாய்ச் சிவனங்கள் பண்ணி வாய்த்தீ
புத்துப்போ யிருப்பதல்லால் ஒருபொல்லாப்புடம்
புகலாதே பன்கள் வரு மதுனாலத் தானே.

·210·

தின்கையால் பணமுடிபை அவிழ்க்கவேணும்
தந்திரமாய் வந்த யொருனிய வேணுடம்
யெண்ணகையல் சிவியாமல் நடக்கவேணும்
யாவரிட மிது சொல்லா திருக்க வேணுடம்
கொண்ணகையில் கிடைகாசும் போவேதியுங்
குருவான வடைக் காட்டார் பெரவயந்தார்
நான் செய்த புண்ணியத்தால் யென்னுரைப்பாடி
நாடிருக்கின் போட்டு வாட்டேன் பொருளைத்தானே

·211·

பெருளான பூரணமா யிருந்த திட்சம்
பகலார்கள் நோதாக்கள் புகல் கி... கெ
அருளான மாடாரு வெண்ணா.ணாறு
வலியாகப் பெறந் திருக் கதுகி சிற்றில்ப்பாடம்
மறுனாமை லதீ துணையகுளம்புனாசுடம்
வரப்போல அவ்வள வாய்ச்சிவாணனி
வெறுனாமல் கொம்பு லேயுளக்கேசிவி
மேலாகி னவயளக்குவ் கைசந்திட்டே

·212·

திரு-

பட்டத்திலே அம்பரான பலம் ஒன்றிடு
பாக்கு வாய் குளிர்ந்த பாலமாகத் தானுந்
திட்டமுடன் புகுந்து சட்டம் சிவ்வாது போட்டு
திருவான குங்குமப்பூத் திக்காயம்
வட்டமுடன் கோரோசினையுஞ் சேர்க்கத்தாம்
வளர்ந்த பச்சைக் கற்பூர மிட்டுமன்றாய்
பாவட்டமுடன் அரைத்து நன்றாய் மனோன்மணிக்கி
யாருதை யற்றிப் பூசைசெய்து சிமிளில் வைய்யே
-213-

வைய்யென்று சொன்ன மனோன்மணியாள் -
~~[illegible]~~ வதனத்தில் தீர்த மிட்டு
செய்யென்று மன்னர் முன்போ
சிவனத்துக் குணவார் ~~[illegible]~~ால் கொடுவார்கள்
கைய்க் கொண்டு கைய் மேலாய்த் திருவானவா
கண்ட வடன் கொண்டாடுங் கொண்டாருவான்
மெய்யென்று மங்கியர் கன்னாமக்கு சொல்லி
வரும்படிய மோழிவந்து மேவவாரே.

-214-
மேவமே அரவு கண்டால் தெண்டஞ் செய்து
வாரித்தாகும் உடல்ச் சுருக்கி ~~[illegible]~~
தாவமே கலைபுகல் வாய் மான்கள் கண்டால்
~~தலை~~ அசைத்துக் கைய் கட்டி அழயல் விழும்
கூவமே காட்டுப் புலிகள் கரடி கண்டால்
கும்பிட்டு வளர் வால் குழைக்கப் போகுமப்பால
யேவமே வல் செய்யும் அந்த ஒருக்கள் பணைக்கத்-
கண்டால் யென்ன பக்தியதுடனே மன்றுள் செய்-
வாரே.
-215-

-215-

துதிசெய்வார் சூரியனுஞ் சோமன் தானும்
தொழும் பணிகள் படும் போது சொல்லக் கேளு
மதிசெய்வார் இருவாணை யாமிட்டுப் பாரு
மாணிக்க மின்னிடத்தில் கிடக்கு தென்பார்
அதிசெயமோ வென்று சொல்லி நினைந்திடாதே
அலகைபாரிடங்கள் வசப்படுத வெல்லாம்
பதியை வாட்டு நிமைடா யாமையின்டால்
பாதாள நிதியை வசப்படுத்த லாமே.

-216-

படுத்தலாம் மையதனைக் கையில் பூசி
பாவையரைக் கைப்பிடித்துப் பரிவதாக
தொடுத்த வாய்த் திறலமென்று புணர்ச்சொல்வார்
சிணை கெட்டு அறிவு கெட்டு நாணங் கெட்டு
அடுத்தவரையே யுன்னை யணைவார் நாளும்
அணைவாத கோலமுமே யகலமாட்டாள்
உருத்தவாய் நினைத் தானு முணவாடாள் பார்
விலக்கவென்றால் வாதியென்னமோ புத்திகேளே

-217-

பதிவாட்டுப் பார்த்து மென்னைத் தான் கேட்டதான்
பாவை நல்லாள் அலகுவிலே பூசிக்கொண்டு
மதிமோடு யவன் முகத்தைப் பார்க்கும்போது
மதிமுகத்தில் திலதமிட்டுப் பார்க்கச் சொல்லு
ததியாமென்று மனமதபாணங்கள் தைத்து
தையலர் தன்னை வணைய வந்து புணருவார்கள்
அதிசெய்தா லிது புதுமையான தாலே
அத்தனைக்கும் வசத்து மையாதாச்சு தானே

-218-

நிமி-அ

ஆச்ச என்று பசுத் தொழுவால் வெள்ளைக்காப்புள்
ஆவு கன்று வெளிப்புலத்தின் நிரப்பதாலே
மேச்ச வந்து கிண கிற்க்க வாகும்போது
வாடக்காலால் உதைத்ததுக் கிணம்பால் வெட்டும் - பாரு
பாத்தல் கொண்டு பார்க்கிடா இதோ... னக்கூட
பசு வெண்ணைபால் கறக்கப் போகுதோ பார்
ஆச்ச என்று பசுவல் கறக்க அனைவர்ருப்போ
அநுவனை ஊமைப்பசு வாழ்த்த நிடவாயே - 219.

நிடவனைல்ச் சிவம்போலே நிற்கும் பாரு
சின்னட்ட நாய்களுக்கும் நிடவாய்ப் போடு
அடவாது தான் வேசியனைப் புணரும்போது
அவனுக்குள் மை நிடவா அணைத்திட்டாரு
வாடவாடஅ மாட்டாளோ பெருநாளுக்கு தான்
இவனு மென்று கேட்ட சொல்லாவு ஐயமேலிவாய்
சிடகிடஅது சொல்லாதோ ப யார்மாய்ட்டாள்பார்
தோரமதோ வேசி தெக்கா நூனைக்கு நாளே - 220.

உனக்குத் தான் என்னை யொரு உபாயங் கேளு
வொரு நக்குத் தெரியாமல் மைப் பூசி
கைக்கத் தான் சொன்ன படி அனைச் சொன்னேன்
யான்ன சொன்னு யெண்க கைவித்து கேளோ - 221.

சிரு-அ ஆனைக் கோட்டை வந்தது:

பெண்ணுக்கை வார்த்தையென்னச் சொல்லக் கேளு
பாயல்வான ஆன்கோட்டை முட்டை வாங்கி
கனக்கின்றிடு காப் போல த்தீர்த்தம் போட்டு
கர்க்கியந்தப் பொடிதனிலே கொணவாடு
மொண்ணுக்கை கொண்டபடி யரட்டி யென்றால்
உண்டை செய்து பத்திரமாய் வைத்துக் கொள்ளு
222

பண்ணுக்கோ நர்ப்பல் அம்மையோ சினையும்
பாங்காய் வைத்துக் கித்தாங் போலப் பண்ணி
கொண்ணவே யொரு குகையால் அடுமொரு
கூட்ட மிருந்து நெல்க் கியலனைக் கூட்டாங்கள்
வின்னவே பல கா.ரற்க்குத் தேங்காய்மாங்காய்
விரைகர்ஞ் தாணை மாங்கொழு வாடாங்கள்
அன்னவே படாத பண்ட முண் மச்சங்கள்
ஆனை படை செனை தாங்குதிரையாளை
கொள்ளவே பலம்படிகின் உடுக்கலைக்கம்
வாபர மென்ன ஜென்று வகை உளம்பலாடே

குள நர விந்தை:

விளம்பலா மென் றுண்டை 223
மேலாக நீயுரைத்த படியே காணும்
தளம்பலாங் குளநரியாண மச்சைமண்டை
தனையே குத்துப் பத்திரமாய் வைத்துக்கொண்டு
உளம்பாமல் உண்ணாப் பன்னையணாய மண்ணை
உளமத்து நர் வரட்டி யுடைவோ மென்றும்
குளம்பாமல் கோல முடன் வேருங்கூட்டி
கொண்டு மத்திக் கலசித்துக் குளிர வைத்து
தளம்பாமல் சிலையாட்டுச் சண்டையுடன்
திசையாகுக் குளத்திய மிருக்கு வாயே
224

-இசை-

இரக்கியே யருகோ..... க்கிக்...காவல்
யேதுமில்லாப் பாளக்கோவல் புள்ளயம்போத்தல்
இரக்கியே தியலத்தைப் புதைக்கப் போ
கெடே.... டைக் கருவோடு பல்லிவேடை
யாக்கியே யாம்பாரணை தெனக்கால் பூர...
அட்டை மாட்டைச் சட்டுப் போட்டு
திரக்கியே பச்சோந்திப் பச்சைப்பாம்பு
திரணை முட்டைக் கொக்கலம்பூ கூடப்போடே.
௨௨௫.

போருவது நரிப்பல்லு அரவநக்கி
புகுனான நேர் வானக்குசெங்கொட்டை நஞ்ச
அருவது தலைப்பிள்ளை நஞ்சப் போடு
திகிரைவாரை சிட்டுக் குதிரை யஞ்சி
கூருவது தில்லைப்பால் உளக்கு வாடுக்
கொடிக் கள்ளிப்பால் உளக்கு கூட வாடு
நாருவது கௌர் வெள்ளைப் பச்சை நாவி
நய கோட்டம் பண்ணு வட்டைச் சுட்டுப்போடே
௨௨௬.

சிட்டவாட்ட மருந்துகளைச் சிறுமை செய்த
திராடகனை யத்தனையுஞ் சேர்த்திட்டு
திட்டு முட்டாய் முன்னுரைத்த தலத்தைத் தாவ
தேவாயடதிலையாலே முடிப்போட்டு மட்டு
மீட்டு மிஞ்சியா தொருத்தா... னனைத் தாலும்
வாது சொல் சம்பேவணையாலே வை~~[illegible]~~

(X) ஆன-ம் என்ற என் திரகொண்ட ஏடு காணவில்லை

விரு.

பூசித்தோம் அதின் பொருளிருத்தான் வந்து
புகட்டினான் வாழ்வை யெல்லாம் இருத்தியாச்சு
ருசித்தோமனை வாழ்ந்து வாழ்வை யெல்லாம்
அகண்ட வெளி திருடனென் கண்டோமத்தான்
தேசித்தே குருவாய்க் கூடும் பாய
நிராமலத்தாய கேசம் வைத்தானைப்பாக்
கிசித்தான் தெரியாமல் வேதசத்தை
கூப்பிட்டால் வந்திருக்கிறான் குரும்பத்தோர்
உ௩௩.

குரும்பத்தானைத் துக்குடைய யானைட்டு இருக்க
குருவானவாயாள......... பெருஅங்கி
வரும்பத்தில் சித்திர நுண் மிருந்தால் தன்று
வாவைத்துச் செயலுக்கன வாக்கில் பட்டுத்தி
யரும் புத்தி மேவுத்தில் அர்யாளாதல்
அகத்தின் தனித்திருந்து நிலாத்தில் வெள்ள
வரும்பக்கிற விசித்திரனைய முருகனோகி
யென்னை சொல்லுவேன் அவன்தான் இசைத்தபாரே
~~உ௩~~
234.

சோதிப்பார் சொன்னவனை போயெண்ணிப்
சொல்லாமல் வாளிலே களித்து மிச்சம் -பார்த்து
யாதியா யொன்னான மேலோனியாவான்
பெருந்த தெண்டானவானால் வந்தியாவான்
நித்தியாய் முன்னா சிகை... புன்
நியமனை வேளலெல பெருக்கிக் கொண்டு
யோதிலே யாளிலே களித்து மிச்சம்
ஓமாருங் கற்ப் பெருக்கிறைத்தார் வைப்பாரே
235.

௬அ-அ

வயசென்ன ஒருவன் வந்து வனைக் கேட்டால்
மாரிலே வந்து நின்றாற் பெரு கேளு
வியயமென்ன பாப்பானில் வரவுங் கேளு
பவத்திசையால் மாத்தனைப் பகரச் சொல்லு
வயசென்ன மேல் திசைக்கு லக்கங் கேளு
மெல்லியற்கு நட்சத்திரம் வழங்கக் கேளு
உயசென்ன இதன் திசைத் தூரகி கேளு
உத்தமேயரி முனைக்கிக் கிரகங் கேளோ. 236.

இரகமென்ன கீழ்த்திசைக்கு வாரங் கேளு
கெடயாயம் மாணையலே பெருசிற்று.
வரகமுடன் முன்னே ஊத்து தன்மையாகும்
மறுத்துண்டே நெழுத்து மாகாதப்பா
கிரகமுடன் முன்னெழுத்து நன்றேயாகும்
குரியான நாலெழுத்து வாகாதப்பா
வரகமுடன் அஞ்செழுத்து நல்ல நென்று
வரித்த பப மெழுத்தெல்லாம் அதுகாப்பாரே
237.

அஞ்சான வருமெழுது சொல்சும் போது
ஆதியந்த தந்த வருமென்றாண்டு
அஞ்சி சதுபத நந்த முனைமந்ன
சொல்லாத பதி நெடுங்கு முதலைநன்டு
நஞ்சான திருப் பத்தி நெண்டுந் தன்னை
நவாசு கிர திருபத்தக் கிருபக் தேடு
மிஞ்சான முப்பத்து முப்பத்தாறு
மிசகாமல் நாப்பது நாப்பத்தெட்டே

238.

சிக.

எட்டான வன் பதுக்கு வன்பத்தங்கி
லாயல்வான மத்து கண்டுந்தொன்னால்நன்று
கிட்டான கார்யங்கள் கினை காணுங்
கின்னக்கி மனங்கூடுங் கொட்டுவோபம்
வட்டார மணைமேலே மெத்த நன்று
மன்னவரைக் கிரணத்தி வருமேனையமேல்
வெட்டாத பொருள்கூடு மத்தவாண்டு
சித்தனைக்கு மாகாத விளையந்தாகுமே.

~~உ௩௯.~~ 239.

தானென்னவே தன்னிவட்ட. வரும் பத்தால்
தனங்கெடுக்குஞ் செய்ப்பு பணியாதப்பா
மான்னையான் மனங்கூடாதுக்கமாகும்
மனைதிரிய முல்லையடா மாடாடுமில்லை
பொனவாடக் கொல்த்ரமில்லை மன்னர்க்கல்
போனாலும் கோவப்பான பொன்மருதை
நான நினைவரும் நண்டுக் கள்ளச் சொன்னால்
நான்கிளியே யதித்தபலனாகும் பாரே.

240.

ஆகுமே மாதமென்று சித்திரைக்கு
வானையுள்ள கன்னிகையாகுமப்பா
யேகுமே வைகாசியானால் நன்று
யெடுத்தெடுத்த கார்யங்களெல்லாஞ் சித்தி
வாகுமே யானியது வாகாதப்பா
வுசிதாந்த அ.... யாவனயமாகும்
பாருமே புரட்டாசியாகாதப்பா
பலபலங்கள் றொம்பவண்டுதிவாந்துக்கிள
யெகுமே ஐந்தாசி. மெதுக்கு மாறு
சித்தெண்டுந் தமாகிளியே கலகஞ் சண்டை

241. ~~உ௪௧~~

சிந்-அ

சிண்டையடா வாராது ஐயக்கோ ராஜம்
தன்தாணயங் கன் ஸெய்க் கொருக்ரலங்
திண்டு மீண்டு பேசாதெலகமிச்சந்த
நெஞ்சம் நன்றென்று மாச்சியுச்சங்கோ
கிண்டு கொண்டு வாயாள நமைந்தன்னெவ-
-வாய்பானு
கிளை மதிய முருந்தபழ கிடாஷிப்பாயே-

242

கிடாட்சிக்க நவ்சத்திரங் கிரகம் வராங்
கிண்டப்பு சொதர்வசு செல்லைப் போரு
வடாச்சுற்று பத்தாறு வகு கிளி
விட்டு நெல நெலக்கங்கள் கொக்கும் போது
அடர்சித்து .... வைவற்றுப் பார்த்து-
-பரு
அந்தயடாங் குக்கயாலே யாட்சி கோவை
கிடாச்சிக்கு மதுபலத்தைச் சொல்லிக் காட்டுங்
கிரகபலனை நமட்டும் பட்சிக் கேளே.

243

பக்ஷிக் கூறல்:

பட்சியாலே முதற் பக்ஷியானால் நன்று
பண் ஜெயங்கி நடந்தாலு மதுக்கினாலும்
உச்சியாலே யாகியுண் படடாலும்
மெச்சுடாபச்சி மிச்சம் வல்லுரானால்
காச்சியாலே யாத்தையென்றால் தொப்பா
கிமான வனர்சி வானால் நன்று
கொச்சியாலே நடையாக்கிருசாவென்றால்
கூடாது தீத்தை வது வல்லுத்தானே.

244

ருய- பஞ்சபட்சி செய்யுந்தொழில்:

வளர்வானாய் காகமங்கே யரிச்சு தானால்
வல்லூறு போராது காக மிச்சம்
வளர்வாகும் புண்முதலோர் சிறாளாமாக
மினைச நடந்தாளு முறங்கினாளும்.
வளர்வாகு முண்டாளு மத்த லாபமாகும்
மாறங்கொளிவெ யன்றோ காகபட்சி
வளர்வாகு மத்த தெல்லாம் ரெண்டாம்பாங்கம்
வொறனத்தை யாந்தையைப் போலவைத்துப்பாடே
245.

வைத்த மயால் செத்தாளு இறங்கினாளும்
மாக மினை நடந்தாளு மகிழ்சாதப்பா
செத்தமயால் கிடந்தாளு மரவமக்கி
செகந்தனிலே யாமிச்சே செப்பக் கேளு
அந்த மது கைய்கூடுமாசா தோற்பார்
நாசமம் புவி யிட்டும் அகமுமேறுடம்
மத்தெல்லாம் போராது மயூரக்கிப்பா
மன்னவனே அடபட்சிவகையைக் கேளே.
246.

உணைக்கு யென்னா வ.... பிறைக்குச்செய்வாயும்
வல்லூறின் அதிகாரம் பருந்து திங்கள் பாறும்
திகையென்னா வியாழத்தை அதிகாரமப்பா
செவ்வு வேண் வாயானத்தின் அதிகாரம்
நகை யென்ன வெள்ளிக்கு கோழியாகும்
நல்ல சனி யதிகாரம் மயூரக்காச்சு
பகையென்ன பட்சினையைப் பகரப் போறோம்
பட்சியல்ல முன்னாது பிறுங்கினாலே
247

-நக- பச்சிளை ஞெருங்க: பக்கம்:- 75.

புரெங்குவது தினந்தனைய முலை வேகின்று
பேர் சொல்லாத் தரைக்குரைசேர் ~~காகம்~~ படுக்கி
ஓவருங்குவது இருக்கிறை ரெண்டாம் பட்சி
புண்ணாவ முக்கண சிறண வேர்காகம்
நருங்குவது தகரையான் சேர் கோளிக்காகம்
நாங்களிசேர் மயூரம் கொணா சேர்
ஞெருங்கிய பஞ்ச சிறமற்றிப் போட்டுப் போனால்
பாருவ கியாணமடா. கருமந்தானே.

248.

கருமமென்ன ஞூணாசி. நமக்கு நன்று
கோரியாங் கையா..... நம்மலக்கு மேலப்பா
வருமனவ பொசியாது நமக்குண்டான
வழக்கு வெல்லு மப்பா.... போனால் வரலே - வெத்தி
திருமணமும் கைக்கூடும் பெண்ணுஞ் சேரும்
தீர் செரும் பிணிதீரும் நீடம் பூசம்
தருமமது தனைக் கேட்டும் முவத்தாலச்
சகலத்துக்கும் பொசி மேலங் கிணை வாத்தே.

249.

வாத்தாயே திரிகணமானவென்றால்
ஊணை யறுவான் பேர் மரணம் நடையுருக்கம்
யாத்தான வேணாயலே யாவன் பேர்ச்செல்லி
ஞூயம்மீலி மென்ற நிலேயே யென்றாலும்
கோத்திரமே நெருங்கியவன் கிடக்கப்போட்டு
தொருஞ் சிடலை தன்னிப் புசைக்க நடைமுலேந்தான்
அத்தோடே பிணிசொன்று கிடக்கப் பண்ணும்
அதுவாடு நெருங்கினவன் புசைக்கக் கேளே.

250.

ரூ-அ

கேளப்பா யென்ன அரங்கின் வேர்புறுக்கல்போது
கெட்டுதடா யருவாளியுங் குருடாசப்பா
மீளப்ப தென்ன மாத்துமில்லை யாதாரமேவே
வண்ணிலையு மண்ணிலையு மருந்துமில்லை
ஆளப்ப யென்னமான மேலத்தைத் தாக்கி
யவனுயிரை யதுதாக்கி மாட்டாதோபார்
கோள்பரு வந்தால் முவாதிதப்பா யென்னை
குறைபஞ்சமிகுந்து வந்தும் கூறுவேனே.
251.

கூறியதேய் மாபஞ்சங் குறியைக் கேளு
கொடிய.... ன் றுந்தீந்தியாலே வாயாளன் கூற
மீறியே வென்னியாலே வல்லாறுன்றும்
வெறுங் கோணி நாவறுடன் செவ்வாயுன்றும்
மாறியே கிளியடனே சேமவாரடம்
மையாறுன்றும் முனவாக்கயப்பாற் சுங் கோள்
தேறியே முன்பாகஞ் செய்யக் கேளு
செப்புவேன் பஞ்சமதைத் தொந்துகொள்ளே
252

கொள்ளவே றியவேளை மையத்துக் கப்பா
கொள்க் குந்தான் குப்பை மேனியாகும்
வள்ளவே னாய்க் கருகு வல்லாரப்பா
வெருனாற்றைக் கரைக் கிரையவா கிளிர்
தள்ளவே முன் போலே கிரியாங்கள்
தீங்சமாய் செய்துகொண்டுத் தொக்கிலப்பா
கிள்ள மைகள் பால்லைபடா முன்றால் தன்னால்
கண்டோர் பஞ்சபஞ்சு முறையைத் தானே.
253

-82-

முறையோடே நான் கோண முட்டும் போது
முட்டா கொரத்தைத் தலைகீனாக
அரையுடனே மறை கொண்டு முட்டும் போது
அதுடனே கொரமது முட்டப் பாரு
உறையோடே முன்சொன்ன வகையைப் போல
முன்பம முன்னைசொன்ன வயணம்பாரு
திறையோடே வெள்ளாட்டுச் செவ்வல் கேளு
சிக்கமெது நமச்சி யென்றுரைக்கலாமே. 254

உரைக்கவுங் கமலைவாசல் திறந்தால் நன்று
உலகத்தில் கிடையாது தேவி நீதம்
மறைக்கவாம் மாரியானை வாங்கி வந்து
வதுச் செய்ய முடியுமென்னையக் கேளு
திரைக்கவே லாகப்பா சட்டிக் கொள்ளே
சொரவட்டு நாகம் கிளைச்சி கெந்தகாது
புறைக் கெல்லாஞ் சையமா முறிக்க காந்தம்
பகன்ற வெள்ளியமோர் காரடாகத் தானே. 255

காரமுடன் திமைது கட்டிக் காரம்
கிடையாதுன்ன சிலக்காரம் தீர்க்க கிட்டன்
பூரமது கூகைநீர் நன்ன பேதி
புடு சட்டம் கோரோசினையும் போமிருவாய்
சேரமது நாகதன ளிருக்க வாட்டு
நிறையாக ... மயா மேனோ வெயரைத்துருட்டு
தாரமது வெத்து வெல்லை படத்திப் போடு
சாந்தாதே யக்... கச் சாத்துக் கேளு.
வாரமல் வனவ... ன்னை குருபோககாக
மக்களே தெரித்தும் வனையாத்தே. 256

ஓ-அ

வளமை யென்ன சலக்காரந் திளைக்காரம்
மடலர்த்தும் மடைய சாம்பிராண் கேட்டி
புளமை யென்னாயமுவெ யப்புச் செப்புந் தொட்டி
புமையருக்குந் தொட்டியோ ரிடையாய் வாசங்கி
திளமை யென்று வஸ்த்ரவாட்டுரைத் துமைய்
போல்
தாய் மடி மேல்மடி செ.... ஞ் செய்து
வளமை யென்று கோகமெல்லாம் நீர்த்தி
மிக்கு முன் கூடினதும் பதனம் பண்ணே.
257

பண்ணினது யாது கருவே யறுபத்தினாலு
..... பமாய்... செய்யமடாவெனுக்கும்
நண்ணினது கருவனையும் உனை கிடைத்து
நூறுங்கில் பலகளையுமேத்துங்கனையோடு
வண்ணினது வெண்ணை வெள்ளை சிடர்மணிகல்
வேண்ட வந்து வளைத்து வெதுப்பக் கொண்டியும்
மண்ணிலே பல் மலைசக... ராயம் ஆட்டி
மெய் போலெ லெ நாகுறைப்ப நன்றே
258

நன்றான அருமருக்கு வெய்ந் நூடம்பாக.
நன் முடிப் பொருந்தியான் சிலை யேருங்
கன்றாமல் செய்து வள் யோடே யேற்றிக்
கைய்பாகஞ் செய்பாகங் கண்டு கொண்டு
நென்னைவட நன்றாக ... மைம் பண்ணி
லோகத்தில் வாத வியாதியாங்கள் செய்தால்
குன்றாது தொழிலுக்கு குறை பாடாதிக்
குருவருத்து கை தொட்டுக் கூறினாலே.
259

௫௩ தொடங்கோ அருபத்து நாலுசின்னைக்
சிகமாக நவலோகச் சின்னைப் போக்கு
கட்டுக்கு வெகுக்கிளைங்கள் கிளிம்பு சிலுவி
ஊங்கமாறு தாம்பு நமப்பாக மியம்
வெட்டுக்க.. பொருந்திளைங்கள் வழுவைபோக்கு
வெவ்வேறு கட்டுவகை வைபநமெல்லாம்
தட்டுகட்டுறு புடங்செனிர் மத்திரனாறு
வகங்கள்... ரத்திரை நசெந்தூர்க்கே
௨௬௦

செந்தூர்க் கிடசமுறை கிஉவாயத் தோடு
தீழுடனே பொட்டணைங்கள் மையன்வாள
சொர்க்கார த்தியாலங்கள் இளம்பபாகங்
சின்னமுடன் பாஷாணக் கட்டுந் தாஜும்
மந்திமுறு கைவரங் கட்டுத் தாறும்
வகை வகைக்கு மையாக சித்தருள் சேர்த்து
காந்தமுறு ஹுவாதி. மணைமெ போலவே
கருக் குருவொய்த் தொனைந்திர மனிதைப்பாகே
௨௬௧

அளிவான சரக்கு வைப்பு பல தொத்துங்கள்
அவரவரு சொன்ன முறை கைப்பாகங்கள்
இளிவாகக் கண்டறிந்து மன்முனைத்ருத்தொண்டு
செய்த வாதியல் கோல குருவாமப்பா
தெளிதப்பிக் கெடுக்கெடுவாயன் பாத்து
நிசமாறுப் பாரட்டான மௌனியுரைத்து
அளிய கெட்ட சிவங்கிருக்கு வாத மேது
அப்பனே வைதியமெல்க... தானே. ௨௬௨

௫௪.

ஏதுவாம் புத்தியுள்ளோர் ஞாக மேவி
யெதிர்த் தவர்க்குத் தீரஞ் சொல்லி
- யாராய்வாக
வாதிடக்கல் வயித்தியனாய் உலகத்துள்ளோ
வாதமொடு ஞானவாத வகைக் கெல்லார்
தீதிமேய கண்சுன்ன தொன்செய்தால்
துருவிலை யன்ன கொடுப்பான் யென்பார்
நீதி செய்மென்றோர் ஞானிச் சித்தரென் -
- நால்
அதுமகிமை யெனதனக் கோசமேக்குண்பாமே ௨௬௩.

உண்பான மணிமாயருக்க வேணு
முன்மைமனை மொன்றாக வளைய வேணும்
கண்பாலே செகவன் யெனத் தெரிய வேணும்
~~[illegible]~~.
கற்பகம் போதிப்பணமயுருக்க வேணு
பண்பால வாதனால் பார்க்க வேணும்
பரக்கத்தகப்படி சித்திரத்தைப் படிக்க வேணும்
கொண்டாடி யாங்குடையாளம் வே.....
..........., பம்புகைத்தச் சின்ன தங்காமே.
௨௬௪.
சின்னமாட்சி சிறுத்துவாயால் கேளு
சித்திரனை யாவமந்து தின்னும் போது
அன்னதமாய் ஆதியத்தம வொர்க்கொப்ப
அற்பனைமாய்க் கட்டிறுவானைக் கொண்டு
வன்னமின்னாரக்கருக்கம் உருமென்றெண்ணும்
மலவோனையுட் பத்திரமாய் வைத்துக் கொண்டு
சின்னடம் வாரா திருப்பான முத்துமுன்னே
சாம்பிரானைப் பொடிதனைய புகைத்தற்பலே
௨௬௫.

பக்கம் :- 81.

௫௩ - பேய் சொசு வாரணைக்கு:

கட்டவே குதிகொண்டு ஆடுவான் பார்
கிணமான சின்னதாங் கண்டாடாடமல்த்தன்
முட்டவே மாவட்டை ய.. டை தாக்கி
முருங் தறிய ...முறை ஆடை தாக்கி முன்னே
யோட்டவே யொரு ஞாத்தில்ப் பதன பன்னே
யொருத்தர்களு மரியாடமல் பந்தத்து ன்னோ
மாட்டவே வாங்கெர்யால் வைக்கும் போது
வார்த்து வெளிச்சமது கண்ட பேயே.

266.

பேய்களுக்கு சீ........ உபாயங் கேளு
ஞாத்தியான சிடலைதனில் வேகும் போது
தீயதற்கு அங்கிரமல் சென்று நின்று
நினவு கொண்டு காடாத்து முன்னதாக
மாயவர்க்கு பறைய...........

பறையவன் தீயேகு கிளிச் சிரம்ப லொடுத்
தியவர்க்குப் ஞாமண்ணும் பறையன் தானுங்
சிடலையாலே யடலை யடணைத்தியானர்.

267.

அஸ்த்திரெண்ணுங் கிர்சம்பல் நண்டுந்
தானாகும் வகை மையாள்மையாகிக் கிணைவர்த்து
பத்தி கொண்டு மத்தித்துச் சிமிலில் வைத்து
புனைமாடன் நண வீரபத்திரன் சத்தி ~~[illegible]~~
யெத்திசை யாதுள்ள வசுப் பேய்களுக்கு
மெழுவர ஓட்டவாஜித்தைக் கண்டு
பத்தியடன் மைய் திடவாச் சிட்டையத்தப்
பல வேசக் கோரவுடப் படைத்தில்ப் பொருட

268.

தீரா நித்திரை:

தேவி

போட்ட வடன் தீட்டிருள்ள வசனங்கள்தான்
பொய்யாமல் வக்கணைப் படியே சென்று
நாட்ட கற்றல் பண்ண வரும் பரிபாஷையாக
நான்வத்தல் நேன்சம் நொநொாக் காட்டா...
... டமுன் உணை தீர்க்கச் ச ...ன.. நாகல்
யாண்ணாணா. வீட்டில் அல்லலதினை யுன்னைத் தீர்க்க
தீட்ட துப்பி வச்சிருக்கும் பார்த்துக்கோ மோயத்
தீர்த்து நடைமுந்தி .... வந்துஐய்வக்ஷப்பே
௨௬௯.

செப்பென்றாலப் படியே தெய்வஞ் சென்று
தில்லைநகர் வேறு தெய்வஞ் செய்யோட்டாமல்
ஏப்பயென்று யானைக்காரரே யென்றாசும்
முன்திரத்தானச் சொல்லுமென்று அழக்கவெட்டு
யப்படியே வ ட சணைகளுக்கொனால்
யவன்னையம் பூதப் பிரேறு மாணால்
வைப்பருக்கிக் கொண்டு வருந்தொல்லாட்டாகால்
வந்து ...... வயண முறைக்கும் பாரே.
௨௭௦.

உரைக்கும் பார் தர்க்க தர்க்கித்தக்க தாக
உபாய மிட்டு வெட்டி முனை தன் வேறாணது
இரைக்கும் பாரிருமைதனைத் தடையத்த
சிவாலையத்துள் நால்முலைக் கோவாப்போரு
வாரைக்கும் பார் தைய வதலக்கர்த்தியோ
வாயந்த யாட்டப் பேய்களெல்லாம் வோறப்பெச்சு
குறைக்கும் பார் வெல்லவண் வகையைப் பெய்துக்
ஆச்சார்த்திக்கு தெண்டு திணைத்திடாதே.
௨௭௧.

பக்கம்: ௯௭.

-௫௫-

நினைப்பது நா. தனை வணங்காப்பேய்கள்
-யெல்லாம்
நிறுத்தி கொங் கறை முனை மையைப் பற்றி
ஹனைப்பாய னோய் தன்ன வென்று நீ
யெ...ட்டால் விடுமுனையைப் புரிங்கிவிடு
பனை போலே மணைக்குள்ளே யுஞ்சுத்த வந்த
நிற்கும்பா
வாய் கொண்டு சொன்னதெல்லாஞ் செய்யமப்பா
வனைக் குணையமற்று வாக்குப் பயப்படாது
அலகைகள் எல்ப் புதகெண மெல்லாந் தானே.
272

தானனைவே மன்னை யெருதலத்தில் சென்று
தனைமுடையோன் தன் வீட்டையுலச்சல்பண்ண
நானே போய்ச் செய்யமென்றிருக்கும் போது
நாதநிலா நீபோனால் போதுமென்றால்
ஊனோடு மண்ணோடேலைந் தாப்போலே
மனமகிழ்ச்சியா யெடுத்து சீனமேசென்று
கோணாதுங் கடல்களேமே தாண்டி நின்று
இலக்கெடாதனமுடையோன் தன்னைத்
-தானே.
273

தன்னைத்தான் இலக்க அவன் தானே வந்து
சொன்னமென்று பணிந்திருவான் குமரியனாலே
போனா... த்தான கெட்டபடி யிந்தாவென்று
பொன்முடிப்பை பத்துவாண்டா வாங்கிப்
-பேயைப்
பின்னைத் தான் வரவனைத்துக் கொண்டு நீயும்
பேயாலே நினைப்பவகின் மேலக் கேளு
முன்னைத் தான் மாப்பனியே யுனக்கெத் தானும்
யக்த கேதயவந் தேடி யாரும் பின்னாதானே
274

ஏடு-அ

பின்னையென்றுபெ..கய் ஸட்டுதோடு...ற்றில்ப
பெண் கோபராசகுமாரத் தியைப்போய
உன்னைமதில் பாமத்திட்டிதக்கப் பண்ணும்
அத்தராரங்கிட்டனையாட்டருள்வாய்ப்போ
வன்னாந் தென்னைவண்ணமாதுக்காரும்
வயாத்தியரும் மந்தர் வாதிகள் வந்தாகும்
மென்னைஅந்தீராது உன்போடு கெட்டு
யிராசாவா அதுப்பவா மகனுக்குத்தானே
275.

வானமேன்க்கு வந்த பிணதீர்த்த போக்கு
மலைபோலவே பொன் கொடுப்பேன்
கிரணிய வென்றாண் தற்குப் பரிசவத்.
செய்யமென்று தின்மேனால்
கைமெல்லாத வருண்டா தெபனைய
திக்கிநாண் பிறந்.செய் தனென்று
தனைச் செய்து நல்லவனென்றான்.
னன்றுன போங்கு கி.டுத்துடா வே.

எதிர்படை வெல்ல: 276.

எடுத்து.... எதிர்படை சேனைவந்தால்
யாகத் திருன்ன தேவரை கன்னெல்லாம்கூடி
வாருத்து மே படைதனை மாறனைக்கல் செய்து
வாண்ணுலகும் கெத்த வதைக்கத்தானன்றாணை
தெருத்து ப்போப்பானையர்த்தில் சிறுசிலர்த்தல்
செல்லமலோ மருவான் பணைப்போட்டு
கெருத்து வந்த மாத்தர அடம் காலில் வின் வாண்
காக்க தெ ந்றதைய் றாங்கள் கிருதவானே
277.

ஞா.

இருவாய் யொருத்தரிடமாகு ஆகு
கைகதிர் வாகனங்கள் ஆடை சொர்ணம்
தருவையோ தரமாட்டாயோ சொல்லு
தருகோட்டால் நான் பொறுக்கன் தேடில்லு
அருகு வந்த நகப்பு பொருளை தாராட்டால்
அந்த பேர் கனற்று முற்று யசன்னைகேமர்
தருவம்மை செயயென்று ... யை சொல்லி
வாய் மூடுமுன்னே நாசந்தானே. 278.

நாசமென்ன உனக்கினைசந்த மங்கைமாரே
நான் இலமனுசர்க்கு யாணைங்கோவாட்டால்
பாசமென்ன யவன் தவரும் பழியெயந்தப்
பாவி தேயனை தனக்குறைப்பாய் பாவைதானும்
நீ நசமிந்து உணையணைய வலிய மேவ
நேரபடா திருந்து ஹாட்டால் பொய் போகிக்கே
சோதமின்னை யவனுமுற வாகமோவார்
சொன்னவனு முற வாகமாட்டானப்பா. 279.

அப்பனே யாதுவெல்லாம் வார்த்தையெல்லா
ஆயதங்கள் வாயுத்தமடன செயல்சு
செப்பரு வார்த்தைத் தொழில்கண்கட்டுகின்
செயயென்று சொல்லாமலே அவ்வேளைக்கு
ஏப்படுடன் வசமம்பார் அதற்கீயில்லை
உயரத்துணையாய்ச் செவத்திருந்த
வசிட்ட..டா.. தீ கையப்படு காரியங்களிது
மேகன் தொளில் -தெய்வங்கெட்க
கவசத்தில் கொண்டு செய்யலாமே
.280.

குரு-க

செய்யலாம் பூத்தோ... ம்பலரோங்கள்
தேட வருமுனை யிமக்கு முப்புரியடம்
வையலாம் வையதாசும் வணங்கும் பாரு
வாயக்கினை தாண்டக்காயம் வணங்கும் பாரு
மெய் தாதும் பாணமாய்ச் சுன்றுகொல்சும்
மெழுரிதனை வையாதெயன்சும் பாரு
கொய் தாசும்புக் கொய்யும் பண் பூசைக்கு
இருவென்று சிவனைப் போலக் கூடும் பாரே.

<u>நெல்லுருத்தம்:</u> - 281.

கூடும்பார் நேரு வீட்டில் நெல்சுப்போட்டு
ஒரு நேன்று பத்துலக்கை முழுமே போட்டு
குடும்பார் கல்குரலைம் அந்த வீட்டில்
அதற்க்கான நமைப்பாடம் வெட்டணைக்க
நீரும்பார் வாயதுக்குன் வையந்தநெல்.
நெல்லெல்லாமரிசியாய் சக...... பாரே.

- 282.

யாருக்கவே வெகு நாளும் திருவனாவந்த
நீவனைம் பொருதாள் காயடமில்லாமல்
நேருக்கவே யான்னைக் குரோத்திக்கு டேமரு
சிதா சேர்வை தானவேறுமந்துக்க.
நருக்கெனவே போக வெண்றுபவ...க் சொல்
நாலாறு தேவனை யணைத்துக்கொண்டு
பொருக்கவே யனைது தோழராள பெரும்
பூதமது காணமேதுன் வைய்திட்டதே.

- 283 -

-ஒன- திருவடிஞானக்குப் பேறு

நீட்டியே சிகரையுந் தூங்கச் சொல்லி
நிமைகட்டி முனைக்கு முன்னே நின்னையுந்
- தாக்கி
யோட்டத்தஞ் தூக்கிவருந் திருவோரை
உன் தோடிமாரதனையும் விள்டுடச்
செய்யடா நீ யாருங் கிளைன் வளக்கச் சொல்லி
யாராத்திரி தெரிசிந்துப் பின்று முனை
நாட்டக்கேதி பனையபடி வந்து சேரும்
நடப்பதும் வப்பம ... றந்துகொள்ளே
-284-

கொள்ளவே மன்றுமொரு வருபார்த்துக்
கொள்ளாடு நினைந்து கொண்டுமையைத் தேட்டு
வள்ளவே ராத்திரியே பேயைக் கிட்டி
வரும் மன உள்ருவந்து கிளைந்தியக்கை -
-கிட்டி
மென்னவே யான்றாக் குதிரும்பு வாளது
திலந்து சேரு முன்குன..... லெல்லாம்
அள்ளியே கொண்டு வந்து சேர்த்துப் போடு
மறைமுடிம் உண்டாக்கி அமர்ந்து வையே -
-285-

வையடா பறையனையும் மறையே......
மாயனைத் தில்ச் சுட்ட கர்முடு மல்ல
அய்யடா தலைப்பிள்ளை மாவம் வேணும்
அர்ணவ திரண்டெடுங் குமாணை யெட்டி
மெய்யாகத் தலைப்பிள்ளை கிகருங் குல
யாத்தனையும் வைத் தெர்த்த மையானாக்கால்
-வேணும்
செய்யடா தெய்வமெல்லாம் பந்தி கோள்க்கு
செப்பினத்தை யப்போ தேதுவருகிறதே -
-286-

குள-அ

இலக்கமா யாத்தனையுங் கெடுத்தானால்
தன்னிறமுஞ் சிவனைப் போலாத் தையாகும்
வலக்கமாய்ப் போகாது தெய்வந்தானும்
மேதினியாலித் தனைப் பேயென்றெழுதி
இலக்கமாய் பேயொன்றுங் கொண்டே
தென்ன.... காந் துறை முனையல்லமையைத் -தடவிவாடு
மலக்கமாயருப்படைத்தி லறைத்துக் கொண்டு
யாருக்க வல்லோ சொன்னபடி சொக்கும்பேயே
287

சொன்னபடி கேள்ப்பதற்கு வாரமொன்று
திலாங்கிலே பூசையருத்திக் கொண்டாகும்
சொன்னபடி யெவல்செய் மாதமொன்று
தாரியமாய்ப் பொங்கலிட்டு வருக்கு -மென்ன
சொன்னபடி யாருதற்கு வருமொன்று
துருக்கோக பலி கொடுப்பாய் தோணாதே
சொன்னபடி கேள்ப்பதற்கு வயர்வைப்பட்டு -திர்க்கு
திட்டினால் மயானத்தில் பூசை கேட்ட.
288

பூசையாட்டால்த் தேசர்யிர் போருநென்-
... ன்னை யெல்லாங் கொண்டுவருஞ் சென்று -டான்
பூசையாட்டால் பூதலத்தால் வந்த கருமம் -னில்ப்பா
பொருந்தியே இருப்புண்டாம் முனைக்குத்தாரும்
பூசையாட்டாற் புதைத்து வைத்தபொருளை
பருவமதில் ·மயனறிக் கொடுக்கும் பாரே -யெல்லாம்
289.

பே-அ

இருக்குமே யாந்திரமாகும் ஆலவாத்தைக்
கோகுரணைக் கூடுவாருக் கிருப்பாய்
இருக்கவமே வருமொற்றம் வெளிக்கெத்தோணை
இருதேவர்தனி பத்தனியனது வல்லமையல்
இருக்குமே கவணையிட்டுப் பாக்க வண்டாங்
கொடிமுடியன் படையெடுத்தாண்டிமையிட்க்
இருக்குமே மோடிவைந்து சம்பாதாயக்
கூற்றையெல்லா மெட்டிவைத்த தப்
பேயனாமே.

- 230 -

பேய்களைச் சிறைதனைச் சிலைக்கும் பாரு
முன்கொம்பல் பசிசை பேய் முன்கொம்பனாய்
பேய்களையுந் திரமாய்ப் பிடிக்கும்
பேசாமலென வெட்டதுருக்காதல்
பேய்களைக் கிள்ளு பணங்கு... டல்
கன்று மொரு கிட்டப்பாறை முழுங்கிக்கட்
பேய்களை கரு தும்பணைக்கொடப் பிடி
முறு சூர்சூன்றில் பெ...... ... க்க.

231.

அணைக்கவே வாரகளோடு தங்கக்காசு
அரவு தோள்கடந்து தும்பி காலிபூரம்
பிணைக்கவே கண்கட்டு பூமிக்கட்டு
பிடித்துக்கட்டு அணைக்கப் பேயைக் கட்டு
உணைக்கவே பூவதைத்தல் கிள்ளிவதைத்தல்
ஒன்று பத்து நூறாண நாங் கொடியாட்
கி[illegible]ணைக் கேகிய வெள்ளை படாமச்சன்பாட
கருவொண்டு வித்தையனோ வணைந்துங்கோவு

- 232 -

ருசீ:

கொடிக்கு மேலையுண்டு சங்கிலியன் பூட்டு
நெருக்குவளையங் கொடிகம்பங் கோபுரங்கள்
வாடிக்கையென்ன சொல்வேனைக்கு
வெட்டொன்று நூதண்டு ரெண்டாய் முன்னை மண்.
- னோம்
கூடித்தானின்ற வனும் ரூபதம் பேசக்
கூ ... பயப்படுவான் இதுவரென் றே.
233.

வாடிக்கையாக அந்தாள் பிசாசைத் தாறுடம்
வாய்கொண்டு பேயோடித ......ரவென்றானே
தேவர்கள் யென் பணிக்குக் காட்டென்றாலும்
தேசமெல்லாஞ் செந்தியட்டோர் யென்றாலும்
பூவினைக் காய்கள் கொடியனைத்தும் ருத்துப்
பதுகாகவோர் யுமென்றரைத் திட்டாலும்
பாவையன் தான் முன்னொருத் மாதுருக்
கல்விப்பருஞ் சிவசல் யெழுதிவைத்த வருக்கா-
தன்னை
தேயவனோர் பிரகம்பங்கள் கம்பங் குருயங்கிரங்கள்
திணை வருந்த. நச் செய்யும் பாரோ.
234.

செய்யவே யாத்திரை போய் வந்து போயோய்த்
தேசமின்ன தென்றால் யோமென்று அஞ்சலி
அய்யனை யெம்முற்கு கொண்டு செல்ல
ஆன்மத்தீ நாகு மென்று வருதிர்க்கல்
மையனோனாறுங் கிட்டாம் யாவருங் கோர்து
பளியென்றிருந் தாலென் செய் வாய் நீ தான்
செ....வ மெய் வாபதக் கோப்பண்
செய்தவாவென் றாருக் தெய்வம் போலே.
235.

ஏடு-அ நாமே தான் சொன்னபடி பட்சம் வைத்து
நேசயாலே வாடுவான் தானேயோம்
அமைதா . . . .
. . . . . னின்ன மொன்று அதி செய்தா
யளவாப் போம் சொத்தபடி கிரிஷப்போமே
236.

கிளி கிச்சுப் பத்துடனே வவ்வால் தெய்யுங்
கிளத்திய முன்மை தன கருதிண்டி யேது
சொருணக் கோ சேமா கார்சிட்டு மைத்தொட்டால்
லோவனைப் பிள்ளைக்கச் சொன்னேனைப்பா
தீள்வச்ச வகை படியே தீத்திட்டிடி யாருக்கும்
வணங்காதவனையே போரு
தீனாச்சிப் போட்டவனைத் தீத்து சொன்ன
கேடுவாக்கு ... ரத்தியத்தாதுஞ் சொல்லுவாரே
237

சொல்லுவான் சிறுவர்களுக்கு கிடைக்கு
தனைதாநேன்ன ஆறிணையாட்டில்
யெல்லையமுது மதில் தீர்க்கும் மங்கிலெல்லாம்
லெக்குமிவ் வளவு மனுடாமக்கள் என்ன
மல்லுவேன் மாடாரு புங்கிதா - ஆறு
தோட்டம்
வாசின்னம் மிடி மிடுக்கு மங்கை மார்கள்
செல்வமென்னை வென்று தீண்டு வாயாச்
சொல்வேன் இனமே தனையாள் முச்ச அப்பா
- வானே
238

கிரய.
செப்புவான் கிளவி கின்னம் போனதென்றுக்
கிரிட்டியாலே தொட்டி தெய்வமுன்னதென்று
கப்புவான் கின்னா கின்னா கிருமுஞ் சொல்வான்
சின்னதியால் சித்தியுண்டுமில்லையென்று
மொழிவார் கும்பமுடையாண் முறைத்தாறு
மன்னை சித்தம் சித்த மென்று
மப்புவயால் பலனுண்டு மல்லையென்று
பிவர்பனைக்கு தீமையென்றத் தீராதென்றே. 299.

சிராத னோய்பின் கின்னனாத ரவே
திருமென்று மெய்திசெய்தி சிங்கியென்று
வராத சொன் இருக்க் சிவ்வையென்றும்
வைப்பாட்டி கைமயக்க மருந்தீடென்றும்
யோராது தெய்வமுந்தான் பூணமுயன
சில்லத்தி விருந்த வடையுறுஞ் சொல்லி
சிராது நோவங் கிணைக்கே தென்றுஞ்
சிறு மென்று இருவனை சிற்சுவாமனே. 300.

இரத்தின் வழிபாடயே மெய்சின்
சித்தியமாய்ச் சித்திகிளை தாகம்பாரு
பொரரிலே ஒருமைத் தாத வணங்கிவிடு
பூசை பெணிபொங்கல் சொன்னேன் தெய்வத்
-தவக்கு
தொத்தியாங் கடனாகும் பூசை மார்கம்
கிலை நின்று சொன்னபடியாருந் தெய்வம்
தோத்திரமே செய்து கொண்டு வணங்கத்தீரும்
சொன்னபடி கு. மாசிப் செய்யம் வழுத்தாமே. 301.

ஜோதி

ஆத்தரை யெல்லாங் கற்றுமென்னாக
திருமைன்ற புண்ணியங்களில்லாமற் பட்டால்
யேன்று மிகபாத்துக்கிட மாகாது
யென்ன சென்மமெத்தனைதான் கற்றாலென்ன
தெனாவெ ஸ்ரீயமுற்றதை யாத்திக்கப்பா
சித்தரென்ற பெயரேற்ற ணாலானதப்பா
மாறுணைவு கல்லா கொண்டமயக்கத்தோர்கள்
மதியத்தார் கெதியத்தார் வாதியத்தாரே.
302.

கோகிரணம்:

வாதியான கோகிரணஞ் செப்பக் கேளு
வாத்தையாலே யறிமடாமிர்தக் கு
மதியான திராவியத்தைச் செனிக்குள்பேறு
முறைதாறு அரத்தமும் வாதிறை வெள்ளம்
தியான சேர்ந்த வாதங் கற்றாணைப்பா
கரியனுந் சுத்தறு முருந்த தோற்றம்
பதியான திலவாறு உரைக்க நியடம்
பார்ச்சைபால் கொங்கண வாத்தை தானே.

சரணம் விளக்கம்:

303.
ஆத்தி யென்னா அக்கெருத்தை யாளிவத்தாக்க
வினைதண்ட மூலம் வாட்டு வாட்கு
சின்னயல்லோ வளக்குதொரப் பாத்துப் பாத்து
தின்னிவட்டான் மூலவேளியாமலதும்பா
பிதிக்குக்காக் கொரியமது வாய் பேசாது
முறைவயனுக்கு குருத் தோணைத் தெருத்துதானம்
இத்தி பெத்தாரே கேளு சித்த ரிவ்காரம்
முதண்ட கடமுட்ப முணைத் தாமே.
304.

கிக-அ

முனைத் தெருவு வெள்ளாட்டுப் போர் நாகன் வீடு-வாய்
முருகு மயம் பதியொன்று கூடும் போது
அனைத் தெருத்தே சிங்கார வாயல் காத்து
அங்காரங் கொண்டெழுந்து ஆட்டங் கண்டு
மனைத் தெருவே சித்திரையைக் கண்ணாலே கொட்டி
மனிதரெண்ணும் ராசி முனை மீதிலே தப்
பிணைத் தெருந்து அங்காரமன்பு கூறு
பாரத் தெருத்து சிங்கார முன்பு சேர்த்தே.
305

சேர்ப்பதென்ன செங்கம்பென்று சொல்லத் தக்
செப்பயலே சித்திரை மேல் சிங்காரத்தை
வார்ப்பது போல ராசி முனை மீதிற் சதுரு
வரிவாள் தாண்டது கண்ணால் மாறுமாறு
செய்ப்பதுமுன் சித்திரையை வலக்கண்ணாலே
யாத்திரம் போகுவெகு வைத்துப் பிறகுறையை
நோப்பதுக்கு ஏதுவென்று ஒருகாரஞ் சொல்லு
உரியவர்க்கு அதுவென்று ஒருக்கால் சொல்லே.
306

சொல்லுவது அங்காரஞ் செல்லும் போது
கிட்டடா சித்திரையை வலக்கண்ணாலே
எல்லுவது அங்காரம் முறைக்கும் போது
இட்டாளி யாட்டக்கனை மேலே.
செல்லுவது அமாவாசி யதிக்கு முன்னே
மேவி நின்று திடாகற்றுச் சாணைப் பண்ணி
புல்லுவது வாயுதியாய்ப் பூசிக் கொண்டு
புகன்ற படி பலவசையாண் மேலாவாப் போத்தென்னே
307

- [illegible] -

~~உன்னயகெற்பக் குன்வாய் தீ3~~
~~முருகனைமந்து கன்னகைப் பின்னையதுவாய்~~

உன்னயகெற்பக் குன்வாய்தீ3 முருகனைமந்து
கன்னகைப் பின்னையதுவாய்பெருந்துறை.
நுண்ணியபாவை அர்யாக்குக்கெச்சிட்சயெழு
தின்னறிதானைன ஈறுந்தான் சிந்தியருக்கே.

- 308 -

யீதுக்கே சித்தியுரைத்தானல்லாது
பாயாந் கிரநு சைவருதீ யேறும் வாரும்
கிரனுக்கு ணா முறைத் தே முறைதப்பான
~~[illegible]~~ செய்யும் மாவாதிகளைகேகம் கேது
வாதனைக்கு நாகினுனசாம்பிரானை
முணக்கெடா அந்திவம் பிரகாசிக்கும்
நாதியார்க்கெந்திபாவான் சிவம்பெணானை
நாட்டமுறு முண்ணங் [illegible]ம் பாரே.

- 309 -

அழுந்தி முண்டு இலம்பொலிகள்ளின் கிரட்சிசைந்து
ஆமைனபம் ஒமைனபம் தெண்டெடுத்தினோ
தியார்க முட்ட சித்தனைப்பேசுகாலே
சிந்திபெற்றாய்முற்றிபெற்றல்சிவத்துக்கு
திமாகம் ஈண்டிவைக்கொள்காரத்தை
தாயனைவங் தெய்வதமை நூல்கண்டுக்கு
காவுமுனைகாகமே.... ஊந்திப் பொருக்கும்
யாதயாடிமனுந் தரிக்கும் பாரே.

310.

விரு-அ

நடக்கும்பார் கோசாணை சொல்லிப்போட்டோம்
சென்கனமேதிபவாள் சிரத்தும்போது
படிக்கும்பார் திம்புகுணர் தனம் வணயாமேபார்
பார்மேபார்
செவிகேள்க்க வாள் திரான ~~நடக்கும்பார்~~
நடக்கும்பார் பச்சை வாரண முத்திரம்.
நாகும்பார் கான்கண்டமருவ மாறிடம்
படிக்கும்பார் தினிதே த்தீர் ம்மிகையுத்து கள்
பேசும்பார் செம்பவளக் கண் வாய் கொண்டே.

-311-

கொண்ட கோலமனைகுடம்பெருமான் சேர்வை
கோவேறு நுணவடைக் கண்ணாதிக் கிடம்போர்
கிண்டி டேரித்து வல்ல கோசாணக் கிறர்
காமின்யார் மாறாது காவமாக காணக்கீன்
பண்ட வரு மாவாரோ காவமாகாண
பருதிமதி அயாக வரு முளைத்து மண்டலம்
உண்டதிலே கண்டெடுத்த யுருவப்பாரு
உன்னை நோயாயாரமா தென்னையாமோ

-312-

தன்னாலாக் சாதகத்தை சாற்ற கேளு
திரணதனல்க் கொடியாட்டிக் கிரண தேடி
மண்ணாலே முத்திரியை வைத்துப்பாரு
மடியாதே காணதி பட்டு தென்றால்
யென்னாலே யாகாது மண்ணாக்கிச்
நெருத்துறைத் தாரா கோமவட்டமதிற் கோனை
உன்னாலே உனக்கிதியச் சொல்லிப்போட்டோம்
பூமைதியெனு அலகுக் கொர்கே.

-313-

-சீறு-

வலக்கத்தே ஆமையேயுத் தளியமாட்டார்
துன்னாடுனை இயைன்று உரைக்கமாட்டார்
வாலக்கதா.... ன வேடன் கண்ணெனபார்கள்
வாட்டவ ஜ்ஞ்ச மருங்கென்ன யாத்திரபோகம்
நிலவாத்தாம்பூ ணாகம் துளியாண ன துகைபச்
~~[illegible]~~. -டொன்று
நீநின்று திங்கிவண்டு அஃசமாச்ச
துலவாத்தன பத்தனையம் சேகரித்து
கொடியாட்ட கரணியொரு தொலக் கேட்டே.

-314-

தேடுணைவர்ப். துணைதிணைத் தேன்கேடாகக்
கேகூவாட்டோர் இகாட்டாதவா றென்பிரே
நாடுமெய்த் தியலமைத யாழ்க்கொண்டு
நலமான அஞ்சி .... அபுவ்போடு
தேடுத்துதி கிடையாத கண்மீன்வெட்டான்
சிவனுயா கோாடிட்டுச் சிப்படாமல்.
தே.. னைப் போலனைக் கேடயல் தோழிச்
சித்தமதுக் கச்சி யொரு சொயுப்.
போடுபோடடு மொரு முட்டக் கீழ்வயுப்
பாதானத்தை மிட்டுவாயுப் பழிவொன்றுவெய்க்கலமே.

-315-

வெடிக்கும் பாரிந்த வைவைய வெள்ளாடாதே
வாகடமாய் பாவத் தாரா இந்த வெல்லாம்
மொழிக்கும் பார் கோகூண வருமாத்தை.
மௌனயமே பவாதன்னே முனவரெல்லாம்
பழக்கும்பார் ஜ்யாது வெள் தொணத்தான்
பாடார்கள் பொருனிந்த பேர்க்கே தொனும்

-316-

சாரு-அ

தோணாது மத்த தொண்டு முருக்கன் பேதங்
தொல்லையே யா போகிர்ப் பூவையன்னே
வீணோதாதை தெய்வத்திம் மத்தகோலே
வெல்லுமோ உரு மறைப்புக் காலமாகாண்
கோணாது நின்றவரே குருவைக் காண்பான்
குருக் கண்டாநானை கண்ட குருடரென்றும்
வோணாமை மாய்ப்பட்டென்னா தெரியா தோகான்
மாத்தமல்லோ வாள் தெரியாக் குருடனென்றே.
317

குருடல்லேச் சிவனல்வாய்ப் பிண்ட மப்பா
தோண்ணதே காணயடா யுருபதிங்காதம்
தெருடல்லோ ஆதியப் போதாதப்பா
நினைவாக நாலஞ் சிதிங்கணுஇல்த்
திருடல்லோ கற்பனத்தில் மாதர் செய்யாய்த்
தெரியாத வங்கியாய் மணக்காளாய்
உருடல்லோவோல் வண்ணம் வாய்த்தீர் தானால்
வாய்ப்பாச் செயருமோகம் வையமீதே.
யுருமோதக் குரு வழுணக்கு: 318

வையயகத்தில் மனமுகியர் கின்ன முன்னான்.
வலதுபுத்த பின்னை யென்றால் வாழ்த்துக்கூறு
செய்ய முப்பெற்றானு முகம் பெண்பெற்ற
சிறுவனென்னாறு குமாத்து மட்டுந்
செய்யமுய்ய கற்றுக் குமாற்று முறைக்க வேணு
அறைத்தறெண்டு பண்டற்றில் யொன்றுதானிவ்
பயமத்தும் வாதையனசும் வரைப்பாடானம்
பாதகத்தி வாதையுடனை.... ரகலவிந்தே.
319

சாது-அ

ஊத்தானை திவைவமுன்போ பதர்த்து.
ஊரும்பிவந்த புண்டமனைத்சுகக காகத்தான்
பத்தான் ஊறைனாசும் பப கா வட்டு
பாவாணைங் கினைத்தி பத்துப் புண்டமொன்று
முத்தானை பதுக்கலத் தூன்னாவிட்டு
முபசெய பிட்டி கொண்டு திலைமண்ணுங்
அத்தாக வெளு செய்து அடிக்கல்வைத்து
தீாவிலே தமாட்டுக் குளித் தைசாலம் வாங்கே 320.

மைய்:
தியானத்தில் பக்சோத்தி பத்தைப் பாமப
தவனையாலே பசாத் தோரை முறைச்சி படு
அயாலோகத் தியானத்தி விபடுமைப்போல
ஆட்டயாலே கிருக்குவா முட்டை முன்று
மயாலைத் தேரும் வாபடு ஆட்டிக் கொண்டு
மருவேஷே கொம்பண்ணே பிபிறுண்டாக்கி
மயா லோக்த மலோன்மேண் மையாவளர்த்து.
மாற்று முன்று வதனத்தில் தீலத்திட்டே. -வைத்து 321.

திட்டயாலே கைவ கின்னத் தேசத் தோர்க்கு
திருப வாருவனைமென்ற மைமையப் பூகி
பாட்டிசேய தீரியா தெ யாநா வாக்னை
அதிகமேல்லோ கைவா கொண்டுகுத்தி.
வைப்பயொட்டி மையாய் புனைப்புபத்து
யானைக கிவைப்பாமடன்று கில்லைக் குறைப்
~~புடைப்பெண்ணா தூம்~~. படுபெண்ணாவும்
புட்டியே வையார் போா வேணா வந்து
மோசம் வரும்மென்றுந்து மாக்கல்லோகே 322.

சீரு -

பொருவது நீயானால் தன்னைன்றாகும்
புத்தாவைக் கையனை வையப்பொருவென்றாகும்
நாருவது சமுத்திரத்தைத் தின்னைன்றாகும்
நுங் காட்டில் விறகுவிட்டுக் கொல்வென்றாகும்
வேருவை வைவாடன் கட்டென்றாகும்
வாகம் வாதமாய்த் தின்றாங்கள் செய்ய வந்தால்
சிறுவது மாற்று விட்டு வெற்றுத் திருக்குந்தான்
தெரியாதிருந்து கொண்டு சின்ன வாயே.

323.

சின்னயே பூவையாரச் சின்னரம் போது
சம்மதியா திருக்கின்ற தையல் மாற்று
யென்னணியே மாத்து விட்டுச் சொல்லுகிறான்
திசி நுவனை இருவருக்கும் தெரியாமலத்தான்
மண்ணலே யாருக்கு மட்டும் குன்னை மொட்டு
மணயா மேல வந்துடனே கின்னார் தீத்தார்
வண்ணலே வாக்காமை உபாயஞ் செய்வார்
வெரு.... த்தி.. தாதி டிமொற்று மாற்றே

324.

மாற்றுவிடப் பார்த்தாலே காணமாட்டார்
வானை விட்ட வண் தேடி யாருப்பார் கீர்த்தர்
யேத்து விட்டு வையேயா வோட்டாநப்பா
யென்னை வொன்னா ரோம முனியானரோர்
நாத்து விட்ட வேதாந்தம் தேறு முன்னே
வகு வாலே பாநி வாய்க் குன்னை கட்டி
சித்தயாடுப் பார்த்தார்கள் மாற்றுமற்றும்
திருமேலர் மென்னை கேன் தான் குவட்டுக் கீர்த்தார்

325.

காரு-அ

இவட்டமிலே யாருந்தவா னவரைக் கண்டு
இப்படிப் ராமமுனி நீயாரென்றார்
இவட்டமிலே ராமர்விட்டப் பிள்ளை நான்தான்
இவனைவிட்டு உண்டாண்டந்தாண்டிப் போறேன்
இவட்டமிலே நீயேது கெட்டதென்று
சொன்னாரே ராமரிஷி தன்னைக் கேட்டு

இவட்டமிலே யாவர் பார்த்த வெண்ணெய் வேண்டி
தருகிறேன் என்று உருமாள் சொன்னாரே.
325.

உருமாள் வெருவத்திக் காத்து கொண்டு
செடியிலே தான்படுத்துத் தூக்கமிட்டான்
திருமாள் இராமனைச் சொன்னாலென்றால்
இரும்பு அவரிடம் கொடுக்கப் போறேன்
என்றான்
திருமாப் போவானென்று சொல்லி
கொடுத்தாப் போட்டுமைத் தீக்குளிக்க வாங்கி
பருமாப் ராமரிஷிட்டுங் கொண்டு அது தப்பா
பாத்தாண்டா மாமாத்து ராமன் தானே.

ராமரிஷி எதப்பட்டால் மாத்து போகன் 326.
பேர்பம் பெரு உருத்திப் படி நீயே சொல்லு
மாடிடனே யாரமோற்று விருந்து தானால்
கேட்ட பெருக்கு கணக்கப் போத்தான்
காமது அந்த திப்பனாள் பெண்ணைக் கொண்டாள்
இவனையொற்றுப் பாப்பாவ மெருகு வேலைக்கார
இருடைய பெரியோராய் சொக்கக் காப்பு
இத்தினம் வென்றவரே சீராவங்கொள்ளாரே.
328.

பக்கம் :- 102

-சாகா- உருமாற்றம் :-

அருமாற்ற வகை தேவ உபாயமாக
பொக்கண்ணிலே யாருந்து கொண்டுவருவார்
பருமாற்று மணிசெய்யும் வாழப் போலவே
பாண்டத்தில் மைப்பூசி அருமாற் போல்
பருமாற்ற முறையாகவே மாட்டுக்கிம்மணிதர்க்கும்
மைபூசி வைத்துக் கொண்டால் ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~
~~[illegible]~~
உரு மாற்ற பொருளுக்குத் தெரியாதப்பா
உபாய அரு மாற்றமே உத்திரத் தானே.
-329-

உத்தியுள்ள உபாயமும் உபத்திரவங்கள்
உடைமைபண் யுள்ள செல்வம் செய்வாய்யுக்கல்
குசத்திய முல்லைமேல் உபடக்கள் வாங்கி
கொடுமையைப் பூசிவைக்க உருமாற்பேரம்
முசத்தியமே யவர்கள் மெய்யாய் மாற்றுவாம்
வெண்வாற்றை அருமாற்றந் செய்தாலென்றும்
தெரியாதே பெரியாது பராயாகிடம்
தினைத்தும் யாது கொடுமை நெருக்கிடுமே.
-330-

நெருக்கித் தெண்டு கைநெருக்கபட்டோதே
நெரிணைமார் கை நெருக்கத் தடத்தை தானும்
சித்தையும் அருமாற்றம் நல்ல வாழ்வை
சொல்லாதே யாவருக்குந் தானெப்போதும் தானே
யகத்தை பண்ணி வெளி யெளியன் விட்டாதே
யடத்தினைகள் வருகுமோ அத்தில் செய்வே.
-331-

சிவ-அ

ஆத்தமென்ன அந்தரமாய்ப் பந்தலிட்டு
அதிசோதிப் போலிருப்பார் பராபரனைக்கேள்
சாத்திரமாய்ப் பேரட்டாசம் மாற்றம் பண்ணும்
சினைக்குங் கைதடவா வாயுவைத்தம்பரம்
நேத்திரத்தாய் வெகுநேத்திர யாத்திரைத்தை
நிலைநிலத்திற் கிடையாது நிசமென்பார்கள்
பூர்த்தி செய்ய யான்மொன்று வழிவந்தை
புகழவென் உருமாற்றமையாதாமே.

332.

மையிட்டை யந்திரணிடமாக வைத்துக் கொண்டு
வணங்குகின்ற சிவாலே ஒருநாளைத் தான்
கையிரண்டும் பின் கட்டாய்க் கலத்துளோடே
கால்கள் இரண்டும் பிசங்காமல் வாத்துக் கட்டி
கொய்யா ஒன்று திசுவொன்றுவிடாமல்
நாளோடே நிகையறிம் வசோர்த்துக் கட்டி
பைய வந்து பாருங்கோ கட்டு தன்னைப்
பார்த்துணர் மெய் பொய் யென்று வாளம்மயிலே

333.

வாளம்மனா திருக்கையிலே மாற்றம் போட்டு
வேறொரு மானவனை நீ கட்டு வென்றேதான்
இளம்படவே பின்வைத்து திரையை நீக்கி
குளிப்பாக பாருங்கோன் கிணையை வல்லாத்தான்
யானைத்தலையோ யெனவாத்தைப் போயென்றாலே
யான்மொரு மாண்டவ கேங்கினாளல்.
பாங்கியறு பாத்தான் தாய் கேண்கைய்யால்ப்
பண்டு போல கிட்டுமென்று கட்டினாயே.

334.

சீன- கிட்டுவைட்டு திரைக்கு யப்பால் வந்தாரானால்
காரணமே அவர்களுக்குந் தெரியாமல்த்தான்
போட்டு வைத்து அருமாறுஞ் செய்துக் கொண்டு
பொயெருந்துங் கிட்டமைத்துப் பெரும்பாய்த்தினில்
தெட்டு வாத்தைப் போலே நிகட்டிப் போகி
வொருக்குகரு ஏனெரியாமல் உபாயமாகத்
திட்டு முட்டாய் வளப்பாண்டா அவனுமப்போ
திரமானப் படுத்துவன மயங்குவானே.
335.

மயங்கிவோர் சிடை தன்னிலே யாருந் தோர்க்க
மன்னை முதல் கிட்டி வைத்த மனிதன் கூடத்
தியங்குவோர் தியொருக்கத் தன் வாதியானாய்த்
திலதம் இட்டு யாருந் தூக் கொண்டு சிதாதன்னை
மயங்கியே முன்னந் திம் பின்னாந் தங்கல்
முட்டையாலே சிடைக்கு வெறுங்கையைக் காட்ட
தியங்கிலே தி தொவைங்கையைப் பார்த்து
தெரின்ன பணிதனை யெடுத்துச் சுடுவாயே.

கூட்டுவது அவசென்னச் சொல்லப் போறான் 336.
சொல்லி வைத்த வாதிப்படியே சொல்லுவான் பார்
ஆட்டுவது ஜன்னிடத்தில் தூப தேசிங் கேட்டிருந்து
பின்னை கொல குட்ட பின்னையாமோ
பிட்டுவது நெல்லியங் கனியானாலும்
முன்னாறு னாறாறு அருவானாலும்
போட்டுவைட்டு அவன்கையாய் சாகும்போலேப்
புதுமையுள்ளப் பண்டமெல்லாம் போவாயே.

337

திள-அ

போட்டவுடன் சென்னைவிட்டுப் பொர்ணையும்போடு
பொன்பணங்கள் வெள்ளி ரூபாயும்போடு
நாட்டமுடன் அரவகுதன் நட்டுவக்காலி
நல்லருகே... சுப்பாமதெங்காய் பழம்போடு
பட்டமுடன் அன்னமுகமைய திரக்கோர்த்து
பாயல் வான பலகார மெது வானாதும்
கூட்டமுடன் கொழுந்து வெத்திலையுங்கூட
கொள்ளுமுடைக் காயெலுமிச்சிக்கள்.
338.

இந்தியுடன் மாதளங்காய் சீனிப்பூரம்
பேரணங்கும் பூப்பெருத்தம் பழமுங்கொண்டு
தங்கமணித் தனையும் வாங்கிவைத்துச்
சிணபழுக்கத் தெரியாமல் செய்யாய்ப்போடு
அந்திலேய பயப்படுவார் உன்னைக்கண்டால்
அதிக வாத்தை கெட்டவெல்லாங் கொடுக்கவே....
உந்தினைகள் மாய வாத்தை பருமாத்தாங்கள்
வாயந்து தென்றல் அதுக்கே மொருமயணுறு
339.

நாரான கருக்கின் வேலமாட்டையுடனே
நவலாக கிளிப்பிள்ளை கொளுமொட்டன்னம்
பேநான மைய்தடாவெட்டப் போடு
மயிங்கிவந்து வகுத்தங்காய்ப் புளிக்காய்
யாராத வொட்டாத்தந் தின்னிபோடே
யருக்கனோள் சம்பூத்தம் பூத்தன்னோடே
பேராகயாப்பயே பருமாத்தாங்கள்
பேணியேசெய்ய வடாவொளியோர் தானே.
340.

சிஅ-ச

பெரியோருஞ் சிறியோரு மிருந்தவந்நே
பேதமியா தாபருவா மென்றங் கேகி
அரியோடே யிந்திரனுந் தேவர் போலே
யாடலாம் விந்தையெல்லாம் அவன் மேலே
புரியப்பால் தின் கிரீடக் குருணிடாலா
புண்டாக்க மாட்டாயே கெமச் சூமாத
தெரியாத தான் செய்த கெல்லிதந்த
திருவாணப் பட்சோமணாசி னமத்து சொலேமே 341.

மஞ்சிளோடு மஞ்சனை சந்தனாங் குங்குமங்கள்
வாங்காளைப் பச்சை பன்னீர் மெருகும் அத்தர்
மாஞ்சியுடன் நெல்லிக்காய் னாரத்தங்காயும்
மிளமிச்சக் கொடிமிச்ச மாதளங்காய்
பஞ்சபஞ்ச பரமான்னந் திரட்டுப் பாலும்
பாலமிர்தம் தேனமிர்தம் பச்சைபொங்கல்
கிஞ்சுவா பச்சியாடு வாழ்வி கொண்ணை
இன்பக பக்தாதியெல்லாங் கிடக்க வையே. 342.

கிடக்க வைத்து யடக்க மாலை கொட்டகெங்க
....கல்லா ...த் தெரியா திருந்துகொண்டு
யடக்க வைத்துக் கினியாடா வாத்தையெல்லா
மிவ்வண்ண முடமாற்ற மிருந்துட் போது
திடக்கிற்று சோதி பதுங் காண லாச்சு
துரியாதீத திருசித்த சித்த மாச்சு
வாதத்தை வைச்ச பேதனுக்கு வணையாள் சொன்ன
வேதாந்தக் கோணமுறை மாற்றுக் கேதான். 343.

சிந்து:-

உருமாற்ற வசியமுதல் வெட்டுக் கர்மம்
பெருகிடுண்டான வகையெல்லாம் யாதனை யென்ன
ருமோக்த யவற்க்கே வந்த பேய்கள்
மோத்தநாய மாத்த ரெணியான் மாற்ற
அருணமாற்ற உபைய மிட்டு நின்று கொண்டும்
மம்பலத்தில் எதிரிபடை யெல்லாமாகுதே.
விருமாத்த மென்று நினைத்திடாதே -344-
வசியமிட்டுப் பொய்க்களத்தில் மோசமேலே

எல்லாமும் மாற்றத்துக்கு வகையைக் கேளு
எதிரியனை மோசம் வைக்க எடுக்க வென்று
சொல்லான சிவதங்கள் பேசிக்கொண்டு
தொனிப் ப்ரயோகம் செய்யும்போது
வல்லாமை மாத்த மிட்டு அரியார் போலே
மார்க்கமாய் அருந்து கொண்டு யவனை கிட்ட
சொல்லாமை கூற்று ... கல்வாணையைக் கெல்லாம்
குறியுரைப்பேன் குறியுரைப்பேன் குணத்துக் கேளே -345-

குணமென்ன அவனுடைய சூக்ஷதங்கள் குருக்கள் மாய
~~குடக~~
கண்டு குளிர் கிட்டவெல்லாம் பணம் போலவமைத்து
வந்தண்டான பாதாற்த்த மெல்லாம் பிணை
ழைக் கொண்ட பால் நில்லும் மணம் போலே
மாற்றமாய் வானதைக்குத் தெரியாதப்பா யவனுக் குள்ள சுன்னம்
பணம் போருதப்பா லொட்டவன் தான்
பத்தியனை வதுபோலே யவையான் பாரு. -346-

-சாதி-

அலைந் தலைந்து சிடைபுண்டா யெனமேத்து
ஆயுதங்கள் மேனாதாளெங்கள்த்தி
உலைந் திலைந்து வொருவர் முகமொருவங்கோணை
பொருளாருந் தெரியாது வவன்பால்வந்து
மலைந்தன்ன தி கருங்கெந் தெரியாமல்போய்
மாற்றமையை கொட்டனைத்துப் பாரு நீயும்,
கலைந்து நின்று தின்று கீற்றின் மான் போல
-யாவும்
கின்னழுந்த கிளை போலே வாடுவாகுளை
347

வாடுவான் அவனும் நின்று மேவர்க்கும் போது
மாற்றமையாலத்தில் கமிடறுபொட்டளற்று
ஆருவார் கூற்றை யெல்லாம் நின்று பார்ப்பார்
அதிசெய மெண்பார் கிளை போலே நீயும் வந்து
கூடுவார் உன் சிறாதொடே. நீயுங்
கூடுவாட்ட குளைவா வந்து கூழனாப்போல
பாருவார் யெதிரி படையாட்ட மெங்கே
பந்தயம் போட்டுவந்து பறைந்த தெங்கே.
348

யொங்ககை யென்றவன் தனக்குப் புற்று வந்து
யன்னானால் வந்தவப கடந்தாதென்று
பாங்கோளியுடன் தொளிவாய் உற்று செய்த
பகை காற்றுன்னையால் வாழ்த்துகங் கிங்காளை
யெங்கள் குடும்பத்தை யெல்லாங் காப்பாற்று
மென்றுனையே வணங்கினால் தான்
வரங்கிரமாகவே தீர்த்து தங்கும்
வந்த அனையனைக் கலங்காப்பாய் திரானே.
348

-அய-

தானே தான் உருமறைக்க மையாத்தால்
தன் தேகத் தொய் வதற்கு பாயமேது
மானே தான் யந்திரமையையளித்துப் போடே
மக்களே பண்டுபோல உருவந் தோணும்
கோனை போயலைந்து தென்னை மாற்றம் பாரு
கைக்கண்ட வித்தையடா புசுண்டன் பாடல்
நானே தான் கோகறனே உருமாற்றத் தை
நவானதே யாருக்கும் வெளிவிடாதே. - 350

வெளியென்ற உருமாற்றம் பலிகொட்டாது
. . . .
வாய்ப்பான் உருமாத்தமைய்தான்
தெளியென்று அணிகளை முன்னாத் சொன்னத்
திருவிளை செய்த மங்கைபெண்டாய் கேளே. - 351

கொள்ளாக் குளிகைப் பெண்டம் :-

சுகிளை கொள்ளாக் கிமரியளித்த பெண்ணை
கெட்டிகெட்டி முன்றுதிங்களுக்குள்ளே
பகலே போகாத படி நன்றாய் வாங்கி
பத்திரமாய் தண்டுதண்டாய் வில்லையாக்கு
நானே அக்கா யலத்து பெண்ணை டைக்கும்
நம்முடைய சுகாசிலத்தில் தொயித்து சொய்த்து
தேளோது யாந்தவாடங் கொடுங்காரந்தான்
செய்புகுளிகைத்தில் கருவளைசொல்லிகளோ. - 352

எக-

சிவங்கைபோல வளவை கேயாழ் வைத்துக்கொண்டு
சிறக்கு வகை கேளு செத்தி கிலிங்கியற்று
பாலங்கவே ஓரமமது கிளங்கி பற்று
மனைதபாருத்தி வெள்ளை பாஷாணங் கேளு
இருங்கவே கிளங்கியது முன்றாங் கிடபு
தெவண பாஷாணமது கிளங்கி முன்று
விலங்கவே ஆதமது கிளங்கி முன்று
வேயெனற சைவாறங் கிளங்கி முன்றே.

௩௫௩

முனான ஆடந்தீ கிளக்கி முறை
முறையுடனே தானகுறுங் கிளங்கி முறை
ஆனான மனோசிலையங் கிளங்கி முறை
அனகான வெடியுப்புக் கிளங்கி முறை
தோணாக கரியுப்புக் கிளங்கி முறை
சொல்லாக வேருப்புக் கிளங்கி முறை
பேணாத சிலைமது கிளங்கி முறை
பேசாதே பொற்காரங் கிளங்கி முறையே.

354

இளங்கான திரிசியது கிளங்கி முறை
கிளமான நாகமது கிளங்கி முறை
உளங்கான சாதிலிங்கங் கிளங்கி முறை
உக்க கத்தாளம்பூ. கிளங்கி முறை
அளங்கான மருந்துதான் ரெண்டு பத்து
அப்பனே பரூன்னிச் சாத்தாவாட்டே.

355

ஏக-அ குருதயாவத்தின் வேதை:

ஆட்டுவது பூரமது சேருமட்டும்
அரைத்திடுவாய் பதினெஞ்சு நாள்த்தானப்பா
மூட்டுவது வனிப்பெருத்து வல்லை கட்டி
முன் நாள் நீறதனிலே காயவைத்து
மாட்டுவது யந்த்ர மண்ணைக்கலசத் திட்டு
மணம்புணராம் கனவெனலைக் கூடப்போடு
நீட்டுவது குளிர்த்தயிலம் இறக்கிக் கொண்டு
செம்பினிலே தடவி அனல்த் தீயார்ப்போடே. 356

தீயிலிட்டு செம்பதுதான் பத்துமாத்து
செப்பாதே குருவந்து நீக்கிப் பார்
...ரையாலிட ரவலோகந் திலக்குமப்பா
நன்றென்ன சோதி கிரமமாம் பாரு
பாவித்த தயிலம் வைத்த கலசத் தொட்டைப்
பதறாக்கி த...... முழும் போது
கோயிலிட்ட வப்படியே மாற்றுப் பத்து
குருவானை யெத்தன் மனோன்மணியாளை 357

மணியான சிவசிப்பிர மணியாதனை
மாகிவத்தோர் பதினெட்டு சித்தர் பாதத்தானை
தீண்வான. திகம்பரக் கீர்த்தி நாதனை
நெக்கவரை நாற்பத்தி முக்கோணத்தானை
பணியான. சித்தரின் பாதத்தானை
பரமசிவன் தன்னாணைப் பண்ணிட்டாரு
அணியான அகை கெந்தி னாதத்தாட்டு
அடங்காது மருந்துவகை யாதுபோறாதோ. 358

௯௨- போறாது யாம் மருந்து பலக்கணைக்காய்ப்
போட்டாலும் குளித் தயிலமுப்ப.....
வாராது திலக்கணைக்காய் மருந்திட்டாலும்
மைந்தனே. குளித் தயிலம் பிறக்கவே....
சேராது கைய் கண்ட தயிலப் போக்கு
சொற்மையமாகுமெய்பா யென்கில் காணும்
யோறாது யானை வெளி.... கொமகுறன்யால்
ரிஷி சித்தர் சுமப்பார்கள் ளென்னிட்டேனே.
359.

சிவக்காரச் சுன்னம்:

யென்றதான் சிவக்காரச் சுன்னங் கேளு
யெளசிலே சொல்லுகிறோம் முன்கிகாய் மைந்தா
குன்றாமல் சட்டியாலே வெயப்பனைத் தான்
~~[illegible]~~.
கொட்டியே பாத்தியதின் மேலே கேளு
குன்றாத சிவக்காரக் கட்டிதனை வைத்து
சொல்லுவேன் மேல்ப்படிய முப்பைக் கொட்டி
நன்றாகப் பாத்தியதைப் பொதித்து மூடி
நலதிலப் பொழுத்தா யெரியட்டுப்பார்.
360.

யெரியடவே சிவக்காரச் சுன்னமாச்சு
யாது வென்ன கைகிறிந்த் கோவ்வாது
கியாடைதான் வளலையாட்டு வெள்ளியுற்றில்
தாளுருகும் வேளையாலே கொடுத்துப் பாரு
அறு தாண வெள்ளியது அகமை வெள்ளி
அதுவென் குருசவாதக் செய்துபாரே.
361.

௱௨-அ

செய்யவே யன்னமொரு கு....க் கேளு
தெரிவான திரிசுதான் கட்டியாக
உய்யவே வாங்கிவந்து வாய்நீரப் பூசி
யற்பனமாய் ரவிதனிலே காயவைத்து
. . . . வயணாய்க் கேளே

திருசு குறு: 362.

கேளப்பா ... ரசு வட்டக்கிலுகிலுப்பைக்
கன்னிவேர்ப் பிடுங்கிவந்து யரைத்து மைபோல்
வாளப்பா முன் திருசைக் கவசங் கட்டி
வாகாக சீலை மண்ணுஞ் செய்துக் கொண்டு
நாளப்பா காடையொரு புடத்தைப் போடு
நலமான திருசுதான் சிவமாச்சு
வேளப்பா வளையை கையாலிருக்கும்போது
வேறேது ஒரு குரு வேண்டாம் மருந்துவட்டே

வாடை கோசுணம்: 363.

வெட்டுவது சிவ........ போதுலத்தரைத்து
மெல்லி நல்லாள் மணம்புணர் முன்னாள் திங்க
கட்டியது வாத்துக்கல் போலொன்றோடம்.
... இனியால் வாடை கோசுணச் செய்யத்
தொட்டு மணைத்தப்பிடிக்கை கயாலே மருந்து கூட்டுக்
தொழிலின் மேற்செற்மாணம் திட்டக் கேளு
வெட்டுவாலிச் சும் வாராவேணுவெருடம்
வெள்வேல மெருகேன் பட்டையாமே.

364.

வரு-

பழுடையென்ன யிலவங்கப் பட்டையெனம்
பத்திரிகிராம்பு யாடுவேலி வேரும் ~~[illegible]~~
கிட்டையாலே யகில்க் கிட்டை மவர்க்காய்க்
கிராடைகிராம் கோவர்சிமஞ்சணாத்திவேரும்
சிட்டைபண்ணை சீடைக் கஞ்சாமேலமாகும்
சதாவேரி சிறுணைவேர் பீனைவேரும்
வெட்டிவேர் அருகம்வேர் அமுக்கிராம்வேர்
நிலபவேர் குருந்திட்டி வேருந்தானே.

366.

வேடனே நரியடையவேர் அவரிவேரும்
முளைக்குத்தக்காள்வேர் முருங்கை வேருந்
திருடனே கீர்வேர் வாகை வேருஞ்
சிறுநெருஞ்சி செருப்படிவேர் கொடுப்பைவேரும்
பாருடனே அவரிவேர் சிறாய வேரும்
பருத்திவேர்ப் பாலுகிரண்டி வெப்பவத்தி
வேருடனே வாடத்நலைவேர் வாலவெட்டாவேர்
~~[illegible]~~
வாழை இருத்திவேர் முளகு சீறணைவேருந்-
~~[illegible]~~. -தாய்வேரும்

இன்னாம் பிசம்வேர் நாவல் வேருங்
குருவானரி நன்னாரி நீரளி வேரும்
சின்னா மருதம்வேர் செந்தோட்டிவேருஞ்
சிறுமுன்னை பெருமுன்னை ஒட்டல்லாப்பு
இன்னாம் வேருடனே உவாய வேரும்
அவரிவேர் மாயம் தேன் அரசம் வேரே.

367

விரு-

அரசம்வேர் புரசம்வேர் புங்கம் வேரும்
அத்திவேர் நொச்சிவேர் ஆத்தி யாத்தி
உரசம்வோ ரிகளை நெருஞ்சில் வேரும்
மூவேர் உழிவேர் வரைவேருந் தோரான்
வாசம் இலந்தை வேர் முருக்கம்வேர்
அதுஅடணைத் தாளைவேர் வில்வேரும்
இவைசமனாய்த் தூள்த்துளப்பு மெழுகுத் தூளாய்
திருமனமாம் பொடியாகி அப்போது கொள்ளே
368

போதுமேன் அதற்கப்பால் பூலாங் கிழங்கு
பருசட்டம் பச்சைக் கற்பூரம் போட்டு
வாதுகேள் கொச்சி மஞ்சள் வசம் கோரைப்பச்சை
மல்லிகைப்பூச் செண்பகப்பூ வாளை கூட்டி
ஓதுகேள் சாம்பிராணித் தைலம் விட்டு
பொன்னைப்படி வளையை யாட்டு யாமயண்மைப்பா
ஏதுகேள் சர்க்கப் பால் வடிகொண்டு ஏடு
யாதற்கு மேல்ப்பாகக் கேளை செவ்வாது போடே.
369.

போட்டுமே வேர்த்து ஊறை பகுதி போட்டு
பாட்டுடு அத்தரசம்பங்கி யென்னை
ஆறுக்கு தேர்ய ரசிட்டாகம் ஆட்டு
அளகான கஸ்தூரி வெண்ணையு வெண்ணைக்கு
போட்டுமே புனுகு சட்டக் கிளிசை ஆட்டு
மோகினி கருப்பு இத்துமுக் கொணர்ந்து
நாட்டுமே முல்லைப்பூ மிச்சிப்பூ வடம்
நலமான பன்னீர்மேல் தெளித்துவாயே
370

எசு-அ

ஐவையப்பா பண்ணிப்பூத் திரளம் பூசம்
வாகிரண உடம்பூவங் கிடப் போட்டு
செய்யப்பா முத்ர்ச் சாதி அர்ப்பம் பாக்குச்
செம்படுவே பிடித்துடைத்து ஊர்பதாம்நான்
பொய்யப்பா திருந்துவடக் கான் கோவல்
பணதயன் திருநெருக்கிகையாலே பூசைபண்ணு
செய்யப்பா வாணையாது சிககமேய்த் திட்ட
மோனன் விர்ஜையாது செய்வதாரோ 371.

நாறுநேன் விவ் வாணை யனுப்போல்த் தொட்டு
சிரந்துப்பூதியாந்த தரண் தன்னல்
வாநான் கிழவ கில்ச் சென்று பாடு
வாணைபடுமயங் கிவாய் வணங்குவார்கள்
போநான் அதுக்குகின் நாநணாகும்
பூனையர் காடாவர் கோரண்ணாகும்
போநாணவேலை நகந்து வருமெய்யாசே
யேகாந்த மச்சுனே தலை வாசத்தே.

கொழு கிட்ட:- 372.

திலை வாசம் பண்ணாதே போக்கும் வாணை
நான் கண்டா நிருப்பாரோ காத்துமங்கே
முனை மாதர்க்கு நாளும் வாணை கண்டான்
மோகமா நிருப்பாரோ முனிந்துமங்கே
நிலவ நமா யாண்ணையொரு அர்ஜை மேலே
நேரு ஆனாய் மலமருந்து முனைமுருக
கிலமகனாய்த் திலைப்பெண்ணைப் பெத்தாளாள்
கொடிமடும் வாங்கியெதின் வாராங் கேளோ
373.

ஏடு- வைரமென்னா தலை கிளாய்ந் திக்கிக்கீற்றல்
மெல்லிகை யுலர்ந்தமெண்பு முன்றுதின்டாய்
உபாயமாய் ஒன்றுவேட்டை ஒன்று நீடம்
மொன்றுவடம் மேருதிரமாய் யுள்ளடக்கி
வைரமாயமுண் டைவெள்ளி கிளர்ந் தெங்கும்
மியல்பாண வட்ட... மயப் பொன்னால் செய்
உபாயமாய் புணை மீதிற்ப்படையெடுத்து
ஒடுக்தன் வந்து போரிபெருந் தானாலத்
-தானே
334

ஸ்ரீதேவி தியானம்:

ஆனாலே ஒரு கூடத்தில்ச் சொல்லக் கேளு
அக்கானை ஸ்ரீதேவி யாளைத் தானும்
செனைதள மைய வென்றுநினைத்துக் கொண்டு
நினையாலே யவன் நினை சிம்பாள்த்து
பொனபளி காரிய வகுகிப் போலப்பண்ணிப்
புதுக் குடத்துக்குள்ளே வைத்துப்பூசைக்கேளு
யென்மோ கெடுபிட் போடுவாய்க்காசிபோடு
யடுக்காட்டுத் தலையோட்டுக்குள்ளே வைத்தே.
-335.

பேதனைக் கரு:

வைத்தமெண்பு கருவென்ற வயனங் கேளு
மாதவாடச் சிலையுடன் வளக்கு மாறுங்
செத்தபிள்ளை தலையோடுவொண்ணாய் மண்ணை
செருப்புதல் நாம்பத்து மாளைதலை
யாத்தக் கொட்டை கம்பொடி தல்லைக் கின்று-
யோர்க்கார்த்தி யென்ற கேமக்காமடு -ரோமம்
பூச்சத் தீவறுத்து ராம்ம முத்துச் சிலைச்
சீடக் கொடு யாத்திணையுந் திட்டக்கேளே.
336-

ஏடு-

கூடுவது அகத்தியோர் கொந்தூரகம்
பலகள்ளிவோர் பருத்திவாரைக் காக்கைக்கூண்டு
நீடுவது பாரத்தின் கூடொக்கச் சேர்த்து
முச்சந்தி நாற்றத்துச் சிறுத னாவுடம்
கூடுவது உடைக் கொத்துக் காவையல்பெயருக்
குடிப்போனக் குரையால்க் கொத்துக்கொண்டே
377

கொண்டு அமரு திருமான மாயாருந்து கொண்டு
கூவான கிட்டிலே நாற்று வெ.
முன்டை யாருக்குங் கூத்துக்கள்ளை போட்டு
முத்தவனைச் சக்கர மெகுதி மேடு மேட்டு
உண்ட சேர்த்துக் கொரண்டு செய்டிமாவி
வகானி தாடமாயத் தெகொவெந்துக்கி.
பல்லன் கிதாசனத் தி வார்த்தையெல்லாம்
முடுக்க வனே வஸ்த்திரமாக.
378.

வஸ்த்திர பூரணத் தோட்ட சேனையெல்லாம்
வானோர் போற்றி வாடுமான காணி
குத்திர வாத்தைக் காளி கானி
கூனி கூடி கெற்ற சவிமாட்ட கோகோ-
வஸ்த்திர வேனியைனே அக்கிரல கூக்கு
ஆச்சிரமா யனையம் பெற்றிருக்க
முத்தான சித்தகுமேதே திக்கு நாக்கு
சென்ன படையோவ நிகாக்கேன்பாயே.
379.

எசா-அ

திக்கென்று வட்டமுரு வெத்தியே தான்
சித்துருவான் படையோரங் கொட்டைப் போட்டு
வாக்கொண்டு முனைதொன்று தினைத்திடாமல்
வாணருந்த மெய்சயிட்டு வாணைப்பாணம்
நோக்கென்று படையாருப்பைப் பாருவைய்த்து
நாதனமாய் எதிரிப்போர் செய்யுமென்று
மோக்கென்று திளக்கென்று நோக்கேறென்று
மென்று திசை மென்று டெமிவ்வண்ணந் தானே.

- 380.

மவ்வண்ணங் கெத்தக்கு வாபரங் கேளு
யாயல் வாணை திரையாரக் கெவ்வாகைப்பட்டும்
அவ்வண்ணந் தேண் கெத்ரல் வாட்டங்காட்டி
யதற்கு முன்னூறு சொவத்து வதற்க்கு திண்பால்
வெவ்வண்மை திண்டகுளி அத்தைக் கிட்டி
வாபரமுடன் முன்னூறு பட்டங் கட்டி
மைய வண்ண மேன்திசைக்கு வெள்ளியுண்டை
வாய வணைந்தினிச் சிழ முன்னூறு பூவே.

- 381.

முன்னூறு பூச்சொர்ந்து மோகினிக்கு
முட்டென்று யெடுத்துவாட்டு கொணர்ந்திப் போட்டு
முன்னூறு திவந்து சேரு முன்னே
உன்னெதிரியுடைய திருநாமத் தீத்தான்
திண்ணூறு பொய்ச் சொவாளுந் தாணைால்
திளத்துடையமுனூர்க்கும் பயணம் போவான்
பொண்ணாயபங் கோடி கெடுத்திட்டாலும்
- புசல்பண்ணாலும்
பொரூத் தோளில் கண்ணொல் வொண்ணாதே.

- 382.

விரு-

ஏன்னாது யமமுளக்கங் கடல்முளக்கம்
மொருகிகோம நக்கென்னங் கோமதேய்கள்
வாண்ணாருமுன்வாக்கும் பயபட்டநாள்
வெட்டென்ன குதநென்ன ஆரவாரந்
தென்னாதும் படைசேனை கணக்கில்லாமல்
கூட்டனைத்தால்ப் போலச்சமுடுமம் பேய்கள்கூட
இன்னாதும் பார்க்குமெயாதுபொனை
கண்டவரு திரும்ப வரமாட்டார் தானே

-383-

மாட்டாம லோடிருவான் மன்னன் சேனை
மாண்டசெய்தி மெய்பொய்யென்றறியவொண்ணா
நாட்டானை கிட்டமிட்டு வாழ்ந்து ... நீது
நகரி சேதிணை பார்க்கும் போதிலேதான்
மிட்டாரோ வடக்கை நீபோகட்டால்
வாரைத்திருவார் சேனைதனை:: நசன் கூடக்
கொட்டாரோ டமுன்றந்நிகர்த்து பொய்த்தான்
கணையாளி குனிசமுண்டகிடக்குங்காண்.

-384-

காணவே சேனைபடை மாரனைத்தைக்
கணக்கிடவோ கூடாது அக்காளிட்டு
வானவ்லாவன மேலே யெதிரிவந்தால்
வானம்பினை வார்ப்பமையே செய்வாய் நியம்
பூணவே யவா கொமயன்த் தாளாய்ப்போகப்
புறப்பட்ட உன் சேனைதனைக் கோட்டைநீ
யானைவரி சேமயால் நிசைமுன்நிக்குந்தான்
அவ்வண்ண மப்படியே முன்னோர்ச்செய்யே.

-385-

செய்யவே யவன் கொட்டைக்குன்றெனப்பேயன்
சென்று சண்டைதான் தொடுத்துப்பஞ்சிலப்பண்ணி
நிய்யவே கொன்றனக்கி அவன்வீடெல்லாம்
நாசமாய்ப் பண்ணி விட்டுச் சுடலையாக்கி
செய்யவே படைபாணந் தானாய்ப் போகுந்
திரௌபதி யானைப் பொறாத் தொன்மைச் சொல்லப்
-போமோ
அய்யய் யோ ~~[illegible]~~ யாந்த வாத்தை யாதிருக்கு.
ஆணந் தான் சீரிய மடா செய்து பாரே -

- 386 -

பாரப்பா இவானலையங்கின் அக்கிராரம்
பாண்டார வாடகையா வரும் போரதங்கள்
நேரப்பா அன்னை உபகாரம் பண்ணி
நிதியடைக்க கோளை யெண்ணம் பகுத்திடாமல்
வாரப்பா வாராம வைப் போராணால்
மாபாவ யவன் கோவில் கிரம மெல்லாம்
தீரப்பா வழுயோடு [illegible] யத்துப் போகுந்
திரௌபதியா லே தீரத்து வாவே -

பக்திகளைந் திரத்தல்:

387

திரத்திரதக் கெப்பமதான் யென்றால்க் கேளு
சுடலையால் வைத்திரு கொத்துக் கொண்டாமன்றான்
பாத்திரவதற்க் கித்தக்க வாடத்தில் தானே
பாதாள மாய்த் தோண்டிக் கிடக்குந் தாவி
சுரத்தி வசம் மணிந்தியர்கள் கிரமமெல்லாம்
தீமப்ப தியால் தோய் தோறக் குடுத்து
-கொண்டு
வரத்துடனே சுடுகாடாய்ப் பண்ணிப் போடும்
சூ கொகோ மகா கொடுமை. அனக்காகாதே.

- 388 -

௵அ-அ

ஆகாது இவ்வாலயத்தில் தாவித் தாக்கால்
அங்கையுள்ள தேவரெல்லாம் மோடிப் போவார்
வாகாகப் பூசிக்க வேணுமென்று போனால்
வாயாலே மண் வாருவார் மாள்வார் கெட்டம்
போகாது முறைதனையும் சொன்ன வாறும்
ஆசையெல்லாம் தித்திரப் பாங்குகளில்லை
சாகாது செய்தவர் போல அயம்புனாத்தான் - வளிப்பார்
வாழ்ந்திருந்து கொண்டு சிவமாய்த் தானே.
· 329 ·

சிவமாகப் போகுமடா காணி கோலைல்
சாத்தா முன்னை மாடன் தம்பிரானும்
சிவமான கணையத்துச் சாற்றியத்தும்
சிரமான மாய் பொளியும் சிவாலையங்கள்
சிவமான சித்துவத்தை யவர் சிரப் பா ரைன்றவை
முளைத்து திரியாதே யார்க்கும் கேளு
உவமான பூரணத்தைக் குருத்தை தோன்றி
பொருந்தக் குருக்கும் தெரியாமல் அடைந்தாரே.
· 330 ·

திருத்தேர் எய்த்து வாட்டுந் திருக்கமாட
அயம்பக்கு அரட்டமங்கலமுங் கொத்தி
சித்தி வோப் பற்றே பூரணத்தைப் பங்கு சேர்த்து
வானையம் வரப் பண்ணவித்துச் சிவதீபம்
பூரித்த யா.வார்ந்த் குளா ணை சாற்றிட்
பூரித்த வடி கைகளெல்லாஞ் செய்து
யீரத் தேவர் திரு யீசன் வந்து
யோருப்பாரே பண்டையா முமெண் மடங்கே.
· 331 ·

-ஏக-

எண்மடங்கா கிறமங்களெல்லாந் தோறும்
மெயடுந் தெறிந்து புறைகாயெல்லவேலை
திண்மடங்காய் வரவாக்குக் களிப்புச் செய்து
ணகையொரப் பரியாரம் பண்ண மேறூம்
புண்மடங்கு உனைக் கண்டால் ஷயரியெல்லாந்
புண்ணியனே அவத்தினிலே மடங்கும் பாரே.

-382-

மடங்கு முதனைந் தடம்பத்திலைக் காடிலெ
வண்ணாரப்பர்ரு வைத்துக் காத்து [illegible]
நிலமடங்கி மடங்கவரும் புலி கெவாய்க்கும்
கிட்டயனைத் திருவாய் கொடிமுத்திர்த்தினாலே
திடங்க வந்தத் முக்குச் சினை தோய்த்துச்
சிறிய திலக் காயத் துத்தி தீர்த்துப் போவை
மடங்கவுந் சிந்துருகு கொட்டையப் பார்த்திட்டால்
யாந்த புகை குத் வெதிரினைகயெட்டெடுப்பாதாலே.

-383-

யெடுப்பாதுயெந்த லோமியெபட்டாணாதும்
மிப்புகைப் .... ட்டமுருக்குத் திருவாரன் யெதிர்சேனை
தனம்பாது நாவெடும்பா தோடிப்போகுந்
சிந்துரு சங்கார மிட்டுத் திரியாணவுல
குளம்பமெயடுந் தெரிபட்டாயதங்களெல்லாந்
இற்றமையண்று ஐயபாது கெடுமற்று
உளம்பலேந்திப மங்கியாமோட்டாமலோடி
யமடாவொயதங்கள் ஜோமயம் பாரே.

-384-

பக்கம்:- 137.

ஏகு-அ

நிழையம்பாரன் கிள்காய் நெல்லி வேரும்
செந்தன் தாமரை வேருமுருங்கினாலே
அமையமடா சிலாகையொன்று அழுத்திக் கொண்டு
அருணன் முனை யெதிர் போர் யெதிர்ச்சிட்டை
முழையும் பிறு வேருந் தினைமாத்தான்
முட்டயந்த சிலாகை மையோருவாயு முடி
பழையம்பார் உலைக் குழுஞ் கல்லுக்குள்ளே
பத்திரமாய் புதைத்து வைப்பாய்க் கருவானாலே
- 335 -

கருவென்ன வளையைத் தொழுதுந் தாக்குவிரால்
திம்பு லோகைய் கால் குயம் போட
உருவென்ன வேதாகு கையெ கால் இடமொட்டு
உத்தமனே கல்லுப்போலக் கிடப்பாரப்பா
கருவென்ன பெண்ணுக்குப் பெண் பூட்டப்பா
தாமரைக்குத் தைய் வேணமாற்க் கொள்ளு
குருவென்ன யாப்புமே செய்ய இருடம்
குடும் வாட்டுப் பேர்றெரிய லோருந்தானே.
- 336 -

செருந்திரண் தீய்ப்பமைத்து வேகம் விட்டை
ஜெரு காட்டோ... டானய மாறு விடோமல்
கொருந்தான் யெரிணிக மாத்தியங்கம்
மென்று மயப யென்றும் இரிவெம் மென்றுங்
சிறுந்தான் முச்சுடா திலக்கத் தோருது
தணயமடா யெதிரியட கோயந்தானும்
விருந்தான் பிணைத்து நடா யடக்குன்னாலே
முறைமுறை போனோப்ப யதிரந்காரம் போடே.
- 337 -

அய:- நகரமெல்லாம் பிணைத்து நடாதண்ணீர் வார்
நம நமவென்றே காத்து விளைத்து நில்லு
அகரம் பாரிகெரம் பாரு கோமம் பாரு.
அந்தெழுத்து மூன்றையுந்து மெட்டுமாச்சு
பகலும் போ அடமுரெல்லாம் தணிந்து போகும்
பாம்பும் பேய் பயப்படும் பார் வாங்கைக்கை
நீ கண்டோ உனக்கு மொரு மந்திரவாதி
நீணிலத்தில் ஆரிந்த நினைவை பாரே.
398

நெரிவாக்கு மண்டை யாடி வயித்துக் குண்டும்
நேத்திர வலி யாதுக்கெல்லா மிந்த வாக்கை
அரிவாக்கப் பிணவாபரம் பரித்திட்டோதில்
அனலாறுங் அரமாள்ளறு போலப்பா
குளிவாயக்க லோல் வண்ணம் பிணியுங் கெட
கோபமுற்றுங் குணமாகுங் குளிப்பாயப்பாரு
செளிவாக்க அக்கினி மந்திரம தாச்சு அத்தட்டே
தீட்டிம பிணி யெவ வெல்லாந் தியக்கம் பாரே.
399

தியக்கு பிணவை, கண்டமாலைக்கு வேர்வெட்டா:

தியக்கமப்பா பிணவை கண்டமாலைக்கு வேர்வெட்டா
டென்னயாலே மெய்ப்பட்டப் பிணைவக்கெல்லாம்
மெய்க்கமப்பா வொறவெட்டச் சொல்லக் கேளு
மொழுது பேசுமாது மெளி கொடுத்து நியம்
வாய்க்குமப்பா வழங்கிறா வேர் அரைத்தோண்டு
வடக்குமுகமாக நின்று வெட்டிப் போடே.
400

அய-அ

ெ......டு மள்ந்து பாராமல் நியம்
புகழு வது வயாதி யமெவன்று வொடு முட்டி
வெட்டுபோ நாமங் கொல்லிக் கொண்டு
முநவாள் போ மண் பேறிரண்டுங் கொல்லிப்
போட்டு வந்து வடுத்திக்கு வந்து நியம்
புண் முகத்தில் மசிநதி யென்றுரைத்துசெய்து
மூழ.... படு ஆண வட்டு தீகர்ந்து போகும்
மென்று நான்க் கின்னோ நொய்யார்ப்போமே. 401.

ஆள்ண குத கர்மடா வயாதிக் கெல்லா
அள்ந்து மருந் தெருந்து வகையாகண்.
கூள ணெசல் மறவாமல் நடப்போண் திவன்
குணமாக மொளப வகை வயற்ற படணாசும்
குறி ணவண் மகாநாணி தீண் யாண ச
சியென்று பொட்ட வகை யாவண சுண்ணாசி
மீறு ணது குட்டணநயமப் போணவகை வேந்தன்
வாத் முணை றால் பாத்துணரப் பெண்மணை யோணமே 402.

மணை நாசுங் கிண்ட சுத்திங் கிணா றாம் வகுத்து
....ரத்த மருத்துவத் தாண் சுரக் கேளு
ழணை நாறு வைத யாசித்தானும்.
மிணைச றைத் தப்பாமல் சிபடமா...க
துணை நாறு வரியாக வெரு வேர் வந்த
சிர்ச்சாண குஜன் பாகராண மெமுகுகாவ்
அணை நாறு சீர்ங் சாண பெருதியாக...
வீக் கொண்ட குருவாருத்த மேனாங் கொள்ளோ -403-

அக-அ.

சொன்னவாய் பச்சிலைமூலிகை தைதரணைப்பா
துவளையத்தில் வந்த வகைசொல்லக்கேளு
சொன்னவாய் மூலமெல்லாம் அயன்படைத்தான்
மேலான வியாதியெல்லாமயன் படைத்தான்
உன்பால இவனாற் பச்சிலையைப்பாத்து
உங்களாலே வண்ணா முலகத்தோர்க்கு
உன்றுமென இவன் பூண்டுகளைத்தான் கேள்க்க
வியாதியென்ற பிணியாறுப் போம் நாங்களென்
றான்.
404.

நாங்களென்றால் திங்களைத்தனை பொர்மூலி
நமன் பிணி நானாயாநமதிற் பிறோதிர்
தாங்களென்றாய் வாயாத்தெட்டுபெருண்டு.
நன்கினை நாங்களையாவேனை பாத்து
செங்களுடன் அந்தந்த பச்சை பாத்து
எம்பிரானை அர்யொநமா வென்றோதி
பாங்குடனே யெங்களைத்தான் பற்றிவந்து
பரிகாரம் பிங்கள் சொன்னபடியே செய்தால்.
405.

செய்தாலே திண்மையாய் பிணியைத்தீர்ப்போம்
தெரியாமலொன்று நிற்க்க வென்று செய்தால்
வைய்தாலுந் தீர்க்கிலியோ மென்று
முலிவாய் தீர்ந்து இவனிடத்தில் சொன்னதாலே
ஞய்தாசும் கிரண அச்சம் வேணைக்கிரக
நரக்திர மயக்கம் வாராங்கண்டு
உய்தாலே உங்கள் தனக்கிரிய செல்லாம்
உறவாதர வழமை வேண்டி திரேன்றாரே
406.

அ2- தீரென்று படி கெட்டு திவனுங் காரங்
செப்பினாப்படியே முடிவெல்லாம்
பாரென்று வாதமோடு வயித்திமார்க்கம்
பத்தியை முனிகையன் முல பாடலக்கெல்லாம்
நாரென்று சொடுவேலி யருகண்டுவேணர
நடங்கிலேயே பெருங்கிவந்து திட்டக்கேளே
வேரென்று வெரிமுத்துப் பொடியைத்தாவி
வெள்ளைப் பாஷாணமதை கட்டி வையே. 407

கட்டியல்லே பொடியாட்டு சிரக்கை வைத்து
சிசுர்வாதி மேருமத்துப்பொடியைத்தாவ
ஒட்டியல்லே மேல்ப்படிப்பு வளைந்தாறும்
வாரது திடைக்கனு வன்னமருதேன்சிரா
ஒட்டுமேன்னை மேல்முடியை.ம்போது
வெள்ளைப் பாஷாணமது கட்டப் போச்சு
அட்டியன்ன வெள்ளையது கட்டினாக்கால்
அருஞ்சிரக்கறு பத்து நாளும் கேளோ. 408

நாசிங் கேள் கட்டினது பாஷாணத்தை
நாரு மரு சிட்டியாலே பெண்ணுமிட்டு
ரோசங் கேள் கொள்ளும் வேர்த்தாவிட்ட
பண்டு குத்திக் கொண்டு கிண்டா பார்தெந்தரசம்
மேசங் கேள் செந்தூரமான பெண்ணு
வெகுவு செய்ய இருசட்டிக் குள்ளே வைத்து
நசங்கேள் கிக்கினைப் பாலை வார்த்து
அக்கு ரக்கக் கிசைம் புக்குச்சாமே. 409

அ2-அ

பூக்குச்சிக் கொண்டு கிண்டி மொருகு மோமோ
பூவடுவலைக்குகளை பொட்டிட்டாக் ~~கா~~ கொ
சிலிக்குச்சி போகுமடா மொருகுராகும்
மென் கொல்லேன் சிக்கு வகை வெல்லாறு -
-சொல்லும்
வாயக்கு குச்சு போட்டாகும் தியாக் தங்க
மாற்றா கும் பத்ரையும் கிரந்து பாரு
யுக்குச்சி குழை வந்து வெளிவிடா. கே த
பொன்னகிலே கோருமடா பூண்டு பாரே.

410

பூண்டு பார் இருசின்னச் சிறுகிறுன்னே
பூனாகம் பொன் கிண வகையைக் கேளு
பண்டுபார் பூஜைப் பொடியுனக்கு
பயல் வான இரு சின்னச் சிறுவானி
வெண்டுபார் கலந்து கூட்டு மெய்யும் போது
... ஒத்தி வரும் நெல் வாத்தி மெருகு போலே
தொண்டு பார் சிறுதை வாய்ப வாய்க் கோச்சி வை
து ... யகன் போலிரு கிலைகளை பண்ணே

411

குழைக்குன்னே வெண் ஈச விட்டுக் கொண்டு
குறிப்பாக அருகம் புல் ச் அறு வாட்டு
வகைக் குன்னே புனாக மெருகு போட்டு
வாகான குலை முடிச் சினை செய்து
முகைக் குன்னே முளைப்படத்தில் விட்டுப் பாரு
~~மிதா~~.
முன் வேண்டும் கடனுக்கு நெட்டிக் காணும்.

412

நகைக் குன்னே பொன் ஜைமயா நென்று சொல்லி
நாட்டுன்னோர் நம்பித்தப் போரு வாத்யாம் ...

அநு-

காணவே அர்த்தாநக் கேட்டு வாராமக்கி
கிடக்கவே இருக்கின்ற அர்ச்சையாட்டு
பூணவே யசையந்த குகைக்குள் தாக்கி
பகோமாக பூணாக்கு குவை வைத்து
தாணவே முப்படத்தில் விட்டப்பாரு
சோதியென்ன சிமாத்துப்பாத்தமாச்சு
வேணபோல வைத்தாலும் காணமோசொல்
வேதாந்தக் குருவாத்தை யறிந்தாண்பாரே -
-413-

பாரேன் கெந்திக்கு யாத்த வீதம்
பரிவான சார்த்தாக்கித் தகைத்த
காரேன் லிங்கித்துக் கிந்த வீதம்
செய்விரதம் தீர்க்கு மிந்த வீதம்
பூரேன் கிடாரந்த மிந்த வீதம்
பொன்னாக்கு கூறு னாத்துக் கைகூட
வேறெண்ணத் தாரெது ... யென்றெண்ணி
வீணே நீ அட்டலைந்து கெட்டிடாதே.

கெட்டா.... க்கூட்டாதித்துப் பாடல் -414-
கொண்டாம்பல் பிசவாதம் மெய் வென்றெண்ணி
வாட்ட பொருள்கை மிந்த வாதி கெட்டாமல்
வீண்கொல பாத்தலைந்து வேறை காணார்
மட்டையன் போல நீ யொருகிமாளவேண்டாம்
மேச்சமுண் யாந்த எண்ணுர் தங்கம் தங்கம்
போட்டது தான் போட்டாப்போல் சின்னமொன்று
புகழுவேன் வகைமாபரமாகத் தாக்கின -
-415-

அரு-அ

தாணென்ற கம்பிவெளி தான் மண் கொண்டு
சட்டமிரண்டுவாய் பொருந்தும்போல
தேனென்ற சிறுபயத்தங்காய் ரேகைக்குள்
செல்லுந்து பதியவரை வட்டங்கீறி.
மானென்ற வீதிவட்டந் தானோடம்
மைந்தனே எட்டுவரை வகுத்துக் கொள்வாயே. 416.

வெள்ளமுந்த கீழ்ச்சட்டமும் மட்டுந் தானே
யணைங்கி மேற்சட்டிக்கு வொன்றுதேண்டாம்
முல்லாசெங் சட்டவாய் பொருந்தமட்டும்
முண்டாகீகி கீழ்ச்சட்டி வெட்டத் தன்னை
சொல்லாத செல்விக்காய் கெந்தி நல்ல
அத்த வெள்ளைப் பாஷாணக்கல் போலே பார்த்து
வெல்லவே பலம்பத்து குளிர் முத்து
வரை ஆணி ரெண்டு மோன் றாய் பொடியாய் வைத்துவையே 417

வைப்பதுவும் ரேகைக்குள் வைத்துக் கொண்டு
வளியான சிவ பொடியை வெண் கிலத்தால்.
இப்போ வெண் கிலக்கும் பார் கொண்டு முன்னே
குழியட்ட வரை பதிய கவுத்தி மூட்டு
திப்பாவாய் மருந்து மைபோல் வரைத்து மைந்தா
அத்திலே பூசி முன்னே தீப்பு காவல்
அப்பிவாடு கீழ் மண்ணாலும் நன்று
யந்த வெண் கிலக்கும் பாகுங்கத் தண்ணீர். 418

-அறு-

தன்னாட்டு வதின் மேலே கொட்டிச்சிட்டு
தான் கேளத்தி ஏகசிலை மென்றுஞ் செய்து
பண்ணாடு உடுப்பேற்றி கிளைம்போல
பருகின்றி இருவாகா வெளித்து நைந்தா
தன்னவத்தில் மன்றுமந்தக் தண்ணீர் ஊற்றி
தான் முன்று கின்ன சீர்யாக்கொடுயே.

-418-

யாக்கியந்த சூடாறி யாருந்த மண்டு
யயல்வான மேல்சிட்டுத் தீர்த்துவப்பா
இரக்கியந்த கின்ன சூடாற்றினாக்காலக்
கேன்ப்பானே முன் மருந்து வைக்கும்போது
ஞாக்கிப்பா கொடுமைபதிசார்வாதவி வைப்பாய்
குருவாது தான் மருந்திடக்கும் வெள்ளாடாதே.
உரைக்கத்தான் முன் செல்லாதடக்கில் போட்டேன்
உத்தமனே கேப்பாவால் ஆய்யப் பாரே.

-420-

சித்தான கன்ம்புதான் கேற்றிக் கொண்டு
தான் வழக்குதிப் பெத்தபடி செப்பிவிட்டு
முத்தான குருவென்று பதனைப் பண்ணி
மட்டப்பார் ரசவாதஞ் செய்து பாரு
சிற்றான செம்புருகு முகர்ந்தல் சீறே
சிறப்பான குருமனை செம்மலைத்தாளவிக
பத்தான மோகத்துதான் பற்று மாற்று
பதேன் மேடா வேணையது பண்ணிப்பாரே.

-421-

அ.அ

வேணையாது வெருவாட்டு செய்துபாரு
வெள்ளி செம்பல் பத்திரையுந் தப்பாதப்பா
வாதிகள்க்கு பின்னமொரு வார்த்தை கேளு
மகத்தான அர்த்தரசம் பொரிகாரந் தான்
ஆதியிலே குண்டுமணிப் பருப்புங் கூட்டு
பந்தானிலே பொன்னாங் கண்ணிச்சாறுந் தூக்கு
திரமது கனைச்சி பத்துவனவக் கொண்டு
சொன்னபடி பண்டுபோல செய்துபாரே - 422 -

செய்துபார் மயக்கி குருத்துப் போலே யந்த
சுருக்கும் பாவிப்புள்ளே மூடிப்பார்
வைத்துரா அதிசெயத்தைப் வகைவரண
மால்ப் போலே மருக்கொழுந்து வாய்ப்பேசாதே
கொய்தும் பாரருக் கருக்காய்ச் சிவப்புமேத்தும்
கோர்மையுள்ள வெள்ளை கருப்பஞ்சி வரணம்
முய்த்துப்பார் பச்சை வரணமாகத் தோணும்
உய்ப்பனமாய் கிழிகொண்டு வளர்த்திடாயே - 423 -

வளர்த்த குருவாடப்பார் நவலோகத்தில்
மாற்றென்ன சொல்லத் தொக்கும் காணுங் காணும்
பளிச்சவர்கள் தனை தெரிந்து போவாரப்பா
பார் தனிலே வாதியர்த்து கெதியுமத்து
முளித்திருவோர் கைக்கிப் பார்வர்கள் தேரணம்
மேதேவயடைவள திருவாரியான் பக்கல்
களித்தவரை மனப்பாக்கிலோகாதப்பா
~~கப்பாது~~
கவனிக்கும் [illegible] வாராமலப்பாரே - 424 -

அரு-

ஓடாமல் சிறு கண்ணை கன்னை ஓட்டி
வளையாகப் பொழுயாக்கி கெந்தி கீட்டி
ஓசிராமல் கட்டியாலே இருதிண்ணச் சோர்-
சுட்டியே னாகத்தை யதிலே யாட்டு
போநாமலெள்ளியாட்டுச் அந்தியாச்சு
மெ கெடுத்துப் பண்ணெடுயால் இருக்கிச் செய்ச்ச
ஓநாமல் யாதண் மெகுத் தாகத்தை தான்
நினைத்துயே கிட்டியாலே கரியப்பெட்டு-

இருநாகக் கட்டு: 425-

உப்பிட்டு தருவனையா லெண்டம் தண்ணீர்
உளைய்யதும் னாகத்தை பிந்து வைத்து
யபடிட்டு மேலும் உப்புக் கொண்டு
இயயது பத்து னானை யோக்கமேலங்கனே
செப்பிடு அவனாகம் கட்டிப் போச்சு
சுவசவா நசவாதம் செய்ய லாகச் சு
உப்பிட்ட இறனாகம் கிட்டினா. கல
ஒருமோபுரம் அ.... கக் செய்திடுமே.

426-

தவ்விரக் கட்டு!

ஓதமென்ன சிவ் விரக் கட்டைக் கேளு
.... நாவல்ப்பட்டை சிற் தனிலேநான்
பூதமென்ன பூதவல்லிச் சிறு நான்
புகளான நாகவல்லிக் சிறு நான்.
பேதமென்ன புங்கம் வேர் பால் நான்
பேனேயே பகிரண் று பழச் சாறுக்ராய்
பாதமென்ன பாண்டப்பு விறைக் கொண்டு
பதவிரக் கட்டு பற்று பவனுக்கு தாக்கே.

427-

தூக்கியே நானயப் பொதிந்து தாக்கி
திணறவெர்ப்பாய் சிந்துவத்து மடங்கப்பா
போக்கியே யெடுத்துப்பார் கிட்டிப் போச்சு
பேரான வீரன் சுக்குருப் பத்துணாசும்
மூக்கிலே சிறுமெனத் தாப் போலக் கொண்டு
மூர்த்தமுன்ன குருவப்பா செந்தூரந் தால்
தூக்கியே திசமாந்து வேண்டியாச்சு
அப்பனே வீர செந்தூரத்தைப் பாரே. 428

வீரக்கட்டு

பாடியே கிட்டு வைத்த வீரக்கட்டிப்
பதனமதாய்த் தாம்பூரச் சட்டிக்குள்ளே
நாடவே நாயக வட்டம் பொதித்துப்போட்டு
நாகப் பாகு முங் கவட்டு அதிலே வீரம்
சேடவே நீர் வத்திப் பொரியும் பாரு
சியக்கினையா முனைப்பாரு மின்னச் சிறுத்
கூடவே சடதெனச் சிண்டு வழிச்
சிருங்கையாலே முருங்கை வேர் கொண்டுகிண்டே 429

கிண்டவே வாயு மினிச் சேரா வாட்டு
கிண்டிப் பார் வீரன் ஜெயித்துப் போச்சு
கிண்டவே செகச் சோதியாகும் பாரு
காசினியில் வீரச் செந்தூரம் பாவின்
கொண்டவே நரை திரையு மாறிப்போச்சு
கூத்து வனமானந் தாண்டா சிரேயமான
உண்டவே பணவிடை கால் மண்டலத்தால்
ஒடுங்கினால் ஐய...... வையகத்துக் காரனே

430

அசி-

உனக்கென்ன வயாத்தியமேயதி பாரு
உத்தமமானதை விட்டு. வாதம்பா....
யெனக்கென்ன யோச்சிப்பா தவலோகத்தில்
யென்னளவு உருகையாலேயாட்டுடந்தான்
கணக்கென்ன வனக்கென்ன சிமோற்றாச்சு
கைகண்ட வீர செந்தூரத் தாலே
மனக்கவலை தீரமெடாமெய்யாய்ச்சொன்னேன்
மச்சமுனி வாதக் காண்டத்து பாரே.
431.

தேராது பாதத்தெல்லாம் வனனை சிறேர
தொட்டாத்தான் வேணைக்கு சிறுக்காமப்பா
வாராது வாராது வருந்தா விட்டால்
வருந்தினால்க் காணுமடா வாதப்போக்கு
சீரான வங்கூழ் கிடாக்கும் பெத்த
செலவுக்கு யாத்ரமுறை தீரத்துச்சொன்னேன்
சீராது கிவ வந்து அணுகு முன்னே
தாயசிந்தி னைந்தொரூக திறந்திவனையுந்த.
- சிறியா.
432.

வெனை தாண்டி யாரு வழிகிடக்கப்போறார்
பொனையெடுத்து தீ முழுவிழயப்போறார்
உனை தாண்டா வெவரானாக அவ்வுரைகள் -
வானைவாதம் ஞானி னைனி சாம்பிராணி உண்மை தோணும்
வீசிடம் மெண்ணி தெருவடனையேவாலி.
- மறந்திடாதே
உனை கண்டா யாதக்கெல்லாம் மேலாய்
பாதத்தில் விழுந்து மனோன்மணியாட்டாச்சே.
433.

அன-

ஆட்டான வாட்டாச் சுப்படை நாக்குதால்
ஆறு கடந்தனர் முதுவழியவர்ச்ச
பட்டான மேல்வயல் பூமுரு வாட்டுப்
பருவமைய யந்திரத்த வெள் தோரணமச்ச
நாட்டார்கள் இட்டமிகு நடனமேவாசை
நயனத்திற் கண்டு தெரிசிக்கலாகுமா
விட்டான வனையாமடு வேதாத்திற்ற
வனைக் கேட்டுக் கண்டு தெரிசித்தப்பாரே. 434

கண்டு தெரிசிக்க வாரு குணவைக் கேளு
காரணமும் பூரணமும் ஒன்றாய் நின்ற
பண்டு தெரிசித்த உன்னை முனி தன்னைப்
பருவோயாய் வாக்குதோமயாத்ர பூவால்
தண்டு தெரிசிக்கு மெடக்கு கிரந்த மொழி
முனிவ வணா நாமி பெயர் தோத்திரங்களை
கொண்டு தெரிசிக்க அர்லக் கணைத்திரை.
ஊைநாதி வார் மதிய் சென்று கேளோ. 435

சென்று சிந்தாக வந்த செழியன் சேர்கள்
சென்று திசை நால் சூழ் தொழுபடாமல்
மன்றுகளைக் கிள்ளிய பாவெழுத்துமோட்டு
மெஞ்ஞானம் பொங்கிவிட்டு வலமாய் வந்து
தெண்டமிடு வண்ண முனி வேதக்கண்
நிறைவேறு தொழுபடா ஒல்லாம் வாங்கி
ஒன்றுபட தண்டு தண்டாய் நிலவில் வெட்டி
மவத்தி மேயனாரவது னான் சென்றவட்டால் 436

அள-அ

அப்பாலே புதுக்கிளைசந் தன்னிப்போட்டு
யுவரிடமாய்க் கெந்தியங் அம்பலமுன்னாக்கி
துப்பாவென்றடிக் கிளைசந் திளை வைத்து
தூசிலே மேல்க் கிளைசந்து ம்மே யாடு
முப்பலம் வளைபாங் கூட்டிதானால்
முத்தி ஒருவாரணை வணங்கினாப் போல
யாப்பாலமத் தியால மிரங்கும் பாடு
யாரவையொனி நிலவாரன மிருக்கும் பாரே.

.437

யருக்கும் பார் கெந்தி வன்னத் தியாலங்கொண்டால்
யானையா மென்னைத்தக்கும் பிணியோ யால்லை
இருக்கும் பல் தனைமாற் கெருக்கும் ரோமங்
கொண்டுமேலைமதன் போலக் கோலமாகி
யருக்கிமடா மாதாவவு போகமாக
யன் பாலபா மருவ... யுடல் செய்வார்
பெருக்கும் பார் யானைமை பெ* வாவென்னுக்கு
ஏ. மேனவத்தை வனருமரன் போலாவாயே

.438.

ஆவாய் நீ இத்தீர்ப்ப மதில் வீடாகத்
யுதிக பேரன்ப வெள தன்னைப் பார்த்து
மேவாக யாராவும் கேட்டு தன் போல்
மெஞ்ஞானங் கண்டுவன் யேள்...ன்னில்
பாவாதீ ஒதவன் மீட்டு வனையல் வந்தால்
பதிமென் சேர் சாயத் திலம் பாவிப்பாம்
தேவேத... ணியுணக்கு யாரமே... த
தவமுள் வணாயிருப்பாய் சிவையன்தானே

.439.

- அஅ -

நாமென்று கெத்தி வண்ணமுலி யேவரில்
தியாலத்தின் பெருமையான் சித்தர்க் கேளு-
வாமென்று வண்ணேது மண் தானேது
மலையேது கடலேது மயனமேது
நாமென்று தசவாத முத்தியுதி
நாளிலே யனைத்தும் படாமட்ட மேது
கோமென்று சித்தர் குரு சுவாமி வந்து
குடி கொண்டா மென்ன இறையான் மேல் தானே.

440.

மேலான தியாலத்தை யென்ன செப்பல்
மேல்த் தடவி யனல்க் கோட்டை பற்றுமாற்று
மாலான குருவாச்சி வெளியடா மேத
மகத்தான கும்பமுனி பெருநாள்டாகு
திரளான சட்டமுனி ஞானம் பாகுங்
குருவாய் தேவாமுந்த மாகுமப்பா
கோலமான வாளியாதி தான்வாமத் தோர்க்கு
கொள்ளேது குதித்தினால் வெளியுண்டாமே

441-

உண்டான மெருவக்கு வாக்கு கையுள்ளோர்
உரைமுன்வர் மேகா அருவாய் வளர்த்த பெருங்
கண்டார் பேர் வாதமோடு ஞான மெல்லாஞ்
கோகும்ப முனியுடைய சிஷப்பா
கொண்டாடு மென்பாடல் வரியே வத்தார்
குடதிசையுண்டான சித்தா கோடி கோடி
பண்டான மெருவக்கு கிளைப்பாருள்ள
பாரதமுனி யென்பாடல் மார்க்க மார்க்கம்.

442-

அ-அ

மாற்கமடா மே....க்கு நேர்க்கேயுள்ள
மாமுனிவர் கொங்கணவர் மக்களாவோர்
தீர்க்கமுள்ள கிரயாசிம் வெட்டிப்போர்
சித்தருமே யென்பாடல் கண்டுதேர்ந்தார்
ஆர்க்கமுள்ள சித்தர்களே அனேகமுண்டு
அரட்டகுரு பாவத்திலனேகமானவர்
பேற்கையுடன் செவக்கை பசனைக்கண்டாலும்
மிவ்வாசம் பெத்தாலும் நிசவாதந்தான். 443.

நிசவாதஞ் செய்வரென்று நாட்டிலுள்ளோர்
கிசியமாய் மவுனி யென்று பொய்மைச் சொல்லி
வசமாக அவரவரே கட்டிப் போட்ட
வாகடத்து ராசு வளர்கள் யும் வெருந்துக்கோட்
டிசகாமல்... மோராயவுன்த்தில் பேசி
பேர்ன்ப வெள்ளனைப் பெத்தேனென்று
கூசாமல் மடையாப்பாவெழுதது வாதி
கிசடரோம்ப வருவார்கள் கண்டுதேறே. 444.

தேறுவது யென்பாடல் பெருநூலிந்த
திருவள்ளுவரு மென்று அம்பொருள் மீதும்
வெயிர வுருங் முன் பெருநூனொன்று
கியம்பணோர் ஆயரத்திருநூறாகும்பேறு
பேறு பெறும் படியாந்த மார்க்கந் தேர்ந்த
பெரியவர்கள் பொய் பேசாதிருப்பார் வேனீ
நீறு பொடியன்று தளாமாய் மெய்யாற்பூசி
நிட்டையான விருந்து திருநேர் கொண்டாரே. 445.

அ-அ

குருந்தினைக் கண்ட வழகன் வணங்கிக் கொண்டு
கொருவப்பதற்கு யோத்தியென்ன ஞானத்தனை சுட்
வரும் வள்ளியாய் கிரிக்கித்துக் கொள்வாயடா
மனையளவை பொன் கொடுத்தாகும் பாரு...
வளர்ந்த வாதிரை நால்தெண்டு சிக்கி
... வகையல் வந்து சேரும் காலம்
வள்ளென்று யாயாதே கொடுத்து
பூரணைமுர் காரணமுர் கைக்குள்ளாச்சே
·446·

கைக்குள்ளே யான்னமொரு ஏ..கைக் கேளு
காசினியால் களவாண்ட கள்ளர் தன்னை
மெய்க்குள்ளாய் மடைப்பதற்கு வேணமென
வேறென்றும் வெள்ளாளகாப்புக் கட்டு
செய்க்குள்ளாய் மழங்கிவந்து சேர்வழி
சிவன் வேணா அந்த மேன் தன் வோசி.ய
மெய்க்குள்ளாய் சிவன் தங்கமேனசெம்மாய்
பண்ணியே திருவருளைப் பகரக் கேளோ.
·447·

கேளடா அருள் சூத்தியப் பெருகாசா.
கெசரியிங் காரதெம் சிமென்று
நாளடா வச்சமுரு செத்துக் கொண்டு
நல்ல மணிக் குள்சம் வெண்கமேயாருக்கும்
வேளடா வேணாளமை கிக்கியங் கொது
மேன்மனை கருக்கி தென்னெம் பாப்பாய்வைத்து
கொளடா மேன்க்கு தேனைவாழுக்
குளப்பிக் கோ வேணக் கோ சிவன் தெய்வே
·448·

அகி-அ

நெய்வாடுக் கெடப்பன தோர்மையத் திருக்கு
நேரான மேனியையே வாள்க்கப் போட்டு
கைய்யாட்டு மேனிக்குள் சுமேனி
பொன்னாங்கண வருக்கு வேணாயாளோர்
பொய்வாட்டுந் திருடநெல்லாங் கட்டங்கட்டி -குள்ளசுவ கட்டி
பூமியிலே பேருவோர் முன்பு யாருக்கச் சொல்லி
கைவாட்டுத் திரை மாழிகிச் சிதுநமாக
சிநனைக்குதால் கிளைபதிக்கு புலசாத்துவாயே.

449.

சாத்தியொரு தேங்காயும் முவாயடைக் காய்
சிறப்பாரணைத .... முட்டு யொருத்துறாக
போற்றிவந்து மணக்குள்சுந் தன்னைத் தொட்டு
போத்தையாலே காலப்பழி பொழி கிளங்கி
தொத்திரு மேயவர் வந்த..... திதமென்...
சொல்லுவோர் வகையாயநமாகத் தானே
பாற்றிப்பற்கு ...... திபார் பாவைக்கயில்
பருவமுடன் மணக்குள்சந் தொடச்சொல்லிரே.

450.

தொடச்சொல்லிக் கொட்டி.. ....
.... யவாசி பாகந் தன்னைச் வந்த்துக்கோர
~~சொ~~ வடச்சொல்லி சிமையால் கின்னா சித்தில்லா -சொல்வார்
தேயாருந்து தென்றால்த் திருப்பொன்மணியர்
திடச்சொல்லி மொழி சொல்லையாருந்தோர
தனைக்கண்டு எதிரி சொல்லை தன்னைப்பாத்து
வடச்சொல்லி மங்குடையாளத்தொல்லி
வந்ததுஅம் போனதுஅம் வகையாயித்தானே

451.

கூய.

வகையாக... னைவன் யான்னதேசம்
வந்தவன்றானன்ன முலைவுத்தானைன்று
திகையாக சகனையுஞ் சொல்லுவார்கள்
தொகை... வளஇரு கன்ன இறவனாக.
நகையாமல் குளிசமிட்டுத் திலகம்போடார்
றச்சியத்துக்... அதன்னை யெல்லாஞ் சொன்னது
மிகையாகத் திடமுறையும் பிழக்கலாம் பார்
யான்னமொடு ரத்தையுண்டு யானமேல் சேகுளா
பசமொடு பாகுகவரு:: 452.

ரத்தையென்ன தொகுதிறந்து மாடுமைய்
வடுகையாலே முஸ்வாய்ப்புல்வருந்துமபுடை
பத்திரமாய் பிடியணைசமுலைக் கோருட் ~~[illegible]~~
பட்டிவந்து தொடுக்கிடையாலணையும்போது
வத்திரமாய் ~~[illegible]~~ முன் வருமோட்டையாட்டு
மைந்தனை பின் வாரமாட்டைக் கொன்றுக்
தித்தமாய் கிட்டியால் மாடதற் ~~[illegible]~~யாந்த
~~[illegible]~~ தசமுலைப்பலவருந் தடை சொற்மைப்பேரு. 453.

வேறாக அண்டை யொன்றாய் திரட்டி ரெண்டாய்
வெவ்வேறு ஆதியந்த முலைத்தி வென்றாக்கித்
தொகுத்திறந்த அண்டைன்றறெழ யோனை.
வைத்து வரவா வென்று ~~[illegible]~~ - தைஞ்சல்
ஜாக்கிச் சோத்துவடை மீதிற்ப்போட்டு
நேரடிக் கையாலே யந்தவடை பசமாகட்டுஞ்
கோக்கிந் நாகவை வாட்டு கீர்த்துமாடு
குளிப்பழ மேய புனபாகே நுடமேர் பாரே. 454.

-திரு-

திண்டாந்து வாட தெருநோக்கிப் போகத் - தானும்
தொட்டகுள் கட்டிச் சிணைகத்தை த
யடந்துவிட வாடைப்பீதிப் போகும் போது
நெல் கைய் கரு..... கொண்டுசெல்வன்றாரும்
கடந்து நம்மை கடவாவாட்டுப் பண்டு தீரை
காணக்கும் போகுமடா வாடையாவேணும்
உடைந்து யாது யான்னுமொன்று வெருவழ்ந்து
யுணரக்குரேன் மகாசொக்குப் பொழுதைக் கேளோ

சொக்குப் பொழுது:

-455-

பொழுதென்ன வள்பெத்த போது தம்மை
பின் தொடரும் நாய் வேண்டை நணைப்பிள்ளை
கொழுயாகப் புண்ணு உருங் காட்டில் நல்ல
குள் நர் வேண்ட யாதானப்புள் மேல்ப் பல்வி
யழுயஞ்சி மருந்து வத்திக் கொண்டு
யப்பனே அறிவிட்டுமாவ நாக்கி
யாழுக்க வே பொழுயாக்கி வைத்து நல்ல
லாய் பொழுதைய உரமத்தின் சாத்திஇட்டட.

-456-

உட்பழயே திடுதுவத்த வாசங்கிட்ட
யோரிடத்தில் பத்திரமாய் வைத்துக் கொண்டு
கட்டியே பெருதெத்தும் ~~[illegible]~~ போகும்போது
குருக்கயனைப் பொழுயடைத்துக் கொண்டுபோய்த்
தட்டியே உரு மாற்றத் திலகம் போட்டு
அந்தநூர் கணியனுக்கு ஆநாள் மேலே
நாட்டியே யாருந்தி ஒன்றால் போட.... இல்லை
நீங்கியே யப்பாமே பொய் நடந்திடாதே

-457-

கூ:-

நடக்கிறதே முன் தியந்து உழுங்குவார்மேல்
அம்பொழுனை போட்டிடவே சுரங்குவார் பார்
மடைந்தே யனகி... மெய்பழுதே யம்பொழுதோட
மயங்கி நிற்பார் போர் புரிய மாட்டாரம் வந்தான்
இடந்துதான் முளப்பாண்ட சொக்கிலக்கும்
துகாமனிருப்பதற்கு உபாயஞ் சொல்லே.

458.

ஒபாயமென்ன மன்றுடரி வொருவேரப்பா
உதையலுந்துடங்கி ஒருளாள்கைக்குள்
திபாயமென்ன முன்றுடரி வொருவேரப்பா
நிசிதுடங்கி... திணைநு கழகை சென்றால்
அபாயமுன் வருமே முன் றெண்டுவாங்க
யந்திரத் தேவனையாலே பரம்பாய்வைத்து
கியாயமென்ன தன்னாலே யாநெந்து வந்தி
கத்தி கொண்டு அரண்டையறை பதனம்பண்ணுமெ

459.

பண்ணயே கிள் சேர்த்துவ் தாக்கிப்பாரு
பானை முதல் பாவா முலதுடருவார்பார்
நண்ணயெ முன்மன் சொக்
நமக்கென்னா முன்றுக்கதப்பாரு
வெண்ணையே மன்றுடரியாளுக்கு
யிரு ரெண்டு மிரு மலிக்கு மிடுப்பா...
மண்ணிலே யிது யிருவதுக்கும் பாரு
மாண்டாக்குச் சொல்லாதே வந்தெனெ.

460.

கு.உ-அ வந்ததிலே யன்னமொன்று உபாயங் கேளு
மங்கையரை நிசிவேளை பத்னாருக்குன்
தந்திரமாய் ... நிமனைப் பொலியச் சொல்லி
தான் வந்து வைத்து வோயப் பண்டிதர் தன்னை
மந்திரமா முன்னூடறி அந்தக் கண் நெருக்குமைகளைய்
நின்றுக் குன் உறையாம் வாங்கி
யந்திரயந் தனிலச் சேருமாறு மாறு
யாது தாண்டாய் வாவேறுப் பாண் கையி கக்கே.

மோழ நிர்ணய்: 461

வெறுப்பான மோழ வாத்தைச் செல்லக் கேளு
வெகு மோழ புண்டத்திலே இறுது மோழ
அறுப்பான வாக்மோழ சேர்மோ....க்கு
யத்த கருவிடைய மணியுரைக்கிறேன் கேள்
கிறுப்பான தேவையன் சீயன் கோளி.
கின்ன சீக்கோ தேவா குட்டிச் சித்தி செய்து
மறுப்படா வாரணைபோ நாதன் மாடன்
வயாரவன...? டெய்து கோரியவம் பாரே.

பக்கி மந்திரம்: 462

பாரடால் பக்கு மந்திரம் பகுரக் கேளு
படபட்டென்ன பெகாரி ... டாவாவா
சேரடா மந்திர தந்திரங் கொட்டு
வாடா சுருதியு பாங்கிரங் கொண்ட
போடால பக்கொரத மன்ன... யாய்
பவா... ன மந்திர மன்பு யானையாங் கன்
கிரடா சூக தெம்பம்..... யமோகி
நிமல் லேவ மகமது கூவ லாவக்கே.
463

-திரு- ....மக்களை உய்த்து முருகனை மறைகாத்திட்டால்
மந்திரமாய்க்கமாய் வருவோர் வேண
அமைக்குமானதமாக நினைத்துமுக்தி
அருளைப் பாயவல்லி சக்தியா காக்கில்
செய்க அச அர்ச்சனையாய் அனுமனும்
திருகாவல் சக்கிரா யுக வாசுதேவாய்த்தே.

அனுமான் மந்திரம்

·464.

என்றேத்த அனுமந்தன் சித்தியாச்சு
எடுத்த தோளில் செய்து சாதிக்கச் செய்வான்
நின்றேத்து எயமரைத்து கொடி வைத்தி
கொடி இடி தீரும் நோய் தீர்வாப்பான
தீன்றேத்தி திருப்பணுக்கு அங்கு என்று
நினைக்கயவே நீங்காத்தான்
நின்றேத்து உவ்வச்சாதகம் .. யதிவந்து
தீங்கிராங் நீங்கு நோமானுவரை.

அய்யனாரு செசாநு:

·465.

ஆகவே அய்யனுக்கு வாகுலை வாக்கை
சேமகனைப்பிரம்ம காசித்தாவாசி.
இதுவே ஞானவர்களுக்கு ஐபது நீதி
திருவேர் புரண்ட பட்ட கலைச்சீர்
வீதவே கொடுக்கொடு... சாயானையொனே
வெள்ளம் பார் பசித் தேவர்பாவாசி.
இதுவே சின்னாதா சித்தி குருக்களை.
சேமசிவ் வெற்று நினைத்தி யோகுதே.

·466.

கிரு-அ

திளாக்கவே மெசாதத்தாகித்தியோச்சிக்
கெம்ப்ர. கான் ஆரங் கான்
உனக்கவே கிரங் கவர் கண் ஞா
சேரங் கான் அரங் கான் உயாக்த கான்
நினைக்க அசி பக்து கொரகி பக்து
ஜெர் பந்த அ..ரப ந்து நிலி நிலி
அனைக்கவே ஏர்புவன ரிங் காரபே
கெவரென மோடி கிர்ர் வாடிபந்தே.
467

பத்தி சக்கர தேவி கண்ணரார்
பதிமேல்லி வியம்பு வனையோரர்.
சந்து பட்ட தேவ மகமாயிரார்.
துல்லி மயேசி பரி தஅவ தராதேரார்
வரத்து மதி கிண்ணி.. கா கொபரார்
இர்ங் கார் கிங் காரியோரட்சத்தி
வந்து மேனா சக்கிர கார்வாவா
மாக.....லி மோடி பரி டுநனிக்கே.
468

டுநனி கான் மந்திர முன்னே தாக்கி
பரலி சக்கர தேவ மந்திர முன்னேதாக்கி
கொடுனி கூட்ட சாத்தி புறைக் குடுங் கொங்
டடடடபடபட உரவனன.
கொடுனி டமா தூனவம்ப கூன் கான்
கோவ முறு இரு குயபா னவனிகே.
போரணையல் நிந்த் திவை வாங் வென்று
மாகு சட்ட சாரிரி நானங் பாருநடாவே
469

விரு.

பாத்திடவே கு...க்கு மகா தேவன்
பராக்கிரம தீட்காளி. சிவனாங் காரி)
நேத்திர ... யக் கண்ணன் காத்த தேவ
நினைத்து படை பம்பம் கம் கம்ம

சூத்திரத் தாலே க.... பம்பாரு
அனைத்துப் போலருக் காய்ம் கொருக்காய்க்குழி
மாத்திரை யெரு கியறு குத்தி யாட்டைதல்ல
..... படை ஒன்னவாக்கை செகுத்தவாளே. 470.

செத்தியே செய்வீர பத்திர காளாதிளி
திக்கனைக்கோ வென்வாய... .வாரா
உருத்தி யப்பா மெயாமடமா தேவர்கி
வாயுபுத்திரா அரன் புத்திரா பந்து பந்து
கொளுத்தி மோடிக் கிப்பணை டெடுத்து
கோலம் போலபால்ம்..... நேரா 471

ராவென்று விராக் குலஞ்ச மோதி.
...குலலே மொடக்குலே கேளிப் பார்பார்
பாரவென்று அரசனுக்கும் காலத்திராதி
யாணம்புட்டு கிரோகிரத் கன்னபுத்திரா.யா
கிராவ்வுக் காளாந்த கிராட்சக சிவா...
கி..... குடசி காமியகற்பதைகா
பார்வென்று அரசப்பாசலைகுடி)
பார்பதியாம் மோடி சபைப்பார்க்கவாளே 472

விரு-

பார்க்க வர வென்று லட்சம் அரக்கப்பர்கு
பரிந்து வரும் மாடனுக்கு மந்திரங்களை
கொய்க வா ரெங்கோள கண்ட மாடா.
காலமேமோர ட சதப் பேய்கள் வாவாவா
யெய்கையாது யாது நண்டு மாடி
யென்பு பா தெ லசி பார மகாடபாசி பாண்டுவா
சேங்கைகயல்லே அடனையாடி வாவாதி
தீய் முகோடாங்கோர யென்றே லட்சம்.
·473-

லெட்ச முரு மாடனுக்கே இர்யாச்சி
லாடவயர் வசியாணம் செ... லெ... ண வாங்கி
பட்சி யோகக் கி பார்வை நிருவாண தேவ
பர்பந்து பர்பந்து பாண் பந்து
யெட்சி தேட சின் தீண்டக் கமனை ~~யந்திர~~
யந்திர பஞ்சணி கிவா யாதி ரீத்
வட்சிகி மோகயனை பர்வாசல் காவல்
வடமனை வடகின் முனை வீடே
·474

வீடான வடுகன் கோர் மேன் விக்னை
வாசிம்பயா லெ வடுகன் வந்து தீர்க்கும் செய்வான்
காடேர் நக்த சாமுண்டி காளி ~~[illegible]~~
பசவ் கோவே கி காளி ~~[illegible]~~
மாடேர் வந்து வாண் அடால் சீதர்
மனிதர்.....சீ தே தர் வாழ்யுங்கோ
காடேறி யம்மை யம்மையாம் மொழிக்க
கிடுகவே. வந்து பந்து கைசெய்வாயே.
·475·

~~474~~

சிவ.அ செயயவரும் காலேடன் நாத் நெஞ் போது
தியப் பழித்து விவுடோ மொழியெல்லாம்
....ய... வரும் இரங்கியன் மோழ மந்திரம்
பகருவேன் மனமேரு இந்தை பெற்று
வையகமோர் கையால் வைத்து கட...
..... வாய் வண்டே வாட்படவெக்கிசேடன்
வெய்யன் வீர்கள் கண்ட வாடமே கூடி
மேகூடி மேல் கடனேர் கால் கேக்கரு.
உய்ய வருபூமப்பெருே. தங்க ளோ — கால்....
ஜெம காலசாங்கலி வா வென்று போத்தே.

மொட்டையன் ~~[illegible]~~ 476.

போந்து வது மொட்டையமக....தா.. கேளு
...ரசிவ ருயவல்பணயாடேயசெய்...ம்
பாந்திபனை தவருபசி வயோகு இவடா
பார்க்கு மடிடசினை வாய்வாரி
ரேத்திய கோனை மத்தே வருபாதீ.
மந்திர தந்திர பரிசேவதேவா.
சொக்க... மொட்டையனே. வாருடாவென்று
தீதேம அங்க முறு செய்வவாருயே.

காலன்! 477.

சொல்லுவேன் காலன் மந்திர முறைக்கக் கேளு
தாத்தாரி மத்ஒவ வாரக் தறிவ தீரா,
...ல்லவர். க்கு மேதீவாகனாவாவா
பாசக்குவைத் தாமாத்து பாத்து
வெள்ள வாரங் சார சங் காக்கும்
வெட்ப்பகையாய் தோயபடையா அவவ
யல்லாது வ.... "முழு கால கண்டவரி
கண்ட மேவ பரிதோர் நாடே. 478

கிரு- **நீமன்:**

தாரான மெய்த்தூதர் வாக்கு பாகிரு
சீலேப்புமையயா கிலத்தோர் வகைய்
பாரான புத்வான மேகமான
பண்தாபரிசேனருசபாவி
பேரான மால்வடையா செல்வக் காராய்
.... ர தாங்கா சேய கிசேகி
வாரான சிவசிரர் சாதங்கே யெல்லாம்
வதை பரியமடக்கி வெதுமறாயென்னே.
479.

~~...~~.
தாவேளகி துமை மந்திரங்......
இக்கப் பாதங்கினி சிங்கி பங்கிபாதா
காவேரி கி.... டமை நயவாகத்தில்
கண்டு பண் வடையெயவல் கொதக்கும்
பூவேரி துரனாவாய் வாக்குப் பரன்
பரியட்டந் பொருந்தாகய கேமவரைவி
சாவேளப்பன் மாலை கூட்ப கொன்று தாண்ட
வந்து செய் வங்கோதா வெக்குதானே.
480.

யென்று பல தேவருக்கு மேக மந்திரம்
இரங்கிய பட சினிருப முதவரார்
குன்று கோவைகி குந்தா வீதபத்தி கோண்
ய கெ....ரர் வானைய கலதிம் போய்
நின்று பர் ஆங்கரத அந்தி தீ சேய
நிறுவான அரசிசிங் காரு யென்று
மன்றல் நடம்பர் தேவரும் மோடி...
கூடுமென்று வாயால் வாழ்த்தே.
481.

திரு-அ

வானத்தி லூர்ந்து நவ கோணம் அட்ட கோணம்
உடகாரமை வால் பந்தி முக் கோணங்கள்
தான் .... மடமன்னனியா தரித்துப் புகை
தான் கொண்டு கந்து கன்ப வகாரத் தோடப்
பந்தானத் திருவென்னிமு தவால் கருமம்
புதி தி.... எரு தினை திரியகைக... தாமாதேவ
வானத்த முது பானக் கேந்தக் காதேவ
வெடபகையாம் மொமக் கேவனை யாட்டுவ்லாம்
482.

வனையாட்டார் மொமக் கேத்செல்வக் கேகை
வாடந் தீந் திறுஞ்ச சிடைக்கேச் சினை.
யானையாடா நாய்த் தினை கேயாடைதெய்டாக்கு
கணக்கி காதான். இருச முக்க கக்காட்டாக்த்
வனையாக அன்ன் கந்தமன் தால்மித்த ~~...~~
வாரு கொலானக் கிடை குவட்டக் கொட்டை
வனையாய் பந்தக் கி காவந்தச் த~~...~~
னைவ அம்புயந்த மானையடக்கு யறுதானே
483.

கியறு கெந்தி யாமகின்ய முதிர்மோட்டி
கத்தாளக் கோறடனே பெருந்திட்டாதும்
பெயறாட்டும் பேயமுட்டை காக......
.... கு பன்ன வாடை யேய்வாதும்
பயறாட்டும் மன்னைத் தால்ச்சட்டை
யாதி கூடம யந்தருமபந்தத் திவெட்டினை
கட...ரட்டுகுங் கெறுத்து வமுத்தம் வாத்தாய்
கிண்டே டமெய கொட்டிக்கொண்டான் தீவைமோடாமே
484

கிசு -

ஆனையானே காநாமை கிது கிதுப்பை
அட்டையானே மதுவட... நுத் அட்டை
உளமையாய் கெபெண் உள்ளமை கைப்பேறு
உத்திடமன் காலமண் உடைகோர் கிர்த்
சிமையானே யல்லாத பாசிக்கொட்டை
செம்பருத்தி கலத் தேரை பச்சை யோனான்
மாயமருமரு மகன மைக்கடமுத்து
மாப் பாவை குளர்ந்த வானையாகும் பென்னை
485.

ஆடாதோடை தேர்த் தண்டாப் பாளை
அடு கண்ண் தொடு கண்ண் சிடுவாகுடுப்ப
பாடாத நாவரத்ர மண்வெட்டா நடம்
பருந்தின் கிடாரிப் பல் தும் பாவனை நத்தி
தொடாத கமலத் திருப்பு கழுவன் கட்டை
செவ்வான வோருடுகுண சிப்பரத் சக்கண்ண்
கிடாக முஅரு முட்டை வன்மேப்பல....
திண மாந்தை திணை குரைப் பித்தே.
486.

முத்தொன்று தொல்லைமாம் யவ்வாரைல் வாடம்
பேர்பெராய் செகத்து கிர்த்திக் கிடடு
மத்தொரு தலை யோட்டில் வைத்துத் கிரத்தை
மண்டையா லே திட வயந்த மருது செல்வார்த்தான்
பத்தொன்றும் அமரபக்கம் கிடகிளைநாலும்
பகு சனி குரு பதினொன்றும் பார்த்துக்கொண்டு
சித்தொன்றம்மை கையவனித்து திவளாவ்தைத்து
சிறுதுணை மருந்தை தான் வைத்துக்கொள்ளோ
487

கிள-அ அக்கார மந்திரம்

ஆறுவது அக்கார மந்திரத்தைக் கேளு
அண் முக்கி யிண்வாக்கிக் கினிவாய்த் திலை
பெருவது முகப் பல்லி நுவகக் கொத்திய்
வளியும் பனி நாள்வடக்கேக் காலி
நிருவது மகா கொகுறி நெட்டுரிச்சி
நிலைவயர் வருவா நிறுவாணி ச.
நாருவது யென மொயக் கெதி கோதின்று
சின்னுவது _தாக்குவது நிலி யென்னே.
:488.

யென்னவே நிறுகாண் நேத்தி காண்
கிறிங்.... நிங்கர அங்கார காண்
முன்னவே நவா காண் பிரணவ காணி
முத்துவதிசா காண் மாய காண்
அன்னவே ஆகாச பூமி காண்
அரிகர.... வர்காண் அ... காணி
தின்னவே... ங்கே காண் மோய காண்
தூ காண் மாகாண் கிரோசரி காணி
இன்னையே வடி காண் மாறிகார்
வாரி கால :: கிவால் தேவா.
:489.

தேவா பூதேவா யெக்கோ தேவாதிதேவா
சீர் தேவா பூவை வாரான் சியாமயாம்
ஏகுயன் னவனே நிய மலகண்ட.
காண்ட தேவா பர்பூரணமேய
ஆனியமே வன்யாத அந்த தேவா
அர்பிரடனா நான உருடாங் காரதேவா
காவி வளியாகை ... கதிர்த்த காண்
கோணஞ்சதிர நாதேவா யென்னே.
:490

குறி-அ

எண்ணவே ஏணைப்பட்டை நாதச் சிலை
பாரு காட்டாத தனில் வாய் கிரியாட்டு
தின்னவே செவ்வாளி கீர்மாப்பின்னை
செய்ய வைத்த பூசை செய்து கடலினாளில்
பண்ணவே கியானசிமக கேட்டுவெல்லாம்
பாகவரு மோயா.. தன்னைக் கேட்..

(X) இதற்கு அருள் ~~[illegible]~~ எருக்கு ~~[illegible]~~ காணப்படவில்லை.
ஆனால் "அரு" என்று எண் கொண்ட ஒரு பக்கம் உள்ளது.
குறைக்கு வாசகம்:

கு-அரு

கி.ரு.ச் செய்ய உபாய மென்ன
என்றாரைக்க
கேள் அ கொண்ட தினை யென்றால் இதழ்த்திந்து
உருச் செய்ய வேணு மென்றால் நன்மையொன்றும்
உரக் கிமாய் நடந்து நடந்து செத்த வேளையாக
குருச் செய்ய அம்பெலி அம்மருந்து ~~[illegible]~~
கொண்ட தெல்லாம் முறைதசி கேட்டாலால்
பொருச் செய்ய மாட்டாது நினைந்தி வாரும்
புதல்வத்தில் சிவயோகரைச் செய்வாய் யோகே.
: 609.

உரை யென்ன நர கோரை கொது கோரை
உதய வசா கோரையாகும் உணர்ந்த தினை
வாரை மற்ற நேரை நன்று காண
~~முறை நன்று வெற்றிப் பாடாகும் பாரு~~
~~வரமென்று~~
வாட்பக் கோணம் கீத்த கரணம் கீத்த ததிர்ந்த
உவாரை பன்னா மாறு தினைக் காணவெல்லா
முறை நன்று வெற்றிப் பாடாகும் பாரு
வரமென்று அசி... தப்பக் சிவக் கேட்டுப்
மற்ற தெல்லாக் கூ பக்கம் போகும் பாரு
சிர வென்று ..ட்டி மிளந்த மினங்
செயம்படாக் கர்மங்கள் செய்துபாரே - 610

அ௫. பரிவலங்கணம்:

பாரப்பா கேட்டேன் தேன் மொன்றாந் திரு
பண்ணுமடா மார் ஒன்பதாகும் தன்மை
திரப்பா பரிவலங்கணங்கள் செப்ப
இவப்பு மெட்டை மெங்கியாந் தாலந் திருதனினும்
ஆரப்பா அதிமதாய்ந் தெருயாந்த.
வதனைத்தில் பு[illegible] :.. மயர்வாமோந்தான்
திரப்பாட்டம் கிளை திருக்க இவனுங்
சித்தை இந்தம பண்பு தனதே. -611-

பண்பு மெய ரேத் தானு மூல் குட்டைக்கையும்
படர்செவையல்லமை வெலிக்காது மாகா
உண்பு மிகுந் தானும் வரட்டுடைசும் நீண்ட
உதடு தந்த முன்னவனும் முறைக்கொளா
குண்புச் சரிச் சுனுடையர் இவந்திட்டாதுவே
கூன் இருடுமொண்பு. குளையுறப்பாளாது
மெண்பு மேயவன் தவமைத்துக் காளாகாள
மாரவங் கமேகொகில்லா துமாகாது தன்னோ.

612.

தன்னுவது கருப்பட்டிக் கொட்டை யானைக்
இவடங்கைமக் காறேது தலை நின்னாகும்
வன்னுவது என்றாகி ஒன்றாகாமேல்
வருந்தாதும் மத்திபந் தான் பாகுடு
முன்னுவது சிர்போருந்து வெளத்தியானைய்
முக்கவசியெல்லாம் கண்காது கிராதிராய்
வுன்னுவது உன்னவனைய்ப் பொருந்தப்பத்து
வொாங்கடா. வயது பதினாறுக்குள்ளே

613.

அசோ.

பத்தொரு வயது வட்டால் லிருப தாண்டு
பாலவாரய் யாபெத் தங்கக் குன்னாகி
மத்தொரு வாசமடா காமதேனை
மடக்கனை றீக் கிருப்பானால் வாங்கி - வேண்டாம்
தித்தொருங் கிவந்த உடல் மெய்த நன்று
திவைப்ப வட்டாய்ப் பொருத்திரமத் திங்ப பேயா - தேவ்
கித்தொரும் பணியனை மேகமன்னிக்
கின்னியனைக் கையதல வாதானைப் பாரே. ·614·

ஆளப்பாத்து சமாதானமாகப் பேசி
யவர்க் கெத்த போசனபுருணைக் கொ - கொள்த்து
நானைப்பாத்து நான் சொன்ன வேணைப்பாத்து
நசியமாய் யொருத் திருக்கண் கண்படாமல்
வென் பாத்து பானை முட்ட வாசியம்பாலே
வீன்த் தாட்ப மனமதனை வேண்டிக்கொண்டு
ஷன் பாத்து மும்மூன்று பேர் சொன்னாத்
கூடவாமடுத் திக்குவளை சயங்கள் செய்யே ·615·

செய்ய வெண்ண மெருவன் போடுமியண்கூ
திறை கடதும் வேமுண் போ அடிப்பகிறாது - ண்கூ
கோசிய்யவத்த முக பத்தாவே பசிண்
கோனை புமைதி மோல் முயா கொவெதான்
திய்யவே கித்தானே யாத்தப் பூவைத்
குடிவத்த பெண் கோடி தான் கெல்கெல்க்
ஐபய்ய வத்தி கொழக் கட்டைச் கட்டுப் [illegible]
பண்டை புன்னாபாவகள் தான் பட்டதோதே. ·616·

அரு-அ

பட்டபா டெங்கு தெத்தீச் சிறக் கணாசும்
பட்டை வேர்னைப்பூக் காயானாலும்
மட்ட மிடுப் பாத்தாலே ...ட்டார்த்து
மாத்தாண புரைக்கல் கிண்ணாரார்வாரத்
திட்ட மிட்ட சத்திசிவ முறைன்றுஞ் சேர்ந்தால்.
செம்பொன மகாமேரு வந்து சேர்ந்து-
-இதின்வார்
வெட்ட குறை உண்டானால்க் கிடமைமன்று
வீட்டிலே யாந்து நீன் வாய்ப்பேசாதே.
.617.

வீட்டிலிருந்து வீண் வாய் பேசாதே.

பேசாத சத்திசிவ ...ன்னை வாங்கி
பேரின்ப வெள்ளமென்று உன்னைக்கொண்டால்
அத்சாணை வாயுவுக்கு கிரிதாமப்பா
அயாரத் தெட்ட வீட்டமாசித்தியெல்லாம்
கிடைமைல் சி...... க்குங் கோசலத்தில்
குருவாம் வாயுவி நீர் கொடுக்கும் போது
வீசாதே உன் வாக்குங் கெடுக்குமென்றோரும்
மேருவில் கையாலா சீவகைக்குந்தானே
.618.

வைதீரண்டா உயிர்தருவே வாயு ~~சஸ்த்த~~
அஸ்த்தம்பம் வனமே தெ-புவக்கித
உதை தாண்டா உவாயால்ச் சொன்னதெல்லாம்
-குதாக்கூத்தை
உடனே பார் திட்டி மத்தாப் போலே உண்டாம்
வரை தாண்டா உலகிலுள்ள வாத்தைச் செல்லாம்
மேலான தேசவத்தை உத்தன் வத்தை
பறைதாண்டா மூலகுருநாதன் சொன்ன
பாடவெண்ணாயிர முறைத்திப் பாத்திருநீ.
.619.

அஎ-

பார்த்த பேர் மெய்ஞ்ஞானம் பெறுவார்ப்பா
பானுமதி மண்டலமும் பத்தும் பாரு
கோத்துமே நெருக்கி மெய்யெல்லாந் தோன்றும்
அருள் முகந்திடவே யென்று தோணும் பாரு
மாத்திறமுட னுசிய முதல் வாய்ச்சித் தம்பம்
வயர்த்திய சாயுச்சிய மெல்லாமப்பா
மெய்த்தபடி கைக்குள் வந்து இருக்கும் பாரீர்
நாசரிஷி யென்னும் பேரதுவும் பார்ப்பாரே.
௬௨௦.

கருமூலிகை பேரம்:-

மெய்த்த கருமூலிகையின் பேரந் தன்னை
மானம் பரிந்துச் சொல்லுகிறோங் கேளுமைந்தா
தொடுத்த கந்தகாயாத ஜெனனத்து மொன்றுக்கு
இருந்திருக்கும் வரை நெருந்துணிந்து பாரு
அறுத்தது பார்த்தாலக் காயாதப்பா
அடிக் கோர்த்தயத் தாலும் அவடந் தன்னில்
மொருத்தவரை யாதிகருக்கு தென்பாலிருக்கு
மே தண்டாய் கூட முட்ட வளர்ந்து தானே.
௬௨௧.

தானென்ற யாக்குமே தென்றாயனால்
தனைக்கிறவுத் தொத்து மது விரியுண்டானால்
வானென்ற பஞ்ச சொத்தா அக்க பெருக்
உந்தாங்கே காத்திரப் பார் வாரத் தேறு
மானென்ற பாரா.. ரீல் மவுன ஜீருவாசல்
யாங்கா யாவும் பான் காயா மெய்த்தால
கேதை நேன்ற யோணை கெங்கத் தீண்பா யானால்
தேக மது சாயாது வாசியாமே.
௬௨௨.

அ.அ.

வாசிகளை பாயாது அமுர்தஞ் சிந்தும்
வச்சிரம் போல தேகமது வசுத்த போதும்
பாசி படராது கிண்கள் தெகிந்தந்தம்
பாருமதி பாலாறு மண்ணுக்குள்ளே
தாசியது படராது யேவல் செய்கின்ற
தாரத்தை பேசசொல்லொக் கேவிக்குக் கேளக்கும்
விசிவலை கட்ட வாரய மதுபோனவன்
வேதாந்த நசித்தாதக மரணமாச்சே. ௬௨௩

ஆச்சிந்த பதின்ரா லனைத்தும் கோடி
ஆயாசி கைபமுண்டா மூண்டா முகைக்கு காயோதின்ரால்
வாச்சிந்த திரிகோகடன்னா னாவாய்
வயசு கண்க்கில்லை நரைமாறிப் போகும்
~~பேச்சிந்த பெண்ணயத் தாரிலைமத்தாய்~~
பேச்சிந்த பதவத்தார் பேச்சாமத்தாய்
பேய்த்திர மனயத் தாசிவமத்தாய்
பேச்சிந்த சித்துகூ அருங் காரங் கோபம்
போய்நிலைகள் பொல்லாங் கொன்றெல்லாந்தானே ௬௨௪

யெல்லாந்தான் கிணற்றால் யீசன் வெரா
யமன் வேரோ அர்ஜம மாயசக்ரோ கோ
வல்லாந்தான் யல்லா விவெமுன் டோ
வறுமையுண்டோ யன்றி ஒணவத் தில்பாரு
யெல்லாந் தொன்றில்லையப்பா நல்ல நல்ல
புதுமை களையுண்டாக்கும் யோகம்ஞானம்
கில்லாகும் ...ன் தேகம் கிருப காலம்
கோசினியாநுனக் கெக்கல் கிடேந்தானே ௬௨௫

அஅ-அ

கருமைதரு செய்யவென்று உலகில் வந்து
கரிய முன்ன தேருமா சுக்கத் தான்
பெருமைதாய் வேதாந்த திருந்திடாதே
உள்ளதோரும் தீர்ந்தவைய வேணுமானால்
ஒருமனது நமக்கென்ன யானைபோல் காலன்
கொடுங் கண் வெர்ந்தனையும் கொண்டு
பெருமைதானிட்ட கர்மத்தை செய்ய வேண்டி வந்து
பேசுவேன் அதிஉடைய பெருமை வேதமே. 626

பெருமை சேர்ந்தோர் நூற்கி தண்டு தண்டாய்
மூலன் முனிப் போல ஒளிசல நம் கத்திட்டு
அருமையாயா வருக்கும் கட்டைப் போரு
அரவமிருக்கும் பேய்கள் திரட்டி வேவல்
உருமையாம் பில்லி சூனியங்களெல்லாம்
மொளிந்து முக்கும் கரு முண்டாகும்பார்
வறுமையில்லை சகலபாக்கியங்கிருண்டாம்
வாத சித்தி வயிற்றியமும் வசிக்கும் பாரே. 627

வசிக்குமே யானை யரைத்துக் குகை பற்றிட்டு
வைத்துக் கோ பற்ப மகை செந்தூரங்கள்
குசுக்குமே நரங்கட்டும் பாஷாணம் கட்டும்
குருக் கட்டுக் செய்பவனே கிறந்தானெவ்
காசினியால் வெள்ளி யை கொ.....ள தானே
குருக் கட்டுச் சைவிரது ~~........~~ செந்தூ கர்ப்பம் 628
குகை தன்னிலே வை...... ரகுப வேதக்காயாது-
போகனிங்காணுங்

அக.

தானவே பூக்களெல்லா மூலர்ந் தையவர்தக்
கண்ணல் வரும் வாயாதியன் உரும்தொன்றாம் -
- தாதும்
பூணவே தேனுரைத்துப் போட்டுப் பார்
பூவெங்கே படமெங் கைகுந்தமெங்கே
நாணவே குருடெங்கே யெல்லாந் தீரும்
நாதபொருந் திட்டோய நயனந் தன்னில்
தோணுவே காய்கனிகள் ரண்டுந் தானாய்த்
தொடர்ந்த வாயாதிகெல்லாந் திட்டிப் பாரே. 629.

சூட்டிப்பா ரெந்தத்தனை யாதிக் கெல்லாம்
நான் சொன்ன அதுவான மூலைத் தாம்பதும்
.... ப்பார் பத்திய மிருக்கில்லாந் தான்
நுரை சாயாத மூலி வாட்டச் போக்கும்
பூட்டிப்பார் ரண்ட எண்டப் புவனமெல்லாம்
பொருந்தி னின்ற பூட்டப்பா உலகில்லை
நாமப்பார் இன்னமொரு மூலி கேளு
நாதாந்தப் பச்சிலையான் சொக்கின்றானே 630.

தலைச்சுருளி வாடைத்தம் :-

தேறவே தலைசுருளி வாடைத் தமொன்று
தென்பொதிகை வரையாதன் டனேகப்பா
கூறவே யதின் பெருமை புகரக் கேளு
கொடிமுடி யெல்லாந் தீருமென்னைக் கண்டாலே
மாறவே கண்களுக்கு மையாகப்பா
மாட்டாக்குந் தேவருக் குங் கிட்டக் கேளு
ஆறவே திரவாத்தி எனை யைப் போலே
அந்தமாதி தான்பூங் காப்ப மாங்காயே.
631.

- கூ -

காய் மாங்காய்ப் போலிருக்கும் பூவட்டம்பார்
மலமலர்... மக்கின் நிரந்தரன்ப்பா
பேய் மாங்காய் யென்பார்கள் இந்த நெல்லாம்
பரக்கி வந்த பேர்களும் போய்க்கொண்டு.
ஸ்ரீ மாங்காராயருக்கு இந்த் தாமும் - வார் பார்
திருப்பூவர் தனை கொண்ட பக்தந் தன்னை
பொய் மாங்காய் யென்று சொல்லித்தெரியாமல் -
யோசித்தவர்கள தெத்தவர்கள் ஏனேகும் - தான்
- தானே.

- 632 -

தானென்ற யெனைதின்றால் ... னிக்கும் பாரு
தவமான பூத்தின்றால் புளிக்கும் பாரு
யேனென்ற காய் தின்றால் தித்திக்கும் பாரு
யாதமான பழந்தின்றால் கசக்கும் பாரு
ஊனென்ற வேர் பழங்கிழ் தின்றாயானால்
உப்புரைக்கும் தனை திருகி யொருகூடப்பா.
தேனென்ற தனை திருகி மதிசெய்த தை
செப்பு யென் னன்றாகத் தெளிந்து கொள்ளே

- 633 -

தெளிந்து கொள்ளை பார்த்துத் தலையைக் கிள்ளி
தின்று பாரென்று மல்லை யளிப்பத் தானே
மன்கிந்து பார் சொன்ன நவலோகத்தின்
பேசாடவுருகையாலே திருசியாரும்
பொளிந்துபார் பரசண்டமாகப் பேசும்
மோகினியாம் பெண் கொடென்றுரைத்தசொல்லி
அனிந்துபார் தனை .... யாடிக் கொண்டு
அனையவருவார் கண்டாயலைக்குந் தானே

- 634 -

குறை-அ

லோனையை வாட்டு பூக்கின்னிக் கின்று பாரு
யல்லையல்லை ·உள்ப்பது தானிர்யாதப்பா
திணையமுக்குப் பூவையணர்ந்திக் காரைய்
சேர்த்துவைத்துத் திரணைமுடக் குறிக்கி யாடும்
முனையெழும்ப மாதருக்குப் பொடியைவார்
ஏர்ரிலே தடவாவிடு மொகமோவான்
கினையடுத்தும் பெண்களுக்குப் படையைமீதில்
கைய் கொண்டு பொடி பொ~~கை~~·டையாடு
·635.

ஆடுமே காய்கின்னித் தின்று பாரு
அக்காய்தான் தெற்கிக்க மாட்டாதப்பா
(X) 'குகி:' சிவை கானைவல்லை

...... மக்குவில்லைப் பனிடு முல்லைப்
பொன் ·வெள்ளி செம்பியம் புண்டும் பாரு
நாவெல்லைப் பகிவில்லை மெக்கானிக்கு
நாச்சியமெல்லாந் திருப்புராசிதத் தானே.
·640.

நாகாங்கு முலியொன்று சொரணைச் சொரணைக்
நாச்சிய மண்டபத் தாறுமதுக்குந் தானும்
தேசிங்க ளிவாட முல்லை முலி
சிவகோண வாறு வாயமொன்று திருணமந்தான்
தேசிங்கு முண்டாகும் காலிங்கத்தில்
சேர்பெரிய சூரகிரி தன்னருண்டுந்
தாசிங்க மேனையட தலத்துக் கப்பால்
செர்கி மேய·மாய் யாருக்குஞ் சென்றுதானே
·641.

92. இவன் ஞான ஸமுத்திரம்:

சூழ்ந்து கண்ட போதினிலே தீபத் திரளு
தோன்றினது போலிருக்கும் ஸமுத்ரமெல்லாம்
வாழ்ந்து கண்ட மாமிருக மொகமை கேளு -மெல்லா
மகா கோப ஸமுத்ர மின்றாமொன்று.
இழிந்து தெண்ட கிட்டுமாம் ஸமுத்ரமெல்லாம் நிறக்கும்
வெள்ளையாந்து பொருந்தாக்க போது
தானைதான் திராக்ஷிசுத்ர கிரிச் சித்தரெல்லாம்
காணப்பா நாமிருப்போம் விடாதே. 642.

அவடத்தில் மாமிருக மொன்று காணா
மந்திராசாங்க மாம் வாலாசாம் கேளு
யவடத்தில் கழுகை யொன்றுராலபடத்து
மிருகமொடா வயர் மறைக் கமதிராடம்
பவடத்தில் ஸமுத்ர ஸமுத்திரம் பக்கலப்
படுமாதி மை கிளைந்த வருண் போலாகும்
கவடத்தில் பாதிமை தானப்பா
கனைக் கொடமும் காரவ்யும் காணலாமே. 643.

காணலாம் நாகசிங் கத் தியல் வந்தால்
கனைமுன்னே கொப்பட்சித் திரெல்லாம்
பூணலாம் பதி தெண்டு பாங்கேயுண்டு
புகராக மூல கோப பெருங் காணம்
ஆணைம் வேணா நீன்றுமங்கே வேண்டாம்
அயாரத்தி யாய்ந்தறு மூன்றேன் றாராம்
பேணலாம் கொண்டு வந்தால் சேர்த்துக் கொள்வார்
பேரின்பத்தை பகர்வா... பெரியோர் தானே. 644.

திரு-

பெரியவரைக் கண்டவுடன் பாபாரென்பர்
பெரி பெரியமா... களைப் பேணிப் பேசி
அரியபொன்னாயரந் தொட்டவட்டசித்தி
யருளுவார் நதிக் குன்னைக் கயிய் வாரிப்பா
உரியவவானார் பயற்றுமுக் கோணத்தை
யுனக்கி வருடுக்குருக்குருப்பார் சிதம்பரனார்வத்தை

645.

வித்தையாலே யோனவனாகாண்ட சொல்வார்
வேடமெடு முத்திரை காயாசித்தியய்வார்
பத்தரை மாத் தெட்டரைதான் வாத்தை ~~மத்து~~
பத்துக்கு வெபரமது பகவோர் பார்
சுத்திரையார் சிதனை செய்தால் சித்தி காய
சிற்பமெல்லாஞ் சொல்வார் சுருணை வைத்து
வைத்தெடுத்தாப் போலிருக்கும் வாதமெல்லாம்
வாக்கு முத்திரைக் கருஅம் வழங்குவாரே.

646.

வழங்குவார் வதிய மக்கள் மாய்யுமெல்லாம்
வரவணைத்தத் சாடனங்கள் மாறணைப்போக்கி
முழங்குவா நுலக்தித் தெக்க வாதத்தை
மோகனங்கள் திம்பனங்கள் கனியைசெய்வார்
கிளங்குவார் நதபாத மருந்து சொல்வார்
கினிம்புரு செந்தூர மையுங் காட்டுவார்கள்
திளங்குவா ரனை திறந்து பார்ப்பாரென்று
சொல்லுவார் முனிவருக்கு தொண்டர்செய்யே

647

திரு-2

தொண்டுபர் பரம்பரைக்கு பெண்ணைக்கத்
தோராக முகிழ்ந்தகன் தனைமனைக்கு
கண்டுபரிதனி யனைக்காமனைக்கு.
காவேரி யாறனைக்குத் தினைய யனைக்கு
உண்டுபண்ண வைத்த மருந்து தானியாவர்
உலகத்தில் தப்பெங்கோரும் செய்ய
பண்டிதமும் திறம்பலிதமாக
பாங்கான மோடி வத்தைப் பகருவாரே.
648.

பகருவார் பொய்யனே அனைத்து முண்டு
பந்தாடல் செய்வது வாத்தை யென்றுசொல்வார்
திருவார் அழுந்த பின்ன திருக்குதென்றும்
நோக்கு வாத்தை நோய வாத்தை தாகுச்சொல்வார்
போக்குவார் கோடுவாட்டுக் கூடு பாய
பொன்பணங் காண் அதையெல்லாம் புகவார்கள்
அகருவார் திசைக் கட்டுக் கண் கட்டியவார்
அம்பலத்தில் சபை கட்டு மருளுவாரே.
649.

அருளுவார் நாதாந்தனைமயக்கி சொல்வார்
அப்பனே. உடல்கட்டுங் காணுங் கட்டும்
சீருளுவார் வாந்து கட்டு நாகக் கட்டும்
சீதமுடன் செந்தமுங் கட்டச்சொல்வார்
மருளுவார் மச்சமுனி மகனேயென்று
மகத்தான வாத்தையெல்லாம் வளங்குவார்கள்
பொருளதாய் நினையார்கள் நாய்போர்கள்
புரணரோம் காரண மெய்ப் பகருவாரே.
650

குரு - தொடுகண்ணி :-

புகலவே யந்தி சந்தி புச்சி மூன்றும்
பொருந்துமுன்னை முனியென்று புகலக்கேளு
அகலவே தொடுகண்ணி யதுதானப்பா
ஆதித்த வாரமுடன் பூசனாளிடம்
சகலபேர் வசியென்று காப்புக்கட்டி
சந்திர நிலவொளி தொடுத்து தருஅலக்கினம்
மிகலவே அத்தமுச்சம் பார்த்து வாங்கி
யெமமென்று பொத்துக்கட்டி விடக்கோடேயே.
651

அடக்கிடவே மன்யருக்க அதெல்லாம்
அமுதொருவர் படிமன்னர் முன்னேசென்றால்
கிடக்க உபசர்ப்பாகம் தின்வாக்காகவே
கெட்டதெல்லாந் தருவாண்டா சூழுங்கண்டால்
படக்கவே படமெடுக்க மாட்டாதப்பா
பயப்படும்பார் நாக கிரங்கு மணியக்கண்டால்
நடக்கவே மாட்டாது அப்பமெல்லாம்
நாய்போலே கிடக்கும்பாரு அதாலே.
652

அரவாட்டிப் பச்சிலையை யென்னிதற்கு பேராம்
அப்பனே யதுமுளைந்திலியா நங்கை
உரவாட்டும் பாம்பு கண்டா லொதுங்கிச் சாகும்
பெருணாளிடம் நடங்கிடத்துச் சாகும்
நிறைவாட்டி யவ்வேனைத் தீரு சாவிள
சென்று நால்க்கிட்டல் போத்தனை திருவெண்ணையில்
முறவாட்டி யார்முனை வாங்கி
முடங்குமடா மேல்வயத்தில் போடு
அரவு கடி கொண்ட பேர்க்கே
653

சூர்யா நங்கை:

- விரு - கொண்டை வடம் கடைத்தவரைத் தின்னின் வாழ்வு
குறைப்பாட்டுக் கட்டையான் மேல் வைத்திட்டாளும்
கண்ட வாடம் கொல்லியாந்த சூர்யா நங்கைக்கு
கூடு வேளைச் சிற்றிலிருந்து நடந்துத் திசைதன்னை
வடக்கீர நதி மகிமையென் றே தவம்பல
மடமென்று உடையாளால் வேகிண்டவை
வடபுறாங்கி வெளித் திருப்பான் கொடுப்பு நடா
வடமனைத் தான் கேள்க்கும் பாரே.

நம்பனுக்கு அவர்: 654.

கேள்க்கும் பார அதி யொருத்தி வேராய்
கெட்டி நேடம் டோமாட்ட மின்னான் காப்புக் கட்டி
ஆன்க்கும் பார் நவமியாலே பழங்கி வந்து
அணுகின்னக்கு செய்து அந்த அறைவாய்க் கட்டி
வணக்கம் பார் மன்னரையல் கிடந்தி வேளை
தின்னி வடு மன்னரையல் தளரும் பாரே.

சுவிவேர்: 655.

தளரும் பார் சுவிவேர் மிக்கவராய் நின்று
தனக்கு வேலை மின்னி வென்றும் போராம்
அருளும் பார நட்ட மிக்குப் பொருது தானும்
வளரும் பார நவமியாலே காப்புக் கட்டி
மணிக்கின்னக்கு செய்து கொண்டு அறையாக்கட்டி
உளரும் பார் சிவான மது நாயென்வாறு
நெருங்கி போர் கண்டாறு முன்னைத்தானே
666.

கூரு-அ உன்னைத்தான் வெட்டவந்த போக்கிரிதானும்
ஒருவனையும் வெட்டாமல் வேறைக் கேளாத்
தன்னைத்தான் தேடியோ சூர் வேனாந்
தான் முன் போல பெலி கொடுத்துச் சாவன்டி
பின்னைத்தான் மணியாக்கி வைத்துக் கொண்டு
பெலி கொடுக்கவிட்டாய் கனிவே மீதுக்கொள்ள
பொன்னைத்தான் குவைத்தாலும் வெட்டாது
பூனைவைத்தான் சொர்த்தாலும் வெட்டாதே.
652

தத்தைச் சூலி:

வெட்டாரா முலி யொன்று தத்தைச் சூரி
வேணையுட வாபர மனைத வார்த்துக் கேளை
கொட்டாரத தம்பனைந் கென்க் கிள்ச்சு கட்டிப்
பாகைகட வா மனையை வெத்தி
கிட்டாரக் காலமது யாரையும் பாரு
கெட்டமிந்து . . . .

(x) குகா- ஏதும் ஒரு கிளைவில்லை

. . . .
. . . பெலி கொடுத்து மனதால் கட்டு
திம்பாது வேடனை மோகம் பாரு
சித்தியார் யாது செய்வ... ராமாஞ் சோக்கர்
துடும்பாது ஒருவருடத் தடத்தில் வைய்க்கச்
சிருச் சிப்போமாறுடம்பு தேகம் விளங்கும்
குளம்பாதுவின்யுட ஜனிசங்கிட்ட
கொட்டாது தேனைக் குவா காவி தானே
663.

கவி-

காலிவேர் தாயத்துக் காப்புக் கட்டி
கருங்காலி கோவிலிலே புதைத்துப் போட்டால்
சேலியாயப் பூசை பண்ணும் பூசாரிக்கு
சிரட்டையாலி ரெண்டுகண்ணுந் தெரியாமல்தான்
சோலியாய் குடையவன்ட்டுண்டோ தான்
தொத்தாமல் கைக்கொடு மருவானாந்த
காலிவேரென்று கருங்காலி வேரை
கணையவே கண் ரெண்டுந் தெரியும்பாரே
664.

தேரியே பேய்முட்டை வேரைத் தானுந்
திங்களில் காப்பு பண்ணி செவ்வாய்
வாங்கி
ஆரியே வெள்ளி செம்பில் குளிசமாக்கி
அருகிற கோமாங்களாகும் போது
மீரியே ஒரு வாசிவிட்ட முக்கிக்கொண்டு
மிதிக்கியனைதங்கு நங்கி நங்கென்றாது
தெரியே கூப்பிட்டாப் போலவே ஓ....
நெருக்குங் கோமாமவ ணாடாபாரே.
665.

ஆடவே தகரை வேர் மந்மா வாகி
அன்னைக்கு காப்பிட்டுப் பவுனைக்கு
..'தாவே மயங்கிவந்து வெள்ளமுங்கொள்ளும்
செலுத்தியொருத் தேரையம் வாட்டைத்துக்
கூடவே கிடையைச் சுத்தி புதைத்து - தானும்
படுக்கையைவாட்டைமெம்பாது பத்தினாசும்
கூடவே கோனார்வர் தேயாய் வென்ர் காவத்
தருத்த கொம்பையெடுத்து வருவாயந்தானே.
666.

கள-அ

வாயமென்ன உடைவேர்க் குக்காப்புக்கட்டி
மைந்தனிலே மூவிக்கிவந்து மணியதாக்கி
நாயமென்னா வெளாளா மின்னைப் போமடு
நவப்பழ ண... த் தப்பி யாடவே உடையம்மாண்
தேயமுடன் குசவன் வந்து காலில் வீன்றந்து
நினைத்தபடி த... . வென்றால் வேறைத் தானும்
வாயமுடன் வாங்கிவிடு பணத போல வேடமனை
வாணடா பாண்டாநுங் கள் வாய்க்கும் வாதே. 667

நெரிஞ்சி:

வாய்க்குமே நெருஞ்சிவேர் பாய் மிக்கும்
மஞ்சள் [illegible]ப் பிட்டுட மணி பொலாக்கி
தேய்க்கும்பார் உருவார் குங் கண்ணார் வாட்டல்
சென்றுப்பிச் சொரு கிவதச் சிற்பமெல்லாம்
மாய்க்கும்பார் நெருஞ்சிடைய முருவாயாது
வணங்கினால் முன் போலவே வேரை வாங்கி
நியக்கும் பார் உருப்பண்டாம் வார் பார்கண்ணே
செயமாக யன்னமொரு வயணங் கேளே. 668

எருக்கு:

திருவயண மெருக்கிலைக் குக் காப்புக்கட்டி
உடையவர்க்கு பொங்கலிடு வேரைவெட்டி
திருவயணந் தப்பாமல் பாம்பாய் வாங்கித்
திரும்ப வைபடு வெதுவத்திச் சிட்டு தீராய்க்
குருவயணப் பானையந்த நிலத்தில் தூட்டுத்தூ
உலத்துவாபு போலவே வைத்துக் கொண்டால்
பெருவாரியன் கிடித்தாலு ...... ஓட்ட
பேசாமல் அருவாரியன் வாடங்களோ கே. 669

நாய்க் கொட்டாரநாயகுறை:

கூஅ-அ யெதெனவே னாய்க் கொட்டா நாயகிவி
யாத்துடனே னாய்க்கிடங்கம் மெல்லாஞ் சேத்து
பூதமைப்பாஞ் சட்டையாகவே சுருக்கிக் கொண்டு
பூவையர்க்குப் படைக்கு அவனுந்தானும்
ஓதுடனே குடித்து வாயால் கிழவாயாத்த
வைத்த தெத்திச் சிட்டனையப் பூதிலேடு
சித்துவார்க் கிபதிகெ தினத்தில் தானும்
சேர்க்க கெயம் நாய்க் கயெந்திருந்தானே
670.

யெட்டி அஞ்ட்ட கிஸ்லத்துக்கு:

திருமேயெட்டி மரத்தியையல்ச் சென்று
செவ்வாய்க்குப் பொங்கலிட்டுப் பூசைப்பண்ணி
ஆருமே அந்தவெர்க்கு கிட்டின உரைக்கி
அதிலே இருமரப் பாவையாகுமாக
பாருமே பெண்பதவை யொன்று செய்து
பத்திரமாய் வைத்திருக்கப்பா.. வுங் கேளு
கூருமே யவ்வேரில் பலகை செபட்டுக்
கொண்டுவர இவ்வொன்று சாணிதாக்கே.
671

சின்னாட்ட பதி யெகான் அகலம் கிடப்பு
நிறுத்தி வைத்துச் செப்பேடு பண்ணிக்கொண்டு
ஆனமிட்ட முனையதுதான் பதினைப்பா
அதுதானுஞ் சாணிளந் தெருக்கிக்கொண்டு
பானமிட்ட கருவைப் பண்ணிக் கொண்டு
பாவை முனை செப்புடனே பலகையோடு
வேனமிட்ட கோந்து நிரை வளைத்துக் கம்பு
வாருகட வாரெய்பு கோல் வைத்துக்கொள்ளே
672.

-கவி-

கொள்ளவே பாவைதென்று சிவசத்திக்குக்
கோவில் போவனையமிட்ட திறன்னோகேள்
வள்ளலே திசையெட்டும் பலகையையுந்து
வாகான கோண மேல்லா முனைக்கட்டாவி
உளணையே செப்பேட்டும் பாவைமுன்னே
நெஞ்சுகார மிட்டு வைய்த்துக் கருத்தானதும்
வள்ளலே னால்வாசல் நாட்டிப் போடு
வளரென்று மரப்பக்கு வெள்ளி கட்டே.
-673-

கட்டியே பத்திரமாய் பாவை முன்னே
கனையான அச்சிரமாய் வைய்துப்போடு
வெட்டியா.... பலகையலே நொன்றுக்கோண
ரண்டாம்பல் கையாலே பழைய கொண்டு
வட்டமாய் நேபலகை திண்ணிப் போட்டு
மருத்தும் மொரு பலகையாலே முக்கோணிட்டு
யகட்ட கோணங்கி ளொரு பலகை போட்டு
அதுவன்றி னென்றினிலே யாறு கோணம்.
-674-

கோணமல் எ. ந... வனைகஅஞ்சு கோணம்
இணமாக வொரு பலகை ~~[illegible]~~ நவகோணங்கள்
நாணமல் னாலினிலே நமசிவாயம்
நலமான றெண்டிணிலே மாகாரம் போடு
ஒன்றமோ வட்டத்தில் யாகாரம் போடு
மேவ சிக கொன்றினில் சிகாரம் போடு
இனாது மாளிகை வகாரம் போடு
அவ்ட்ட கோண அர்ஜம் நமசிவாயவென்றே
-675-

சிக்கை

யென்று பஞ்ச கோணத்தில் நமசிவாய
மியல்பான நவகோணம் றீங்காரஞ் சிவமு
வென்ற றீங்கார வோம் மானவமுஞ் சிவமு
மேலாகு நமசிவாயம் வெற்றியாச் சி
நன்றான வாயந்திர நில நாற் கோணத்தை
நலமான அக்கினியால் மறைத்து கோணத்தை
சென்றடைவாய் தென்திசையில் முக்கோணத்தை
செயமான நிருதியாலே ஆறு கோணம். 676.

ஆறுடனே மேல் வட்ட மிட்டுக் கொண்டு
அதி நவுத்தி வாயுவாலே பஞ்ச கோணங்
கூறுடனே ஈசானவட்ட கோணங்
குணமான யீசானாலே நவகோணந் தன்
பேறுடனே யாதன்னாறு சுழ லிட்டு
மாமண்டலம் வீட்டுக்குப் பாரு சேர
வீறுடனே மாருக்கு யக்கிரோறையுடு
மியல் தில மிரண்டுமடுவாதுவாலே. 677.

வீதவாக அக்கினிக்கு யாதன் பன்னிரெண்டு
மேல் சதுரைதின்றில் மட்டில் திரிகோண
ஆதியாய் யாதன் பதினாறிட்டுக் கொண்டு
அறுதில மிட்டு மேல் வட்ட மிட்டுச்
சோதியாம் வட்டத்துக் கிதள் ரெண்டைபகுந்
தில மொன்று உச்சியாலே சின்னமிட்டு
நிதி பஞ்ச கோண மது தில மக்கு சி
நினைவாக யூனஞ்ச மிட்டு தானே. 678.

௯-௩

பாட்டுக்கோ வெட்டுத் திலமெட்டு
பாதன்னைட்டுக் கிட்டமாய் லாட்டுப்பாரு
கிட்டுக்கோ தேவகோணம் அந்த வீரம்
கண்டைகுதி தேவ திலந்தேவப்பு ~~போட்டு~~
போட்டுக்கோ கோணமெல்லாம் வட்டமிட்டு
பாந்தக்கோ வெளிக்கி வட்ட முன்னைப்பாரு
திட்டுந்தான் திடவான வட்டத்துக்குச்
செப்புவேன் யதார்த்த முனை கண்ணேக்காலே

௬௭௯.

நோக்கிந்த வெட்டுக்கு மாந்திரியம்
தேவசுவேன் சிவசத்தி பாதங்காப்பு
நோக்கிந்த வேதாந்தம் பழத்துக் கொட்டு
பேன்யால் மச்சமுனி குருவே காப்பு
வாக்கில் நின்று எடுத்து தொளில் சித்தி தாட
மாத வரும் முனிவர்களை வாழ்த்தொனகாப்பு
தாய்க்கிசைந்த பஞ்ச மந்திரத்தைக் கொண்டு
சக்கி அரவட்ட கர்ம முறை சாற்றுவோமே.

௬௮௦.

சாற்றுவோம் பிரமனுக்கு மேன்மையாக
தீர்த்திடா வாசுவரு கருத்தாலே யோகி
செய்துவோம் வாசு வாக்கும் தேவசியென்று
பொய்ந்துவேற வந்துவரு குருவேயும் யோரும்
பொருந்துவோ மந்திரர்க்கு திறையமென்று
பூட்டுவோம் வட்சப்பா பூரி பூரி
மாற்றுவோம் யோகர்க்கு உரிய மேன்மையென்று
பாட்டடா வட்சத்து மாறுமாறே

௬௮௧.

௬௧

மாறுவது சித்திரைக்கு யநம சுவவென்று
மாறுபாலவட்ச முடு மாறு மாறு
கூறுவது அஞ்சு பஞ்சு கோணத்திற்கு
நெடுமதியாயா வென்று கூறு
யேறுவது அவட்ட கோணத்துக்கு ஈற்றான்
கிளிங்கார பநீங்கார ஓங்கிலியென்று
தேறுது வது மிரணையா நமசிவாய
பநீங்கார ஓங்காரமென்று ஓதே.

௬௮௨

ஏதுமே கீழ்த்திசைக்கு வெள்ளியாகும்
முத்திமுட்ட பியுங் கூட நின்று
நீடவே அக்கினிக்கு மந்த வாரம்
ரேவதிய மவட்ட மியம் வைத்து நின்று
ஆதவே மூலைக்கு ஆதிவாரமது
வாதேசி பூசமுமே வைத்து நின்று
வாதவே நிருதிங்கள் திருவையுமகும்
மகமாயா வியமப்ப ஆரணை யானால் நன்றே.

௬௮௩

ஆனாது மேல்திசைக்கு மேங்கிளவாரம்
அமாக்கத் தந்தமி வா சாதகம் நின்று
போனாதும் வாய்வுக்கும் புதன்கிழமை
புனர்பூச மாதிரை பஞ்ச மிநன்றாகும்
யேனாதும் வட்ட திசை வாயானங் கோதி
வாளங்கிய சதுரத் தேதி வைத்து நின்று
கோணாக மீசனவே வெள்ளி கூட
நெட்டம் பிய பூராடம் பாரு ஓங்கள்

௬௮௪

௬௪-அ

தோரணங்கள் கீழ்த்திசைக்கு மரணமாகும்
சொன்னபடி அக்கினிக்கு மரணமாகும்
வாசல்கள் தென்திசைக்கு ஆறுமாகும்
மகாநிருதி தனக்கு முனையாகும் பாரு
தேசங்கள் மேல்திசைக்கு நடையமாகும்
செயமான வாயுவுக்கு திக்கமாகும்
நாசங்கள் வடக்கோக மீனத்துக்கும்
நன்றான பொது பக்சி அந்தமாமே. 685

அந்தமாம் கீழ் சிவப்பு எதிக்குமப் பிட
அந்தகனார் கிறப்பாகும் நிருதி. கீக்கு
திக்காமல் பச்சையது குபேர்க்கே பர்த்து
சொன்ன. கிறப்பது கோய்ம முனைக்கிடமாம்
நன்றான வாணமிந்தப் பகையே யோடு
பாங்கான பூசை பண்ணப் பாருமாரே. 686

பாங்கயாலே கோவக்குப் பண்ணியொன்று
பர்வான கில்வாசல் பண்ணிப் போடு
கேயர்கையாலே தேர்ந்தெடு மடர்ந்ப் போடு
மையலான யா. [illegible] மனசத்தி சப்பா
தாங்கையாலே சாவடி மேல் வசங்கு
ஆச்சரியம் சித்தி மனைமார்க்கயோப்பாமம்
தேர்க்கையாலே வெள்ளாட்டுக் குட்டியொன்று
செய்ப்பாப்பார் கவையாலே வசக்குந்தாளே
687

-072-

தானென்ற அத்தி சிவபூசைக்கே தான்
தாமம்பூ மச்சிப்பூ முல்லைப் பூவும்
வானென்ற மருக்கொழுந்து மகிழம்பூவும்
மல்லிகைப்பூ மருவாக்கப்பூ விணோடே
தேனென்ற செவ்வல்லிப் பூவுங் கொண்டு
தேன்பால் நெய் தேங்காய் நாரத்தைக்காய்
மானென்ற வாழைக்கனி வர்க்கையோடே
மாங்கனி மாதுளங்கனியுங் கடலையுமே.

688.

வையப்பா பஞ்சதிகை. பாமணைங் கொள்
வாப்பான பாற்குழம்ப தீட்டப்பாகும்
செய்யப்பா தோசையிட்டடையுங் கொண்டு
சீயமான பாகல்க்காய் வழுதலங்காய்
மெய்யப்பா பூசினிக்காய் வாழைக்காயும்
விதம்விதமாய்க் காய்கனிகள் பண்ணைக்கீரை
ஐயப்பா மச்சங்கள் சுட்டுவைத்து
உண்டானமாங் கிஷங்கள் யாதும் வையே.

689.

வையப்பாகோ முறைதம் படைப்பாய் கிஞ்சா
வட்டனே நானா சேவைசெய்திடு
இப்பன முழுப்பெருமைம் பூசை இட்டா
ஈது நறு நெய் யென் னெண்ணைப் பாகும்வைத்து
அப்பம் வடை தோசை பணியாரம் வைத்து
அவல் பயறு பொரிகடலை யருந்த இட்டுக்
பேயுடன் சாராயம் குத்தி தாருசிவசாஸ்
முன் படைப்பாய்த் திரட்டித் தானே.

690.

பாடு-

திரட்டியே வெள்ளியொடு பருணாகம்
செய்திருவாய் சிவசக்திப் பூசைமுட்டி
வாரட்டியே யெட்டெட்டுத் தொள்ளுக்கீர்த்தி
மேவியே மகாமொழி முட்டிப்பாரு
திரட்டியே முன்சொன்ன மொழிக்கூவ்வடம்
தாண்டியெயுந் தீக்குணாடே வினையுஞ்சேத்து
முரட்டியே மொழிவைத்து யாட்டிப்பாரு
யெதிராளிக் கிடுக் கிடுக்கள் யெட்டும்பூணே

691 ~~[illegible]~~

பூணவே யெந்தெந்த மொழி சொன்னோம்
புகளாக வேண்டியே வாக்குச் சொன்னோம்
நாணவே மந்திரதந்திரங்கள் சொன்னோம்
நமக்கேதிரி மயங்கி உரு மாற்றுஞ் சொன்னோம்
வீணவே வேர்மூலி முற்றுங் குறவா
வழிமருந்து மெய்ப்பொய்யம்பிளப்பினோடே

692.

விளம்பிறைத பூதம்வர பிசாசு முட்ட
வாரோதி உரு தெரியாமல் தளைப்படங்கள்
கொம்பிவாங்கு செயழ வைத்து மோமப்போம்
கொங்கேமருடன் கணபதியுந் திர்க்கை காளி
யபைப்பயவன் கிணக் நாகத் தாராக
திரம் வந்து வாய் வெள்ளயக்க கீக்கி
வாரைப்ப வாங்கு தாழ குவான் குவண் கதிருக்கே
வைத்திபட்டுனை கீழ் வெயில் வாத்துப்பாரே.

693.

விரு-த்

வாரித்துப் பார் பாவை முன்னேசெய்தவைத்த
மிச்ச முன்ன செய்பெட்டுக் சொல்லக் கேளு
அரித்துப்பார்த்தவடி வையாட்டாட்டம்
ஆனாலுமவன் காணாப் போறானேயித்தன்
-மோடி
மறித்துப் பார்த்தவன்னைவத் மொடிமெல்லாம்
யாருக்கு சிவப்பாவை முருக்கிச்செய்யான்
தீர்த்துப் பார் நீ யொன்றை வைத்துப்போடு
சின்னைப்பா செய்பெட்டும் முடிப்போடே

·694.

முதுவேது அவனைக் காலடிக்குள்ளிட்டு
முச்சவிடாதடித்து ரத்தித் சிம்பட்டக் கேளு
இருடி வருவானோ மோடி வாயிக்க
அவனியால் வாறவன் கொல்மன்னை மன்னர்
~~[illegible]~~
போவெது ஒருமன்னைப்பூச்சிக் கிடப்பு
பகரான சாஸ்திரம் கொக்கும் வாட்டு
முதுவேது செய்பெட்டும் பொட்டுக்குழி
மூட்டு[illegible] அலகையன் போல.....க் காணே

·695.

அவனைத்தான் அவன் சேனை யாட்டைத்தானும்
யவுனுடைய வாயுத்தது நிலைக்கொள்ள
இவனைத்தான் வஞ்சகர் வைத்திட்டானும்
தீவினைவிதிபுகையெல்லாம் செய்திட்டானும்
இவனைத்தால் இனிகையாட்டு பார்த்திட்டானும்
கண்கட்டு உருமாற்றம் பண்ணினானும்
பவனத்தால் [illegible] வாசி வசிக் கெணப்
பாரம் பார்வாட்டானும் மேதினிதனிலே

·696.

ராகு-

யேது நெத்து யெட்டி வாளை நெருத்துக் கொண்டு
யெண் கோணைப் பலகையொன்னை யிறுத்துக் கொண்டு
சிது கூரத்துத் திணை அற்றி விசும் போது
சிண்டை மாருதம் போலவே பேயன் கோடி
மேலகூரத்துச் சேதவனையன்.. திரக்கல் கோடி
மிசாசேண்ணா கொள்ளவாய்ப் பேய்கள் கோடி
அதிரெந்து அடிக்கெடா அலகை கோடி
அக்கின் போல காத்துப் பொலிடி போலாமே
697

யெது நேத்து யெட்டி வள்ள நெருத்துக் கொண்டு
யெண் கோண பலகை யொன்னை யிறுத்துக் கொண்டு
சிது கூரத்துத் திணைச் அற்றி வீசும் போது
சிண்டை மாருதம் போலவே பேய்கள் கோடி

கிடி முனைங் குங் கிவனைத் திப்பி திவத்துல்
யாருந்த மகோவாருங் உமெல்லா மெந்துவாள்
ஒடியமெண்டு தண்டமதாய் யுலக்கையெல்லாம்
முறல் நெருங்க கிட்ட... மோலைப் போக
படி கணைங்கிடு திருமெடைப் பத்தி யோடப்
பாயமடா அவ்ட்ட கேசம் வாருவத்தான்-
நெடி வருந்து நெருவார் பார்த்துவனையத்தோர்
இன்னையத் தோர் உன்னுடைய வாக்கருக் காவே.
698

ஞானம்-அ

வாத்தியானவே யதிசூனைத் தீர்த்தன் வந்தே
..நண்ட கொள்கையுங் கண்டதில்லை
போக்கையாலே யருந்துதீர்த்தர் மெய்ப்பாதப
பூதலத்தில் நீ மோடி செய்யும்போது
உத்திசெய்தி உனக்குரைத்தேன் செய்தபாரு
உன்னிசென்று அன்பாந் தாயும்போரில்
மெத்தனமாயாருக்கு கூதெ புத்தியாதல்
வெறிகொண்டு வசிகொண்டு மேவடாதே.

- 699 -

மெய்யானே வசிக்கு சிமாது பாணங்கள்
வேறுமென்ற வேகியாங்கள் அவ்வாண காரயம்
பூவையர்கள் மகா மோகங்கொண்டாற்போலே
பொய்பொருந்து மென்மேலாய் கவனியாதே
பாவைபட பூசையானே மோடி செய்து
பார் தீதில் கட்ட மொக்கப் போனபின்பு
காவனத்தில் வந்திருந்து நாக் காவத்தில்
சாப்பிடுவடாயாள்ச் சயனஞ் செய்யே.

- 700 -

சயனமிட்டுப் பண்டுபோலவருந்து நியமம்
திட்க்கத்தில் தேககத் தீத்திர சக்தி
வயனமிட்டு ... ட்டனை வைபித்துக்கொண்டு
மகா யோக மகா வாதி மகா மௌனஞானி
சயனமிட்ட பெரியோர் போல வேதாந்தத்தை
வார்த்துமட்டு நெறு தீரந்தெல்லிப்பார்த்திட்டான்
பயனமிட்ட ஸித்தியாய் பண்ணக்கோ.
அப்ப வல்லோ உன்வாக்கு அதிர்ன்பாரே.

- 701 -

௭௬௮

கூடுவிட்டு கூடுபாய :-

அறிந்தேன்பார் கூடுவிட்டுக் கூடுபாய
அவசாரி அடிவாங் குனையாலே
பெரிதென்பார் இருபேர்கள் பெண்ணுமாகும்
மாயத்து யனைந்துவட்ட பெரியோர்தம்மால்
யாரியென்பார் பரமாயெரிந்திட்டாலும்
யல்லாது சுமாதுதான் வைத்திட்டாலும்
முறிதென்பார் ரெண்டுமற்று தன்னாலேதான்
உணதியடல் கிளர்ந்தாலும் மொருவாங்கே.
702.

வாங்கி வதர் கெந்தவன் உபாயமாக
வாங்கி வந்துவெவ்வேறு வையத்துக்கொண்டு
தூங்குவது உன்பார் யசியாமற்த் தான்
தொனைத் தலை வைத்திடத்தப்பெண்ணைத் -
தூங்குவது தூங்கு தலைமாட்டித் தான் - தாக்கு
திருபனுட கிறகொட்டைத் தகனம் பண்ணு
தூங்குவது யெப்படியென்றால் பூமிதான் [illegible]
முன் வந்து மயவன் வந்துமென்றாய்த் தானே
703.

தென்றானை மருந்தையெடுத் தோர் நாளில்
செகோரட்டி ஏரதமது தென்று செந்தி
குன்றாடல்க் கமெத்தந் தாறு வாடு
கிட்டியனைத் தின் கொட்டிலத்து படவே மூடு
வென்றானாய் உலகமெல்லாம் மிரண்டோப்பலே
வடக்கலையால் நாறுபதுனாள்த் தலையணைத்து
மென்றதி திவஞ் செயலே யருபோகத்தை
மிலமான வல்த்துடனே கிளர்ந்துகொள்ளே
704.

வரி-

தொண்டருக்குத் தொழுகைக் கூடமெல்லக்
குறைகள் போனதெங்கயாலே கிட்டிச் சேர்ந்த
மண்டை கிட்டத் தலைமாட்டிலப் பைய வந்து
மண்டியிட்டுத் தொண்டடா பயப்படாமல்
சண்டைகட்டி யாருக்கு மந்தக் கூழையைப் பார்த்து
உன்கையால் பிடித்து முக்கிக் கொள்வாயப்பா
வண்டு மொய்த்துப் பேசாதே திருள் தானும்
வாட்டிடப்பா ணகளைய என்றுவளைம்புபாதே

705.

வளைப்பிணைதயா வனைத்தும் உண்டைநண்டும்
வடாமவனத்தின் வாயால் போட்டிடாதே
தனைக்கின்றி யன் தலைமாட்டிருந்த
மண்ணைத் தன்னால் வைப்பாட்டிபோல் கோட-
கிளைக்கித்து உன்னோட -மாட்டாதப்பா
காரியமாய்ச் சொல்லுமடா குருவைக் கேளு
யானைக்கு காணா அரிவையாள் மண்டையோ-டை
யெரிக்க வந்தாயென்றியம்பிடாதே.

706.

யமம்பீவே என்ன சொல்லுங் குறியென்றா
அப்பம் பாருவன வாட்டைத் தீர்த்தேயெங்கும்
பயமன்றி வெளியால் வந்து பார்க்க வென்றால்
பிசாசை முன்னை வாட்டியப்பால் வெளிகொக்-கோ
நேயமன்ன நாட்டிதுள்ளப் புதப்பரதம்
நேர் இயங் கும் நடமாடுமானைப் போலப்-பா
வபேன என்ன சொல்வேன் காரித் தப்ப
வைக்குமடா அப்போது பிரமனைப்பத்தாலே

~~706~~
707

ஞா-அ

பிரமமொரு சாதிமையாமகா சத்திபெரும்
~~ஜெய~~ புரைக்கார் கடைவொருக்கும் பத்திரக் கான்
கோருதற்கு கருதாகத்தானியாக்கும்
கையப்பயப்ப யாமுந் திருக்குட்டிச் சாத்தி
ஒரந்திரந்து மகாயோகி வானியப்பா
வாயுற்று நடாக் கியறு கட்டி உண்டையுண்டு
உரந்திரந்துக் கொட்டக் கோருந் தானெப்பா
பாக்கியமே சாவ வந்தை. 708.

..... நாடம் கிட்ட மாட்டாமலே உவகை
நலமான ஞானத்தினாலே நீயொருத்த ஞானத்தாலே
யெமகட்டிச் சாத்தி நீக்கரய் பெரவென்றாக்
வெரங்கேக்கு மெவ்வ செய்யநிடண்டாச்சே
போமகட்டியென் பாலை நூங்கள் கேட்க்கு
~~சாத்தியென்ன~~. மாத்தி
யென்ன சொல்லுமையா புகலவெங்கும்
709.

புகலேவது மண்ணடதான் யெருக்கவேர்
புத்தியென்ன வகையாபரமோக்கச் செயதி
யகல யெங்கள் வடபத்திரகோனிபுண சக்
திகல்வ வென்ன வன்கையால் அகப்பட்டோமே
திப்பரோ பிசாசு சத்து வமாகத் தாறுடம்
சகல பேயாவானங் கேட்டியெயான்
தத்துவந்தானிவர் உரதலையோடாமே
710.

ஏள-அ

ஆமென்று வந்தனையால் மாறுமுன்னே
அவனிருந்த காசியமாகக் கூறும்
நாமென்று யாருப்பார்க்கு நிலையோட்டுந்-
-தான
நாப்புனைந் தானினை மேல்பாரக் கொட்போம்
யமென்று வந்திருந்து தாய்சொன்னார்கள்
மேவாவந்தோ மிருவருக் காயவென் றாகும்
நேமென்று சொலமென்ன செய்யுமென்று
கெட்டால்தான் வளையும் நேர்மை கேளே.
௭௧௧.

நேர்மையென்ன பொவாது நசங் கெத்தில்
நினைவத்தில்க் கருமத்தந் தாறு செந்தால்
உண்மையென்ன நாங்கள்காண் பொசுருப
முபாயமென்ன ஆணொடு உண்மையாச்சு
ஆண்மையென்ன பெண்ணொடு ரெண்மொச்சு
அருகாசங் கெத்தி புவக்கம்பூதி
நிலமையானே மைப்படுத்தக் கையல்ப்போட்டால்
தெரியமடா பொசுதிதி யென்று கூறும்.
௭௧௨.

கூர்னது மேல்லமைப் பன்றுமென்ன
கூறுமென் றாறு ண்டை ரெண்டுமெத்தப்பத்து
கேறுமடா யென்ன வென்றால்க் கூவாட்டு
சென்று மறு கூடுபக்கச் செய்யுமென்று
யேறுமடா கெசனியார்கோ சத்திலே
யெரியண்டா றண்ட மெல்லாந் தாண்டுமேறு
திருமடா ஒரு உண்டை உமொளிப் போய்
செகச்சாலந் பண்ணுமென்று செப்புமாறே
௭௧௩.

.ளஅ-

செப்பனை நீ வந்த வாறவாறென்ன
செப்பென்றால் யென்னவென்றுச் செப்புமானை
ஒப்பனை டெண்ண வுட பத்திர காளி யுன்னை
யுனியஞ் செய் தோமேநு உலகத்திலே
தாப்பான பெய்து வாழ்ன் பேய் பகைநீ
-யெல்லாஞ்
சின்னென்று யெனக் கனித்தான் கையாலங் கோறு
மிப்புவையாருங்கள் தொம் தாறனென்று
யேவல் பணிவாடை செய்யங் கேட்க நீ தாழ்
. 714.

தாழ்க்கும் பூசையொன்று வென்ன வாரத்
தின்னுடைய அண்டு வாறல் நீத்தம் வாசு
நெத்திக் கவ் பைப்புக்கு யே போரு
குறுப் பொரிய மென்ப் பொர்யந்திரவ் போரு
கைத்திக் கெத்துணை யிறென்று சடையை மீதில்
கெயாரே போ கட்டப் பொதுவாளி
நாத்திக் கொஞ் காத்துக் கொயெதிர்வாமல்
நடைவென்று படப் டென நயனங் கொண்டே.
. 715.

நயத்தால்ப் பாத்திடவே போகம் பாரு
நாளிலே தான் செய்யுங் கிறுவைக் கேளு
அயனைத் தி. தனை யோட்டால் முன்னே கூத
மானுக்கும் பெண்ணுக்கும் கொத்தி அத்தி
உயனத் தால் கிருஷ்ணம் ராஜ பூதி
வைத்த மன்னடை வெளி தீர்த்த மைக்க
கட்டத்தான்
பகைத்தாய்ப் போலிருக்கும் மேத்தி
பதினை டைப் பெரு மேங் கேடாப் பாரேனே
. 716.

ஸ்ரீ அ-அ

நான் வந்து பார்ப்பதென்ன நீதான்செய்யுந்
தினைமண்டை மையதனைச் சிட்டம் போலே
யென் வந்தா னென்றெண்ண மனைந்திடாதே
யாவர் மண்டை பருவ கெட்ட மண்டைக்கேதான்
கோண் வந்து அடர்த்தாலும் பலியாதப்பா
கொண்டுநொவைக் கு உருமாற்றம் பண்ணிக்கொண்டு
நோன் வந்தே னென்றாலுங் கூட வாதப்பா
நீண்டு மண்டை யுன்னிடத்தில் இருப்பதாலே. 717

யிருப்பதாலு முன்பு அனுபோகந்தி.
லிதபோகம் வலத்து தருந்த நீதேன்றால்
பொருப்பதாலும் பொய்யதாகில் வலத்துப்
பொசிக்கு தனைத்து வலத்து பொசித்தபோதே
உருப்பதாம் பிசாசகட்டைச் சுத்தித்தாலும்
முன்வாளிக்குக் கண்டுபிடித்தப்பகாசத்
திருப்பதாம் புயத்தின்மையை வாங்கிக் கெடு
கொட்ட டுப்புமேல் தனையை யெத்திரே. 718

யெத்தனை சென்டுமேல்முடிகின் மூட்டிக்காய்
யெரிக்க யெரித்திருப்பது யாவம்புசுக்கவே
ஏத்தீ காரம் பசவெ கறண்ட யுத்தி
முந்திரி து வானதயான ளால் நண்ணு
சோத்தியத இடையாட்டால் கிண்ணி ஞானச்
சித்தியா டுதிர்யாக்க வெரியும் போது
பாக்கிருதி மேலமுடி கீமோதப்
பாதிவண்ண யதுக்குப் பாதிதானே. 719

- வகு -

பாதியென்ன ஆவ நெய்தான் பழுதானனால்
புலமிரண்டுக்கும் பாதி பகுத்து வைத்து
சேதியென்ன இன்மேதும் மாறும் பாரு
திரும்பு வது மேல் கீழாய் கீழ் மேலாம்
ஆதிமையம் அந்தமைய மிரண்டு முன்னே
அண்டத்தில் பத்தினை வளர்த்துக் கொண்டு
முதிமையா மிருகமோக முட்டையா மடு
முன்பாதி கொண்டு முறைமைக் குவைத்தால்
720.

வையயாட்டா துன் வார்த்தை யூட்டி யாட்டு
வளைவை யாருந் தாரும் நன்று அன்றி நன்று
செய்யாட்டால்க் குன்யானைக் கம்பவத் தான்
திகைப்புருமான் வெட்டாண்டினைக் கோரம்
கையாட்டை யென் சொல் வேண்டிர்த்தாலும்
வாயுதி நீப்பா ஒருமய்க்குத் தானும்
கையாடப் போவார்கள் நரோகாலணா.
இனைத்தக் குப் பூசை பண்ணி வைவை வாங்கே.
721.

வாங்கினால் வாய்ப் பேசா ஊமை பூதம்
வந்து புத்தி கேள்க் குப்பா மயக்கித் தானும்
தூங்கினால் மைய்ப் போட்டுத் தூங்கி பாரு
கூட்டிய வைத்த சனங்களெல்லாம் தேர்ந்தும் தீர்த்து
மயங்கினால் ப் போல் வாளித்துத் தீரவேண்டாம்
யெருந்திருந்து அந்த மச்சம் வெட்டிப் பாரு
தூங்கினால்ப் பூதம் நின்று தாங்கல் போலவே
சாங்கமாய் கொன்னையாட்டாத் தீருயத் தானே
722.

ஞய. நிதியையெடுத்து வைத்துக் கொண்டிருந்தும்-
கேளு
நீநிலத்தில் உனக்கு வந்த கஷ்டச்சாத்தி
நிதியெடுக்க அதையெடுத்து கரத்திற்போட்டு
தானை.. த்து வாவொவென்றிருப்பும் போது
பரி யடுத்த கிணகமெல்லாம் பெற்றுக் கொண்டு
பக்கத்தில் வைக்குமடா அதுவமென்று
நிதியெடுத்த புதையலுத்த பூதமெல்லாம்
சொல்லுமடா வலியவந்து உனக்குதானே.

- 723 -

உனக்குவைத்த முதாக்கள் தேடும் பொன்னை
உன் வசத்திற்காக மட்டுங் காத்தேன்னையா
தனக்கெனக்குச் சமந்துமுடியாது சாட்சி
செய் தேடுத்துக் கொள்ளு மென்கிடாரந்தன்னை
தனக்கு வள கூட்டுமென்று புதையல் காத்த
சுகாதாவு... ய யனும் வந்தேத்து வாரே.

- 724 -

இத்துவர் திருவாகை யலிட்டபடாகூட
சேலையுடன் வைப்பெருங்கனவு கன்னம்
பாற்றுவா வென்று கட்டிச் சாற்றி தன்னைப்
பலகாரம் பல்பழங்கள் சிகந்தம் புஷ்பம்
போற்றுவாரைக் காய் வெள்ளையாவோடு
பொரிகடலை தேங்காயம் பூமி மீதில் வேற்று
இவாற்று உடனமன்று சுகலவல் த்தொகுத்து
வகுமிந்த வையகத்தைப் பதாலே

- 725 -

ஏடு-அ

யாரெப்பதால் தெருவாடுக் கிடுபாய்
வாரண்டி பொன்னை சோதிக்க வயணங்கேடு
கரப்பதாரம் குன்கை மறு கைப்பல் பாவம்
கிளைப் போல தங்க கிரி யோகதாக்கிம்
உருப்பதாயாரந் தாக்கை வருத்து உன்றா
உருக் குளிப் போல் மெயாரந் தால் கொளக்கொடு
உருப்பதாயல்லாட்டால் குட்டிச் சிரப்பு
விடுமடா தெருவாடுந் திருந்தாளே - 726.

தெருவாடுக் கிடப்பக்க கோடி பூதரம்
கெட்டுமுன் வந்து நின்று கெட்டடாரும்
நாவொடு மறு ....ல நடக்கும் பேச்சு
நவிலுவதை நானிலையல் வேகம் பாரு
பாரு பரவு உலகு அரிப் பனை செய்யென்றால்
பக்தியுடன் உச்சம் வைத்து செய்யும் பாரு
தேடிமாம் பின்னையடைந்து வெல்லாடம்
செப்பிடை வரோடு யோசிப்பதுதான் -
727

அப்படித்தானை காசம் மாற்க்க மோடி
அளைதில் பெயல்லாந் தாண்டி அரங் கேசுவோ
எப்படித்தான் முன்சொன்னபடியே அந்த
ஆர்தோறு முன்னை அடையாளமாக்கு
சொல்படியே வந்து சொல்லுங் கண்டு கேட்போ
திப்பொருடு தருமனை வைத்துக் கண்டு சொன்ன
மிப்படித்தான் அரியாட்பால்யனி வேண்டும்
செக்கோடு போய்பார்த்து அருந்ததியே
728.

வசை.

அழிந்தபடி படித்தாடும் பலகை மீதில்
அவதான மௌனமியம் அவனியோர்க்கு
தெரிந்தபடி ஆசையாத் தெரியத் தாக்கு
தெரியாது பிரசை அவர் கண்ணுக்கேதான்
முடிந்தபடி மலவகையாய் அத்தம்பமென்று
மொழிவார். ஐயலகத் தோர் கி.....ன்று
சொரிந்தபடி மனக்காச்சு கையா லைந்து
தீயப்பட யாதன்னையல்லால் வேறுதையாதே.
729.

அதுகையிதாகைக்கு தோர் கிளிபடாது
அந்தரத்தி ஆணைத் தாக்கிக் கொண்டுசெல்லும்
சித்திமைந்தான் வல்லுநர் சொற்றியமாட்டார்
நின்னாலே யாவர் பார்த்து பேறா ரென்பார்
புதுமை தானிது வென்னமாய மென்பார்
பூமியிலே நீ மோடி செய்யும் போது
பேதமேயாய்ச் செய்த மோடிதனை நீ
யெடுத்தொளித்து திணையுஞ் செய்யேயும் - செய்
பாதே.
730.

செய்யும் பார் மோடியிலே செக்கச் சிவந்தின்
செய்தொளில். வனை கூண்டு பூதப்பேய்கள்
உய்யும் பார் யெவல்களிப்பு களன் கொடி
உயர் வகைகள் சிவ சேர்ந்து உலகின் கோடி
பொய்யும் பார் மெய்யாகும் மெய்யும் பொய்யாம்
நூட்டவாப் பார் கிணையன் கூடங்களின் கோடி
பெயயும் பார்த்து வெல்லாஞ் செய்யுஞ் செய்யுஞ்
பின்ன முன்றுடு அதிக வர்த்தை பேயம்புராலே
731

·வேறு-

மயம்புரோ மண்ணெடுத்துக் கையால் வைத்து
யாந்தாபார் கெந்தமொடு செந்தூரந்தும்
நயம்புரோங் கல்லோடு கையால் வைத்து
நிசமாக காசுபணம் வாராதென்றாடாய்
நயம்புரோந் துரும்பெடுத்துக் கிள்ளிப் போடு
தென்க்காலி படஅரவ செய்யாண்டும்பு
நம்புரோ மித்தையும் வாயார்ச் சொல்ல
நயனத்துக் கவ்வாறு காட்டும் பெரிய -

732

காட்டுமே கைத்தட்டி பொனைக்காட்டிக்
கடாபாரை கோதின்றே யாருந்துதாதும்
மூட்டும் வெளியால் வரப்பண்ணும் பாரு ~~[illegible]~~
முன்னாளின் கருவை கல்லு முளைக்கிளைப் போலச்
சாடுமே வாயால் கோதினை தொடுத்து
தன்வயற்றைத் தட்டி வெளியேப் பண்ணுங்
கிடும்பார் புண்வெளியே - காந்தளாலே
கிடந்தக்கருவை கோபவடங்கின்வரப்பண்ணுந்தான்

733

பண்ணுந்தான் கருவைகொண்டு யாருந்தார்மேல்
பாருபாறேன்று வெட்டப்படா வாலே
சுண்ணம்பார் தனை கிளைத்து காலகனத்து.
திணர்த்த ஆராதே தா லோனி தூதோணை
பண்ணுந்தான் னொன்று மன்னாட் பாண்டலேலே
பிறந்தகருவை தெம் நாள் கிளைக் கொம் மாதிட்டமாய
பண்ணுந்தா னிருப்பது போல சீமாய்த் தோறும்
மித்தனை யுட்பாரெல்லாம் தன்பதிவைத் தானே

734

பக்கம்:- 196.

ஸாஷு

யல்லத்தி விருந்தாப்போல் இலத்தி இன்னை
யாருந்து கரிசோறு சமைத்துந் தாவென்று
சொல்லத்தான் பொனவாறு போலே ~~சோறு~~
சோறு கரி பலகாரம் கொண்டு மேவம்
அல்லத்தா இன்னையொரு தானடுனடை
அரக்கிட்ட வத்தாகும் அவத்துக்கொண்டு
சொல்லத்தான் பட்டவெடும் துவல்லாமல்
வேகுனை று.. னக்கிட்ட வட்ட துக் செய்யும்
. 735.

பருவ தென்னா உன்னைத்தான் கொல்லவுங்கும்
பாடுத்தான் போட்டாகும் வைனிகொண்டேகும்
எருக்கத் தானல்லாது பயானவட்டம்
நிஜ்மெடா இந்து கெட்டத்திரத்து வாத்தை
கருவை தென்ன டுரு கொட்டை அரிசிசோறு
திண்ட பெயரிட்டவரான் இனைத்திலத்தானே
பருவைதென்ன தொனிப்படவதனைப்பாத்து
பாவெருவா வென்றாகும் வருத்தும் பாரே
. 736.

~~வருத்தும்ப~~
வருத்தும்பா நிருதர்களை திரைவக் கொன் ~~புதுமுன் மாயவத்தை~~
வந்தாதும் காணாமல் வருவானிக்கு துணை
பொருத்தம்பார் பார்த்த தெய்வனைத்துமப் பாப்
புதுமுன் மாயவத்தைப் புகலக் கேளு
உருத்தம்பார் பெரி தொந்தால் வாய்வெட்ட
உத்தரவு கூடுத்தாகும் மேட்டம் பாரே.

737

- ஸைவு -

~~[illegible]~~.

பாரப்பா மிருகங்கள் கோடா கோடி
பாவையென்ற பட்சிகளை கோடா கோடி
சேரப்பா ஊர்வனங்கள் கோடா கோடி
திரையுள்ள மச்சங்கள் கோடா கோடி
ஆரப்பா உளவனங்கள் கோடா கோடி
அங்காடி சிரக்கதிலே கோடா கோடி
நேரப்பா வாயாலே மனதாலே
நினைத்தெல்லாம் நேத்திரத்துக் காட்டும் பாரு

மயேந்திர வர்ணம்: . 738

காட்டுமே மயேந்திர வர்ணப் புகலக் கேளு
கொன்றாக மாமாகிப் பூவம் பூத்து
மூட்டுமே பிஞ்சாகி காயுமாகி.
முத்தினவ கனியாகி வத்தும் போலே
ஆட்டுமே அணைப்பு வித்தை முளைப்பிதாச்சு
அப்படியே கனி காயாய் காய் பிஞ்சாகி
மாட்டவே பிஞ்சு அப்பு விளையாய்
மாங்கன்றாய்க் கன்று மத்தும் பண்டுதானை
பண்டத்தி லெல்லாம் மெத்தச் சொன்னவிட்டேன் : 739.
பார்ப் பொங்கலிட நெருப்பும் பத்திரமல்
கொண்டாகும் பந்தனல் நெல் சும்பு ணரும்.
கூட்டு யவ பேத்தியனைக் கொதிக்கும் : உடைய
மண்டும் போய் மூ இவ ரங்கள் . வண்டு
வாயத்த அறுபடி கோயு ணன்று
உண்டுவிட்ட க்காகச் சென்றாலப்பா
உலையாலத்து வாகன்றச் செய்யும் பேசோ . 740.

சாயுகூ-அ

பேய்க்குருக்கும் தனையாட்டும் பெண்டுகொண்டாரும்
முனிவைக்கும் முனிக்கும் பாரு
நாய் குணைக்குங் குணையாது சிவல்லுடும்
நருக் காட்டமல் இலமனைக்குந் துவகைதாவங்
தாய் குணைக்கு மினைகணைக்கும்லமையாரிக்கும்
கிணமுவ யாருங் குடைக்கு மடிக்குங்கனை — யாவப்பா
தியவாக்கு தியவாக்கு தீய்மடிக்கும் வேஷம்
இந்த குட்டிச் சாத்திசெய்யுந் தொழிற்பாதுமே. - 741

தொழிலே இவத்து அண்ட யுமால் பூட்டு
சிபாகமாய்க் கத்து கொண்டு வைப்பாய் பரு
பெளத்தியே பாகாது வெட்ட வப்பாயி
யாமனையும் உணது செய்யும் பெண்படாது
வமுதலங் காய் பூதணக் கோய் வானைக் காயம்
கமத்தக் காய் நொதுவாணையு [struck out] குள்
பஞ்சில்ல மையபுசி வெட்டநாது
பாசவனை மணிகட்டப்படுமே மெச்சம். - 742

மெச்சமுடன் னெண்டத்து சிறுக்கும் பூனை
மகோராச கன்னியாங் கேவாறு மெண்ணால்
உச்சிதமாங் பூத மோன்னாக் கேவி
யேவை யொருனொ பயால் கொண்டுவருவேன்
மெச்ச முடன் மண்ணு மந்துருணை கண்காணக
வாமவைந வென்னால் தேவனைக் குவனை
அச்சமுடன் அப்புலே பண்டுபோ டுவ
அப்பதியாள் சவைய்ந்து உருமையானனே
- 743

ஸயமு-அ

ஐமெயருத்துக் கைலாசகிரிவட்டம் போய்
மதனையன்று பாலர்களை வாயால்க் கேளு
கைமெருத்துக் கும்பிட்டான் றென்னையென்றான்க்
கண்காட்சி யனை முன்பு கண்ணுக்குள்ளே
பையெருத்துப் பண்ணாகம் பாயல் மீதில்
பச்சைமால் பள்ளி பாருங் கடலைப்பாரு
செய்யெருத்து வெட்டிசியம் பூமை தேவ
திருவடிவான் மாய் தெரியுதென்பான்

744.

என்பாகன் மகாமேரு மலையைப் பாரு
எட்டுப் பருப்பதங்கள் மகிமை யெல்லாம்
அந்தாலே நீலகிரி தெரியு தென்பான
மீதோபார் சக்கிரவாளம் வருதென்பான்
நின்றாலே திட்டிகிரி பலவாசங்கள்
தேர்ச்சதிரகிரி பொதிகைமலை யென்பானே

745.

மேல்லா மிருக்கட்டும் கோரக்கரே பாரு
யாக்கிரது மிந்திரன் வெள்ளையானை
சூதான கற்பகத் தருபஞ்ச தாரை
சுரவா. இந்திரமண் யென்ன அமராவதியென்ன
யேதாலே முப்பத்து மூன்று கோடி
மானைய வரும் மேபத்து நாலு கோடி
கோதாரக் கேட்ட தெல்லாம் முன்பாய் யானால்
கண்ணாரக் கண்ட தீபமென்றுச் சொல்வான்

746.

காப்பு-

சொல்வானே உகாரமது போலும் போது
சொக்க லோகங் களடையாளங் கேளு
வெல்வான சற்சோதி ரூபமென்ன
வெண்தாமரை யால் வீற்றிருக்கும் கோதக்-
-தானென்ன
புல்வாகனை யவனைய்ய னாவல் வைத்து
புதுமை யென்ன அயனிருக்கும் பதும் மீதில்
அலையான ஆயரத் தெட்டிதழாமென்று
அயனைமாரம் ரெண்டு மீவன் வாப்பானே 747

அளவாப்பான் இகாரமது போகும் போது
அலை கடலி லுள்ள அதி செயங்களென்ன
செல்வத்து மங்கையென்ன பெயல் நிறமென்ன
தீவென்ன திவதிவர்த்தி நாங்களென்ன
மளவாயக்கு முதயகிரி யஸ்த்தமானம்
பெருங் கிரிய மாத்தின் கிரிப்பிரவையென்ன
குளவாயக்குங் வடவையனல் தீபாங் கூட
குறைவான திசெயங்கள் பேசுவானே 748

ஏறுவான் கிராமது போகும் போது
யாரவாழ் தென்னிலங்கு கின்னராகலோகங்
கூறுவான் அட்டதேச மெட்டுந்தீர்ந்த
கொடமுதயம் வெட்டுப் பாலகருங் கூட
தேறுவானவட்ட மாநாகங் கூட
திருப்பனை மண்யடனே ஆதிசேடன்
நாறு நாராயரம் வாசலம் பொன்ற ~~நுன்ன~~
நுண்மை யெல்லம் வாஸ்த்திர்த்து பேசுவானே ~~7~~49.

ஞயபு-அ

பொறனை நீளமின்ன ரென்று சொல்வேன்
மார்ம கீரன உருண்ணையுஞ் சொல்வான்
உளகுறைது உயாரேது உடகுஞ் சொல்வான்
உறையவது மதியவது போயஞ் சொல்வான்
தாஙேனது காடேடது புருஞ் சொல்வான்
கீணமுனவர் பதினென் பேர்ப்பேறுப்பு ஞ்சொல்தான்
நாஙேனது நீயேது காணைப் போரோடம்
நமக்குறைத்த ணைமயாலே உறைத்திட்டேனே

750.

உறைத்திட்ட மைய்யாபர மிதுதானப்பா
உண்மையென்று நினையாதே கைக்கோயன்னை
குறைத்திடுஞ் சொன்ன கடா பாடநூர் லேன
கொண்டமுடுஞ் கண்டமுடுஞ் கேள் ஞனான்
வறைத்திட்டாஞ் காணது ரசவால்யாய்ம்
அறையலாமையானுட அதிசெயஞ் கேள்
குறைத் திட்டே நன்று சிந்தர் கொடுத்துஞ்
குறை கப்பமுத்து அவரையதஞ் சொல்வேனானே
கோலவாபரம்:-

751.

சொல்வானே மைய்யாப.ர. மிக்கிட்பாச் அ
சிதானை கோலவாபரஞ் சிட்டக் கேகெ
வெல்வான கோலக்க் காஜலக்கைமெல்லாம்
வேறுமொரு தொள் வெண்டா வர்றுவெண்டா
உலவான லகாதற் சக்குக் கிட்டு
உடலாயாந்து கருணாக நாலிட

752.

ஜயங்கொ.

கருணாகரன் கேள் பாம்பு தன்னை
கையாணிலே தாரெதுக்கு கணைப்பொய்யு
வருணாகரா சரவ நாதனே யாந்த
வையக மெல்லாந் திருமாலோன் தேவா
திருணாக கன்னியரு முண்டாமென்று
திசை நோக்கி மன்னர்க் கீதே போராடம்
பேறுணாது காரியந் சித்திக் குடமை
பாம்பென்று துரிசெய்து பாம்படாயே
753.

பாம்படவே செப் பயந்து பந்து ஜந்து
கை பாதங்கு வளைவும் போது
உதப்படவே தெங்கூறு காளி திக்தி
உத்தண்ட கை.... ரி உபாயிவர்
முழைப் படவே அனைசந்து அங்கார தேவா
பிரசண்ட பகவதி ரிங்கார வாவா
திரப்படவே ககு ஊனஜ வென்று.
சிவகாமி சிவதான் திகை சங்கார்.
754.

சங்கார் வதே புவனாய் தேவி
தயா பரி தியா சிண சயோங்கார்
உளங்காரி திரிகவார் திதானே துகுபு
யோங் கான் யோவார் யோங்படாரி
ரீங்கார் வாதபத்திரி திமகா தன்ன
திரா தான் வங்கணை மயோ கோர் மார்
படுங் கார் திகெசரி மயா டா சோரி
பராதன் பதபதபர் வென் றோதே.
755.

ஸாயுசு. ஏதாய் வேதாய் வாழ வாட
ஏருகோபு வைத்துக்கு முன்னே நின்று
ஆதாளி ஆங்காரி அதனத்தாய் அருவாய்
அருவாயா உருவாயா அம்மாம்மா ~~சிதாய்~~
சிதாயா குமாரயி மேரபு தேதை
செப்பாய் திப்பாய் தேவி தேவி
தோதாயாடாலாய் வாலைப் பொண்ணே
குத்து மித்து மித்து ஈரவென்.....

756.

அரோவென் பகலென்றதோ
அருணாய் யருணாய் தருணா பூவே
பூவேள் புனைவேள் தியலேரி
புரமேள் மரமேள் பொ போ போ போ
மாவேரி வடா நச்சு மாருக்கு
மர்மரி புர்புர் வளியு வளியு
ஆவேரி அகோண்டக் கொளை ~~[illegible]~~
பெண்ணே ஆ ஆ இ இ எ ஓ.

757

ஆயென்றும் ஈயென்றும் ஏஐ யென்றும்
மன்னென்று டின்னென்றும் பகலியென்று
ஓசியென்றுஞ் செயென்றுஞ் ஸ்ரீமானென்றுஞ்
ஸ்ரீ மகா கணபதி சித்தியென்றும்.
பேயென்றும் ஐயையா லவ செபரேயண் போ
முமோங்வ அதை பேச்சிப் படையாளோடே
தாயென்றுந் தல்வியென்றுந் தம்பியென்றுந்
தாதிது உன்னை நாமந் தானே.

758

ஜயன-

தானான வட்ட மிருப்பா மீனி ~~அதுக்~~
அதுக் கோண தேவ தேவையானவளும் நீயே
வானான பிறைவட்டில் மாறுபடி நீயே
வன்னஇந்த்ரா கார் இந்திரியும் நீயே
தேனான மட யோ அரி தேவ நீயே
திசிலே வட்ட மான வளும் நீயே
பானான மதியமுஞ் சுத்தி நீயே
பரவட்ட மிட்ட புவனாய் நீயே.

759.

யாட்ட பவனாய் சுத்தி மாயா தெல்லி
ரீங்கார வடிவம்மார் ரிரிரி
முட்ட வெலி திரைபிண்ட வாடம் தேவ
முலகோரணய மிட்ட இமைசிமோசி
அவட்ட கர்மவிட்ட திசைய லங்கார்
ஆகாசிமான முககிணாவயப்பால்
தொட்ட மயே அர் சுந்தர காகுதுமே
தானென்று உருமேனக் காயே.

760.

மன மெய் வானைய லங்காருபி
மனன் யன்த்திக் கெவனமயே. சோதி
மனன் யன்க்கு கெவனமயே சோதியாம்
வாந்தை யே திருபாதி யே
புவன பல்லாயிரங் கொணண்டக்கை
பொருப்பை யெல்லாந் ~~[illegible]~~
இவனை யல்லாமல் துதி புனைந்தெய்
இவாணத்தி.,

761.

ஞானம்-அ செப்பு வழி:-

சிவானந்த பூசை செய்து தியானந்தன்னை
திருவருவாய்க் கொள்ளையாலே சித்தியாச்சு
மெய்யானந்த வந்திருந்து கேவல சுகம்
வாகோண மைய முன்னே யாடி வையத்து
தியானத்தை யுங் கேட்கும் போது
செப்புசங்கள் பாதி சித்தமாவான்.
762.

சித்த மடா னைக்குள்ளே அடக்கமான
சித்தர் மெய்ச் சேர்ந்திருக்கிறதெல்லாம்
அத்தியமாய்ப் பாணமிட்டப் போலேயல்லா
ஆச்சடானந்த அறிவினாலே - கண
உத்திமார் தியானி மல்லோ கூடப்பேசி
மூலகற்றுல் வெடித்த பந்தைச் செப்பியல்மிடே
763.

செப்பெருந்து முடையாலே சபையைப் பார்த்து
சிவானந்த பூமமென்று பந்தை மூடுக்
குபெயென்று யாமத்துப் பூத மோடி
கொண்டுவரும் பந்து நாராயரங்கள்
அப்பாற் வருந்து பந்து யாவ்வாத் தோரும்
அல்லவென்று பொணபந்து அங்கே தோணும்
கோடபாத்திக் கல்லாடல் னாதி சுற்று
நோக்கிர்த்தைக..
764.

வாயசு -

கற்பூரநூங் குருவரந்து தொடுங்கூட
அன்னமென்ச் சித்தியாதப்பா கேளு
இத்தொருத் தந்த வுரை சிகைவத்துக்கு
மன்னாத சித்தருக்கு மாயாசித்து
பேய்வணையாருத்திக்குந் திணையண் மீது
~~கு~~சொன்னமென் சொல்லியருங் குருவைக்கா
சிவஞ்சத்தில் செப்பையந்து சித்தொண்டாடு -
766.

தீசெய்ய மந்திரத்தைக் கிட்டக் கேளு
தோதகத்தில் கிடைந்த செய்ய குராசிறு
வாதசெய்ய வசிவகர் மணைசத்தசெய்ய
வீசெய்ய மாசெய்ய ஆகாசெய்ய
வீசெய்ய குருசெய்ய பந்துசெய்ய
பீசெய்ய ஓரதிப்பாருபாரு
பரந்து பஞ்செனை குசெய்ய ஆவாசெய்ய
மதிசெய்ய
மாயமாய் வாத்தை செய்ய வணங்குவீரே -
767.

பந்து மந்திரம்:

வணங்கவே பந்து மந்திரம் செப்பக்கேளு
மாதுபந்து சத்திபந்து யீசன்பந்து
யாணங்கவே வாதிபந்து மாலோபந்து
இந்திர பந்தரதி பத்திரை வாபந்து
குணங்கேயா டோட்டமாய் பந்து
கூபந் துரீங் கிரீங் குமாரி பந்து
உணங்கவே பஞ்ச பூதத்தை நாயகம்பந்து
ஆம்பந்து ஓம் நெஞ்சு சேர்வே -
768 -

௱௰அ-அ

றோகங்களி மானவ கிணேசா பந்து
உம்பட்டு இவாய குருண நாடாந்து
ஆங்கார ஆணை முகத் தவா பந்து
ஐயந்து காரணத்தின யாபந்து
ஓங்கார முசுகவாகினா காபந்து
திபாதி வல்ல பாசத்தேவா யென்று
காங்கா கா குங்கிகிகுங் கூக்கு வென்று
கணபதியைத் தொழுது பந்தகை மேவேவேண்டே

:769:

வேண்டியே ·திருமந்திர முறைக்கக் கேகை
ராயண குருவோடம் சரண நம வென்றே
நின்ட சிறந்த வார்த்த இரகின் பேரே -பேரோர்
நின்ற கடைய தாய் பழித்தி மொழிகள்
தூண்டும் வாதிசற் குருவே உடக்குதத்துத்
தோக்கும் பொருளாவ தொன்று மென்று
ஆண்டருவாயுள்ள மது நிறைந்த சோதி
ஆசானைத் தொழுமென்று நாட்டப் பாரயே.

:770:

அநூட்டிக் கிச்சகல தோன்ல பட்டகிற்பம்
மறுபத்து னாறு நாள் மேவு யோகங்
கொட்டித்தச் சிறுசிலக் கொன்னச் சொல்லு
கூறுவார் சிறுகுங் கிறை வாரமல்
நிறுட்டிற செய்படுப் பந்து தேடமேல்
யா முகமுகமும் செய்வார் கின் பாரு
உறுட்டபத்தித் சகலதுங் கிற்றாகியானல்
எனக்கு மொரு மெய்மகிறைகயுரைப் பேண்டேன்

:771:

ஸ்ரீ

ஸ்ரீயகி-4

கேளப்பா பச்சோணான் பச்சை பாம்புக்
கிடைத்தது என்றால் நாவிரண்டு கோணத்தில்-
-சேர
நாளப்பா ஒண்ணான வாமனைக்கு
நலமாய் பேய் பிக்கும் விரையைத் தானும்
வாளப்பா பச்சைப்பாம் பதிலேனை யாளும்
மண்டலத்தில் புதைத்து வைத்து முளைக்கத்-
-தின்னா

- 772 -

தின்னவாட்டு வளர்ப்பயார் போலச்செய்யவல்-
-லாற்றான்
நீரான யோர் திடமேல் பதனம் பார்த்து
~~மண்ணையாட்டுத்~~ தின்ன வயர வற்றுத் தானும்
டாகுடனே பச்சோணான் கூடிவேலை
ஒன்னை வாட்டுவாட்ட என்னென்ன சேன-
-பாம்

- 773 -

பெண்ணையாட்டு ஒருநக்கு காலவந்தால்
வந்தை விட்டு ஒருமாத்தம் வேறேயுண்டோ

அதமனைக்கும் பேய்ப்பிர்க்கும் கலசத்திட்டு
புதுக்கொத்தி பாசனைத்திட யாட்டுப்
பிமணைக்கும் குளித்து அமாவாசையாக்கில் போடு
மண்டிக்கத் தட்டமியால் திங்கள் கட்டிமல்
நாமணைக்கும் தீவகண்டத் திருச்சிகாந்தம்
அருபரையன் கரியபிருது அரைப்பால்
மையே

- 774 -

எாஉய.

மையென்ன நெத்தியா தே திலதம் பூட்ட
டாத்தென்ன நெருக்குருக்கு தெரியாதப்பா
கையென்ன யாருக்குமே குடுத்திடாதே
கிண்ண குடத்தில் வைய்த்துப் போற்றி
வாயன மெய்யையென்ன வண்ணமொத்த
வாத்தை யெல்லாம் மாற்றடாமெதிரி மாற்றும் -மாச்சி
அய்யய்யோ தளப்பந்து மறைக்கு கிற்றா
நேத்து நாவே உலகமெல்லாத் தன்னுவாரே.

775.

சின்னுவர் மத்த மய்யைத் திலதம் போட்டு
தங்கம் போல முகமெல்லாம் வந்திருந்து
பெண்ணினார் தங்களுக்கு தெரிந்திடாமல்
பொய் பலமாய கள்ளபெண்கள் தன்னைக்
கண்ணினால் மனுசர்த்துக்க கூடம் வாங்கி
கைகலந்து உடல்செய்து கில்லா பூட்டி
பண்ணுவாரிது தெரியாதனைக் கட்டுந்து....
பாதகத்தைச் சொல்வாரே வெளியாய்த்தானே

776.

வெளியாலே உருமாற்றம் தன்னை கேளு
விசித்திரமாகான் வாழல் கிளி.
ஒளிரும் வானாசன் போலவே நிலைமையாலே
மாத்திரமைக்கு தோற்றாமல் தான்
குளிர்கருப்பகா நீர் மை மறையும் பூத்த
கோக்கான் கொனல் உருமாற்றமே செய
அளிய தரு அஞ்சன கியஞ்சனா ~~தேவையாய~~
~~மனை~~ தேவையாயடைமை மனை.

777

எ௨ய.

மறை முதலு சிவ சிந்து நா பரங்கள்
ஒரு பாவை உருவனைய மற்று ~~[illegible]~~
முறை வரிசை மெய்க் கருக்கள் தெளிந்திடமன்
மேல் மறை சொல் மறை மூடு மூடு
அறை யாருக்கும் வீண் பூமித் தெசையாதென்ன
ஆவையருள் பூவைவனை வொருங்காணாற்
திறை யாருக்கும் நாராசரங்கள் தோடு.
கை கூர் முருக்கா சிவான மூடு

778

மூடு கடு பேய் பூதமெல்லாம் மூடு மூடு
மூடு அடி மூடு மோகி மூடு அருசிமுத்ர
மூடு அவர் மூடு யனி மூடு யன்ன
மூடு தீப மூடு திருடம் காகங் மூடு கல்ல
மூடு உறை மூடு மறை மூடு உள்ளான்
மூடு தெருவோரன் சிவ சிந்துவெல்லா
மூடு தீமதீவாந்திரங்கள் எல்லா மூடு
ஸு.

779.

மூடிய வாயு மெய்யாட்ட நம்மா
செயட்டறு காரியந் தொளங்கள் மட்டும்
நாடியவார் கருத்துறைகள் மட்டு நம்மா
நார்நாத தாரு நயன் தொற்றிட் ~~[illegible]~~
பாமயவாய் கிளர்ந்தப் பண்ணுங் காண்பிப்
பச்சயா பஞ்ச தொகை யென்று ஓதே.

780.

எ28.

தெறிந்த மாற்றபட உருமாறிப் போம்
தெளிந்தோர் உருமாற்ற செம்மதாயம்
ஆதியே ஞானாய் சக்தி ஆங்காரத்து
அதுயாத் தெட்டண்ட மெல்லாமனைப் பானந்தன்
சுத்தவே துரிவொடாபது மடங்காய்ச்
சொல்லாதே யாந்த வாக்கை சித்தியானால்
ஞாதியே ஞாதுமெய்த்து அஷ்டகாண
நமக்கு மெய்ச் சித்தியடா நாமப்பாரே.

781.

நாடிப்பா ரண்ட ரண்ட கோளமெல்லாம்
கொண்டு சென்று மெய்யானால் கையாலாக
ஆதிப்பா ரோகு கோடி கையமைக்கு-மப்பா
அலகை வாகின் உருவை யெய்த்துக்கால்ச்
சித்தப்பா ரோகு கோடி கையமைக்கும்
வளதியாவா தன்னை பெத் தோற்றமெல்
மாற்றி வைப்பான் சித்தம் பாரே.

782.

சித்தசமடா கற்ப்பாதி யெல்லாக் கேளு
சொல்லு கிருத்தனி நரி யொன்றபத்திவந்து
பாச்சமடா கோரக்கர் வாந்து முலி
பயார் செய்து சடை மாருந்து பருவம்பார்த்து
வாச்சடா பாபுத்து நல்ல வேருகட்டி
வண்பண சேம தாக்கு மாரையுஞ் சேர்த்து
முச்சடா வண்டுக் கின்டாண்டத்தின் மேன
முக்கிரமத்தை தாது கொண்டு வாய்த்தே.

783.

௭௨௬-அ

வெஸ்த்து வாடு வெண்ட வைத்து யனைத்து வல்லை
வளர் கிராமம் பேல மதிலை மகாப்பூசு அ
முந்தவாட்ட சாதிக்காய் கட்டி முடி
முறைத்தி வல்லை பட்டு பட்டமாய்ச் செய்துக் கொண்டு
யாதெடுக்க அறவனவாய் மேருமமும்
பேசரமங்க குருந்து வர வெகுளன் வேண்டாம்
முந்திமற்கு குனிதனி குபாலருக்குமப்பா
ஒருவருவர் கொண்டாலே கற்பந்தானே
784.

கற்ப்பத்திக் காகாது அறுபோ கங்கள்
காத்துட தனை கரு வெயாறு மாகாதப்பா
~~ஒரு வருவர் கொண்டாலே~~.
சொற்பத்தில் இந்தியடா கற்பந் தானும்
சொல்லாதே யாவருக்கு தோரந்தோரந்
உற்பத்தி சுடமை வாற்றா தைக்கென்னாச் சி
உன் சுழுமைய உன்றுயார்க் கு கொடுத்த -தின்றால்
அற்ப்பத்தும் வந்தமடா வாந்தப்பாச்சி
ஆகாது நல்லென்னை ஒன்று தென்றே.
785.

ஒன்றான வெஸ்த்துவடா இந்த குக்கு
ஒரு மண்டை புலி யோடொன்றுண்டாமாகில்
கன்றாம வைக் குனைந்தும் கனியைத் தொண்டு
கியாலத்தை மனாற்ற வைப்பூ யேறுவைப் போட்டு
நன்றாக சொரிக்கர் வானரணைத் தூவை.
நத் வாட்டு யாத்தி போதும் வைக்கும் போது
குன்றா மலண்டையாலே ஒருக்கால் கட்டிக்கொண்டு
~~குளைகள்~~.
காத்திரு திடைகள் க்கைபருபாட்டுடே
786.

ஏ22-அ மாட்டென்ன அதில்க் கொக்கம் முன்போலப் பன்னி
வாகாக வெள்ளைகட்டிக் கின்றாயாகில்
நீட் டென்ன ஒருவருவங் கொள்ளும்போது
நாரிகளுக்குப் புளியருவா மோகத்தொத்தும்
பட்டென்னை ~~[illegible]~~ தினமுடம் கொள்ளும் போது
பாயமடா புளியருவமாகக் காணும்
தொட்டென்ன லகிரிபட்டா லொன்றுமில்லை
சிம்மாயருக்கும் பார் பார் சோதிதானே

786.

சோதியென்ன தங்கநிறத் சோதியாகுஞ்
சோணையரைப் புகலாதே யென்னை தின்று
சாதினாவான தங்க முன்வரத் தப் பார்த்து
பார்த்துமபின் தொ. வெங்கனெல்லாம்
வாதமாம் பித்தனையர்த் தடையந்த
வண்டடா குருக்கைக் கக்கரோடே
பாதமாம் சாயச்சிய பதவிகூடும்
பார்கலநியமொரு வாதியார்க்கே.

787.

ஆச்சடா ஒருசடையைச் சிறுநீர் வாட்டு
அரைத்து வெள்ளையாயப் பழித்து வட்டவொப்புவ்
விச்சடா தினைசெய்து முறைப்பட்டு ~~[illegible]~~
வாட்டில் பார் பசுமடா சீறாணக் கெள்ளாங்
பேச்சடா வெள்ளத்தில் குடித்துப் பாருப்
பேசாமல் வேகுடா னான் முன்னுக்குள்
வீச்சடா வயிறு வலி கிரம வெல்லாம்
வெள்ளத்தில் பட்டு னாள் தின்னைப்போலே

788.

ராக.

தின்னைத்தான் கேட்டபோது தொகையோடெல்லாம்
திடமா நாற்பதுனாள்க் கொள்ளும்போது
உன்னைத்தான் தேன் கூட்டிக் கொள்ளைக்கொண்டு
மண்டலத்திலப் புனுப்பத் தன்னிப்போடு
என்னைத்தானவனென்று கெட்ட
னையாளிக் கிரந்திக்கின்ன உனைந்த-
யாங்கேவந்து
உன்னைத்தான் கிம்பெருவான் வணக்குசெய்வான்
~~குருகுகுன~~
உமை தன்னான.. தொகைக் கோட்டானே. 790.

நொக்காடு திடமா கிரைப்பன் திடம்
துகதவே துறவு வயதிருப்பனப்பா
சிலக்கால மில்லையப்பா நெருனைந் தன்னை
அட்டாடு மிக உருந்திச் சின்னுவான்பார்
கூக்காடு பண்ணா தெ கெமல் செய்யாதே
குருத்துப்பார் பற்பத்தை நவலோகத்தில்ச்
சேர்த்துப்பார் ரொடு சிடைய வாங்கிவைந்து
சிறுநீர் வட்டனைத்து ரசங்க பாந் தகெந்து
புத்துப்பார் வல்லை தட்டி முன்போலப்பா
பூரண சந்திரதி போல செந்தூர்க் காடு
சுட்டபட்ட பெய் மாலங்களதிப்பில
வெள்ளி பத்தரை யாம் தெத்துப்பாரே. 791.

௭௨௩-அ

சேர்த்துப் பார் ஒரு சிலையை வாங்கிவந்து
சுருதிர்ப்பட்டரைத்து நாலைந்து கத்திக்குச்
சேர்த்து
சேர்த்துப் பார் வல்லைகிட்ட முன்போலப்பா
பூரணத்தை சத்துருத்தி போல் செந்தூரிக்கு
சேர்த்துப் பார் திரேகத்தில் உள்ள நோய்கள்
தீரப்பண்ணையாப் பெண்ணு மேகவெட்டை
தீர்த்துப் பார் போய்விடுமே செந்தூரத்தில்
குணங்கள் சொல்லப்பாண்டு இல்லையாவதில்லை

792.

வல்லையுட சேவல்லை யானையால்லை
யோகத்தினில் சிலேத்துமம் பல்லை தின்றதன்று
கொல்லைவல வலை யாருக்கு உயலேலுத்தர் வந்து
குன்மையாருக்கு கொண்டுபோய்விடுவாரப்பா
தொல்லையாலே நலைவெக்கும் நோய்கள்
தொலையல்லைத் தீருமடா சிறுபக்கையால்
வல்லையாலே செந்தூரம் நீக்கை போய்
ஐந்தடா பதினாறு மாத்திரை தானே.

793.

மாத்திரை என்னைக் கிரந்தி பண்டைத் தன்னுடைய
வய அதிகம் மாந்தம் பிணிகள் தீருமே
கீத்தென்று பாடமொன்றாய்ந்து போருவையாச்
சேர்மையாய் முன்பாகக் கொண்டு பாரு
அப்போ மேனி மாக்கை செய்வாய் யானையைத் தீர்
கெளவில்லைத் திங்கள் திங்கள்
ஏத்தென்ன வயசுன்னை மப்பாலென்ன
ஓட்டடா கொரக்கர் புலி போக்கிலே.

794.

௯௮௨ - பூர்ணம் நன்றாக — மச்சமுனி நாயனார் அருள் செய்த பெருநூல் பாசம் — என்னுது

உன்னியதோர் வேதாந்தப் பெருநூலென்னும்
உற்பனமாய் பதினெட்டு சித்தர் பாடல்
நன்மையமாய்ப் பாட்டநெடுங்களைந்து யிசை
நவின்ற அவை திருமந்திர நாவாயாரத்தும்
சொன்னபடி பூசகாமல் திருமேனி நான்
சுட்டனமையென்னையாருக்கு செல்வதாலே
கன்னி மனோன்மணியருளால் பிண்ணாக்கீசர்க்
கருத்தறிந்து சொன்னதொரு வென்றூற்றானே ௧

தானென்ற மூலகுரு பாதம் போற்றி
சாத்திரத்தின் சிறக்குமவைப்புயகாரந்தொல்ல
மாதென்ற னந்திபடி பணிந்து போற்றி
மச்சமுனி யென பெருநூலில் தொன்றும்
வாதனென்ற நூலின் சிறப்புக்களாலே
மாமுனிவர் பாடினவர்த் தான் நூலை — மார்க்கம்
நாதனென்று புண்ணாக்கு சித்தர் பாதம்
நாவனைந்து சொல்லுகிற தொனைவாகம். ௨

பாதமென்ற அறுபத்து நாலுமான
வகாரவன்னச் சிக்கு வைப்பு வழுத்தநேன்
சீதமென்றும் செந்தியென்றும் வீரமென்றும்
சிடதென்றும் நவச்சார அன்னமென்றும்
சீதமென்ற மற்றப் பிறந்த பஞ்சபூத
சேர்மான சரக்கதனை ... வைச்சொல்லோன்
நாதமென்றும் வாந்தியென்றும் உருவையான
நேமான சுவக்கார மாற்றச் சொல்லோன். ௩

௩-அ கேளப்பா நூதாக்கள் பாதுங் காப்பு
கெந்தி ரசமாரீத்த சிவயோகி காப்பு
நாளப்பா தெளிவாக. குருவே காப்பு
ரவச்சார முன்னையென்ற ரவான் கோர்க்காப்பு
வேளப்பா சித்த சிவ வாத்ய காப்பு
வாகு மென்று சொல்லுமே மக்கான் காப்பு
வாளப்பா சித்தர்வியான பேரில்
மவனை குரு அகத்தீசர் காப்புத் தானே. — 4 —

தீக்ஷச் சுண்ணம்:

காப்பதற்கு தீர்வி மருந்திடத்தைக் கேளு
கூறாதே யாருக்கும் வெளியாக்காதே
சேர்ப்பதற்கு சுத்தி கண்டம் தாமுடன்
குக்கணை மூர்த்தி சொன்ன தீக்குளைப்பு
வார்பதற்கு வாய்பது என்றால் சாக்குன்று
வேத்தமத்து தீர்நிதனை நீற்றக் கேளு
பார்ப்பதற்கு கட்டியாய் வாங்கிவந்து
பதாரதே யதுன் வாரம் பாருனோர்கே — 5 —

பாருனோ கிடைத்தவரை முன்னேவர்த
பாலகர்கு பின்னைவர்த உன்னதத்த
யிருன்குனோ கிரமிட்டு சாந்தி வைத்து
தீரமென்று கானச் சொன்று ரவயாவ் போறு
திருன்னோ யதுத்த கருப் பற்றுப் போச்சு
நிலவற்றைப் பச்சை யெல்லாம் நீர் போச்சு
தேருன்னோ மருந்து நாதப்பா தீர்சி ணிறு
திருணிறு கைத்தெள்ளி நீற்றுக் கொள்வாயே. — 6 —

-௨-

ஒவ்வாது வெள்ளையந்தாவாக்கரொண்டு
உருணையாலே பணைப்பத்து உளண்பாடு
கிவ்வாது வெள்ளயந் தீங்கைவென்னி.
காண்மாத்து பத்தாக்கு ஸபரங் கேளு
செவ்வாக பத்தினையர் சிறுந்தக் கேள்
வெசபொங்கித் தீருனவர் அன்னக்கிரேர.
சுவ்வாக பதீர் வருடு நி. காக்கச் தொட்டு
தெட்புனைலடிடப பெடன்று சிறுன்டாமெ
௩

உண்டான புண்ணுக்கன் காலெனதுவாணரசும்
புரியே படமடைன்று நாறுவந்தால்
கண்டாலே சொல்லு வண்டாவள்ள கெதரங்
கனைக்கு மது சிபமது தீரத்தாலே
பண்டான நவலோகி முருகும் போது
பகர்ந்த பழ சிறுவாரர் தைபுகனெல்லாம்
வண்டாலே பத்தினை மாத்தாருமெப்பா
வெம்பான சிவமுனி யனையம் பாரே.
௪

பாரப்பா கல்தீர்த்தி தெருந்தக் கீழ்க்கு
பருதிமத் யாருந்தபடனைந்து மேரன்
காரப்பா வருவதற்கு தீருனில் பங்கம்
சிற்குகுவென்றிந்து பாரர் தரணினன்னம்
மேரப்பா கண் குவைரு மி நீத்த சின்னம்
வள்ளரசே ஹனைந்த வடங் கொல்லியேருங்
கோரப்பா சித்தினைவத்து க்கு கபவடத்தால்
கொண்டு சொண்ணமா தீ கி கடாரபயன் கிடுரே
௫

ஊசல்

கொடாத கொற்றவனைப் புகழ்ந்து கொண்டாடி
இருவென்றால் வருமோ சொல்வாயாக
தீராத தீர்வையும் தீர்ப்போச்சு
தீராத தேவலோகத் திருவரசு
ஆறாத மெய்க்கொடுக்கும் விண்வாலகம்
அளவைத் திறனால் வெல்லச் சேதரந்து
பார்த்தாலோ வாணைய மட்டும் பார்க்கவேண்டும்
பாரியாத கொற்றக் கப்பார் என்னாத் தே. -10-

நிலச் செந்தூரம்:

ஆச்சென்று நீத்தி வைத்து கொண்டதுமே.....
அனுப்பட்டறை செந்தூரஞ் செய்யவே
வாச்சென்று பலம்பத்துக் கொடுப்பாய்
வைத்து தன்றை உடையவளைவிடாது வாரு
தீச்சென்றுவரச் சென்று வாரமேபோலப்பா
நினையவரப்பா. கொற்றவனைப் புகழாதே
பாச்சென்று வல்லதட்டிகனல் கொய்ந்து
பார்த்து கட்டியதுதான் வல்லபத்தியவையே -11-

வைக்கு முன்னே கொடுவேலி தணக்கட்டு
வங்கயான வெடியுப்பு பலம்பத்து
சேர்க்கு முன்னே தாதுவ பலம்பத்தப்பா
கூட்டியதோர் தேவச்சாரம் வலையகோண
வெய்க்கு முன்னே கிட்டு மெழுகிட்டுமே
வன்னாரத்தனையுமே புடமாகாணும்
செக்கு சிவப்புடமான மின்புக மேலோ
சொகுசாமம் மகளாய்ப் பாய் புடம். -12-

ஊது -

முட்சியெருந் தாயனைக் கண்ணைஞ்சுப் பாரு
முக்கம்புப் போலெக்கும் செந்தாமரையின்
வேட்ட..... ரச முலமுகுந்தெல்லாந் தேடு
மைந்தனை செப்பதனை யெடுத்துக் கொண்டு
நாடிய தோர் நவலோகம் கொஞ்சிக் கிருந்தான்
நவாந்த தெரு மாவீய உருக்கும் போது
நீடிய தோர் திசமாத்து குப்பாயைய்யா
நெளக் காயப் புறை செய்து கொள்ளே.
13.

கொள்ளவே கிணை சுக புறை போணும்
குருவாகந்து கெபுணைகின் கொட்ட வேணும்
எள்ளவை உருக்குட புறை வேணும்
வேதாந்தி யானைக்கால் செய்து பாரு
உள்ளபடி திருநீல கண்டர் வாக்கை
உற்றுப் பார் திருமேனி ஞானைத் தாரப்பா
வெள்ளையாலே போகாதே வாணையம் பார்த்து
வாதமுண்டால் அக்கையெல்லாம் தேசம்பாதே.
14.

மேலாகின்ற செப்பதுவா முருகும் போது
வாளிக்கிரர் ஸைப்புயாடு செந்தூரத்தை
தாவாகின்ற நிருதலந்துப் போகம் சே
திர்கம் து பத்ததை மாத்தாச்சுப் பாரு
புஅலகி வித்து வாதி யாருக்கு... கொடு
பண்ணியர்க் கெயாது வயாசு புத்தியல்ல
பாவாயர்க்கு புலியாது வாதம் ஞானம்
பணைபதவள் மெய்ஞ்ஞானத்த பதிதானே.
15.

ஸாஅபுக

பருதிமதி நிறைந்திருந்து செந்தூரத்தை
பருதிவர அறுப்பானைப் பகரக் கேளு
அரியாளை முகந்து கருவாகுஞ் சொல்லார்
திடமொன்னைய கண்டவர்க்கு தெரிந்தோர்க்கும்
திருக்கற்ப சிவாரியாளை யருந்து பேர்க்கும்
திரள் குளிக்கும் முனிவோர்க்கும் தெரிசகத்தை
கருதியதோர் புத்திருக்கும் பக்கத்தை
கடாக்ஷித்து அருபானை சாதகத்தே.

16.

நாதவாந்து தன்னிற்சேர்ந்து பருவல் பாரு
நாற்பதுநாள் கொள்வர்க்கு வெருவைாற்றியும்
போதவாந்து வைமது எடுத்துக் கொண்டு
புடம்போடு பணவளவை தானைப் பதரக்க
சித்தாந்து வில கண்ட செந்தூரத்தை
அந்த வாந்து சாதமதின் பாதப்பம் பார்க்க
சேதிவாந்து நவனிலே முன்னாளில்
சொல்லிவைத்த பயபாரகம் பகருமாக் கேக.

17.

சிக்கிலையே தியல்வைத்து நாயால் வோங்கி
சித்தான்கும் வகைக்கும் புனைசெய்து
வாக்கிலே வியாளம் வரும் போது நின்று
மண்டலத்தான் சித்திப்பந் தன்னிப் பாரு
பாக்கியவா னல்லவனச் சித்து சேது
பருபதத்தில் குகை காத கற்பக கொண்டு
சிக்கிலே சியாத் தென் மோன் நின்று
நச் சேமுகி அநிந்த மதுபாயங்களே.

18.

-ளசுடு-

பாயம் பார் கலைவாணி நீடு நத்தொய் வான்
பா நுதி ன.... ன டுவானை கண்ணீர் காரும்
நியம் பார் தேவனிலே வொருவெனாச சு
கினைந்து ரெல்லாம் கீழ்ட்டையலே மனதுராச சு
திரப்பும் பார் அரப்ப மாமூத்தி மெய்லாங்
அதி மெய்ன்னு நீலகண்ட செந்தூரந்தாய்
தாயம் பார் வாழுதெ சொல்வான் முன்னை வந்த
தந்கன்னு மாகெம்பார் நீதே கந்தானே.

19.

தானென்று அவையமுமழுப் போச சு
கீர்கை வாட்டு கீழ்கை வாட்டு வெகம்ருனை
நானென்று பக்க... தாஅக்க பேருடம்
நலமுடனே வொன்றான மனதுமாச சு
பொறென்று அண்டபண்டம் காணப்படு
வரலாச சு கூடிச் குண்டைமாய்கம் கேளு

20.

மாய்கமென்ன யாழ்மம நது.. னக்கியந்து
வாகான காநாவான் பாலனாட்டு
தேர்ந்தையாலே சொல்லிவ் தான் கூப்புமாப்ப
நிலை வாட்டு கருணை நி... யதிருவ்.பா.டு
வாரக்க வென்று நீங் காணவையூத் தொண்டு
மத்திக்கச செந்தூர நங்கைக்கிய போக
முர் கன்னாசிவன் வேம்பு காரு வெகடு
முட்டா மணிமணியா யநகும் பாரு.
சந்கெனவெ சொல்லலைவிழ் சிவன்
வேமத்தச்சான செப்பதுகு குநிசீர் கன்னை
சோடே.

21.

நே- போட்டிடவே மண்வேக மென்னசொல்வேன்
புகழான மண்டலமே மணக்கிப் பூசை
ஆட்டிடவே அண்டரண்டந் தாண்டியாடும்
ஆருமுன்னே சிரக்கெல்லாங் கட்டிப் போடும்
தீட்டிடவே தேவலோகத் தங்கமாகும்
தேவர்க்க தேவலோக முழுதும் போது
காட்டிடவே பரிசை பார்பார்த்து மாத்து
காணும்படா கணபதிக்கிப் பூசை செய்யே.

: 22.

செய்துகொண்டு உருண்மையை நமசிவாயங்
செப்பவேய வெற்றிமுடி வானமுண்ப
வயதுமே கருவாக்க கட்டிப்பார்
மகிழ்ந்து வமோகருவாவடந்தியாசம்மா
மையாதுகொண்டு நேருண்மையை சிவாய நமவென்று
பார்த்திட்டாலக்கு குரு பணிந்து தேய்ந்து
ஆய்ந்து கொண்டு பெய்பூதமதை வைத்துப்பாரு
வெல்செய்து உன்னிடத்திலிருக்கு.....தே

: 23.

காத்தர வசிய மதுவென்றே தெளிவாய்
கருதின சேர்த்துமே மண்வேண்டித்தான
பாக்கரானே அரசர்சபை முன்னெதிர்ந்து
பாவைந்தன் வதனமது பார்த்தல் போது
சித்தாடு வாணைக்கு வசியமாகி
கொண்டபண்டா கொடு....மாக கிண்ட
சித்தாண ஆலக்கான மெய்க்கவேபா
உன்னைக் காணும் அவனியெல்லாம் போன்
- டாகுழந்து மாலே

: 24

ரெ-அ அதுகமென்ன மநயவசி யெக்ட மோதி
சிநம தனில் மணிகட்டி செல்சும் போது
காதமது பரிங் காதம் கழுகை போகல்
கனிக்குமடா கருவாயன் வாயுங் கட்டும்
சேதமது வாராது புலிவாய்க் கட்டும்
சிங்கத்தின் காடிவாய் கட்டிப் போடும்
பூதமது பெயெறு எல்லா மோடும்
புருசமிறு கும் பண்யம் பூண்டு பாரே.
-25-

பூண்டு பார் வயநமசி யென்று ஒல்கடம்
பூட்டியே மண்யன மாதர் கூடி
வெண்டுவார் அதி மோசமாகித் தானே
வேண்டுவார் மருவெ அனை அடிமையென்று
கொண்டுபார் மண் எடுத்து வொருக்கு மேறு
கூட யானை கோடிசன மிருந்தாகுந்தான்
ஆன்றுடயால் விழுவார்கள் திமோகத்தால்
அரகனமண் பேசகமென்ன சொல்வேன் ~~சொல்~~

சொல் வதென்ன நமசிவாய மென்றே வெக்டிய
கூட்டியாடு மண்யன்ந்து பாருபாரு
வெல்வதென்ன அண்டரண்டத் தாண்டுவோடும்
வேகுமு யானை தொடுத்து போட்டிப்பாரு
சொல்வதென்ன வெகு அனேக உலகத்தாரும்
கோரிதடி யென்று யாது மேகா கொருமைய
சொல்வமாய் காத்துண்யாது ஜெயமாக
அகிலதம் வரும் கோபமண்டு சொல்லிறேன்
கேளு
-27-

-சா-

கேளடா மகவையா லெக்கு மோது
இறுகை யென்று தொடுவான் யான்றென்று
சீனாஅமே கண்டெடுத்துக் கொள்வாயப்பா
வாண்பய தேர்யாடமல் கண்டோமெல்லாம்
மானஅமே தலைமார் யோருவார்கள்
மண்டலத்தில் தினாலே சித்தியால்லை
சூனஅமே புணைத் தொட்ட வாதபேய்க்கி
இரச்சமடா யாருக்கு மனை தங்குமோமே -

-28-

திங்கமென்ன மேருவலை கண்டிட்டாலும்
தான் சொல்வார் விடுவையென்று அக்காரம்
பங்கிடுது உலாகுமென்று சொல்லி
பதிக்கு வைத்தார் ஞான் தோறு முறையைத்
திங்கிளே மதியமுத்து இந்த வேளும் -தாதே
சிவந்தவாளை யாருந்த செயம் வேளும்
அங்கமடையான் புடைருக்க வேளும்
அதுவல்லோ கருங்காரி அவக்கோரமாமே

-29-

ஆமே தாண்டு வழியகப் பட்டாலே
யருபத்து நாருவாத சரக்கை கொண்டு
தாமேதான் வாளை யாகும் வாதமெல்லாம்
தினத் தொருத் தீர்த்துவன் சொல்ல -
நாமே தான் கண்டபடி சொல்லிப் போட்டோம் -உவன்றல்
நாதவாத்து விடுவை அவக்கார மென்று
பாவமே அமரையோகி வென்று போட்டார்
பாதே சிமச்ச முனிசப்பா தென்றே.

-30-

சி-அ

என்றபடி யன்னியொன்று பாவனைத்துள்
யிலங்கிய வுணர்வினைத் தவைப்ப... த்துவாங்க
மென்னன் விலை யாதின் ரூபம் பார்த்துச்சொல்ல
மாமுனிவர் மேழைத்து வைத்தார் நவபாவனை
தொன்றுவடுமென்று சொல்லி னால்கேள்.
தொகும்
இராகத வட்டவெட்டார் வெள்ளை தாக
நன்னெனவே பாவனை யெனப்படுக்கு
நவினுக்கேன் இவ்வாணன நான்டிக்கே.

பாவனையெனப்படும் கூட்ட: 31.

தவின்ற பென்ன தடாகமதில் துர்ய்ந்து சோதை
நாடியதோர் கொழுந்து தினைநன்ன
கோன்ற சவடமைமவ சினியோ நன்னாறு
திவயானை வல புகுந் தார்பந்தான் வேன்
செவின்ற சட்ட தன்னிப் போய்மதியங்கி
தியங்கிய சாதனாலவைடு பாவனைத்து
நான்றபட நவைல்வைத்து மேல்சட்டுக்கி
நன்றாக வேண்டினை விடு செய்யே.
: 32.

செய்தபின்பொருஷ்ணகயல் வாறு சாமடம்
சொக்கமடம் போவைப்பாய் இருவெள்ளை
எய்தபின்பு அதிநிதசசலமந் துவாதய்யாந்து
யாக்கிவைப்பாய் அவத்தின் மீது ~~காய்த்துந்த~~
கொய்ததுந்தி லோதந் தமேந் துதினைவக்கு
குவைந்து வெக்க கார் பாவனைத்து
மெய்தபின்பு மேல்சப்பதிரந்து பாரு
பேசாருததகல்லில் வைத்து திட்டிப் பாரே
: 33.

ஏ- திட்டப்பாறு களத்துப் பார் பொழுத்துப் பாரு
கிறுதுபார் உடைத்துப் பார் நொறுங்கிப் பாரு
வெட்டப் பார் கத்தி கொண்டு மழுவேல் கொண்டு
வெள்ளை மோ அயாதைமின் மகோமத்தான்
கட்டப்பார் போச்சு தப்பா வெள்ளைக் கல் போலக்
குரு கட்டா மந்த மந்த பாஷாணத்தை
யாட்டப்பா நீ போலே கட்டாதப்பா
மணங் குதிக்க சாறுவாட்டு அதற்கு சொல்லுவாந்தான்
34

தாறான மந்தஞ் சாறு தன்னை வேண்டாம்
தருவான பாஷாண மெட்டுக்குந்தான்
யேனானால் மந்த மெல்லாஞ் சிறந்தான் -பாதம்
யப்படியே செய்யாக கொங் கொண்டுக்குசெய்
மாணான் மின் வெள்ளை பாஷாணத்தை
மடத்திமையாய் உகை வாமம் வெள்ளைவெண்டாம்
தேனான ரசவாதம் கலிக்கும் பாரு
செகத்தின்லே தான் பெருத்துக் கெட்டுப்போலே
35

போமென்று வெள்ளைப் பாஷாணைக் கட்டை
பூசுதற்கு அதின் வாமம் மெய்த்து சொல்வேன்
நாமென்று ரசான மாந்த சாற்றை
நவன்ற து முன்றிற் யானை அரைத்து
வெமென்று கல்த் துத்தி சாறு -மாத்தம்
வெயுப்ப பொதித்து வெள்ளைப் பாஷாணத்தை
நாமென்று உளவை வாட்டு கலைப்போலே
நவின்ற படி வாது கையல்லாது [illegible]

ஏ-அ

சாமதன் வெண்ணைப் பாவாணைக்குக்கட்டு
நடதுர் போர் போல செந்தூரமாலெம்பரு
நேமித்த முன் முருக்கம்பூப் போலப்பா
நிரந்தரமாய் செந்தூரமால் போச்சு
வாமத்தின் நதில் பாயப் வாசிதன்னை
மகத்தான செந்தூரமாட்டக் கேளு
காமத்தின் நாடிக் கீழ்க்கலந்துகொண்டு
கிளைக் கமத்த செம்புக சத்தின் தீக்கே
. 37

தாக்கவே தாம்பூரம் பத்து மாறு
தருவான அரத்தட கோசங்களெல்லாம்
பார்க்கவே நல்லதுச் செய்து கொண்டு
பணவனைதான் செந்தூரங் கொடுத்துப்பாரு
நோக்கவே நெருவந்து இலக்கப்பான்
கைகமென்று தீரவயது மீதானைப்பா
சேர்க்கவே பாவாணைக் கட்டையதோன்-
-ணேன்
சிவனானை ... யாதுக் குருவைத்தானே
. 38

இருவென்ன பாவாணைக் கொண்டுவந்து
கிட்டியாய் மத்தங் காய்க்குள்ளே வைத்து
இருவென்ன சிசர் தன்னை பொதிந்து கொண்டு
கொடுத்துவாய் வனவை தொங்க பெய்யப்ப
உருவென்ன அபெரு படத்தை கொடு
உன்னை..... ய கட்டின வெண்ணை பாவாணம்
இருவென்ன சாகொர் நேரம் போலவே
திரண்டு மோனாக்கு செய்து பாரே
-39

அ-

செய்யவென்று வெள்ளைப் பாஷாணந்தன்னை,
செப்பிலே யடைத்து வைத்து வெள்ளியத்தில்
துய்யவென்று உக்கையலை கொடுத்துப் பாரு
உத்தமனே சுருக்கை வெள்ளியாற் கொவ்வாது
துய்ய வெள்ளிசாதுடனே செம்பு முன்று
திட்டப்பா அறைமா தப்பா தோஷம்
பய்யவாத்த முறை பாரு வெள்ளேர்க்கோ
பணமென்ன பாஷாணம் மித்தான் பாரே. -40-

நவச்சாரம்:

பாஷாண மென்றதொந் நாதன்னை
பக்குவோர் மண்டலந்தான் திரண்டாகம்
ரேசமுடன் சட்டைக்கி வாகாயவாய்
நினைவாக நவத்சாரம் அன்னங் கேளு
அச்சனாந் திரிசி நிர கெட்ட நிற்று
அன்பாக நவச்சாரம் வைப்பப் பாரு
கெடாமல் வாசுகுட்டு நவச்சாரத்தை
கூடவே யணிக் கேளு கட்டுத்தாரே. -41-

கெடுத்தான் பண்ணி மலமணிந்த கிட்டம்
கெடிய தோப்ப சுத்த சாள .. பட்ட சாள
தெருத்தான் குறைய வற்று நாணமுள்ள சாள
நீளனைய லெத்தி வெட்டகத்தில் சாள
மாறுத்தான் கிறைவெத்தி வெண்பதான்
உங்கை மேலமுத்து செக்கர்க்கி உயரான் கேளு
இதந்தான் கத்தமேலம் குவாத
அடவாகக் காய்ந்தெத்தி வரட் பயங்கள -42-

அ-அ

ஆக்கியே ·வகையொன்று துலாக்கு தானொன்று
அடக்கமாய் வாட்டி தட்டி காய்ந்தபின்பு
போக்கியே சவச்சாரம் பலம் பத்தப்பா
பூட்டியே தோர்கல்சுப்பு பலமோவொன்று
நீக்கியே வெடியுப்பு பலமோவொன்று
நேரான கல்வத்தி லிட்டுவாய்நீர்
சேர்க்கியே அரைத்துநாள்ளையாத்திக்கொண்டு
சூரியனில் காய்ந்தபின்பு பட்டமோட்டே
43

நெப்பிலிட்ட மேலும் வட்ட வோடுமூடி
·உளமருந்து வழனை ஒருகாசுபோடு
செட்டிலிட்ட சுத்து வாய்சீலை செய்து
ஊர்மான யெருமுன்பு தேடிவைத்து
காட்டிலிட்ட கூடி வெட்டியரைமட்டுக்கு
கண்ட யெருப்ப பொதி யடுக்கியப்பால்
பாட்டிலிட்ட புங்கம் வேர் பொடிக்குமிந்து
மாந்த வட்டவோடு மிந்த வதின்மேலேதே
44

தேர்ந்த செங்கொட்டை ஆறு தாரம்
சேர்ந்தய வெட்டோடனை மேலே போட்டு
ஆத்தியே பாதியெரு அடுக்கில் போடு
அதின்மேலு மண்பொதிந்து அனைமூடி
போத்தியே காய்பத்து நெத அத்தப்பா
புநாணமாம் பட்டமாய் எடுத்துப்பார்
தேர்த்தியே கிருத்து தாப் போலேயப்பா
தீருனிறம் வெண்ணை சவச்சாரமாமே
45

அ.கு

நவச்சார சின்னமென்று வந்த போதே
நாடெல்லாஞ் சின்னமடா சரக்குந் தானும்
உவச்சாரஞ் செய்யமடா அசுபத்தினாலும்
உருசெய்த நவச்சார சின்னந் தானே
அவச்சாரம் வாராது கார சின்னம்
அவனியாலே யாதுவானாலும் அறியாதே
உவச்சாரஞ் செய்யாலே மருந்தாயானால்
வாளம்படா வெள்ளியாலே மிருக்குந்தானே

காரசாரம் உரம். 46

ஏற்ற குத்தம் பாராப்பா தனிக்கூட்டுந் தனை
பேசாமல் மறைத்து வைத்த மசாலை போலே
அரக்கிற்ற நெருப்பது போல மிருக்கும்
அதை யெடுத்து செப்பினலே அழைத்து சின்னம்
மறைக்கிற்ற வெள்ளி செம்புக்கு கூட்டிப்பாரு
வாதமென்ன மலசார நமே உரம்
உரைக்கத்தான் கண்க் கண்போனது கொள்ள
உலையண்டோ நவச்சாரச் சின்னம் போல 47

போக்கான உருப்பு அமரிப்ப
பக்குவான கிருப்பு யாத்துப் போடு
வாக்கான பாருப்ப வணையுப்பு
வளமான வெடியுப்பு சிலைக் காரம்
காக்கான கறியுப்பு வெண்காரம்
திருவான திருகள்ளி சதுரகள்ளி
முக்கான கொடிக்கள்ளி மட்டகள்ளி
முளையான காட்டெருமைக்கள்ளிப் பாலும்

48

க- நவ உப்பு திராவகம்:

பாருடனே மான்செவியான் கன்னிபாலும்
பனைச்சாறு தேத்தாங் கொட்டை நயவமுள்ளி
மேனான தோன்றாது பலகுமையான
வெண்டை அரும்பு வெண்பருப்பும் வாழைப்பூவாம்
கீலாக தோன்றாது கழுகை பாட்டி
கட்டியாய் மீன்கானல் வடித்து வைத்து
நாளானால் நவச்சாரச் சின்னம் போட
நாதமென்ற திராவகந்தான் ஊறுங்காணே

- 49.

பாரங்கினதோர் திராவகத்தை இப்பக்குவத்தை
யாருக்குரைத்திடா தேனடைத்து வயணங்களை
பாங்கி வைப்பு பாஷாணம் தானுவுமாய்
படுமென்னே மெழுகாச் சுப்பாதோ
உருக்கிலதுக்கு தெந்தி கண்பிட்டானும்
உருக்கு மெழுகாகிப் பாயும் வஸ்தி
நிரூங்கு கெதி உருக்கு மெழுகாகும் பாரு
நேரான திராவகமுமிது வேகமாமே.

- 50.

வேகமென்ற சாதிலிங்க மெழுகாகும்
மிக்கதோரு தானகுகுமெழுகாம் பாரு
ஆகவர்த்த பாஷாணம் கெந்தி பூரம்
அரிதாரம் சாதிலிங்க மெழுகாகும் கெட்டி
பாகமுடன் மெழுகாகுமென்று சொல்லி
பதினாறு பலஞ் செப்பு உருக்கும் போது
வாகுடனே பங்கு பருவுக்கு கொடுக்க கொடு
டமாக்கு என்ன பதினாறு உயர்ந்த தாமே

- 51.

கா-அ

வெயதான பஞ்சு மெழுக் கஞ்சமஙவெல்
வைத்து மெயதினல் வெவ் வொராகக் கேனை
நயமான நவலோகு முனைக் குபாது
என்றான கிளைஞ்சிக் கிப் பணைவதான்லோகு
செயமான யெவபுனைதான் தீட்டுக்காதைம்
செம்பு வெள்ளி சேத்தோன் றயகுப்பிராணல்
வயமான பத்தினை யோர் மாற்றுத் தங்கம்
மேவுவார் வேகி உருகி வாரே.

52.

வேகியென்ற சத்துக்கு மெழுகியய
வெருதுகபடுங் கெத்திகட்டு மருதுநாட்டும்
ஆகாகிசங் கெடுகத்தில் வணைகையக் கேனை
பவராதங் கினைத்திக்கி கடு கு போகுமே
வகிக்கி... ணி யமகியாமல் பாரு
அந்தமண் சூரணைதான் யாந்தராயனால்
யோகிசவுரானை யற்கு கெவணம்பாய
முந்தமனை தியாரத் தெட் போருந்தானே.

53.

ஆருகின்ற நவச்சார - அன்னைப் போக்கு
அடங்காது வந்துவைத்தை செய்யவென்றால்
தெருகின்ற தீராவயமு [illegible] கொல்வாது
தீர்புவன மீறாது தோராப்பா
றுருகின்ற நவச்சாரக் கட்டு வாங்க
பட்டடனவொரு தீராவகத்துள் புக்கணியும்
இருகின்ற வனைக்கிவங்கு மெருகுமாகும்
இளைத்தை நவசா ~~[illegible]~~ செந்தூரிக்கும்.

54.

ய.

செந்தூர மெருகெடுத்து செப்பலிட்டு
சென்வாக்கின் செந்தூரப் பெருமீட்டு
ஹெந்தூரஞ் சிரக்கதிலே கொடுத்துப் பாரு
உறுமடா சிறந்து தட்டா ... கல்வகை
ஏயந்தூரும் நினைக்குமோ நிலையாதப்பா
யெகிந்தால் வேதாந்தம் நினைத்துப் பாரு
ஹாந்தூரம் பாகுமொழங்கி சிவ்யுள்சேரும்
வேதாந்த ஸாடுகிட்டு மேலை மேகவ.

55

மேலையே நவச்சார செந்தூரத்தை
வொருரெந்து நகுபது நாள் பாலிதுண்டு
ஆவாறேய அவையாது ஆனன் நெய்பாலாகுமப்பா
மாற்றததாணாக ணாப்பா
நாளையே தீர்ந்த கந்து வந்கிட்டாமல்
சுரி.ணதயால யாரந்து கெடுமோணாதே
டாவாய யாந்துவ சேர்த்து தூரகுணகுண்டு
பாமான ஹாதின் அர னாவாரேய.

56.

அரணாகி யன்ன மொரு வயனைங்கேளு
அயாந்த கெட்டான மலர்செபடெல்லாம்
பாகாக நவச்சாரச் சிண்ணம் போடு
பா... கி... ய் கிய்யாணி டீருக்சாருக்சாறு
உரமாகும் பாமினையை உரைக்கக் கேளு
வொரு கோடி வாதவினை அகற்றன் உட்பா
டே... நாயாய் கிடிப் பாரு கின்சொன்னென் ஜோன
மேடயரு க கொவாதம் உருகுஞ்செங்குபெ.

57.

ம-அ

செப்பிடம் நல் முறையாய்க் கேட்டும்
திற வேசை புவனத்தில் சிந்தை வாழ்வ
வொப்பெபெரோத் திப்பாரு இறைவாடு
யோகமென்ற சிவஞானக் கெய்தும் பாரு
வைப்பெல்லாந் தாக்கவைப்பு திறங்கமாச் சி
டமவனமென்ன யாது தாளை வாதம் வாதம்
வப்பலமைப்பத்து ஞானமாடும்
வேதாந்த சித்தாந்தம் பாரே. 58.

சித்தாந்தம் பாக்திணர்ந் சோம வேதாந்தத்தை
செந்தாலேயே விடையமாற்றும் பாரும்
கிறித்தாவை கண்டு தவம்புரிவோர் பா
காசீன்யார்ச் சித்ரென்ற பெருமெய்தும்
வேதாந்த மெருத் தெல்லாம் பலிதமாகும்
மெவ்கு கோபம் நவச் சிரவைத்தை கண்டாய்
சித்தாந்த வென்னை மனதாளை லேது
தினை தீரநங் கிடாது வாதம் பாரே. 59.

வாதமென்ற வழலைக்குப் பகையைக் கேளு
மைந்தனே திங்கள் பத்து மாதத்தின் சென்று
சூதமென்று ஒரு திண்ட மருந்து வந்தால்
சூரியனைப் போல உகாரத்தை ஜாதிக்கவேணும்
தமென்ற தழை மாங்கிறவ மிருக்கவேணும்
நாமமெவ் வேம்புஞான் சிறுங்கிளைகாதிப் பா
லேதமென்ற ளைமதிர்ப்பு மண்டமான
மிகு தாரம் வழலைக்கிச் சருக்குத்தானே 60.

யகி.

சிறுக்கான வழுவையுடன் கொந்தநெஞ்சு
சோரமெடுத்து வந்து பதனம்பண்ணி
சுருக்காமல் வழுவைக்கி வாபரங் கேளு
தன்ற் தேய்த்து ரவையல்வாட்டி.
இருக்கான முறை னாறு லத்த வாட்ட
கொடுங்கோர முண்டாச்சு வழுவைக்கப்பா
நெருக்கிரமேல் வளைதனைச் சன்மைபண்ண
நேரான குண்டு சட்டிக் குள்ளே வையே. 61

வைத்துமேல் சட்டி கொண்டு கவிழ்த்து மூடி
வாகான கினை மேண்ணெருங் செய்து
வந்தமே வறுத்தவரை முப்பபதரு
மேலான யறையவை இடித்தான் வெட்டி
முற்றுமே யெரு வடுக்கி நகுயாங் சட்டி மூடி
இனிக்கி மேல் லறைமட்டுங் காண்
பற்றுமே யெருவடுக்கி மட்டம் போடப்
பண்பான புடமான் சட்டி வாங்கே. 62

உரங்கிப்பா அங்குன் சித்துக்கு கொவ்வாரு
மேஞ்சன்மேல நெக்கிப்பார் சிவந்து போகும்
பொங்கி நீ யவையாதே மாறுங்கிக்கி
பரிவ்வண்ணஞ் செப்பாதே வாயாங்கேளு
தாங்கிதனை மானத்தை சுழலம் வாங்கி
சட்டியாலே பாட்டி கேடுவைல்பால் ணாட்டி
நெருக்கியொருயவா புடமாயெரிக்கல் போகு
நெருக்கியே போலாகுரே கவளைந்துறும்பா 63

யசோதை நந்தமை - அஞ்சனை - மோகனம்!

உருகி முனைப்பான் சேற்று வற்ற மட்டில்
உற்பனமாச் அருக்கிடவே கருக்கிவாங்கி
கருக்கிமை போலவே ..மை யாக்கி குடுக்கைக் - குன்னோ
குவளையாம் கொப்பளித்த நஞ்சையைத் தீர் - கோபி
வெருகியந்தப் பொழுதினிலே பணம்போலாட்டு
வரவையாரு அவா நெய் பாய்ச்சி வாத்திட்ட
முருகினை தோர் வசிய மெல்லாம் செத்திடப்பா
லோகமை. கோ கில்த்தி முலைகொத்துக் கொ.

64

உலகத்திலைந்த மையாலே கண்டனன் நை
புட்டுவே சிறுவாகய்யாலிட மடிப் பாரு
நலமிகு.... தானைப் பசுவாட்டோடு
நிறமோடா னிகை யெல்லாம் நயனத்தினிலே
மலமுற்று பெய்துதம் தாரப் போகும்
பேசுவார் மையாவித்த பின்னை தானும்
உலற்று மகோ மையை அண்டாக் கூட்டு
வானமான நின்னை அருவாரமற்றிப் பாலே.

65

மத்தியுதிலக மிட காண கிட்டாச்சு
வாயனாற்ச் சொன்ன தெல்லாம் மொழிக்க - ணக்க
ஏத்திக்கும் புகழ்ந்திட வேவுயானாலே
யாமப்பன தெல்லாம் மாற்றி தோணாச்சு
கைத்திக்கு மனக் கலப்பா குவா மாக்கோ
கிளைப் பம பாதிருக்கு முந்து னமைப்படுத்தி
வெற்றிக்கு மோசமில்லை அரவமெல்லாம்
வா [illegible] மொ நிங்கள் சாரும்ப ~~[illegible]~~
மைக்குத்தா லே.

66

ய2. மையதனை யடைமஞ்சள் நோக்கிட்டு
மெத்தீர்ந்த நெற்றியானல் திலதம் தீட்ட
அய்யயோ என்னசொல்வேன் உருமாந்தரான்
ஆருக்குந் தெரியாது அவனி மீது

மெய்யதனை... த்த உருமாற்றமெய்யை
வாத்தைக்கி வைத்து ஊணையாடிவான
பையவென்று நினையாதே உருமாத்தங் கேள்
பண்டாரடாயன்ன மீதின் வபரங் கேளே. 67

வபரமென்ன நசங்கனைந்தி தெந்த்காந்தான்
யேகத்து யாத்திரைம் ரோகபற்றி
பாமென்ன நவனேகம் நினை தோட்டு
பாத்துமே தருடாவாறு தான் தானாகும்
அபரமென்ன கருங் கல்லு தான் தானாகு
அரைப் பொருயால் திடவியமன் பழக்கந்தாலே
திபரமென்ன யாவ் வாறு தினிரா கூடம்
இன்றைனை தொப்பாதே கருவைத்தானே. 68

கருவென்ன அருபத்து நாறு மாகும்
கண்டவடன் அங் அக்கு தெண்டம்.... நெ
உருவென்ன.... டாற் தின்ன மாகும்
வோகோ கோ பத்வாடையம் சாருந்தான்னே
வருவென்ன ஹண்டவை கருவனவாடாதே
மடைத்த மையசயலைப் போதே வாய் பேசாதே
திருவென்ன யாது வயனமாகுமப்பா
கூள்ள தேகிருமைாடு யே.... நைத்துமல்லே. 68

ம2-அ

நில்லென்று முன்சொன்ன வழலைச்சின்னம்
நிகழ்ந்து சேர்ன் கவர் கொடியாகவே டப்பா
சொல்லென்று முத்தனிலே இற்றுப் பாரு
நொட்ட அடன் பஞ்சுப் போம் இவத்துச் சொல்
லலென்று எய்த்து நேத்ர தொகுக் கெல்லாம்
வைத்துப்பார் நந்த வா தமோகம் பாரு
நெல்லென்று பொரியனுடம் முறு அதுக்கு
நினைவு கெட்ட ... டயாக கொள் செய்யவோர் 70.

வழலை அன்னத்துக்கு உவரம்

போரதில்லை யென்று சொல்லி மடவேப்பம்
புத்தி கெட்டு வாட்டு வளையா போல தேனி
வராதில்லை உயர்ந்தால் வெண்ணார் தெட்டு
மயங் கோதே சாஸ்திரத்தை மவர் பாரு
நொசி வளை நோத்து பார் பெருங்கேடு
தினை கெட்டு வாட்டத்தினாலவதேந்து
சாரதல்லை தினைப் கொள்ளாஞ் சாபத்தாறு
சித்திரமாம் வழலை தனை சார்வேயே.

முண்ட தியானம் 71

சாற்றினேம் மண்ட நண்ட திரியா
தினை கானாய் நேர் நெடுத்து கிராண பார்த்து
மாத்தினேன் குடல் பழுங்கி உவர்ப்பில் முற்றி
வாரியாலே முகு கிட்ட முன்று நாணாய்
செத்தினேன் திறடனே மாந்து நேர்த்து
சேர்த்தெடுத்து கலசத்துள் முக்கிராப
எத்தினை வண்டு கிட்ட கெள்ளியால முறுக்கி
யெடுத்து முக் கலசத்தில் வைத்துக் கொள்ளுவே.
72

அயபரப்பம் [illegible] பக்கம் ௫௪௦

·யரு-

கோவென்று தயாவத்தில் திருமன்று
ஞாசாரனா முன்னே வைத்துக் கொண்டு
சேவென்று திரு போக மெல்லாஞ் சேர்ந்து
திரட்டியே ன்றாய் ஞானப்பாக்கப் பாருன்னுள்ளே
ஆவென்று இருக்கிறை வேணுமென்றாத்து
அயத் தகட்டைவப்பயே ஞானப் பூசி
மாவென்று முன்படத்தில் வீசப்பாரு
மகத்தான வயாத்தியமும் வாதமாமே. 73.

திராவகம்::

வாதமாம் கெந்தியை அரைத்துக் கொண்டு
வருத்துடுக் காசமேல் ஞானப் பூசி
இதமாயரைத் தருயுந் இட்டபின்னை
இட்டுக் கொண் திட்டை வாட்டு கெசபுடத்தில்
நாசமாந் இளை செய்து புடத்தைப் போடு
நலமான சிங்கினீர் போலே நீசம்
வாதமாஞ் செம்புதான் அன்னமானால்
வையகத்தில் நேரென்று வாய்த்துப் போச்சே 74.

போச்சப்பா பொருத்தையை யரைத்து வைவே..
புகழான ஞைகபண்ண காய வைத்து
யேச்சப்பா நசங் கெனத்தியுன்னே வாட்டு
எடுத்து ஞைப்பூவை மொகுத்து நன்றிட்டு
வாச்சப்பா இல்லிட்டு இளை செய்து
வாகான ஞக்கட்டத்தில் மாட்டிப்பாரு
ஜீச்சப்பா நசக் கின்னம் வெகமேற்ற
வரிய முன்பாரு மடா தின்று பாரே. 75.

யநு-அ பித்தனை

நின்றுபார் இரும்பை முன்பாகச் செய்
திட்டமாய் வாய் பித்தனையைக் கெடும்புதி.
கொண்டபொருள் குருவாகனிப் போச்சு
குருகெடுத்த பித்தனையாண் டாடந்தானே
வென்றுவாய் நோய் தனையெல்லாம் வென்றுபோச்சு
வாருதிடவே வயித்தியத்து ... தான் வேறும்
நென்றிடவே நவலோக வேதை சேரும்
நினைவான யானங்கால் அடங்கும் பாரே. 76

இரதம்:

செய்யவே பேய்த்திம்பை யரைத்து மைபோல
இட்டபண்ணி மேல்மூடி செய்து கொண்டு
தையவே. அவ்வீர முன்னே வைத்து
தானமாய்க் குழம்பை முன் போல வட்டமாய்
உய்யவே முறைப்படத்தில் வெண்ணையாச்சு
உயர்ந்த திரு அவ்வீர முனி செய்தால்
மெய்யெனவே வீரபற்பங் கொண்டானாகால்
வெகுசுருக்கி காயத்திக் குறுதி தானே.

அரிதாரம்: 77

உறுதியென்ற கையாணை யரைத்து மைபோல
உற்பனமாய் முன்பாகச் செய்தாற் போலே
மறுதியாய் வாடா தெய்யடா அரிதாரத்தை
வளையபட குழம்பு வாட்டு படத்தில் போடு
பொருதியாய் அறியது வெண்ணையாச்சு
பொன்னார் தாரத்தினிலே புடம்போடு
சாறுதியாடம் வயித்தியத்துக் காதிபாதி
செப்ப பெரிய பற்பமதை கேட்டு தேரனே

78

-யஅ-

ஆட்டுதேன் யெ... முலிகையரைத்து
சொன்னபடி தைலபண்ணி தேவலோகங்கள்
ஆட்டிதேன் அப்பத்து ஆனால் அருக்கு
ஆனதெல்லாம் வெகிமெப்பா யேக மூலி
காட்டினான் கொடுத்திராது மாய்யபோமே
தினைப்பெத்த என்றுமார்க்கெல்லாம்
கெட்டாசம் செய் வண்டாவாணையும்பதி
கெபதேயனை திருவாளத்தால் செய்வான்னே

அயகாந்த செந்தூரம்: -௭௯-

என்னுமென்ன அயக்காந்தந் செந்தூரத்தை
போகரதிருமேனியரைத்து மைபோல்
தின்னுமென்ன ரெண்டுவல்லையாகத்தப்ப
தேரன அவக்காரத்த ஜனம்பு பூசி
உண்ணுமென்ன கீழ்மேலும் வல்லைவைத்து
உறுபனமாம் ஒரு வாட்டுகிலசத்தின்னோ
சொன்ன ... ன்ன வைத்துமேல் கிலமேடை
சுட்டுவாய் சட்டிவைத்து சட்டிக்குள்ளே.
௮௦.

சட்டியாலே சீலை செய்து கிலசம் வைத்து
சீயவாக கழுத்தளவு மண்ணை யொட்டு
சட்டிதனை மேல்மூடி சீலை செய்யும்
தியவாக ஐம்பது வறட்டிதான் தீயை
மூட்டியே திவைவாட்டாமல் கமலம்போலே
முத்திபெற யெர்யபடு எடுத்துப்பாரு
கட்டியது செந்தூரமாயருக்கும்
கண்டதிக்கோ வடுகனுக்கும் பூசை செய்யே.
௮௧.

யசு

பூசை செய்து உரசி காந்தத்தைச் சொல்ல
பூட்டுவேன்...ப னை...... வைத்து
மேனையுடன் தாய் மேபரெண்ணுஞ் செய்து
முன்பாகஞ் சைபாகம் செய்பாகங்கள்
தேனையுடன் செய்துபார் செந்தூரங்கேட்
அதுவென்ன யாதுநல்ல செந்தூரந்தான்
வேசைசமே கனிந்து முறை செய்யானை
வேதாந்தி செய் வாண்டா வாருயதானே 82.

நவலோகச் செந்தூரம் :-

வாருதான. நவலோக செந்தூரத்தை
வாளைப்புவேண் தினவாகக் கேளு கேளு
பொருந்துரான் நவலோககிமெல்யாய்க்கரு யாதுத்து
நேடப்பார் சிவன் வேப்பு பூதுரு மெல்லாம்
அருகே வே புகைபூரல் கொடி ...விந்தா
அரும் கோர் தாளைமான்றால் கீ. கட ~~…~~
~~ய~~ திருதார தாங்கியுட னரிஞ்சந்தான்
வேர்னதுனாகாங் ~~…~~ பராங்கிப்பட்டை 83.

பட்டையுடனே பிரப்பங் கிழங்கு சேர்த்து
பருப்பந்தையா யரைத்து டாதித்தனை
சிட்டியாலே யாட்டு நவலோகமிட்டு ~~…~~
தான் மேதும் பார்த்தான் பொருந்து மேதும்
சிப்பு கொண்டு மூடியே கவன்றித்து போடு
திருவான கருவடுவை நயன மிட்டு
பப்புடன் வாருதையா வேடு சாமம்
படுதீயா யெரியாமல் கமலம்போலே 84.

வரி-அ

அமலமதாய் யெர்யாட்டு எடுத்துப் பார
கதிரவன் போல செந்தூரமாயிருக்கும்
ஹமலனாய் நவ போகுக்கு ·செந்தூரத்தில்
வேதை யென்ன ·தே: ~~[illegible]~~ முகம் போத
நிலைனாய் திந்த நவனோக பிய
நீயென்னை பத்தரை மாத்த சமப்பா
அமலனே முனிக் கரைத்தார் ... பிசர்
ஆயாதிருந்து வர் வாய்ச் சொன்னாய் கேளோ
85.

கோப்பா நவனோக செந்தூரத்தை
செய்யாதே செய்தா ..... ஒன்னாள்வரை
ஆளப்பா நான்சொன்ன வகை தான் சொல்வேன்
அவள் வேர் வா ...... வேர் அகத்தி வேரும்
கோளப்பா ...... சிற்றாமட்டை போல
குகைபண்ணி மூட பண்ணி காய வைத்து
ஆளப்பா யாரும் செம்பு வெள்ளி முன்றும்
.... போலே சல்லி பண்ணி வைத்துக்கொண்டே
86.

கொண்டு கேள உனக்குப் போயிருக்க வேணும்
கூடான .... . மூட போகல
கண்டதிலே வெயப்பு பலமொன்றுட்டு
கூத வே யாரும் வெள்ளி செம்பையாட்டு
... மயப்பு மதிண் மேலையாட்டு ~~[illegible]~~
வாதான குகையதனை சுட்ட வைத்து
பண்டு போல வையாமல் மண்ணை மூடி
பரி .... ல சுட்டு கொடுத்து மூட.
87

பக்கம் :- ௪௮

மூ-

மேழையர் கிளைவம் போல நாஞ்சாமம்
மேருக மூன்ன இன்மை..... வாவை சல்லி
...... தி.....ரமை மது வாட்டுச்சாமம்
ஊர்தெரிந்து யாருக்கில்லை அழிப்பார்
வாழவே போகாதே ரவிசெந்தூரம்
..... கிட மூன் முருக கம்பு போலத்தாறும்
ளிழவே செந்தூர தைக்குளா ளால்
நீ மயங்கா வேண்டாமே நீதி சொன்பாலே
௪௪

....ரத செந்தூரம் வோருமாவிய
ஊனகம் போல பத்தரைமாற்றாகுஞ்செய்
பூண்பதற்கு ளாப்பது ளான் ளாவன் பாலில்
பொசித்திட...... திர கோமகிளவம்
மாண்பதற்கு வயஅதிதான் பதிளாரப்பா
மண்டலத்தில் வெயன்ற பேரோ போசி
உண்பதற்கு...... வெண்ணாடாகும்
உளாற்ற பசும் பயாரகும் உம்பமையே
௪௫

உப்பானால் கட்டியே தொருப்பாமப்பா
....மெருவாதே உயர் போக சிப்போ
ளைவப்பான ரவகோக செந்தூரத்தை
மாட்டு ளால் கிரை ரோவிகிப்பயே
வெப்போது மூன் தேகங்கல்த்திணப்பா
யாருக்கொடா வைத்திராங்கி யாகம்பாரு
மெய்ப்பான மெய்த் வைத்து....வென்றால்
வேதைவென்று ரவ கோக முருகும் போகே
௪௬

– ப௫-அ.

பொருத்தியாலே... ஒருமாலை தொடுத்திக்கப்பா
டெ... ணாது... ஜோதித்தானை கட்டும்
சித்தமதில் செந்தூரஞ் சேர்ந்துதானால்
சொன்ன வண்ண ஒரு குத்தனை கட்டும்பாரு
வேலையாலே செந்தூரமாகும்
வெள்ளியில் வெங்கலமும் போனதிப்பா
பாணை வள நடத... தேபதியார் சேரு
பாணை விட்டால் பதி சொர்ணதிக் தானே.

அரிதாரங் கெந்தி கட்டு :- ௯௧.

அரிதாரங் கட்டுமடா கெந்தி கட்டும்
அப்பனே அவரியாலே துரு.... வேர்தான்
பெரிதாக ரெண்டைய மே யெள் வாட்டி
போனாலே செந்தூரங் கொஞ்சம் வாட்டு
பரியாசம் பண்ணாதே சட்டி.
பருபாதி சாம மெர் கட்டிப் போக
வெள்ளான பி. காக்கச் செந்திட்டி சீரர்
வாரவாகுயரி கொடுவேலி வேர்ண்தானே.
௯௨.

தீனைப்பா முன்போலே யெரித்து வாங்கு
சொன்ன வண்ணங் கெந்தி அரிதாரங்கட்டு
இளைப்பா ஆர் செய்வார் சிலர் செய்வார்
ஆச்சரிய மென்றனை அறிந்தே செய்வார்
தேனப்பா ஒருக நேரங் கொட்டச் சொல்லு
தீக்கிடமாயாது தூரிய நெருப்பாரு
வேனப்பா யெரித்த சவன் மனைதிரச்சி
வேதாந்த நூல் நூறதி. வாளைப்பு ரோதரே.
௯௩.

பக்கம் :- 247.

- யகா -

ஊமைப்பெண் யான்றுருக்குச் சாபமில்லை
ஊமைவர் மெய்க்கப் பாடிவைத் தவிழியானவே
இளம்பவே சத்தை வைதூவேர்ந்த போக்கிறவ
இருந்துப்பார் கல்கமாக் கடந் தானை
தமைப்பேன சிவக்கப்பாசித் துந்தங் கம்
இவினால் தாய் சேருந் தெந்துக் கெல்லாம்
ஊமைப்பேனை மெய்யென்று கொண்டுப் பாரு
வேதாவென் வேத வழியிரெக்குறாவே.

94.

மெய்ஞ்ஞானப் பொருளை அத்தியர் சொன்ன
மாயல்வான ஆயரத் திருநூற்பா
தொண் :.... ....ய... சென்றுகின் வந்து
திட்டமை வைத்த செந்தூரத்தின் னாறுகண்
கண்ணீன்று நரை திரை போய்க்கிளையாவன
கண்பொருந்தம் வாசவனை கொடபாவன
நளியாடு வனிசை வெனிசை பாடத்தான்
பகுவான் கொலது போல நூரனாவாரே.

95.

துரவான்! து... னைப் போல வழவமாவரை
கோடி.... ஏறக்கிட்டி வைத்தார் செந்தூரத்து
வாலாலே சொட்டாரு விதேவோ லெல்லை
வேதாந்த முனிவர் செய்தார் ஐயனாலே
சாரபோ கத்தமர் கண்டால் குருப்பா ரோகெல்
சேர்ந்தபடா நவனேத்து செந்தூரந் தான்
பரை லோக வரை கொந்த பெரியோர்க்கு யானவ்
பாமுனேன் பெருஞானவழிப்பனாவானே.

96.

யகூ-அ விளக்கு வேணும்:

வம்பான வம்பருக்கு வருமோ வாதம்
மாறெதிர்ந்த மடையருக்கு வருமோ ஞானம்
தெம்பான பெருக்கிரந்த பின்னாலென்ன
செந்தூரம் மாந்தவர்க்குத் திரவமேற்கும்
கொம்பான சித்தர்கள் மெச்ச செய்ய
குளம்பின்னே அருக்கொடு முன்னாளும்
செம்பான தருகையால் விளங்கி.....
சிவக்கமட்டாது சமாற்று செய்தபாரே.
- 92

பாரப்பா பாஷாணம் மது வைத்து வாட்ட
பருதியென்ற திராவகத்திலே ...யும் போது
காரப்பா மெழுகாச்சிக் கிடந்து பாரு
கருவாச்சு நவலோகி ....த்தாற்றும்
வேறப்பா தினை வேண்டாம் மிருதபோக்கு
மெத்தநன்று உத்தமமாம் மேற்பாரு
காளப்பா கனிரசான் தெய்யான் திப்பி
கருதிப்பார் சித்தி மெழுகாகும் காணே.
- 93

சாரக்கு வைப்பு.

காணவே யனியென்ன சாரக்கு வைப்பை
கிட்டாக வெகுரைக்க பயனுங் கேளு
பூணவே முன்னுரைத்த சரக்குமாறும்
பூட்டப்பார் வளைநீர் குளம்பு வேகம்
தோணவே வெள்ளாங்கம் பண்ணவேண்டாம்
தோஷம் வரும் பாருலகில் இன்னபேர்க்கு
நாளவே வந்து ~~[illegible]~~ [illegible] ஜெனகப்போக்கு
தொணமுடன் வகாரவெள் நவக்கேனே
- 94

பக்கம் :- ௩௫௨

யள-

கூடன் வைப்பு:

கூறுவது கூடன் வைப்புச்சொல்லக் கேளு
நற்கதலிக் கிழங்கு வெண்மையாகச் சிவ
கிழிசவது மண்டாது வற்றி வைத்து
காய்ந்துசுக் காய் யாழத்து வழுகொண்டமு…
கூறுவது நல் முத்துக் காசு, வற்றிக்கொண்டு
மேல்த்தூ தால்ப் போக்கி வெருமையாக
அவலலவாய் சிவங்கைபோல காய்ந்திடாது
அதுபோலே யாது அம் வழுக்கொள்வாயே - 100 -

கொள்ளுவாய் உழு கொண்டு மாப்போலாக்கி
கூர்யதோர் மாவி…க் கியாத் தாளுடம்
ஒன்னதுவ முத்தளை வஸ்த்துவிட்டு
ஒரு வடியேப் பிசைந்து நன்றாய் கூழுப்பயன
புன்னதுவ கலந்து மெசுக் தடைத்துப் போடு
புதுக்குழாய் முணையமைத்து …வைத்துச் சாணி
அன்னதுவெ யெருக் கிடங்கில் தாவித்தப்டா
சிரு பத்து திக்கால் ரா…ணவ் வெண்ணையும் பாடு - 101

ஒணைந்த கற்பூர வோள் முறைக்கும் போடு
சீ~~…~~வாணிலே அலட்ற்று : மபத்துமாக
அணைக்கட்டு பன்ன மொருயச்சக் கற்பூரம்
உரைத்து திருவெருண்டான் கூடன் வாங்கி
ஒணைந்த பலம் பத்துக்கு வெபுபுடாது
~~அக்க~~ வொக்கி அந்த பலம் வாங்கினியும்
முணைந்த உருப்பிலே பலந் தானைச் சி
வெறுடனே கருவாய்த் தான் கூடச் சேர்நே. - 102 -

ம-அ

சேர்குமே கர்பூர வள்ளிச் சாற்றால்
சேர்வரைத்து முன்கேளு தீருணீர்ப் பச்சை
பார்குமே அச்சாற்றி லரைத்து வெள்ளை
பாஷாணமுயன்ற பின்கொண்டைந்து வைத்து
நேர்த்தியாய் மேல் பின்கொண் கீழுஞ்சுழி
நிறைவாகச் சீட்டு வைத்துப் பின்கொண் மேலும்
காத்துமே அத்தனிசம் சீட்டு மூடக்
கருத்தியே இன்போல மேளை வையே.
103

வைத்துமேல் சீட்டு கவடுத்து மூட
வளமாகச் சுத்துவாய்ச் சிலைசெய்து
சாற்றுமே வாறு கையாவருப பேர்த்தி
உள்ளபடி கமலம் போலெரித்து போத
நேற்றுமே மேல்சீட்டு திறந்து கொண்டு
நாடியே பார்க்கவே பதங்கம் கேளு
ஊற்றுமே சுமாறால் மணலின் மேலிட்டு
வெடிக்குமப் போ பதங்கிண்டு வேண்டுமாமே
104

வெண்டையாலே பச்சிலை..ரம் கொண்டுமேலே
வீசமடா இரா.... து கொண்டு போலே
பூண்டவைப்புக் கீது வாகா யென்பார்முனை
பூட்டுவைத்துக் கதவிமாச் சூடனாகும்
தீண்டயாலே பச்சைக் கர்பூரந் தன்னோன்
நிலவாகு குடன் வைப்பு நிகழ்த்துவேன் கேள்
கண்டமுத்து கிளைஞி மேல்த் தோணுகின்ற
சித்திரன் தனியுவந்தி யாழித்துக் கொண்டே
105

ஜனங்களின் மனங்களைப் பெற்றால், அவர்களை நீக்கி
இதுவரை தெய்வமாகி விடும் மக்கள் புரட்சி
புரிந்து கொண்டால் நல்லாட்சி அமைக்க வேண்டும்
காலம்

[illegible]